

J. van Lodensteyns Uytspanningen : behelzende eenige stigtelyke liederen en andere gedigten

<https://hdl.handle.net/1874/36349>

J. van **LODENSTEYNS**

UYTSPANNINGEN.

I N H O U D
D E R
TITEL-PLAAT.

Hier zit de *UITSPANNINGE* der *DIGTKONST* gelaurierd;
Een *Heilig-waar* heeft haar *gevlengelt hart* ontsteken;
Den *Bybel* schraagt de hand die haare *Pen* beskiert;
Terwyl de *ontrukte-ziel* door 't *Stargewelf* kan breken:
Dies word door haar gezang, de *AANDACHTIGE* gesticht.
Deez' *star-oogt* op het *Kruis*; zy voeld haar borst bestralen;
Zy weegt, in de *eevenaar des Tyds*, haar doen en plicht,
Om steeds bespiegeling uit *BYBELSTOFF* te halen.
Die pronkt met *kroon* en *staf* van 't *Aldoorzienende oog*,
En doet, als *Priesteres*, den *Heiligen Wierook* branden:
Terwyl *BOETVAERDIGHEID* haar nederig vertoog,
Al zuchtende opwaardszend met *zaamgevouwdde Handen*.
Zy krygt haar' troost weerom van 't *Cherubynen koor*,
Die zich in 't *Maatgezang* der *Godgezinde* mengen!
Den *Stervling* staat verrukt; gelokt door dit gehoor;
Wylt *schyn* en *waereld* af; en volgt de taal der Englen!
De *Stad van Utrecht*, die de konst ons toond in 't klein,
Waar 't dat een *Zalems koor* verstrekte aan *LODENSTERN*.

JACOB HULK.

J. Philips sculpsit
AMSTERDAM by JOANNES KANNEWET.

J. van **LODENSTERN'S**
UYTSPANNINGEN,
Behelzende eenige
STIGTELYKE LIEDEREN
EN ANDERE
G E D I G T E N.

Verdeelt in Vier Deelen.

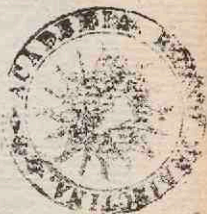
MET EEN

A A N H A N G Z E L.

Den Dertiende Druk merkelyk verbeterd

ALS MEDE

Tot gemak der Zang-meesteren hier by gevoegt
een onderregting, tot gebruyk der geener die
de op-gemelde **LIEDEREN**, op de
Instrumente willen leeren Speelen.

Te **A M S T E R D A M,**

By **JOANNES KANNEWET,**
Boekverkooper in de Nes, in de Gekroonde
Jugte Bybel. 1752.
Met Privilegie.

3MANTEN

TYTANNINGEN

STADTYKE

G. D. I. G. T. H. N.

 * Biblioth. Rhen.-Traj. *
 * d. d. *
 * Vir. Cl. G. Moll. *

DE Staaten van Holland en West-vriesland,
 DOEN TE WEETEN. Alzo ons te kennen is gegeven, by
Joannes Kannevet, Borger, en Boekverkooper te Amsterdam,
 dat hy Suppl. op den 16 May 1735. op de Verkoopning van Wylen
 Evert Visser, gekogt hebbende met regt van Copie en Privilegie 't
 Boek genaamt *J. van Lodensteyns Uytspanningen*, behelzende
 eenige Stigrelijke Liederen, en anderen Gedigten in 8. en dewijl
 de Suppl. genegen zijnde om 't zelve Boek te herdrukken met eeni-
 ge Vermeerderinge van Nooten op eenige Onbekende Voyzen, dog
 bedngt zijnde dat eenige baatzoekende Menschen, hem op de eene
 of andere wijze mogte zoeken te benadeele, zo keerde den Suppl.
 hem ootmoediglijk te ons met verzoek om 't zelve Boek J. van Lo-
 densteyns Gezangen en Geestelijke Liederen &c. te mogen Drukken,
 doen Drukken, Uytgeven en Verkoopen, met of zonder Nooten, en
 in Formate als den zelve 't beste oirbaar mogte vinden. Dus bidden-
 de van ons gunstige vernienwinge van Privilegie in *Communis formis*, en
 diervoegen 'en poene als wy daar op zouden gelieven te stellen. ZO
 IS 'T, Dat wy de zaak en 't verzoek vooriz. overgemerkt hebbende,
 ende genegen wezende ter bede van den Suppl. uyt Onze regte Weeten-
 schap, Souveraine Magt, en Authoriteyt, den zelve Suppl. gecon-
 zenteert, geacordeert, en Geoctroyeert hebben, conzenteeren, ac-
 cordeeren en Octroyeeren hem by dezen; in dier voegen, dat hy ge-
 duurende de tijd van Vijftien eerst agter-eenvolgende Jaaren, het voor-
 schreve Boek zo als hy 't zelve heeft gekogt, op de Verkoopning van
 Wylen Evert Visser, binnen den voorschreven Onzen Lande, alleen
 zal mogen Drukken, doen Drukken, uytgeven en Verkoopen: ver-
 biedende daarom alle, en een jegelijk, het zelve Boek, in 't geheel,
 ofte ten deele te drukken, naar te Drukken, te doen naar Drukken,
 te Verhandelen en Verkoopen; op verbeurte van alle de Na-gedrukte,
 In-gebragte, Verhandelde, ofte Verkogte Exemplaaren, ende een
 Boete van Drie-duyzend Guldens daar en boven te verbeuren, te ap-
 plicieeren een Derde-part voor den Officier, die de Calange doen zal,
 een Derde part voor den Armen ter Plaatze daar het Casus voorvallen
 zal, en het resterende Derde-part voor den Suppliant, en diti' elkens
 zo menigmaal, als dezelve zullen worden agterhaald; Alles in
 dien verstaande, dat wy den Suppliant met dezen onzen Octroye
 alleen willende gratificeren, tot verhoeding van zijne Schade,
 door het Na-drukken van het voorschreve Boek, daar door in
 geenigen deele verstaan, den inhoud van dien te autorisicren,
 ofte te advoueëren, ende veel min het zelve onder Onze Protectie
 ende bescherminge enig meerder credit, aanzien, ofte reputatie
 te geven, nemaar, den Suppliant, in cas daar inne iers onbehoor-
 lijks zoude influeëren, alle het zelve tot zijnen laste zal gehouden
 wezen te verantwoorden; tot dien eynde wel expresselijk begeeren-
 de, dat, by aldien hy dezen Onzen Octroye voor het zelve Boek

zal willen stellen, daar van geene geabbrevieerde ofte gecontra-
heerde mentie zal mogen maaken, nemaar gehouden wezen het
zelve Oſtroy in 't geheel, en zonder eenige omiffie daar voor te
Drukken, of te doen Drukken, ende dat hy gehouden zal zijn,
een Exemplaar van het voorsz. Boek, op groot Papier, Gebonden
en wel geconditioneert, te brengen in de Bibliotheek van Onze
Univerfiteyt te Leyden, binnen den tijd van zes Weeken, na
dat hy Suppliant het zelve Boek zal hebben beginnen uyt te ge-
ven, op een Boete van Zes-honderd Guldens, na expiratie der
voorz. zes Weeken, by den Suppliant te Verbeuren ten behoeve
van de Nederduytze Armen van de Plaats alwaar den Suppliant woond,
en voorts op poene van met der daad verfteeken te zijn, van het effect
van dezen Oſtroye, dat ook den Suppliant ſchoon by het ingaan van
dit Oſtroye een Exemplaar geleverd hebbende, aan de voorsz. Onze
Bibliotheecq by zo verre hy gedurende den tijd van dit Oſtroy het
zelve boek zouden wille herdrukken, gehouden zal zijn wederom
een ander Exemplaar van het zelve Boek geconditioneert als vooren,
te brengen in de voorsz. Bibliotheecq binnen den zelve tijd, en op
de Boeten en pœnaliteyt als voorsz. Endeten eynde den Suppliant
dezen Onzen Conſente ende Oſtroye moge genieten, als naar be-
hooren, laſten Wy allen ende eenen ygelijken dien het aangaan
mag dat zy den Suppliant van den inhoud van dezen, doen laaten
ende gedoogen, ruſtelijk, vredelijk ende volkomentlijk genieten
ende gebruiken; ceſſerende alle belet ter contrarie. Gegeven in
den Hage, onder Onzen Grooten Segele, hier aan doen hangen,
op den Drie-en-twintigſte October, in het Jaar Onzes Heeren en
Zaligmaakers Duyzend Zeven-honderd Agt-en-dertig.

Onderſond.

J. M. v. WASSENAAR. Vt.

Ter Ordonnantie van de Staaten

WILLEM BUYS.

VOORREDEN.

Christen Zangers,

Het is zeldzaam te bemerken, wat op des Menschen Herte in 't gemeen vermag de *Digt-en Zang-konst*. Het maakt de bewegingen wonderlijk gaande, en voerd door dat middel de zaake zelve diep in 't Herte. 't Schijnd dat 't Redelijk Schepzel uyt der aard in maat en ordre een genoeggen heeft.

Het heeft de *H. Godlijke Majesteit* behaagt dikwils haare geheymenissen op zo een wijs aan 't Schepzel voor te dragen: inzonderheyd om 't zelve van zijn pligt, (op een ongemeene wijze) te vermaanen, en 't Godlik regt te verdedigen, ofte ook om des Heeren ondoorgrondelijke Grootheyd, de Heerlijkheyd der Eere zijner Majesteit, ende zijne wonderlijke Daaden, te vermelden, ende het volgende Geslagte in geheugenisse te doen houden. Dit middel behaagde die *H. Wysheyd* te gebruyken (die aller Heren in zijn Hand heeft) om met den Mensch na zijnen aard te handelen. Begaafde ook en gebruykte daar toe zijne Dienaaren: zomtjids geringen onder de Menschen, ook wel groote en aanzienlijke, ja Koningen zelve, die haare Digten dan aan and're over gaven, en zelve wel onder en met de geringste des Volks al Springende en Speelende op zongen. Dit weet den Vyand van 't Menschelijk Heyl ook wel: ende daarom (gelijk hy veeltjids de *H. Godtheyd* naaapt) vervattede van ouds zijne Afgod-spraken,

V O O R R E D E N.

in 't gemeen mede in Verzen, gelijk hy ook zijne Propheeten zo doen spreken en Schryven heeft. Hier door heeft hy groot veld gewonnen in de Waereld. 't Was zo wonder niet in de duyftere Teyden en plaatzen der onweetendheid. Maar dat het hem nu gelukt Menschen van groote bekwaamheyd deze maniere van Schrijven t'zijnendienst, tot opwekkinge van Onkuysche bewegingen, en and're begeerlijkheden te doen aan leggen, zoud meer wonderlijk zijn, had niet de Heere *Jesus* zulks van onze tijden voorzegt: Nu is het wel zeer beklagelijk, maar ons min aanstootelijk. Ik moet bekennen, dat gelijk mijne genegentheyd tot het *Digten*, my mijne *rust- of Uytspan-tijd* dikwils daar in heeft doen besteden, en zulks voortgebracht heeft als gy hier ziet; also de voorige aanmerkinge dit my aan UL. heeft doen gemeen maaken, om UL. het ydele uyt de hand te doen vallen, vertrouwend dat *deze Stoffe* by UL. de *kunst* van d'and'ren op wegen zal.

Tot de *Zang-konst* behoef ik UL. niet aan te maanen, laat ik u maar cenig onderrigt doen Dit is *Gode te Zingen in den Geest*, en derhalven.

I. 't Herte diend tot den *Zang* opgeligt door *eenige Zugtingen* of *Gebeden* tot den Heere, 't zy dan eenzame of gezellige, gestelde of uytgeschootene.

II. Daar moet groote *Aandagt*, *Opmerkinge* en *Eerbied* tot dit werk toe-gebracht werden, benevens eene gestadige opgetogenheyd des Herten
niet

V O O R R E D E N .

niet te onderlaaten door voor of tusschen-vallen van Burgerlijke beleefdheden of diergelijke.

III. Dat men versta dat zulke by-een-komsten der Christenen allenthalve tot stigtinge van elkanderen beleyd moeten werden: ende derhalven diend na yder *Gezang* yder der leden vryheyd en tijd te hebben vrymoedig voort te brengen 't geen de *H. Godheyd* in 't Zingen hem door den Geest geopenbaard of doen gevoelen heeft, op dat dit een vrugtbaare oeffeninge zy.

IV. Dit moet zonder aanzien van Perfoonen geschieden, gemerkt de vrye Godt wel dikwils *de kleynste het nuttigste openbaaret*. Weshalven de kleyne niet schroomig zijn en moeten voor te stellen 't geen de Heere haar geeft, want zulks al veeltijds uyt eergierigheyd, of schanden-vrees voort komt. Ende en moeten ook de meerdere, in kennisse, ordinaire openbaringe, welsprekendheyd &c. die kleyne niet kleyn of veragten, ofte haar spreken na de regelen van eenige konste zisten, en haar zo eenigzins te schande maaken: eene booze greep van de Nijdigheyd, daar *den waaren Geest geen lust toe en heeft*, Jac. 4: 5.

V. Zo in 't Zingen als in 't Spreken moct men zeer agte geven dat alles *ordentelijk* geschiede. Den *Zang*, gelijk zy juyft niet en behoeft al de kunstige zwieren van de *Zang-konst*, zo moct dezelve evenwel *Toon en Maat* houden, op dat het geen ongeschikt geroep en zy. Een moct den *Voor-zang* hebben, en (is de stem daarna) zo den *Boven-zang*, alle zig daar na, en onder

V O O R R E D E N.

onder voegen, op dat men niet alleen gelijk be-
ginne en uyt kome, maar ook men in yder Zylla-
be gelijke *Toon* en *Maat* houde. Men moet wel
vry uytdeborst (als men zegt) Zingen, dat is,
de Woorden niet binnens-monds mompelen,
maar in 't Zingen klaar uyt-spreeken; dog 't
hardste schreeuwen en is het beste Zingen niet.

Dit al zegge ik (ook wel op dat de *Zang-konst*
ordentlik gaande, haar kragt en hulp tot der Zie-
len opgetogenheyd geve, daar van boven zeyde,
maar) in zonderheyd, op dat 't waarlijk een daad
der *Christen-propheteeringe* zijn zoude, in welke
men tot elkanders *stigtinge* moeste *spreeken*, en
geen onverstanelijk geluyd maaken, of in de *Lugt*
spreeken, gelijk d' *Apostel* van de vreemde *Taalen*
zegt 1 Cor. 14: 9. welke gantsche verhandelinge
vers 5, 6, 7, 8, &c. op deze zaake zeer toepasse-
lijk is. Die daar by zijn, ende of geen gelegent-
heyden hebben om in een Boek in te zien, ofte
niet Lezen en kunnen, die moesten alle de Woor-
den duydelijk kunnen verstaan (gelijk ik dat in
de *Burgerlijke Gezangen* wel zomtjids heb hoor-
ren toe gaan) op dat zyl. ook haare *stigtinge*
daar van krijgen mogten; ende die ons beluyfte-
ren, (dat wy in dezen zeer wel lijden mogen) al
waaren het onregtzinnige, Waereldsche, en
Vleeschelijke Menschen, desgelijks; op dat zy
overtuygt mogten zijn; wanneer zy onze by-een-
komsten lasteren; ja (de Heere het zo bestellen-
de) het *verborgene van haar Herte* aan haar eens
openbaar mogte werden, en zy op haar *Aangezichte*
vallende, *Godt aanbidden en verkondigen dat Godt*

waar

V O O R R E D E N.

waarlijk onder ons is. Ik en kan niet ontveynen dat ik nog iet anders hier in voor hebbe. Te weeten de *Grond-deugd van Nederigheyd* was een Christen te leeren in den klaren onder-zang te houden. De *Hoofd-deugd van Verloochening* in den buygzamen Maat- en Na-zang. De *Band-deugd van Eendragt* in de voeglijke Stemme-menginge van de Mede-zang. Ende de *Hemel-deugd van Halle-lujah*, of *'s Heeren-loff*; in het duydelijk Zingen van wel-verstaanelijke Woorden.

VI. Noopende de ordre in 't spreeken over het Gezongene, den *Apostel* geeft ons daar ontrent zeer klaar berigt 1 Cor. 14. Dat het geschiede van die, dien de Heere thans iet tot stigtinge geeft *ÿs. 26.* dat het maar door eene gelijk geschiede, *ÿs. 30.* en derhalven dat niet in een Gezelschap, verscheydene t'zamen-voegingen zijn, daar uyt een onordentelijk gemurmél en onaangenaam en onverstaanelijk geraas ontstaat, veel min, dat verscheydene gelijkelijk elkander overroepen, maar dat de *eerste* zwijge als den *tweeden* spreeken zal, *ibid.* het zy dan dat hy wat nieuws op te heffen, of tot bevestiging of beproeving van 't gezegde iet by te brengen heeft. Ende dit alles zo in den Zang als in 't spreeken moesten also in ordre geschieden; juyft niet altijd door eenen Voorganger of Beleyder van 't *Gezelschap*, maar *'s Heeren Geest* van *Nederigheyd*, *Goedgunstighheyd*, *Leerzaamheyd*, *Zagtmoedighheyd*, zoude dat alles leeren. 't Welke dan een naam-

kun-

V O O R R E D E N.

kundige vervulling van de goede *belofte*, en een Heerlijk bewijs van de magtige *Heerschappye onzes Konings Jesus* zoude zijn, zig vertoonende *met ons*, Matth. 28: 20. *ondor ons*, Matth. 18: 20. *in ons*, Eph. 3: 17. Gal. 2: 20. in de regeeringe van al onze beweegingen, Woorden en Zangen na de Wijze en Maate (die in den Hemel gehouden werd, dat is in ~~de~~ voornoemde *Deugden*).

Ik zoud u te lang ophouden, *Christen-zanger*, woud ik my in dezen na den eysch uyt laten: ik gedrage my tot 't geene zomtijds in 't *Publyc*q daartoe gezegt is, en word. Laat ik u nog maar over twee dingen onderrigt geven.

't Eerste is, *Dat ik met mijn Gezangen te voorschijn kome, als de tijden treurigheyd schijnen te vereyschen* om des Heeren roeden, die niet alleen ons *Vaderland* t'hans zo harde treffen, maar *Zion* der Maaten raaken, dat des Heeren Geest als van ons geweeken zijnde, al deszelfs gieraad (in welken het behoord uyt te steeken) byna vergaan is, en zy door 't drinken van den *Zwymelwijn* in zo een *Dood-slaap* geraakt, dat zy haars *Bruydegoms* gestalte nauwlijks meer kennen. Dog weet, als de Heere in zo een geval *vreugde* in het Volk wraakt, verstaat Hy de *Vleeschelijke* of *Ydele*, als *Jes. 22: 12, 13*. De uytterlijke *Kastijdingen* en raaken de *Verligteden* (wiens deel op Aarde niet en is) zo niet; of zy kunnen en moeten, ook *als de Kudde uyt de koye afgescheurd werd &c.* In den Heere (die haar genoegzaam *Deel is*;) *van vreugde op springen, en haar verheugen in den*

V O O R R E D E N.

den Godt haars Heyls, als Hab. 3: 17, 18. En de breuke van *Zion* smertet haar wel zeer, en doet haar Treur-zangen zingen. Evenwel, zy erkennen dat de *H. Godlijke Hoogheyd* altijd weerdig is en blijft (hoe het ook met ons en *Zion* staat) om met Gezangen verheerlijkt te worden. Zy aanbidden het *Godlijk H. Regt* in dezen, en prijzen het. Zy gelaaten de komste van *Jesus Koninkrijk* aan de *Wijsheyd van zynen H. Wille* onbepaaldelijk; ende het dunkt haar genoeg *Wagters op zo een Heere, en Liefhebbers van zijne Verschyninge te zijn.* Ondertusschen Zingen zy een Lied in die *Nagt om waakende te blyven*, en gaan haaren *Bruydegom* alzo te gemoete, wel droevig zijnde, dog ook altijd blijde, 2 Cor. 6: 10. Phil. 4: 4. 1 Theff. 5: 16.

't Ander is, dat ik zommige mijner Liederen Gedigter heb, en laate voorkomen op *Zangwijzen* die de *Wereldsche Vleeschelijke Menschen* op haare ydele Liederen gebruyken. Maar stoot u daar niet aan,

*De Voys en weegt Godt niet of die is
zwaar of ligt.*

Zegt *Do. Bushof*; Zommige die zo wat de aanstootelijkste scheenen, heb ik andere *Voyzen* op-en-by-laaten stellen, daar menze op Zingen kan, lust het ymand zo. My aangaande, ik houde het daar in met mijn voorschreven *Voorzaat*, en meene zo een argernis is enkel genomen. Gelijk alle dingen, zo is de zoetigheyd van de *Maat-trant den Christenen eygen.* Heeft de

V O O R R E D E N.

de Waereld iets zoets gevonden en gebruykt, zy bezitten het onregtveerdig; wy nemen het onze. De zwakke (hoop ik) zullen dit verstaan, of wy (als wy 't weeten) haar op-enaannemen en verschoonen. Die lasteren, hebben wat naby te komen, en de Woorden van onzen Zang verstaande, zullen zy Gode de eere geven; of (gaan zy voort) ons gelegentheyd van dulden, medelyden met haar te hebben, en den Heere biddende haar te zegenen, gelijk zy hooren zullen, verdriet het haar maar niet onze By-een-komsten ten eynde toe te beluyfteren. Dit zal al onze wraak zijn; want als wy onder 't beleyd van ons *aller-zagtmoedigst Hoofd*, de Zang-konst oeffenen, worden daar door onze gemoederen verzaget: en gelijk wy leeren moeten onze Herten gelijk onze Stemmen onder een te mengen, zo en moet 'er ook geen bitterheyd over blyven, zelf tegen onzen lasterende Naasten.

Zangers ik wensche U L. de Harmonye van de *Eeuwige Waarheyd*, 't Heyl van de Zalige Engelen en Zielen, te weeten *Godt Al en 't Schepzel Niet*, dat gyl. die hier moogt leeren, om zonder Eynde te Zingen, en daar in u zelven alle *Eygen* eeuwiglijk te verliezen.

*U L. Dienstw. tot die
Zaligheyd.*

Utrecht den 7 Junij
1676.

J. VAN LODENSTEYN.

Aan

Anagrammatismus.

JODOCUS A LODENSTEIN;

Unde, literarum ordine transposito, resultat.

I.

SOLIUS DEI DONO CANET;

Dulce melos dulcis peto, quod promisit, amici;

SOLIUS DONO *nam* CANET ille DEI.
SOLIUS CANET ille DEI *per amabile* DONO

Carmen. Adulantem non ita dono placent.

II.

CONDOLEAT DEUS SIONI.

QUam nomen placidum tuum dat omen,
Prodens, CONDOLEAT DEUS SIONI!

Cum threnos, canis, & tuum recusas

Author terrigenis referre nomen,

Subscribe appositum rei & diei,

Sparsis literulis quod inde manat,

Votum, CONDOLEAT DEUS SIONE.

III.

DEO CUSTODE, NON ALIIS.

Servamur CUSTODE DEO, *qui cuncta gubernat.*

NON ALIIS. *Sine eo nil vigilare juvat.*

In mutuae philadelphis signum,

dabam Eibergis, 18. Kal.

Septemb. clō 13 c LXVI.

W. SLUYTER. 2

**

Op

OP DE UYTSPANNINGEN

VAN DEN

H^r. JODOCUS VAN LODENSTEYN.

W At lieflijk geluyd komt daar mijn Ooren streelen,
Dat door een zoete kragt mijn logge Geesten wekt,
En dat bekoorlijk dringt door al d' ondeylbre deelen
Van mijne Ziel; die zy ten Hemel voert en trekt.

My dunkt het is 't Gezang van Schaaren zalige Engelen,
Gedaald op Aarden ne'er, uyt 't Heylrijk Hemel-kof,
Die op een wondre Wjz' hun Stemmen t'zamen mengen.
Tot stigting van den Mensch, en Godes hoogste Lof.

ô Neen ik mis, het zijn Geheyl'gde Wederboornen,
(Ik oordeel na de Liefd', zo Schijn niet gaat voor 't zijn;
Godt kend de Herten van Geveynsde en Uytverkoornen,
Bezonder in deze Eetw, daar Wezen wijkt voor Schijn)

Die hoor ik onder een, en by 'er zelfs, uyt galmen,
Gedigte Liederen op Maat en Maat-gezang;
En ondermengt met Wel-gedigte Gode Psalmen,
Door Is'rels Dichter opgezongen over lang.

Het zijn de Vrugten van d'Heer LODENSTEYNS a'embaling;
En zoete UYTSPANNINGEN; ô Geestig Tijd-verdrijf!
ô Bezig ledig zijn, en speelen gaans bepaling!
Wat doet de Man al dienst in zijn Niet-doens bedrijf.

Dan als zijn Geest vermoeyd door 't Leerzaam overdenken;
Van iet hoogwigtigs, dat Godt, of Godts zaak betreft,
Om 't zwakke en 't moede breyn niet al te zeer te krenken,
In 't rusten van dat werk, hy een zoet Lied op-heft.

Of als hy afgeslooft door 't woelende bezoeken
Van Christi Leden in (ja buyten zelf) zijn Wijk;
(Zo die hem smeeken of die hem des niet verzoeken)
Dan rust hy werkend in de Digt-kunst op Muzijk.

Zie daar het Ziel-banket dat ons de ledige Uureu,
Van deze Waarde Man, verschaft, vol lekkerny;
Waar van het Zap, het Merg, de kragt en smaak zal duuren
Tot in der Eeuwigheyd. Godts Kindren koom, sta by.

Sta by, en luyster toe, hoor hoe Godts lievelingen,
Hun Zielen, op 'er Stem geleund, doen Hemelwaard
Op vliegen, vol van vreugd; en lust u me'e te Zingen,
Vervoeg u by haar, in hunn' Hemel-vreugd op Aard'.

Maar gy onhandig Volk, baldaadig' Wereld-wigters,
Met enkel dertelheyd gevoed en wet gemest,
Loop tot de Werken van onkuysch' en geyle Digters:
Raak aan dit Heyl'ge niet, maar vlied dat, 't is u 't best.

Want zo 't geviel dat gy 't gehoor maar kwaamt te leenen
Na dit zoet Ziel-vermaak, en Digt-werk, och! gy wierd
Onscylbaarlyk verrukt! uw Geest vloog ligt daar keenen;
Door heel een ander Geest gedreven, en bestierd.

Maar ja'le Wereldling wat zou 't u kunnen schaden
Dat eens een ander zwier en vlugt uw Geest nam? Och!
'k Herroep myn zeggen; neen, 'k wil u wat beters raden,
Verwerp deez' Lied'ren niet: maar Leest en Zingt-ze tog.

'k Zeg, Leest en Zingtze tog met aandacht en opmerking;
't Zal wonder zijn zo niet uw Ziel word aangeraakt,
En lieffelyk gestreeld, door een verborge werking;
En proeft een zoeter zoet als zy oyt heeft gesmaakt.

Die smaak zal u vry meer behagen en gevallen,
Als 't schijn-zoet dat men in de wulpsche Digt-kunst proeft:
Dat wyl en wuns Gedigt zal u uyt d'Handen vallen,
Als iet af-keerigs, dat de Ziel ter Dood bedroeft.

Dank heb, Godzal'ge Man, die in deez' naare Tijden,
En schuym der Eeuwe, ach! ja Zonde en Gruw'len vol,
Ous leerd gematigt zijn, en ons in Godt verblyden;
Terwijl den Wereldling raast zinneloos en dol.

En zoekt het naar gewroeg, zijn snood Gewis te stillen,
Met d'ere'le Zangen, in 't Gezelschap, by de Wijn:
Wy wraaken dat vermaak Heer LODENSTEYN, en willen
Dat uwe VYTSPANNINGEN ook zullen a'onze zijn.

A. GODART.

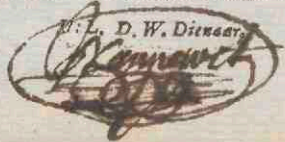
AAN-

A A N S P R A A K

V A N D E N

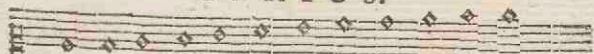
D R U K K E R.

WAarde en beminde Lezers, en Liefhebbers der *Zang-konst*; over wien ik wensche, dat de genade Gods door Jesum Christum onzen Heere, en door de werkinge des H. Geests rykelijk toege-
 deeld, of vermenigvuldigt mag werden. Nademaal de *Liederen* van J. VAN LODENSTEYN, van veele Godlievende Ziele zeer gewild zijn, zo dat ik genoodzaakt was, door het goed genoeg dat dezelve in de *Twaalfden Druk* hadde gevonde, nu weder door een *Dertende* te vervolgen, na dat ik dezelve nauwkeurig heb laate nazien door een voornaam Liefhebber der *Musiceq* als mede van andere Drukfouten, (te weeten) die hier en daar door mistellinge van een Syllabe te veel of te weynig in voorige Drukken waeren in gelloopen; het welk zeer veel stuyting aan de Zangers of Lezeren zomtijds verwekte, daar en boven dat dezelve Liederen door verscheydenheyd der *Sleutelen*, zeer moeyelijk waeren om te leeren. Behalven nog dat de *Voyzen* hier in vervat, door ouderdom zo verbasterd zijnde, dezelve by na niet meer bekend waeren: derhalve daardoor een groote onordre in 't Zingen geschiede. Te meer zo waeren de *Voyzen* zo gesteld dat men dezelve met geen *Instrumenten* kon gebruyken, om de *Stemmen* ordentlijk daar mede te paaren; nogte niet heel vloeybaar om op de *Maat-zang* gezongen te konnen worden. Om deze en meer andere reden te lang om hier te melden heb ik goed gedagt tot gemak en aanmoediging der *Liefhebbers* van dit *Geestelyk Gezang-boek*, toen ik den *Twaalfden Druk* zoude opleggen; met veel beter *Voyzen* als in de voorige geweest waeren te voorzien, en dewijl mijn oogmerk daar zeer wel in bereijkt hebbende, zo heb ik in deze *Dertende Druk* geen veranderinge gemaakt als alleen een aangenamer Voys op pag. 447 laate stellen, voorts dat al de *Voyzen* van dit Boek op een *Sleutel* zijn; te weeten de *C Sleutel* op de Eerste Linie, als zijnde de bekwaamste om voor de *Zang* gebruykt te worden, en ook voor de *Instrumenten*, als daar zijn de *Viol*, *Fluyt*, *Hoboï*, *etc.* Dog zo 'ereenige *Voyzen* gevonden werden te laag om op zommige dezer *Instrumenten* te spelen, zo kund gy in 't volgende BERIGT zien, hoe men daar in handelen moet. Ook zullen de Liefhebbers van de *Zang-konst* gelieve te weeten, dat de vier eerste Regelen van Pag. 442 moet gezongen worden gelijk de *Psalmen* in *B-Duuy*: te weeten, *Ut* op de middelste Linie, voorts is 't alles (wat de Woorden betreft) zo gebleven als 't door den Zal. Heer J. VAN LODENSTEYN is opgesteld: Dus zal ik nu mer dit gezegde vergenoegen, om den Leezer niet langer op te houden; en beveele U. Waarde en beminde Leezers, Zangers en Zangeressen, aan de bescherminge des Alderhoogsten, en wensche dat de ze *Dertende Druk*, dewelke niet nodig heeft eenige verdere aanprijzinge met Zegeninge en Vrugt tot Heerlikheyd van Godt, en U L. aller stigtinge mag gelezen en gezongen worden. En verbllyve waarde Liefhebbers.

M. L. D. W. Dienaar.

Berigt tot gebruyk der Nooten.

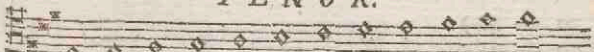
CANTUS.

c d e f g a b c d e f a
 Ut re mi fa sol la ci ut re mi fa sol.

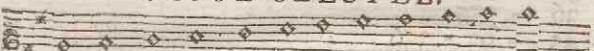
Hiet mede komt over een de *Tenor-sleutel*, om een *Toon* hooger te transponeeren. Als mede de *Viool-sleutel*, gelijk de Franke die plegen te stellen op de Onderste Linie. Om een *Quint* of *Vijfde-toon* hooger te transponceren, zonder eenige veranderinge, als in de Letteren te maaken: gelijk in de navolgende Exempelen te zien is.

TENOR.

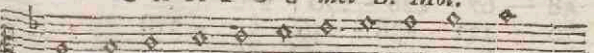
d e f g a b c d e f g a
 Ut re mi fa sol la ci ut re mi fa sol.

VIOL-SLEUTEL.

g a b c d e f g a b c d
 Ut re mi fa sol la ci ut re mi fa sol

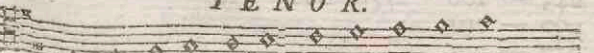
CANTUS met B. Mol.

c d e f g a b c d e f
 Sol la ci ut re mi fa sol la ci ut.

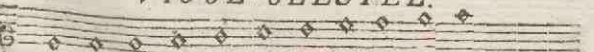
Op dezelfde manier kan men te werk gaan, met de *Tenor en Viool-sleutel*, als in 't voorige: By Voorbeeld.

TENOR.

d e f g a b c d e f g
 Sol la ci ut re mi fa sol la ci ut.

VIOL-SLEUTEL.

g a b c d e f g a b c
 Sol la ci ut re mi fa sol la ci ut.

A. B. d'Aanmerkingen die men op dit Berigt maaken kan, laat men voort de Liefhebberen overig.

Aanwyzinge der LIEDEREN,
Welke op een Wijſ / konnen gezongen worden:

Als daar is.

Fol.

- 12 — 429
22 — 135
27 — 446
29 — 76
30 — 35 - 105 - 234 - 276 - 298 - 299 - 353 - 398
36 — 355
43 — 93 - 356
49 — 357
50 — 56 - 288 - 296 - 425
54 — 184 - 286 - 343 - 354
58 — 67 - 128 - 270 - 272
70 — 122 - 238 - 246 - 330 - 338
80 — 84 - 137 - 444 - 462
102 — 161
120 — 212
224 — 432 - 371
243 — 168 - 277 - 282 - 416
290 — 291
357 — 385
401 — 403
435 — 453

J. van LODENSTYNS

UYTSPANNINGEN,

I. DEEL.

Behelzende eenige

BYBEL-STOFF

OF

*Bedenkingen over, en Vytbreydingen
van eenige Plaatzten der H.
Schriftuure of Psalmen.*

EPHES. 5: 8. 19.

*Spreekende onder malkander met Psalmen;
ende Lofzangen, ende Geestelijke Lie-
deken: Zingende, ende Psalmende den
Heere met uw Herte.*

MORGEN-LIGT,
OFTE
JESUS onzen MORGEN-ZON,
dat is /

Aandagt op 2 Sam. 23: 4.

Kan ook gezongen worden: *Op de Wijs van*
Pl. 117. Gy Heydenen Looft t'zaam,
Of Stem: Brandende Masquetier.

I.

At voerd de lieve Morgen-stand

Hem lelikeren in den Mond!

Die zonder lust tot lelikeren /

En zonder zugt na Staat of Eer /

En zonder zorg hoorz altijd meer /

Leest altijd aller zorgen vry.

A

II. Ce

II.

De Dagt bedeliten hem gewis
 De vlerken van de Dugsternis /
 En hzaken zijn vermoeydheyt af:
 Dewyl de Heylig' Eeuwighend
 De Pleug'len van boozzienighend
 (In 't schut der Eng'len) om hem gaf.

III.

Zijn Leven dooz zijn arbeyp moet
 (Dien hy gewillig zoogloos doet)
 De Dagt / de rust / de Slaap verkwist ;
 Dewyl geen Droom van Cessel-scha /
 Of bzees dooz grooter ongena
 Zijn dunne slaap steurd / of verschzikt.

IV.

Hy bzeest niet dat hem 't Ampt met smert
 Ontkuypt / of onderkroopen werd /
 Die 't Ampt niet / maar dien 't Ampt behoest.
 Hy bzeest niet dat zijn Naam of Eer
 Dooz klappers werd ontroofd / dien meer
 Het smaad'lijk / dan de smaad bedzoest.

V.

Hy bzeest nog schzikt dooz Robery /
 Dooz Listen nog Bedziegery /
 Nog dooz een dubbel-diepen trek
 Van Gierigaards / en Woekeraards ;
 Nog dooz zijn Handel vol gebaarz :
 Dien Schat en Goud niet is dan Drek.

VI.

Ontwaakend' eer de Zonne rijst
 (Want hem nog Spook nog duyster eyst)
 Rijk-halst hy na des Werelds-oog ;
 Dat hem in 't onbedwelmt gezigt
 Niet is dan dooz-en tweer dooz Tigt
 En rijzend Tigt zijn Hert om hoog.

VII.

Zo breekt dooz al mijn Duysternis /
 (Daar in ik 's Hemels gunste mis /
 En af-dwaal van des Levens-bzon)
 Dooz al mijn herzenlooze reën /
 Zo breekt dooz al mijn dwaasheit heen
 Mijn Jesus, denk ik hy / als die Zon.

VIII.

Mijn Jesus als de Zon ontdekt
 Het vuyle dat mijn Hert bevlekt;
 En doet my zien des Hemels gunst:
 En dat mijn Wjsheit / dwaasheit wist /
 En 't geen my dwaas scheen Wjsheit is:
 Ja toond my al mijns Quands kunst.

IX.

Die Morgen-zon te schooner schijnt /
 Om dat op zijne komst verd'wint
 De logge slaap / de losse Droom:
 Mijn Jesus met zijn opgang breekt
 Den slummer daar de Ziel in steekt /
 En wekt haar Leben las en loom.

X.

De slapend' ongevoeljkheit /
 Het reed' loos droomend' onbeschheit /
 Weerd' Jesus met zijn Zonne-schijn;
 En toond ons dat al 's Werelds schoon /
 Van Lust / Magt / Pragt / ja konink- kroon /
 Schouw- speelen slegt van Droomen zijn,

XI.

Du ziet in 't licht ten Morgen-stand
 Het Heerlijk dat hy nergens vond /
 Het Oog des Werelds open gaan:
 En dat in Jesu vol gena
 Een schoonheit zonder weberga /
 Daar lust / en rust / gerust op staan:

U Y T S P A N N I N G E N

XII.

Een Schepper van al 't Heerelyk /
 Een Koning van der Eng'len rijk /
 Uyt liefde en nedzigheid / een Mensch ;
 Het Lighaam van all 't hoogste schoon /
 Van Priesters-Enjod / Konink's-kroon ;
 Des Werelds eenig Heyl / en wensch.

XIII.

Zijt welkom lieflijk Morgen-licht
 (Zeyd hy) in 't nieuw-ontwaakt gezigt ;
 Zo zie ik (als de schaad'wen bli'en)
 Mijn Heer met nieuwe kragten van
 't Herschapyen oog / dat altijd kan
 In Jesu nieuwe schoonheyd zien.

II. RUST.

XIV.

Daar steekt dien Held, den Bruydegom,
 Zijn hoofd ten Wed uyt ! welk kom !
 Hoep al wat zig op Warden houdt ;
 Den nugt'ren Mensch hem dankbaar groet /
 Het Celgje rekt hem in 't gemoed /
 't Gebogelt schetterd door het Woud.

XV.

Zo jingten 't al / doe 't Hemelsch Lam
 Van 't Heyl'ge vat / ter Wereld kwam /
 Dien opgang uyt der Hoogte zegg ;
 Den Hemel scheurde / en 't Heylig Hoff
 Zong 's Hemels Wijn-en Goedheids loff /
 En d'Ward' in vzeund ten Hemel-steeg.

XVI.

't Gezicht van gis't ren Aband laat
 Stond treurig ; daer de Dageraad
 Van alles blijder aanzien toond /
 Den Dautw-dzop glinsterd aan het Graas /
 Het Groen staat groener als het maas /
 Het Morgen-schoon het alles schoond.

XVII. Morgen

XVII.

Mijn schoonen Jesus geeft het al /
 Wat schoon en on-schoon / is een val;
 Ons boozspoed maakt hy tot een blijf;
 Van 's Hemel-gunst / ons eenig goed;
 Ons on-spoed maakt hy enkel spoed;
 Zelf schoon / de Schoonheyd wezendlyk.

XVIII.

Des Werelbs ligt en licht zijn ligt
 Paulu boven onzen kim / of 't zwigt /
 In hoelen wat verslindend was:
 Dus wat mijn Ziel verbaarlyk schijnt /
 Op Jesus held're komst verdoijnt /
 En blykt maar tandeloos gebas.

XIX.

Het bzeugen scheen my schyzifkelyk /
 De Wereld / en 't Vleesch aan-lokkelyk /
 Dewyl ik in het duyster lag:
 Maar hy dit Ligt is al dat deerd /
 Of zoet is / niet een Boone weerd /
 By dat ik in mijn Jesu zag.

XX.

Dat ryzend Ligt is enkel zoet;
 Met sellen straal / nog heeten gloed
 En deerd het / als de Middag-zon;
 Waar is dat enkel bzeugde geest /
 Dat niet een pijn'lyk angel heeft
 Dan al dat out het Herte won?

XXI.

Maar Jesus maakt het Heerelyk /
 Ons dooz en dooz genoegelyk /
 Als d'eeuwige Niegteueerdigheyt
 (Hoelwel dooz Zonden opperuyt)
 Dooz hem verzoend / haar weder-stuyt
 Van wzaak / niet ober ons en spzend.

Gaat boed u dan met dzafen stank
 (Die wil) op Hart' ulu leben lank /
 En spot met mijn hoop (zegt hy) uzu.
 Hal ik / dees moet my wederstaan ;
 En moet ik in het duyster gaan ;
 Mijn Jesus is een Ligt om my.

III. RUST.

Mijn Ziel / waakt op / dit Ligt en ziet
 Den Mensch met slapend' oogen niet.
 De Wereldsch-wijze Mensch ronkt
 In zoete Droomen ! dieg ontwaakt !
 Waakt op ! dees Morgen-stond genaakt
 En ziet hoez' in Smaranden pzonkt.

Die Zon is in 't gemak van rust /
 In 't nutten van des Vleescheg lust /
 In 't zachte Bedde niet te zien.
 Wel op die nog in weelke wend !
 Want ziet ! des Heeren Heerlykheyd
 In grooter lust zig aan komt bi'en.

Werpt af dat warme dekzel / daar
 Gy meed omringd laagt / in 't gebaar
 Van wat u naar het Harte milit :
 Doet kleed'ren en doet Waap'nen aan /
 Gy zult na 't Rijzend Ligt toe gaan /
 En blieden al wat 's Dagt's verschijnt.

Best ziet men / buyten Stads-gerugt /
 Het Morgen-rood in b'open Lugt.

Hebr.
13:12.

Ons Heer leed buyten meest zijn pijn :
 Beleefdheyd stapt / en eer / herby /
 Want / buyten Stad / in spottermij

7. 23.

Maet Jesus smaad gebzagen zijn.

XXVII. Paas

Daar buyten wandeld niet onwis /
 Maar let 't op wat in Jesus is
 Met aandacht / en op yder zaak:
 't Bedrog is in het lofs gemeen /
 Het wezen steekt in een booz een /
 In d'aandagt leven en vermaakt.

XXVIII.

Ons' eygen Hert en Lusten doet:
 Ons' eygen Mond en Maag ons boet;
 Ons' eygen Bloed in d'Abers woeld;
 Ons' eygen Voeten staan en gaan;
 Ons' eygen Herffenen verstaan;
 Ons' eygen Long ons Hertten hoelt.

XXIX.

Mijn Ziel, 't geloovige gezigt /
 Alleen uyt eygen Hert / dit Ligt
 Heft ziet / en eygen maaken kan:
 Elk leefd van zijn geloov': Het ligt
 Dat ons in and'rer hoozbeeld stigt
 Daar leerd men maar / en leefd men / van.

XXX.

Du die Zon op gaat juyg ik blij
 En zegg' nog; Wereld verblijd u by
 In uwe Heyl / en bespott' het mijn':
 Dit Heyl my op-helpt / als ik val /
 En / zit ik in het duyster / zal
 Dit Ligt mijn Ligt vooz Eeuwig zyn.

Sprokkel-maand

1665.

U Y T S P A N N I N G E N.
D E A L G E N O E G Z A A M H E Y D

Of

Aandagt op Ps. 73: 25. en Luc. 10: 42.

I.

Hoe heugt mijn Ziel am-rechtig moed! Van
't eynd-en vuzgt-loog zoeken / Dooz al des Hemels
Heerlijk goed / Dooz d'Ward en al haar hoeken /
Da 't goed dat mijn bezwijkend hert Een
vasten zuyl zoud voegen / Da 't Deel dat / als
het al genomen werd / Mijn Ziel nog kan
genoegen **O** Deel! mijn Deel / **O** Deel / mijn
Deel / waar zyt gy dog? Had Asaph / en Mary
my niet geleerd / Ik zocht het nog.

II. **D**

II.

De Schepzels hadden diegelyk
 En kwamen 't haar my aanbi'en /
 Dog 't was maar diegelyk / en slyk /
 En stof / hoe schoon in 't aanzien.
 Veel vzienden dagten my een rotg /
 Tot z' in den nood begaven :
 Op Heerschappyn was ik moedig trots /
 Dog Heerschers zijn maar slaven /
 En waarlyk niet / dan bzeuklig riet / de Schepters al /
 Een bzoze gunst / een booze kunst / my hies / en bzagt ten

III.

Wat lagten my de Rijkdom toe !
 My dagt / daar zoud' ik rusten ;
 Eerst maakite my het zoeken moe /
 En stuytte schier mijn lusten ;
 Al lang gezogt / en kreeg ik niet
 Daar toe mijn ernst besteed was ;
 En al gekregen / was het doe wel iet /
 Daar in mijn Ziel te bzeed was ?
 Ward was maar Ward / en niet meer waard / en eeg
 ik 't wijs
 Bloog d' Warden heen / en liet m' alleen / den na-roep /
 waar ! waar ist ?

IV.

't Is niet dan enk'le dulligheyt
 De lust zijn deel te noemen :
 Die troond met schyn van zoetigheyt /
 Maar loond met eeuwig doemen.
 De Schoonheyt is een liefslyk glas /
 z' Ontbzeekt ons in 't genieten
 Gezonde sterkt' / een sneelderig gewas /
 Wat kan ons eer ontschieten !
 Wat blinkt haast hinkit / wat gaat haast hinkit / wae
 smaakt haast stinkit :
 En 't blybe by ; mijn Lighaam sterft / en Ziel het al
 ontzinkt.

UYTSPANNINGEN.

V.

Kom Afaph! zegt my wat uw Ziel
 Hond' als uw Deel vernoegeu!
 Maria! wat u zo beviel /
 Dat gy u steeds woud boegen
 Aan Jesus Doeten / en geheel
 Dat een alleen wou leeren?
 Dat is ons Deel / ons zegenrijke Deel /
 Dat niemand ons kan weeren.
 't Oneyndig onbegreepen Goed / dat eenig' Al /
 Dat / watter hinkit / en zinkit / en sinkit / ons eeu-
 wig troosten zal.

VI.

Ons Godt ons Goed is, die al 't goed
 Van d'Warden in zijn magt heeft;
 Die / wat hy wil / ons geeft / en doet
 Dat / wat hy geeft / zijn kragt geeft;
 Het weynig dat hy geeft is veel /
 Die 't vernoegeu meed' bzengt;
 Weet ymand rijker Deeles van het Deel
 Dat aller lusten vzeed bzengt?
 Ha d'ongeschapen volhepd geeft / zig zelf in 't zoet
 Van 't Schepzel / welker liefslykheid hy eynd' loos rij-

VII.

(zen doet.

Ons Godt ons Goed is, als de schijn
 Van alle Goedigheden
 Op Warden ons outgaan zal zijn;
 Hy is ons rust / ons vzeede:
 Ons Vriend / om aller Vrienden schut
 Gemakkelijk te verlaaten:
 Ons Hoogheid ons onwankelbaare stut /
 Derr' boven kroon en Staaten:
 Ons Rijldom / daar nog Moorzdenaar / nog Dief /
 nog Mot (geno'.
 Doorzbeeken / nog by komen kan / en roben ons 't

VIII. Ons

Ons Godt ons Goed is, en de rust /
 Die Schepz'len ons aanhouden:
 Ons Godt ons lust is / en het lust
 Ons d'Wardsche-lust te dooden:
 Ons Jesus is ons schoon genoeg;
 O! Schoonheyd! O! Volmaaktheyd!
 By zo een schoon / dat alles oberwoeg /
 Als alle schoon mis-maaktheyd.
 Hy zels / Hy zels / Hy zels / Hy zels is al het goet
 Wat opt ons Ziel begeeren kan / of ons vernoegeu doet

IX.

Suot niet / die dit Deel niet en ziet
 Dat bonime Tighaams zinnen;
 Men ziet / men hoorz / men voeld het niet /
 Men ziet het maar van binnen:
 Steekt eens 't Oog dat u ergerd opt /
 Dit 's zigtbaar vooz de Blinden;
 Die d'Warde doof zyn / hooren het geluyd;
 Die 't al verliezen / binden
 Dit Heyl / verr' boben alle Heyl aanzienelijh /
 Onzienelijh nogtans / en dooz 't Geloof maar luygelijh.

X.

O! kostelijh geloof! dat in
 Dit vand ons geeft genoegen:
 Laat byn de Wereld laghen in
 De Lust / die na zal woegen.
 Wy zingen onbekommerd heen
 In 't wankelloos vertrouwen /
 En vreezen vooz geen na-slag van getween;
 Die op een Kots-steen bouwten.
 O Kots! O Kust! doet Hert / en Lust / en Hand /
 en Mond /
 Dien gy verzaigd / uten dienst staan / Geuwig in 't
 Verbond.

20 Herft-maand
 1663.

UYTSPANNINGEN.
SIMEONS LOF-ZANG,

Uytgebreydet

Kan gezongen worden, op de Wijs:

van REPICAYAN.

I.

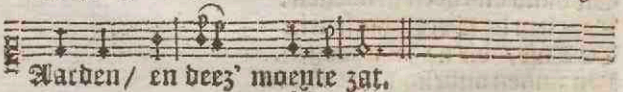
N **N** laat gy Heer Uw knecht in bzeede gaan /

 Den weg van al het sterffelijke Vleesch / Den weg

 van al het sterffelijke Vleesch / Die al mijn Heyl'ge

 Vaderen traden: Ik ben deez' Warden en deez'

 moeyte zat / Ik ben deez' Warden / ik ben deez'

 Warden / en deez' moeyte zat.

II.

Zo ga ik dan

Da 't Woord aan my geschiet /

Want ik uw Zaligheyt nu heb gezien:

Want ik uw Ec.

't Heyl / zo Heylig / zo Zalig / zo helder

Wat zig verwonderd al het Hemelſch Heyl.

Wat zig verwonderd Ec.

III. Godt

III.

Godt zelf vertoont
 Zig in 't beragte Vleesch /
 En dekt zijn Heerlykheyt met zo een Wolk:
 En dekt zijn *Ec.*
 Om Heerlykheyt / en leven te geven
 Aan alle Volken daar de Zonne rijst
 Aan alle Volken *Ec.*

IV.

Du staat den Berg
 Van 't Heilig heerlijk Huis /
 Uw Sion schoon / op alle Bergen top:
 Uw Sion schoon / *Ec.*
 Een opgesteekten Vanier om hooge /
 Daar al 't bemaude heenen bloeyen zal.
 Daar al 't bemaude *Ec.*

Micha.

4: 1.

V.

Aan 't Hendebom
 Een Tigt vol vrolijkheyt /
 En dat haar leyde door dees Doods-valley:
 En dat haar leyde *Ec.*
 Aan uw verkooren Israël een glansch
 Vol Heerlykheden. Hallelu-jah.
 Vol Heerlykheden. *Ec.*

1. Lou-maand

1666.

U Y T S P A N N I N G E N ;
A A N D A G T

Op Hoogl. 5: 2, 3, 4 &c.

Kan gezonge worden als: *Dovene way* &c.

I.

A Ch! Herte vol benauwtocheyd! Dat 's le-
vend sterben! Dat 's lebend sterben! Dat 's lebend
lewend sterben! Mijns herten grond-slag / Die't
Hert ten grond zag / Mijns levens Leven Heest my
begeven: Dat heerlijk aanzigt / Een Zon by't
Maan-licht / Dus heen! dus heen te gaan! Dus
heen! dus heen te gaan! Dus heen! dus heen te
gaan / Dat 's lebend ster-ben.

II. *Al*

II.

Ik was wat aan het sluyp'ren /
 O! diere slaap-zugt!
 O! diere slaap-zugt!
 O! diere / diere slaap-zugt!
 Hy sloopt' / en riep nog:
 Ik hoor'd' / en sliep nog:
 Zijn Woorzen scheenen
 Dooz dampen heenen /
 Dooz damp van lusten
 En zoog-loos rusten.
 Hy trok zijn Hand te rug!
 Hy trok zijn Hand te rug! Hy trok &c.
 O! dierb're slaap-zugt!

III.

O! arger rust dan onrust!
 Gemak te dierbaar!
 Gemak te dierbaar!
 Gemak / gemak te dierbaar)
 In Tong gezege
 Tag ik / als regen
 En dauw Hem dekten /
 En Hy my toekte.
 Een weunig rekken
 (Dagt ik) en strekken.
 En laag! Hy trok te rug!
 Hy trok zijn Hand te rug! Hy trok &c.
 Gemak te dierbaar.

IV.

Ach! 's Vleeschs bedziegeren /
 Ach! toberpen!
 Ach! toberpen!
 Ach! 's Werelds toberpen!

Gy hebt met logen.
 Mijn Ziel bedrogen:
 Gy troond ons breeblijft /
 Maar loond ons weebelijft:
 Dooz wat geboeleng /
 En ydel woeleng.
 Is nu mijn Leben heen!
 Is nu mijn Leben heen! Is nu mijn Ic.
 Ach! toberpen,

V.

Hoozd nog een Doozd mijn Leben /
 Mijn Heyl! en vlugt niet!
 Mijn Heyl! en vlugt niet!
 En vlugt / mijn Heyl! en vlugt niet!
 Dat gy my radet
 Heb ik versmadet
 't Is waar; maar draag het
 Nu / en sllaag het:
 En / ziet mijn oogen
 Die 't Hert u toogen:
 En keer! en keer weerom!
 En keer! en keer weerom! En keer! Ic.
 Mijn Heyl! en vlugt niet.

VI.

Wat geub' ik u mijn Heyland
 Tot ons hebzeed'ging?
 Tot ons hebzeed'ging?
 Tot ons / tot ons hebzeed'ging?
 Is u vergrammen
 Met buyzend rammen /

Met oly-stroomen
 Wel in te todmen?
 Na met mijn leven?
 Ik woud 't u geven.
 Uw eygen dierbaar Bloed Uw eygen Ge.
 Is mijn verzoening.

VII.

Ik Bezwijk van lange wagten!
 En kan niet langer /
 En kan niet langer /
 En kan / en kan niet langer!
 Mijn Ogen wijken /
 Mijn Le'en bezwijken /
 Mijn Voeten moe gaan;
 Mijn Keel wil toe gaan;
 En 't word nog d'anger!
 Ik En kan niet langer!
 Nu my! daar zijg ik heen!
 Nu my! daar zijg ik heen! Nu my! Ge.
 Ik En kan niet langer.

VIII:

Ik houd u wel mijn leven /
 Maar zie u niet: waar?
 Maar zie u niet: waar?
 Maar zie u niet: waar zijt gy?
 De buysterheden
 Van lust / en reden
 Die heerlijk schijnen /
 Doen u verdwijnen /
 En my alleen staan!
 Wat moet ik heen gaan?

Ey! vat mijn hand eens aan /
 Ey! vat mijn hand eens aan / Ey! vat Gc.
 Mijn Heyl waar zijt gy?

IX.

Hooft / Zions diere Kind'ren /
 'k Betuyg en zweer u /
 'k Betuyg en zweer u /
 'k Betuyg / 'k betuyg en zweer u
 Laat mijn Beminden
 Zig van u binden ;
 Ey! zeg / en zeg dan
 Dat ik hier leg van
 Zijn Maln in pijn /
 En vast verdwijne ;
 'k Ben krank / 'k ben krank van Liefde!
 'k Ben krank / 'k ben krank van Liefde! 'k Ben Gc.
 Betuygt en zweert dat.

X.

Moet ik Hem dan nog derben?
 Ach! pijnlijk derben!
 Ach! pijnlijk derben!
 Ah! Ah! Ah! pijnlijk derben!
 Zo bind mijn Herte /
 Vermaak in swerte /
 In traan genugten:
 En zal met zugten
 Zo lang ik lebe /
 Hegt aan Hem ik lebe:
 En sterf ik / sterf ik dan /
 Zo sterf ik / sterf ik dan /
 Zo sterf ik / sterf ik van
 Een Hemelsch Liefde'-kuur.

XI.

Nog weet ik raad ten leven:
 Ik zal in 't peynzen:
 Ik zal in 't peynzen /
 (6 kragtig kragtig peynzen!
 Vol Hemel-bzeugden)
 Om al zijn beugden /
 En schoonigheden
 Mijn Ziel besteden ;
 En / wil 't my lukken :
 Die in my drukken :
 Zulk peynzen is mijn Heyl /
 Zulk peynzen is mijn Heyl / Zulk peynzen Ge.
 O kragtig peynzen !

XII.

Maar magtelooze Ziele /
 Wagt op den Hemel /
 Wagt op den Hemel /
 Wagt op / wagt op den Hemel /
 Tot die zijn straalen
 In u doet daalen /
 En dooz zjn luyfter /
 Uw Hert ont-duyfter ;
 En dooz uw' denke /
 Zijn Beeld u schenke.
 Dat Beeld / dat Hemels-beeld /
 Daar Godt ons Hert moed' steeld /
 En zig u meke beeld.
 Zal u genoeg zjn.

4 Herfst-maand 1664.

*'t Gebed des HEEREN.*Of Matth. 6: ψ . 9, 10, 11, 12, 13. uytgebreydet

Kan ook gezongen worden,

Op de Wys: *Uyt mijnes Hertens gronde, &c.*

I.

O *My Vader! die de hoogte Der Hemelen*
betwoond! U Magt in diept' en bezongte Ter
hulp van d'uwre toond; Uw' Kind'ren hoorde
die nu / U Al, haer Niet bezessen; En
(Hemels Vader!) hessen Haer Hert en Wil tot U.

II.

O Heerlijk! Heilig Weezen!
Alleen Al-weerdig Heer
En aller Menschen weezen /
En aller Schepz'len eer!
Ons Hert / ons Cong / ons Pa'en
Wild leeren / leyden / mennen /
Dat wy uw Hooghend kennen /
En and'ren doen verstaan.

III.

ó Magtig / Eeuw'ig Koning!
 Die nu goed-daadiglijk
 Den Mensch maakt tot uw Wooning /
 In 't nieuwe Genaden-rijk.
 Dat / Koning / ons uw Leer!
 Dat ons uw Geest geleide;
 Uw Rijk al om verbeyde /
 En Zatan'g wierp ter neer.

IV.

Ontzakkelijke Wijsheyt
 Vol goedigheden / die
 Ons dwaze Wille wijs leyde /
 Uw Will' alleen geschie.
 Uw Will' in tegenspoed
 Leerd ons geduldig dragen /
 En prijzen uw behagen /
 Wat Ward' of Hemel doet.

V.

ó Vader! en Behoeder
 Van wat op Warde leeft!
 Gij geeft het Vee zjn Voeder /
 Ons Spijs en Kleeding geeft.
 Huys / Vrienden / Rust / en Dreeb
 Gezondheyt / spoed'ge Wegen /
 En over al uw Zegen
 En vergenoeging meed.

VI.

Barmhertig en lankmoedig
 ó Vader! is uw Naam;
 Om Chzisti Tijden Bloedig
 Neem al ons Schulden t'zaam /
 Vergeeftz' ons goediglijk /
 Die / na uw Wil / vergeben /
 Wat Menschen ons misdreben /
 Al was 't boogdaadiglijk.

VII.

Ach Vader! Hoeder / Wozge /
 Die zonder sluymer waakt /
 In zwaakhend / booz ons zozge
 Wild / als den Vyand naalit:
 Leerd ons zyn vogen zien /
 Tot wat onheyligheden /
 Hy nodigt Ziel en Leden /
 En al zyn strikken bli'en.

VIII.

Want / Vader / gy waaragtig /
 Ons Koning zyt en Heer:
 Die / aller dingen magtig /
 Ons hulp rigt tot uwe Eer.
 Als gy dan goedig zyt /
 En Magtig zo een hoog werk /
 En is uwe Eer uwe oogmerk?
 Heer zo gelooven wy 't.

't GEBED des HEEREN,
 Of Uytbreydinge van Luc. II: 2, 3, 4.

Kan ook gezongen worden,
 Op de Wys: *Rosemond* waar gy vlied.

I.

Hemelich Heer! die 't geboord / Van den
 Hemel en van v'Ward / Magtig hebt gemaakt /
 onderhoud / en hoed: Maar alleen ons als uwe
 Kind'ren hoed; Onze Vader! hoor! Vader!
 hoor!

hoord ons nu! (En wy betrouwen 't U) He-
 mel's Vader hoog! trekt ons Hert ten Hemel/
 Heer/ En zend uw hulpe tot ons neer.

II.

Heylig Godt! dien de Schaar
 Aller Eng'len/ ober-klaar/
 Niet en kunnen zien/ in het heerlijk Ligt/
 Van met oberdekten aangezigt:
 Toon u/ toon u ons in 't Genaden-licht/
 Wy zullen in ons plicht
 Zingen met dien Key/ Heylig! Heylig! Heylig Heer!
 En geben U alleen all' Eer.

III.

Magtig Heer! dien wat leest
 Onderdanig buygt en beest:
 Ziet ons Herten hier/ neemtze willig aan
 In 't Genaden-rijk/ uw Onderbaan.
 Leef! ó Koning leef! (Zwijgt mijn togten still!)
 Heerscht ober Lust/ en Wil:
 Leef! ó Koning leef! neemt de Heyd'nen tot uw Erf/
 En Satans duyster Rijk verberf.

IV.

Wijze Godt! uw Wil goed
 Blijft maar geschieden moet.
 Zalig is het ons/ dat wy onzen Will'
 Buygen onder d'Uw/ en zwijgen still'.
 In den Hemel (Heer) voerd uw Wijs beslynt
 En hier op Aarden/ ynt.
 Zelf in tegenhend/ is 't ons wat uw Wijsheid doet
 Te lobben met uw Eng'len goed.

V.

Rijke Godt! Vader! die 't
 Alles heft in uo gebiet.
 Brine kinderen / in haar wisse Noot
 Komen by uo Rijkdom om haar Zood.
 Zorge gy voor ons! geef ons Spijs en Kleet /
 Huzing / Gezondheyd / Vreed:
 Zorge gy voor ons! al ons Werk beklijven doe /
 En geest uo gunst / en Zegen toe.

VI.

Goedig Heer! die het leet
 U Misdaan / vergeest / vergeet.
 Schaamrood komen wy / als uo goetigheyd
 Stralen geeft op ons ondankbaarheyd
 Om ons Jesu wil / die den Hemel liet /
 Denkt onze Schulden niet /
 Om ons Jesu wil: als wy oost om zijnent wil /
 (Misdoet ons ymand) zwijgen stil.

VII.

Waakend' Oog / Zonen Schild /
 Die ons hoeden stont / en wild.
 Ziet uo zwalke Duif / ziet het loog gewelt
 Dat zig tegen ons uo kind'ren steld:
 Hoet ons voor den Val / val in 't Zonden-net /
 Die ons U Beeld besmet;
 't Beeld ons Hemelsch erf; steekt ons Hert maer
 door 't Geloof /
 En 't is voor al 't bekooren doof.

ZACHARIAS LOF-ZANG,

Luc. 1: 68. tot vers 79. ingeslooten.

Kan gezongen worden als,
Op de Wys: *Komt, verwonderd u, &c.*

I.

Loof den Heer gy Cherubijnen! Loof den
Heer gy Adams Zaad! Die zijn Volk met
Heyl verschijnen Komt in hoopeloozen staat:
Davids Huis in tras van Eden Eerst gelegd /
was weerelees; Dit Heyl zal het Hoornen
smeeden / Maakt zijn Wyand hulpeloos! Na de
reden / En Gebeden / Aller Heyl'gen twijffelloos.

II.

Komt ons redden uit de klautwen
Van die ons in eeuw'gen haat
Onderdrukken en benauten:
Om aan ons de liefde daad
Guzer Dad'ren te voltrekken /

Denkend' aan zijn Heyl-verbond;
 Om zijn Eeden te verwelken /
 Die zijn onseylbaare mond
 Om te geven // Wzams' Reken
 Had gezworen / tot hy 't zond.

III.

Harden hand van Slavernyen
 Kneep het Hert / en maakten 't las
 In Godts-dienst: tot deze ty'en
 Wierpen Woey en Banden af;
 Om na dezen / all' ons' dagen /
 Hert en Handen eben vry /
 Wan den Hemel op te dragen /
 Zonder vrees / of slaverny;
 Zo oprechtig // En zo plegtig /
 Dat het vooz hem Henlig zy.

IV.

Zoontje / lieve teere Jongen /
 'k Zie nog Godes' dierbaar Volk;
 Bevel-dik om u gedzongen /
 Als des' Alderhoogsten Colk;
 Die zig vooz den Heylaud heenen
 Blijd / en Hem den Weg bereyd /
 Tot verzoening van die Weenen /
 En tot Heyl'ge dienstbaarcheyd:
 Om zo 's Heeren // Volk te leeren /
 Kennis van hun Zalicheyd.

V.

Dit is 't innerlijk beuegen
 Van des' Heeren goedigheyd;
 Dit is 't Ligt / de Zon / de Zegen
 Van der hoogten utgespreyd
 Over d'Arde; dat zal schijnen /
 En verkwilken / wie nu mat
 In Dood's- duysternissen kwijnen /
 Dec veruarenissen zat:
 En ons' Voeten // Doen ontmoeten /
 't Eeuw'ig Zalig Vreede-pad.

L O F.

L O F - Z A N G

Van de Heylige Maaget Godts Moeder,

Luc. I : *ÿs.* 46, tot *ÿs.* 55. ingeslooten.

Kan gezongen worde, op de Wys: *Schoonste Nymph.*

I.

V *rolijt* Hert maakt groot den Heer / Geest
hem eer; Hallelu-jah! Zy mijn Kyrrant / Zeug-
dig Hert en Geest verheugt / *Prijst* de Deugd /
Van mijn Gode / mijn Kots / mijn Heyland.

II.

Arm / veragt / verschopt / versmaad /
Was mijn staat;

Oy my zag hy booz de Wolsten:
Zag / en heerden zo myn dzult
In geluk /

Dat verbaast staan Tanb en Dolsten:

III.

Gzooten / groote dingen heeft
Hy / die leest /

Wan my arme Maagd betwezen.
Dat niet my / maar hem den roem
Heylig noem;

Geuwig zy zijn Naam geprezen.

IV.

Ach / wat is zyn goedheyd groot!
Dien in nood

Geu! en Geu na bees zal prijzen.
Want hy dien nu / die hem vrees

In den Geest /
Zonder aanzien wil bewijzen.

V. Deck.

V.

Deel zijn 's Hemels wonderda'en /
 Die gedaan
 Zijn / dooz zijn Almachtige Armen;
 Maar gering is al dat sterk
 Is / by 't werk
 Van dit egubeloos ontfermen.

VI.

Oiea de Wijsheyd / en de Moed,
 Zwellen doet /
 Dooz haar Wardsch verstand tot huu lof /
 Stozint nu 's Hemels gram gelaat
 Met haar raad
 En haar peynzen heen / als dun stof.

VII.

Die verheben zijn in Eer
 Werpt hy neer;
 (Wonder Godt!) en die verschoven
 Zijn; hersteld / en regt hy op
 In den top:
 Daar toe komt zijn Zoon van boven.

VIII.

Al die hungerig na 't Heyl /
 Hier op 't zeyl
 Gaat / werd hier dooz begenadigt:
 Al dien Gijft / en wel ge-zerd
 Niet en beerd /
 Heen gezonden anverzadigt.

IX.

Zijns Knechts Israels geslagt /
 Hoe veragt:
 Heeft hy goediglijk verheben:
 Denkend' om het Heyl-verbond /
 Dat zijn Mond
 Hem booz Eeuw'ig had gegeven.

X.

Als hy eens aan Abrahā /
 En zijn Stam
 Onzen Dad'ren heeft gezworen:
 Dien hy heeft / uyt liefde steyl /
 Tot dit Heyl
 Boven and'ren uytverhooren.

ZIMEONS

LOF-ZANG,

I.

G

U laat / dien gy vind reede staan / Heer
 vreedig gaan // De vreedig-baan / Da't Woord
 aan hem gedaan: Wat heb ik hier boozschat /
 Te wagen / boven dat / Dat Heyl / dien
 Zaligmaaker / dien Hier nu mijn oogen zien

II.

Dat Heyl / dat gy bereyde gaat /
 Verheyde gaat / En syende gaat /
 Aan 't Volk van alle staat:
 Den Heydenen een Ligt!
 Den Heydenen een Ligt!
 Het Volk dat gy verhooren hebt!
 Een eeuwig Eer-gewigt.

AAN

AANDAGTEN,

Op 1 Joh. 2: 16.

Begeerlykheyd des Vleesch.

I.

Hert-Imagend onberzetlijck Nagt-gepeyns /
 Wat kund gy met een duyster / diep gepeyns /
 My vangen! daar gy nochtans in my voed /
 Dien gloed.

II.

Die / zo ik hem niet tijdelijk uyt en blusch /
 My zal verraden met een vley'gen kusch /
 Als eens dien eereleoz' in 't Hof / wel eer /
 Mijn Heer:

III.

Dit 's vooz mijn Ziel gevaarlijk; daarom blugt /
 Blugt zeg ik / eer ik u te laat bezugt /
 Weet dat ik 't Hert niet leen tot zulck gepeyns /
 Nog veyns.

II. Begeerlykheyd der Oogen.

I.

Myn Ziel al twist ik niet waar uyt uw Kromp
 En Kerker is gemaakt; ik zoud dien klomp
 Haast binden; want hy trekt u doozgaans Ward-
 De-waard.

Ge

II.

Gedenkt mijn Ziele dat de vlugge tijd
 Den Arden-romp / en d'Arde zelf verlijt /
 En gy zult zien / dat wat daar blonk / maar was
 Een blaas.

III.

En waar zult gy mijn naakte Zieltje dan /
 Uziende ontbloot / ulu Hert verzaad'gen van?
 Wat zal 't u doen / zo 't Jesu's dierbaar Bloed
 Niet boet?

III. Grootsheyd des Levens.

I.

Waar heen mijn Hert? gy steygerd niet / maar stijgt /
 En hijgt ook zonder trappen opwaards: zijgt
 Gemeetlijk raad ik u / want zo gy op
 Den top.

II.

In vollen ren komt / en daar meend te staan:
 't Zal wijslijk tegen ulve meening gaan /
 Want ulwen d'ist d'ijst u op 't hoogste weer
 Ter neer.

III.

En als gy dan aan 't rollen zijt: Och! Och!
 Uw baard vergroot ulu Dal: dieg zeg ik nog
 Sta stil / en schoud u zelf; ik wedd' gy ziet.
 Een Niet?

UYTSPANNINGEN.
Zugt om des H. GEESTS
TREKKINGEN,

Aandagt op Hoogl. 1: 4.

I.

A **Ah! Heere Jesu trelit gy't Herte Dat**

 U genegen is / U genegen is / En omcingeld ligt

 Han smerte Als in U mijn Krotg-steen miss;

 En eventuel! hoe zeer 't genegen Is / al zijn

 woel is niet / al zijn woel is niet / Maar blijft

 beereijkt verlegen Tot U hand zijn hulpe biet.

 't Hert genengt tot loopen / Legt als aan een band /

 En brast nog al die knoopen Van U liebe hand /

 Kwam mijn U Woord ter ooz / Kwam my u

Zegen hoor / Nog brak mijn Hert niet door /
 Nog brak mijn steenig Hert niet door / 't Steenig Hert niet door. Trekt gy my Heer ik zal
 loopen / Op ulu' zaligmaakend spoor.

II.

Ziel' bekooren / Herten bekeeren
 Kan 't wonderlijken Ligt / 't Goddelijke Ligt /
 Dat den Hemel / ons te leeren /
 Op der Aard' heeft opgerigt.
 Nog even als een Blind-gehooren
 Stikdunst is mijn Oog / Dunster is mijn Oog /
 En geen Letter kan bekooren
 't Hert dat hoor geen reden hoor.
 Laat ulu' Magtig spreken /
 't Overtuggend Woord
 Dat Rotzen zelfs kan beziën /
 En nouw Oor en hoor /
 Al zuyzende dien Schat /
 Al ruuzende dien Schat /
 In 't Hert in 't ledig Wat /
 Instorten in dat ledig Wat :
 't Hert dat ledig Wat /
 Trekt my zo Heer / ik zal loopen
 Op ulu' zaligmaakend Pad.

III.

Coond my dat Hert dat gy herbergen
 Houd / als ulu' kind'ren deel / Als ulu' kind'ren deel /
 Wel

Dol van Vaderlijke zorgen /
 Een onbrek'le liefsden-zeel.
 Doet mijne Ziel / mijn Vader / hooren
 Wat Gy my hebt gedaen / Gy my hebt gedaen
 Eer 't Gebergte was gebooren /
 En de Zon zyn looy ving aan:
 Wat Barmhertigheden
 Mijn verlegen Ziel /
 In haar rampzaligheden /
 Van het zinken hiel.
 Uw Vaderlijk gebulb
 Ontrent mijn doem'le schuld
 En hoe gy vast verbulb.
 Mijn doodelijk gebrek verbulb
 Nog en nog verbulb.
 Trekt my zo / Heer / oft zal loopen
 Wat Weg gy my wijzen zult.

I V.

Wat menigbulb'ge Zegen-stroomen
 Stort d' onuytputlijkheyd / van uw vziend'lykheyd?
 Maar die werelde deed my komen
 Tot nog meerder bertelheyd.
 Hoe menigbulbig zyn die slagen
 Van uw regt wijs beleyd / Vaderlijk beleyd!
 Maar 't Hert / die gelwoon te dragen /
 Kwam tot meerder hardighyde.
 Geeft my Zegen-bloeden;
 Maar uw Geest met een:
 En slaat gy met uw Roeden?
 Brijzeld ook dien Steen:
 En dooz uw Zegen zeg
 Mijn Hert leg dooz u weg
 En in uw Slagen zeg
 Nog is mijn Hert van u niet weg
 Dooz / dooz uw geest zeg /
 Trekt my zo / Heer / oft zal loopen
 In uw Zaligende Weg.

Noodzaakelijckheyd en Nut der

ZONDEN-BIEGTE,

Of aandagt op Ps. 51: 6.

Kan gezongen worde, op de Wijs:

Hertknagend onverzetlijk Nagt-gepeyns.

I.

Die Godt / mijn Ziel / daar tegen gy bestond
 Te zand'gen / wil ook dat uw eygen Maond
 Die Zonden (u nog eens vooz Dog gesteld)

Verteld:

II.

Dytwillig / uut een innig Herten-leeb /
 Gelyk gy wel vooz deez' / gy weet wel / deed' /
 Als een'ge ramp tot klagt uw Hert en Tong /
 Eens dwang;

III.

Heyl-rooberk / zeg / en schizlik'lyk Ziel-senijn;
 Heil-stoofkers / zeg / gy moet / (al is't u pijn);
 Vooz Godt; en ik vertrouw (al is't my schizik)
 Dat ik.

IV.

(Zo zeltzaam is zijn gunst / en goedigheyt
 't Verbzijzeld Hert der Zondaars toegezeyd)
 Verstrygen zal vooz 't wel-verdiende lwaad
 Genaad.

V.

It komt de schand / (mijn Ziel) uw Godt geest d'eer
 In dat met bzult t'erkennen / dat wel eer
 Met lust begaan is; laat uw bzeugd vergaan
 In Craan.

VI.

Dit wil uw Schuld-heer; dat gy op een Lijst
 Uw Schulden veel kund tellen / en bewijst
 Van eerst zijn gunst / als gy die zonder end.
 Erkend.

C 2

VII. Daar

Daar 's ook geen Mes / geen welgescherpte Steen /
Die 't Ziel-vergif zo by de Wortel heen
Uytroeyen kan / als deez' bekentenis

Wel is.

AFKOMST-SPIEGEL,

Of aandagt op Ps. 51 vers 7.

I.

H

Overdij' Overmoed? wat staat gy 't
 stij' rend Hert Nog doozgaang heen te tergen /
 Met 't overdenken van uw Stam / en brengt te
 berb Uw' Ouders? meend gy zo uw naakt
 elend te bergeu?

II.

Gaat boozder klint al op / tot dat gy d'eerste raakt?
 (Wat moogt gy u beroemen?)
 Uw eerste Vader heeft u's Duyvels-kind gemaakt;
 Geld by u groot Geslagt / 't Geslagt zal u verdoemen.

III.

Komt/zoekt een and'ren rang/daar in gy noemē kund
 Godt Vader / Christum Broeder;
 Dat is uw Heyl: en 't Zaad / dat u hier werd vergund
 Strekt booz ren Vader / maar booz Leeraar ook een
 Broeder.

DEN

DEN NAAKTEN JESUS,

OF

Aandagt op Job. 19: 23.

Aan Do. Samuel Dorellaar, op zijn Beden-
kingen daar over. 19 Maart 1652.

I.

V Ermogend Goud, dat om uſt glanz ge-
pree- zen Uu Dienaars klunſterd / en had
my wel eer / Gehangen / my zal na dees tijd
veel meer Den Naakten Jesus wezen.

II.

Ma dat ik dien had in mijn oog gekregen /
Straks was den Amethyſt bezwaſſt / en 't zonk
Al wat te hooren pzeutſ en pzagtig blonk.
Dooz 's Naakten Jesus zegen.

III.

'k Taat hem / dien 't luſt / na groote Schatten delven /
'k En wensch geen Scepter nog geen groot gebaar
Dan magt / geen pzagtig kleed van Jesus; maar
Den Naakten Jesum zellven.

IV.

Wat mogt gy / Babel / dug uſt Heyl vermindzen /
En kleſt / en luſt / een Doek / een Lomp / een Straf /
Die Jesus aan die Schelmen schonk / en gaf
Zig zelven Naakt zijn kindzen.

UYTSPANNINGEN; JESUS VERLAATEN;

OF

DO. SAMUEL DORES LAARS

Aandagt op Matth. 27: 45, 46, 47.

Aan my, op mijne bedenkingen daar over,

24 Maart 1652.

Langzaam.

K

Zag in uw hoog- - - ste

Nood geen meed'ly t'u- - wer baaten,

'k Zag op een vuyle vlugt uw Jong'ren al te

maal, En hoorde Pe- trus Vlock by

Caja- phas Portaal, En wift wel dat gy waard

van yder een ver- laa- - - ten.

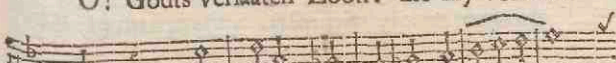
Maar nog en wift ik niet, O lijden boven maaten!
 Dat gy verlaaten waard van Godt in 's Hemels-zaal,
 En van zijn liefde mogt genieten vonk nog straal,
 Ten waar uw eygen Mond die klagt had uyt gelaaten.

O! Godts

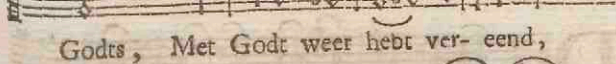
Zedig.

't 3de of Slot-vers.

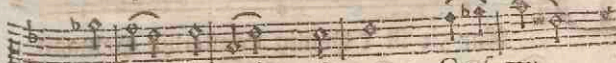

O! Godts verlaaten Zoon! die my verlaater

Godts, Met Godt weer hebt ver-eend,

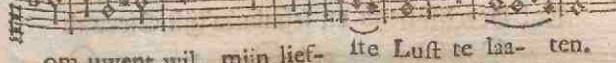
geeft my mijn rust, mijn rots, Geef my,

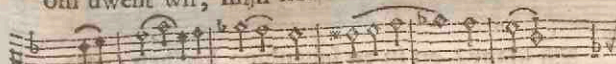
om uwent wil, mijn lief- ste Lust te laa- ten.

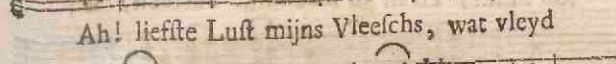
Ah! liefste Lust mijns Vleeschs, wat vleyd

en smeekt gy my, Wat bedeld g'om een

Uur my nog te blyven by? Weg! weg

Verley- - - der lieve Lust! 'k moet

Lief om Lic- - - - ver ha- ten.

't Hooge-priesterlijk Gewaad;

Op Exod. 39.

I.

Daar zie ik 't Heylig Priesterlijk Gewaad
 Tot Heerlijkhed en schaduw'lijk Teraad
 Zo klaar / en in zo levendige beelden / Of
 't niet in 't oog / maar oft booz d'oogen speelde,

II.

Daar d' Ephod met zijn pzagtig toebehoord' /
 Zijn Band' / zijn Riem / zijn Bozst-lap en zijn Boozd.
 Maar met ik daar van Bozst-lap hoorz vermelden /
 Hoord wat den Bozst-lap stammeling vertelden.

III.

Daar waaren al de Namen in gebzagt ;
 Van yber Stam in Israels Geslagt ;
 Zo roept ons Priester all' zijn Schapen t'zamen /
 Hy roeptze / maar hy roeptze by haar Namen :

IV. Daar

IV.

Daar stonden slegts de Namen van Godts Volk;
 Hy was slegts haar / en niet der Vreemden Colk;
 't Is Israël / te booren uytgeteekend /
 Die Hy nu draagt / en booz de zynen reekend.

V.

Die Namen waaren in een harden Steen
 Booz Eeuw'ig / onuytwisselijst gesne'en;
 't Is hard ons Priester zijne lieve Panden
 Geschreben in / te rukken uyt / zyn Handen:

VI.

In diere Steen gevestigd in het Goud;
 Zegt ons hoe kost'lyk hy zyn Schaapen houd;
 Gebonden met vier Keet'nen / dat zy lieben
 Op 't Hert; dat zegt zy zyn in 't Hert geschreben.

VII.

Gedragen op zyn Schoubers / als met Magt;
 Zegt sterke Min / en minnelijste kragt:
 Die beed' Hy aan / en ging zo binnen 't Heyligen;
 Zo doet ons Heyl om ons by Godt te beyligen.

Louw-maand 1656.

Des Heeren Ooge op de zijnen;

O F

Aandagt op 1 Petr. 3: 12.

R Y M E L O O S.

MYn Ziel bedenkt hoe vlytig gy bewaard werd
 Als 't oog op u is van die niet dan oog is.
 't Was u genoeg, maar voor zijn gunst te weynig
 U door zijn Aardsche en Hemelsche Trawanten
 Te dragen: neen, zijn oog moest zelf op u zijn.
 Gelijk een Moeder die haar teder Zuygeling
 Een trouwe Maagd bevolen heeft, en nogtans
 Zo weynig 't oog als 't Hert daar af kan houden.
 Schaad my die wil, nu wil ik 't moedig dragen.
 Maar, hoord! mijn Ziele, gy pleegt wel te weeten.
 Dat 't oog van d'een weer 't ooge trekt van d'ander
 Heft dan uw oog op, en uw Hert weer Godtwaards.
 't Zy dat Godt u, of gy Godts oog tot u trekt.
 Altoos uw oog moet stadig naar om hoog zijn.
 't Onnozel oog, die zoete Duyven oogen,
 Die zonder gal, nog Godt, nog Mensch bedriegen;
 Het liefden-oog, daar mede gy 't Hert kund deelen
 Aan hem in welkers liefden uw geluk staat;
 Het ooge van geloof daar mede gy zien kund;
 Dan anderzins onzichtbaar aan uw oog is:
 Met dezen staat, en star-oogt gy ten Hemel
 Tot die zijn oog ter hulp u meer om laag zend.

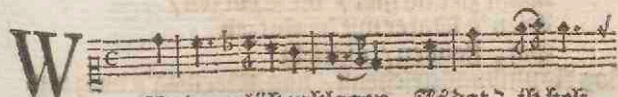
30 Hoop-maand 1654.

JESUS

J E S U S D O R S T,

Of aandagt op Joh. 19: 28.

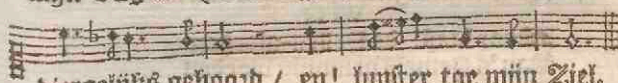
I.

At deereijker klagen *A*h dat? ik heb

mijn Dagen (Wat ergens oyt gebiel) Niet

diergeijks gehoorzd / ey! luster toe mijn Ziel.

II.

Die eens schiep al de Becken /

Die spzingen uyt doet breeken /

Schreeut ut uyt een drooge Woest /

Ach! ach! ik brand / ik brand / my dorst / helass! my
dorst!

III.

Mijn Zweet is my ontzooopen /

Mijn Bloed is my ontsaopen /

Droog is my 't Angelwand /

Mijn Tong kleesd aan mijn raar / en 't innig Herte

(brand.

IV.

Zu kan ik eerst gedinken

Wat ik aan 't Hemelsch dzinken

Verlooren heb; wanneer

Ik vooz eens Dienst-knegts schijn liet haaren 'g Hee

(ren eer.

Ach!

U Y T S P A N N I N G E N.

V.

Ach! lieflijk Cedron-stroompje /
 Dat onder menig Boompje /
 Cën Dale-waards u spoeyt /
 Kom niet een drupje Dat s' mijn drooge Tonge sproeyt.

VI.

Want ziet nu hier / die Trotzen /
 Dien 'k Water uyt de Rotzen
 Gas; hebben / als ik ly
 Nog Raphidung geschenk / nog Meribaa' s' hoor my.

VII.

Maar wat uyt Mara' s' vloeden.
 Dit onbarmhertig woeden
 Nogtans en is het niet
 Dat stof geeft aan mijn klagt / en pit aan mijn verdriet.

VIII.

Maar laas! de Hellen-gloeden
 Van 's Hemels grimmig woeden
 Zyn 't / die my dezen brand.
 Gestigtet hebben in 't bozgtogtig Angelwand.

IX.

Want ziet ik had maar eben
 Mijn Ziel ten Bozgegeven
 Booz Zondaars; en het Duer
 Den Zouden toe geboemd / was daabelijk tot hier.

X.

Dat bzaad mijn Ziel van binne /
 Tot dat ik 't overwinne;
 Dat droogt my 't Heylzaam Dat /
 Dat my te troosten plag / en maakt my 't Herte mat.

XI.

Die Wat'ren van het leven /
 Die 'k and'ren plag te geven /
 En ik in vol genut
 Bezat / zyn nu geheel booz droogten uyt-geput.

XII.

De blammen van de Hellen
Zijn 't die mijn Ziele hitwellen /
Dief staat mijn dooze Dozst

(dozst!

En brand / ah! ah! en brand; wy dozst / helaas! ing

XIII.

Wat beereijker klagen
Is dat! ik heb mijn bagen
(Wat ergens ont gebiel)

Maet biergelijks gehoorb / en! merliker op mijn Ziel!

XIV.

En leerb met een doozgronden /
Den angel van de Zonden /
Die Godes eygen Zoon

Leerb op zijn Zwanen-zang / zo klagelijken toon.

XV.

Hoe beerlijk zal van klagen
Den zwakken Mensch / in 't bzagen
Van 's Heeren grimmigheyt /

Wahert/en Tong, en Tong hem gants in blamme leyb.

XVI.

Maar u laat Chzisti stikken
Van dozst / mijn Ziel verkwikken;
Beloost dat deze dozst

Wzjbd van 't eenwig Dyer / van dzoogetong en Dozst.

XVII.

Mijn dooze Ziel gaat heenen
Nu naar uw Heyland weenen /
En smeekt dat Hy u geest

't Beloofte dat Hy dooz zijn Dozst verwozven heeft.

XVIII.

Die Wateren / die Bloeden;
Waar toe hy al de moeten
En dooze Zielen nood /

Cot zupzring van ons Hert en relding van de Doob.

XIX. Maar

Maar boven al in bzezen
Wagt u/ mijn Ziel/ na dezen/
Dat noyt ulu dozstig' aard'

Ma booze lust en dozst / met vuyle lusten paard.

Dozst na die zuplyze Deeken
Die uut zijn Wonden lekten /
Die hier van dozst versmagt /

Zijn dozst u lesschen zal / zijn slautote geeft u kragt.

En zo dan nog u't Herte
Ma kwaad dozst : laat in smerte
(Als dees) den Ouden Mensch

Verstikken in zijn dozst / versmagten in zijn wensch.

6 Gras-maand 1653.

JESUS HULPELOOS,

O F

Aandagt op Matth. 26 : 51, 52, 53, 54.

Des Werelds hulp in nood / omringt van dat ge-
Dat Arm en Hand hem knelde / (spuyt
En met een snar gedruyt
Als Water oberviel / en zwaarder slagen spelde ;
Crosi Symon zijn Geweer / en stelde zig te weer
Met hakken / houtwen / herben :
Den Heyland eben zeer
Zagtmoedig / zeyd / O Symon sla niet / lieber sterben.
Dat is (dagt ik) om dat aan Petrus d'Opper-magt
Van wzaak niet is gegeven
Ter hulp ; maar sta wat / wagt ! (ben/
Strafs zal hy met een wenk het zigtbaare Al doen be-
En

En doen het ontzigtbaar uyt Hemel en uyt Hel
 (Zijn rappe Boden) komen /
 En slaan zijn Vyand' sel /
 On-weer-op-standelijst / dan juychen al de Drogen.
 Maar neen; och neen! al ist dat menig Legioen
 Van Geestelijke Magten / (ten.
 Sleggs staane op zijn Woord: en op zijn wenken wag-
 Nog gaf hy wenk nog woord: Het reutwige besluit
 En zijne Ma in bestendig
 Sloot alle hulpen unt;
 En gaf hot aan dat Feyt zo Moordbig en zo schendig.
 Wel aan mijn Ziel vald nu den Hemel met uw breed
 In nood bymoedig lastig /
 Want uw BORG / in uw steed / (tig.
 In lijden weggeren bleef des Hemels hulp standvast-
 Nu zal Hy / zijt gerust / Hy zelf / en met zijn Geest
 Uw zwakhed ondersteunen;
 Want in zijn lijden meest
 En wil Hy zelf niet / dat den Hemel zijns zal kreunen;
 Wagt nu op aller hulp / want d'Engelen om hoog /
 De Schepzelen beneden /
 Slaan sleggs op u het oog /
 Gereed om u ter hulp haar diensten te besteden.
 Hartnekkigen / ik zie den Afgrond van uw last /
 Uw schrik nog zo hoog steygeren /
 Dat gy voor eeuwig vast
 In duystre Banden uw ontflaking zelf zult weggeren
 Altoos niet eyschen: doet uw oogen op en ziet
 Dat oordeel nu al naakten /
 Als gy de Zonden niet
 (Die enkel Hel en Hellsche-banden zijn) wildt staakten.
 Maar / Heylig Volk / en zag uw Heyland na geen Heyl
 In 't Heyl voor u te werben:
 Zoekt voor uw Zielen seyl
 Geen stutzel / geen verbeediging / maar laatze sterben.

JESUS GEDULDIG,

OF

Aandagt op Matth. 27: 28, 29, 30.

O Overgeëlijelijc gebuld! die al den hoon
 Van Spunnen / Spotten / Slagen /
 Van Kiet / en Doozen-kroon /
 Verwijgen konb / en zonder scheld of dzenge dzenge
 Bestrijkt mijn Ziel met Heylzaam Balzem / uyt dien
 Doozn /

Die by u zonder maaten
 Den steekeligen Doozn
 Stomp maakten / en ik zalze lieben / die my haaten ;
 Dat zal ik : want mijn Zonden / veel dooz overmoed /
 In wzaak begaan vergeest gy /
 Dat my u lieben doet /
 En als gy leven : ja in my Heer Jesu / leeft gy.

26 Sprokkel-maand 1659.

Jesus Koninkrijk bespot,

OF

Aandagt op Joh. 12: 2.

Wat zegt gy Godloos Rot! is Jesus Kroon van
 Doozen?

Zijn Scepter van een Kiet / of van nog bzozer aard?
 Zijn Purper spottens waard?

En toetst gy aan dien Az'ren Rotz ulu Glase Doozen?
 Gy dwaald; ik zie eerlang ulu trotze Magt in duynen;
 Dat Koninkrijk behoud u / of den Dood-steek geest;
 Dies onderwoopen / leefd /

Of Magt in tegenstand den krak in plaats van bungen
 Maar wild gy tegenstaan? hooz my ik zal u leeren /
 Daar is een Zondenrijk meer schaad'lijk dan den
 Doozn;

Coond daar ulu Magt en Coozn;

Want

Want ydel iſt / en deſ u lighter om te keeren:
 Een Rijkt dat zonder regt zijn Rechten op wil regten /
 Quansupg / en onder ſchijn van boozderlijkt behoud
 Van Eer / van Droom / en Stout /
 En nogtans pleegd zijn Onderdaanen te behegten.
 23 Lente-maand 1659.

Onze plaats in den HEMEL,
 In Twee-ſpraak tuffchen Jeſum en een
 Geloovige.

Op Joh. 14: vers 2.

Geloovige.

O Heere Jeſu! wat vertrekt Gy ulve
 meer-komſt? en vertrekt Zulk ongeduldig dulden?
 Jeſus. Om dat die plaats die u verbend / Nog
 niet ten vollen toe bereyd is / om u in te hulden.

II.

Gel. Wanneer zal 't / Heere Jeſu / zijn?

Jef. Als ulve Wille onder mijn
 Eng gantsch zal zijn gebogen;
 Uw Tijden / en uw lydzzaamheyt
 Haar maar zal hebben / na 't beleyd
 Van 't Vaderlijſt megen;

W

W

Als 't Gzatie-werk van my gesterkt
 Zo veel en groot in u gewerkt
 Zal hebben met volherden /
 Dat d'on-berwelkelyke Kroon
 Op uw Hoofd / tot genaden-loon /
 Gestelt zal kunnen werden.

29 May-maand 1656.

SCHUYL-PLAATS

Of aandagt over Ps. 57: 21.

I.

M An arme Ziel- zo klaagelijck gedompelt

 Tot over 't hoofd / in doemb're Zonden-schuld /

 Heest / Heer / ge-tergt uw' Vaderlijck gedult /

 Tot datz' in eygen klagt zig over-rompelt

 Wind / zo op my- na dat Recht rigten zult.

II. *Mijn*

II.

Mijn arme Ziel zo beereijkt geschonden /
 Van Hoofd tot Zool / in pijnlijk Zonden-wuyl /
 Die door haar hulp zinkt dieper in den Wuyl /
 Roept u / en toond haar doodelijke Wonden /
 En zoekt in u / een plaatsje daar ik schuyl.

III.

Als in gebaar het stil ontweerbaar Vrieten /
 Den scherpen Tand des Armeijns ontvlugt /
 En buyten nood / het doodelijk gerugt
 (Belaagt) belagt / in 's Moeders veul'ge Diekten ;
 Bespot ik Zathans lagen met een zigt.

IV.

Ik heb / 't is waar / uw toorn in brand gesteecken ;
 Maar uw beloft verzekert my het Heyl /
 En doet my zien uw liefde zonder peyl /
 En my het Steenig-hert in weer-lieft' bzeeken /
 Dat ik uw nu bywillig mede-deyl.

V.

Uw Naam / van my ten schuyl-plaats uytverhooren /
 Zy my niet schriklijk / maar een hoog vertrek /
 Dat my / in 't doorgaan / van den geessel bek :
 En (gaat het all' in zoergloosheyd verlooren)
 Zig over mijn bekommerd Herte strek.

VI.

Van zal ik u eens onbekommerd zingen /
 En in de schaduw van uw vziendlykheyd
 Genieten 't goed van uw Barmhertighend /
 En 't Hert / in dat genot vlymoedig / spzingen
 In 't Pad dat na uw Will' ten Leven leyd.

‡ Zomer-maand 1659.

Vry-gekogte des HEEREN ;

Op Deuter. 15 : 13, 14.

I.

Gelukkig dien de Zoon Des Hemels uit
 zijn thoon / Van Satans Tyranny / En diere
 Schulden uyt Gemaakt / als kind'ren hoed /
 En hooger rijzen doet Dan Koningen en Graven :
 Zo zend den Hemel heen zijn uyt gekogte Slaven.

II.

Die hongerig en naakt /
 Gebreklig en mismaakt /
 De slaverny gewoon
 Zijn ; 's Hemels dierbaar Zoon
 In barmhertigheid steld / en zoet
 Haar bitter' armoed /
 Met overbloed van Haben :
 Zo zend den Hemel heen zijn uytgelaate Slaven.

II.

Hij schenkt haar Hemelsch-brood /
 Dat niet alleen in nood
 Van honger / spijst en sterkt ;
 Maar kragt en leven werkt

(Om dat het zelve leefd /)
 In die geen leven heeft /
 Maar stinkend legt begraven :
 Dus zend den Hemel heen zijn bygekogte Slave.

IV.

Een Lam dat altijd leefd /
 En altijd Doedzel geest /
 Dat eens geslagtet is /
 En althd op den Pisch
 Weer versch gebzaden staat ;
 Ons voed / en nouy vergaet :
 Een Spijs trots and're bzaven :
 Dus zend den Hemel heen zijn bygekogte Slave.

V.

Een Lam aan 't schriklijli Duer
 Gebzaden / dat van hier
 Tot in de Helle gloeyd /
 En ons had out geschroeyd /
 Was dit Lam niet geblaakt /
 Nu eet men 't toe-gemaakt /
 Te reuz' met Schoe en Staven.
 Dus zend den Hemel heen zijn bygekogte Slave.

VI.

Een Bron van Lebeng-vogt
 Bzengt Hy uyt drooge krogte
 En uyt een dozr' Woestijn /
 Want 's Werelds Zonne-schijn
 In Middag-hitt (die schroeyd /)
 Zijn Keyzigers vermoend /
 Om haaren bzand te laben :
 Dus zend den Hemel heen zijn bygekogte Slave.

VII.

Nog schenkt Hy and'ren Drank /
 Geen Drugt van Wijngaard-rank /
 Geen Wijn van Cana's-feeft /
 Geen Druyben-bloed : maar Geest

En kragt van Hemelsch-bloed /
 Die Stommen spreken doet /
 En kreup'le Voeten draven : (ven.
 Dus zend den Hemel heen zijn bygekogte Sla-

VIII.

Met kleeding zonder ga
 Perciert haar zijn gena /
 Daar Paerlen ongemeen /
 Daar Silber / Purper / Steen /
 Smaragd / en Diamant /
 Waar Stof by zijn / en Zand /
 Met onwaardeerlyze Gaben / (ven.
 Dus zend den Hemel heen zijn bygekogte Sla-

DRONKENSCHAP,

Op Eph. 5: 18, 19. en Ps. 36: 9.

Kan ook gezongen worden,

Op de Wijze: *Wie sleet beugelijker Dagen.*

I.

Dronken zijn in Sterke-dranken / Dron-
 ken zijn in Praal en Pragt / Dronken in On-
 kusche dranken / Dronken zijn daar pber Lagt
 Als een slaaf / en zot / en dol zijn: Wy zijn
 Eph. 5: 18. bHof. 4: 11.

Dron-

Dronken met verstand / Als wy van den He

mel vol zijn / Bly / en droebig oberhand.

II.

Eph. 5: 18.

d'Heyl-fonteyn met Duyzend Kraanen / Zach. 13: 1.

Creugen van het Wonden-bloed / Joh. 6: 55, 56.

Opgeslozute eygen Craanen / Pl. 42: 4.

Die ons Liefde stozten doet /

Zo dit Bloed en Water doet /

Denkt / wy zijn met Zinnen dronken /

En den Geest is in het Bloed.

Lev. 17: 11.

III.

Dronke Liedden moeten zingen; Eph. 5: 18, 19.

Zorg en vreeze buyten staan; Phil. 4: 6. 1 Joh. 4: 18.

Lamme Dronken Liedden spzingen; Esai. 35: 6.

Zwakke Dronken moedig gaan; Esai. 40: 29 &c.

Blode Dronken zijn blymoedig; Pl. 51: 14.

Arme Dronken werden rijk; Apoc. 2: 9.

Creut'ge Dronken zijn blymoedig; Esai. 65: 18, 19.

Waarom wy niet des-gelyk?

IV:

Spotten alle Wereldlingen /

Ader laat zyn vryen spor:

Arger zend men van ons Zingen

Niet dan / Dronkenschap maakt zot. 1 Cor. 1: 21, 23.

Spotten alle / Ec. 1 Cor. 3: 18.

Lente-maand 1661.

Zorgeloosheyd van een Christen;

Of aandagt op Phil. 4 vers 6.

Kan gezongen worde

Op de Wijs: *Mijn arme Ziel zo klaagelijk gedompelt;*

I.

Mijn Vader laat u kind toe / dat gu reede
 In uw gena zo ziend lijk hebt hersteld /
 En uyt de zorg door 't Doemende geweld
 Door 't loof lijk Bloed gebzagt hebt in de bzeede /
 Dat het u nog / 't geen hem bezwaard / verteld.

II.

Dat zwaar gewigt door u beloft en Eeden
 My van het Hert genadig af-geligt /
 Komt in de plaats dat / minder van gewigt /
 Hier waard is daar mijn Ziel-zorg te hesteeden /
 En rust mijn Ziel door zorgen uyt haar pligt.

III.

Leerd my eens zien hoe ydel al mijn zorg is;
 Zeg my / dat al na uw wil zeker gaat;
 Zeg my / dat uw oog altijd op my staat;
 Zeg / dat in all'g Jesus mijn trouwen Borg is;
 En des / uw gantsch belofte te mijner waat.

IV.

Zeg my / dat (Gy alleen een Heer der Heeren)
 Wat Mensch op Ward of Geest in Hemel doet /
 Al d'uytkomst zig na uw wil schikken moet:
 Zegt / dat gu zo den Mensch hebt willen leeren /
 In blyt / uw wil / te wagten met oodmoet.

V.

Zeg my / dat als ik my met zorgen kwelle /
 Boven de blyt / dien gu my hebt belast;
 Dat ik my met een onnut pak belast:
 Dat ik my trots in uw en zetel stelle;
 Dat aan de Vlyt dat Wurtje heter past.

VI. *Mag*

VI.

My dunkt / als gy dus met uw Geest zult spzeeken
 Tot my / die vol van zorg / van wijshepd zot /
 In Hoogmoed d'Ward regeeren woud / als Gadt /
 Zo laat ik mijn bestammernisse steeken /
 En loob' u stil vooz 't onbekammerd lot.

VII.

Gy Vader / naamt de zorg van al mijn zaaken
 Gy u / als gy my tot uw kind verkooft:
 De Zoon vond mijn Heyl / als hy 't zyn verloof:
 Den Geest komt my des Zoong-heyl eggen maaken:
 Wat kan ik anders zyn / van zorgeloof?

VIII.

Zo ik het waardigste / dat ik hier begeeren
 Kan / missen moet; het Goed dat ik verkooft /
 Leerd my / dat all' het Wardsch is niets / en boof:
 En als ik dus maar d'ndelhepd ontbeere /
 Wat kan ik anders zyn / van zorgeloof?

IX.

Mijn Vader zorgt / dat my niets wederbaaren
 Zal / van de Wer'ld / of Zatang listen loof /
 Of 't zal vergift zyn aan mijn lusten boof
 En als ik uyt den Bloek kan Zegen gaaren;
 Wat kan ik anders zyn / van zorgeloof?

X.

Ja zo mijn Vader 't zoete wit van d'Oogen
 My booz een tyd verbergden / en die poof
 Scheen my te maaken troost-en hoope-loof;
 Nog zie ik daar zyn Vaderlijk medogen;
 Wat kan ik anders zyn / van zorgeloof?

XI.

Moet ik der Menschen-gunst of on-gunst bzaagen;
 Mind men my hertelijk / of herte-loof;
 Voed my een rijke kraef of schzaale Doof;
 Kan ik hier Staat, kan ikze niet bejagen:
 Niet anders kan ik zyn / van zorgeloof.

XII.

Dan nog / gezien het altijd werkzaam Wezen /
 Op dat wy altijd met Hem werkzaam zijn /
 Ni wat hy geeft hoor arbeid geeft / en pijn /
 En blift / en zorg om midd' ten uyt te lezen :
 Wat kan ik anders / dan zorgvuldig zijn ?

XIII.

Gy kund (zegt Hy) hoor smeecken uw begeeren /
 Daar uw Zielen meerd bekommerd zijn /
 Van uw hals overbrengen op de mijn /
 Als ik met zugten dan mijn zorg kan weeren ;
 Doe my den Geest daar in zorgvuldig zijn.

XIV.

Wat my weerbaard bezorgt in 's Hemels blicken /
 Is my / hoor 's Hemels zorge Medicijn :
 Maar eer dat Heyl my spuyt uyt dat senijn /
 Wil Hy / dat 't Hert in zorg dat zal bewerken ;
 En dus kan ik niet dan zorgvuldig zijn.

XV.

Als gy van (Vader) altijd hoor mijn klagen /
 En gy / ô Geest! in zugten looft mijn zorg.
 En gy / ô Zoon! zijt mijn gewiffen Hoog :
 Doet / Eenig Godt / my na uw wil my dragen
 Zorg-loos altijd / en altijd vol van zorg.

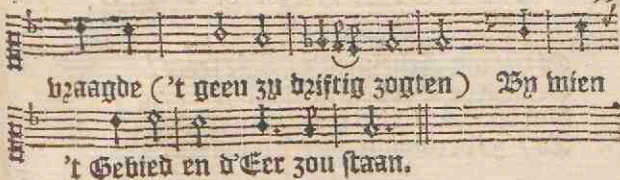
May-maand 1661.

Vernederde Heuvele door de Nedrigheyd:

Op Matth. 18: 1, 2, 3, 4.

I.

Hoogmoedig Menschen-hert in togten
 Tot Hoogmoed viel den Heyland aan En
 vzaag

bzaagde ('t geen zy d'ziftig zогten) By mien

't Gebied en d' Eer zou staan.

II.

't Ootmoedig Tam / bedroeft / verstaande /
 Des Hoogmoeds doodelijk fenijn :
 Zet daar een Kind van wepnig Waande /
 En zeyd / dat zal u Leeraar zyn.

III.

Kom lig dit Tam na Wysheyd speuren /
 En zet u aan zyn Doetjes neer :
 (Zo lage zyn de Zaal'ge Deuren
 Des Hemels / en die Zaal'ge Leer.)

IV.

Zijn Lesse leerd u hooge Staaten /
 't Gebaarlijk pak van lastige Eer /
 Van dieze wil / blymoedig laten /
 Een Kroon verjmaad hy vooz een Peer.

V.

Zijn Lesse leerd u 't hoofdig woelen
 Van hoog of laag / veragten / want
 Hy kent geen hooge of laage Stoelen /
 Hy kent geen regte of slinkerhand.

VI.

Zijn Lesse leerd u zynber 't ooge
 In al u doen / van eygen Eer
 Te spaanen / want ziet al zyn pooge
 Is doen / en poogen / en niet meer.

VII.

Wild gy u Hoogmoed zien na 't leven ;
 Dat Blaasje / daar het Kind meed' speeld /
 Gaat met een Spel een yskje geben /
 En ziet u Hoogmoed af-gebeeld.

VIII.

VIII.

Of ziet uyt Schelpjes 't Wignje teere /
 Gesleerde Wobbels in de Lugt
 Uyt blaazen / en u speelend leeren
 Zo / zo verdwijnt uweer ter vlugt.

IX.

Die deze laage Schoole laaken /
 En agten 't Kinderlijft: ja ziet
 Geen kind als dit kind werden / raaken
 In 's Hemelsch Hooge-schoole niet.

16 Wijn-maand 1659.

DEN EERSTEN PSALM,

Uytgebreydet.

I.

Zalig is dien Man in wandel / Die der
 Goddeloozen-raad / Zalig is dien Man in han-
 del Die den gang der Zondaars haat: Zalig
 is dien Man Die moedig kan 't Gezelschap
 van De Spotters als de Pest vlien / Die / na
 's Hemels-raad / In vzen staat / De Heyl'ge
 straat

straat Ten Hemel / heerlijk gaat.

II.

Gode's in en uut-gegeven
 Zaal'ge Leere / booz den ry
 Der Geest-dziftigen beschzeven /
 Is zijn lust en lekkerny :
 's Daags hy 's blytig leest /
 Om dat zijn Geest
 Zig daar in meest
 Verheugt / verkwikt / versterkt vind :
 's Nact's steurd deze lust.
 Zijn Slaap en rust /
 Want al zijn rust
 Is 't Hert vol deze lust.

III.

Wilt gy eens de Zaligheden
 Van dien Man zien? ziet een Boom /
 Die zijn Dzugt's re vogtigheden
 Zungt uut een Zilb're stroom :
 Daar hy meelbzig groeyd /
 En jeugdig bloeyd /
 En oberbloeyd
 Van ed'le Dzugten Jaarlijks :
 Daar zijn Zap beklijft /
 En Groente blijft /
 Also beklijft /
 Al wat dien Man bedzijs.

IV.

's Heeren raad gaat andze Wegen
 Met de Goddeloozen in ;
 Wortel / Gzond-slag / Heyl / nog Zegen /
 In haar arbeyd geen gewin ;
 Maar haar Werk en Wigt
 Is lof en ligt /
 Als Ras / dat zwiigt

En vooz de Wind daar heen stuyft :
 Haaren raad-slag niet /
 Haar kragt is riet /
 Haar leven bliet
 Gelyk een Spoel verschiet.

V.

Aller-duyd'lykst zal dit bliken /
 Als den Rigter van om hoog
 Zal 't regtmaticg Donnig stryken /
 Dien noyt Mensch bedroog of loog :
 Dan zal 't Godloog-hert
 In schuld verwerd /
 Benaut / benert /
 Staan t'zidd'ren en verbullen /
 Want het nu den staat
 Der Droomen haat /
 En in haar Raad
 Als As vooz 't Ouer bergaat.

VI.

's Hemels zorg in alle tijden /
 't Al-geleydende beleyd
 Doet der Droomen zorge bijden /
 Dijden in Regtveerdighed ;
 Want / het Godd'lyk regt
 Erkend zijn knegt /
 En dat hy regt /
 Zijn daaden na Gods-dienst stelt,
 Waar die Goddeloog
 Zijn daaden hoog
 En nutteloog
 Maakt / maakt hy Heyleloog.

82 Lente-maand 1665.

DEN TWEEDEN PSALM

Uytgebreydet.

I.

W At woeld de Wereld om den Hemel te
 bestozmen En stap'ten haar gedagt' als Heu-
 belen op een / Maar weet men niet / dat al haar
 Magtigen maar woymen En zijn! en haar
 gedagten niet dan ydelheer?

II.

Zy / dien den Heere zelf ter-sijck-uyt had verheven /
 En op het Hoofd gezet een Koninklijke-kroon /
 Zijn tegen 's Hemels-gonst in woebel aan gedreven /
 En heffen haaren haat huun' Heffer tot zijn loon.

III.

De Woesten rotten t'zaam / en al de Wijze Gysghend /
 En stuuren met beleyd der Koningen geweld /
 't Geen zig des Heeren wiss'en antwinkze Wijghend
 En zijns Gezalsdeng-magt hoogmoedig tegen steld.

IV.

Wat banden (zeggen zy) so listelijck dooz-tweven /
 Zo onverbreekelijck dooznaapt in 's Hemels raad /
 Van Juda 's Koningen so dicht in een gedreven /
 Dat haar vernietiging ons sijck te boben gaat?

V.

Wat legt ons aan haar Joch / en Slaverny te dragen :
 't Gebreegde Nood-lot is der slegten Wyte-bauw ;
 En Juda's Koning mag hen die hem vreezen plagen /
 Daar toe zyn wy te trots / te magtig / en te gauld.

VI.

(hooren /

Die 't zichtbaar Rond gemaakt / den Hemel heeft ver-
 Ten toon van d'onzichtbaare ontzaglyke Heerlykheyt /
 En met een Gyns hun pog / en pogen kan verstooren /
 Zal spotten (agt hys' weerd) met zo een onbescheyd.

VII.

En spottend zal Hy / in een vreezelyken Donder /
 Zyn lang getergde en opgekropte grimmigheyt
 Uytlaaten met een stem van boven / die hier onder
 Van schrik doet smelten d'opperugde Menslykheyt.

VIII.

En zeggen: Warde! wat is al uw ydel woelen?
 Ik / Ik zelf aller Heeren Heere / die mijn raad
 Bestaan / en d'Warde die doe pzyzen / of gevoelen /
 Zy wten den op-hef / en den val der Pynnen staat.

IX.

Ik zelf heb Juda's Vorst tot zo een hoogt geheyligt /
 Gas hem de Kroon op 't Hoofd, de Scepter in der hand;
 Diez als hy mijnen Berg / mijn Heylig Zion / beyligt /
 Bied' ik hem billijk mijn Almagtig onderstand.

X.

Ja hooger is den Snaar van deze Godspraak trekken
 Kan / Warde'sche Koningen / en melden u 't beslyt
 Des Hemels / van zyns Volk's behoud : dat wis zis
 strekken

En onverbreekelyk zal staan / Eeuw in Eeuw wyt.

XI.

Dat is het zester Heyl van 's Heeren Lievelingen /
 (Dien Zions Heyl'ge Berg ten held're voozbeeld strekt
 Datz 't Heyl / dooz Godes eygen Soone woort te vzin-
 gen)

Die Juda's Koning zig hies in ten schaduw welk :

Hooz

XII.

Hooz dan/ô Warden! hooz den Hemel kragtig spreekken
Tot Juda's Koning dien gy (in my 't voozbeeld) smaat/
En leer hoe 't Lijf en Magt onmooglijk is te breeken
Het Heyl dat Zion's Berg van my te wagten staat.

XIII.

Gy zijt (zegt Hy) mijn Zoon / dien ik vooz alle tijden /
In 't ondenkbaar onegndig punt van Eeuwighydt /
Dat Heden / dat nouw kwam / nouw gaat / nouw zal
ontglijden

Gelwonnen heb / en gaf mijn God-en Heerlijkhedyt.

XIV.

Mijn eenw'ge Zoon / dien ik / uw Vader niets kan
weng'ren

(Die al de schuld van Zion's zonden bzaagt en doet)
Wat is uw wil? doet byz uw eysch zeer hooge steyg'ren
Niet zo groot / dat my u uw eysch ontzeggen doet.

XV.

Wilt gy by Zion 't Rijk van al des Wereld's Volken /
De Heyd'nen / tot haar Heyl / u maaken onberdaan?
Wilt gy gebieden over al waar zig de Wolken
Uyt-strekken / en mijn Tigten op en onder-gaan?

XVI.

Ik geef 't u al / mijn Zoon / bezit het nu en Erfrijk /
(Want d'Ward' is mijn en ik depl'ijken na mijn raad /)
En of zig mogelijk een Mensche bzoog en sterfrijk /
Een Wereldsch Koninkje / by my een Mot / en Maat:

XVII.

Onwillig toond' om aan dit Rijk zig t'onder werpen /
En agtede 't een kreuk in 's Wereld's Heerschappyy /
Of Staat in Staat; zo stel ik u mijn Zoon ten scherpen
Dozsch-slee tot wzaakt van mijn veragting / en van my.

XVIII. (Uzer /

Ziet daar een Scepter Goud vooz d'uwten / maar van
Vooz die uw zoet Gebied / en zijn Heyl daar in wzaakt /
Die hem vooz scherp gezag van bzeugementen / wijzer
Of ongevoelyk hard / en zinneloozer maakt;

(Dat

XIX.

(Dat 's dooden dooz een dood en doodelijke Letter)
 En dan den Zinneloozen yzelfst vermaald /
 En slaat hem als een Leemen Dat aan stuki te pletter /
 Tot dat hy ('t Heyl veragt) in 't eeuw'g onheyl daald.

XX.

Dat is 't beslyt / en 't staat op onwzaakbare gronden:
 Godts Raad zegt; Godts Zoon zelsz zal Godts ver-
 kooznen hoe'n /
 En zal zyn voozbeeld Juda's Koning niet be wonden
 Van Zion heelen / tegen al des Werelds wo'e'n!

XXI.

Nu dan / gy Koningen! gy Dozsten / die baldaadig
 Mijn Krijst verwerpt / en wzaakit mijn zagte dienst-
 baarheid;
 Gy Wardsche Rigters / dien mijn Jok al t'ongenadig
 Scheynd / en my moedig woeygerd onderdanigheyd.

XXII.

Wo'zd wijs! wo'zd wijs: en leerd van my des Hemels
 wegen
 Verstaan / en onderwerpt u aan mijn zagte tugt;
 Den Hemel dog (gy zyt 's gezind / of ongenegen;)
 Gaat na 't beslyt / en maakt uw weer-stand zonder
 vzugt:

XXIII.

Ia loond uwa tegen-stand met eunde loofz verbzjffen.
 Zeeft van dien Heer / en werpt u onder Hem / en my:
 Helpt my ('t moet dog zo zyn) met vzeugd ter hoogste
 vusten / (py.
 En met vermaaken beeft vooz 's Hemels Heerschaps

XXIV.

Doet Godes Zoon / in my / eerbedig huld' en eer aan /
 En hebt in mijn Krijst vzeed' / en in Hem eeuw'g Heyl:
 Of wagt zhn toozn / die met een slijster-blam ter neer
 slaan /
 En plots verderben zal uwa Wegen trots en steyl.

XXV. Wat

Wat is het Heyl van die dit regt bezinnen wenschelijst/
Die zig in mijn Rijk onder 's Heeren schad'wen geest/
Geniet met my in 's Hemels boozzoeg alle Menschelijst
Gelust; tot dat hy in Messia zalig leest.

3 Herfst-maand 1665.

MEDITATIE

Over PSALM XLII.

Kan gezongen worde, op de Wys:

Hovaardig Menschen-herc in togten.

I.

M An Hert / gelijk een Hert / booz Dooz-
 nen En Strupken van de Werld gejaagt /
 Blijft aan de Strupken met zijn Hooznen
 Gestrengeld hangen / en vertzaagt.

II.

En hoben zo veel felle beetes
Der Wereld-honden / hijgt mijn Tong
Da u mijn Leven: en gereeten
Van roepen / kleeft mijn bozre Tong.

E 2

III. ©

III.

O Vader / 't Dee van Duzend Bergen /
 Het Wilbste Wild / in 't Wilde Woud /
 Is' vooz utn oogten / wat verbergen
 Die zig dus' vooz mijn Hert venoud ?

IV.

Ach ! wat tijd zal die tijd gebooren
 Zijn / dat ik u mijn Kots / mijn Kust /
 Die mijn Ziel hoven all' verkooren.
 Heest / zal genieten na mijn lust.

V.

Hog dzaaglijk / dunkt my / waag' bit waagten /
 Zeyd niet den troz' in spot / wel aan /
 Waar 's nu utn Godt / eu waar zijn' kragten !
 Dit doet my dzyben in mijn traan.

VI.

't Kan my bedzoeken / en verblijden /
 Dat ik den vooz' gen tijd herhaal :
 Bedzoeken / als ik my / in 't lijden /
 't Verlooren Goed vooz' d'oogen maal :

VII.

Verblijden / als de lieve Kpen /
 Die met my op het Feest / utn eer
 Ten Tempel bragten / my mijn schynen
 Opkroppen doen ; dan denk ik weer /

VIII.

Wat wilt gy / dwaaze Ziel / u buigen
 En hoop' looz' smelten in utn traan /
 Die zo veel goedigheds' getuygen
 Hebt / in dat Godt u heest gedaan.

IX.

Ik zal in deze duysternisse /
 Als mijn Ziel zonder hoop vergaan
 Zoud / op u mijn Godt / dien ik misse /
 En op utn Woorden dzyben staan.

X.

Ben ik als hzeemb van u verstootten /
Maet ober my den Af-grond staan /
't Gedruys van al u Watergooten /
En ubien toozn als Galben gaan ?

XI.

Dien Mozen-stand zal nog eens dagen /
Van 's Heeren goeder tierentheyd /
En ik Hem een Lof-offer dzagen /
Van 't Hert / dat nu verflagen leyd ;

XII.

En zeggen / waakt / waakt op mijn Rotz-steen :
Verlaat gy my / vergeet my niet :
Mijn Dyand / die elst een te trots schein /
Zoud my verzaad'gen met verdriet.

XIII.

Mant althd is nog hoop tot salmen ;
Maar angezienst / als zy met spot /
Op mijne Craanen weder-galmen ;
Daar is nog troost nog Heyl by Godt.

XIV.

Daarom mijn Ziel zo Godts genade
Vertrekit / vertrekit uw blydschap niet ;
Maar denkt / Hy komt ook die komt spade /
En wagt hem met een vzolijck Lied.

XV.

Niet vzolijck / als die Bzuylofs-gasten /
Die haaren Bzuydegom nu zien /
Maar die haar dooz 't Geloov' ontlasten /
En / met haar hoop / Hem hulde sien,

18 Herfst-maand 1659.

UYTSPANNINGEN:
DEN CXIV. PSALM uytgebreydet,

Kan ook gezongen worde, op de Wys:

O Kruysnagt schoonder dan de Dagen! &c.

I.

Doe M- - raël zijn naare zug- ten
 Met Pharo's Slaverny ontflug- ten / En
 Jacobs- huys van 't Volk ontfwam / Dat /
 als zu 's Heeren Tos verkonden / Haar Cnal
 en kende nog haar gron- den; 't Geslagt
 van den Veruloekt- ten Cham.

II.

Doe was de Gulde-tijd gehooren
 Dat Juda / Gode's uytverhooren /
 Wierd 's Hemels eggen Heyligdom;
 En na beloften zo langtwylig /
 Wierd Israël ten volle / en plig /
 Godts onderdanig Koningdom.

III. Des

III.

Des Hemels Koningdom! dit Wonder.
 De Zee vernam / en sloeg een Donner
 (Dat d' Warde t'zidberden) en bloed
 Verbaast / verschrikt op d' agtbze handschap
 Van zo een ongehoorde bondschap /
 En bood zijn grond Israël bloot.

IV.

De Stroomen die van ouds in 't Noorden /
 Van Noz en Van af 't Land door-voorden /
 Vergaapten zig / en bleven staan;
 Vergaaten haare trijn / en lieten
 Haar Zundlijk Nat na Sodom vlieten /
 En Sic'el bzoogst-voetst door zig gaan.

V.

De Hoogten / Keusen van de Bergen;
 De Heubeltjens / der Bergen Oewergen /
 (Slegtst door 't geloof belwegelijst /)
 Den Hemel hoorde dit belooven /
 End' Warde zagen dit gelooven /
 En spronge Hamst-en Lamst-gelijst.

VI.

Gy stoute Wat'ren die na klagen
 Nog bzeugen zijt gewoon te bzagen;
 Wat bzaagt u 't vlieden in den zin?
 Gy altyd vlietende Nozdane /
 Wat maakite uo grond dit Volk ten baane /
 Wat bond uo snelle Stroomen in?

VII.

Sta stil wat Bergen / of spzing trager /
 En Heublen hoorde eens na uo bzaager;
 Wat maakiten u de zwaare voet
 Te ligten / als de ligte Lammen /
 Te buyt'len als de dert'le Kammen?
 Om 't Wonder dat den Hemel doet?

VIII.

Om 't Wonder / dat ons Godt deed dagen!
 (En dus beantwoord ik mijn vragē)
 Is 't wonder / dat het Schepzel heeft /
 Als zig den Schepper zelf gaat voegen
 In Zaal'ge Bondschap / ten genoegen
 Van 't Volk dat Hy verhooren heeft?

IX.

Van 't Zondig Volk! Ja / gansche Wereld /
 Gy Hemel cierlijkt / die bepereld
 Met Duyzend stonker-lichten staat /
 Gy Aarde / heeft! heeft! heeft booz't Anzigt /
 Daar Goed-en Heerlijkhēd in aan-licht
 Die Jacobs Godt zig noemen laat.

X.

Staat / spzingt / gaat buyten uw gewoonhēd
 (Want heden tredt des Hemels schoonhēd
 Met 's Werelds Dietighēd in d' Egt)
 Den Schepper heeft wel doze lipen
 En klotz' / op dit gezigt aan 't schynen /
 Tot Water-bzonnen op-geregt.

29 Lente-maand 1665.

Den CXXVI. Psalm uytgebreydet,

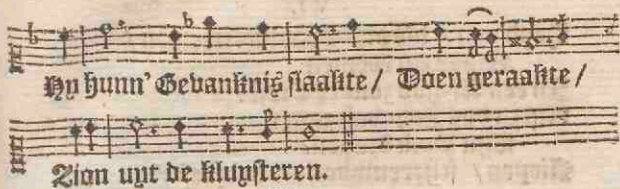
Kan ook Gezongen worden, op de Wijs:

Van Ps. 38. *Wild in uwen toorn gestadig,*

Of als: Ps. 61. *Als ik roep verstaat mijn.*

I.

A Is den Hemel in erbermen / Dagt aan
 't hermen; Van zijn Volk in 't duysteren / En

II.

Wg / nog straks zo diep gezegen /
Nu gestegen
Tot den top van Dzyghend /
Als de weldaad Zonne-klaar was /
Of het waar was
Cwijffelden van vzolijshend.

III.

Waaren al die 's Dagt's haar zorgen /
Tot den Morgen /
Wiss'len in een ydel Beeld /
Dat haar droomend vzolijst leben
Poet / en eben
Met den Slaap is uut-gespeelt.

IV.

Straks met smerten ober-rompeld /
Nu gedompeld
In een onbegrypelijk Heyl /
Maakten in die Zee / d'ontspzongen /
Mond en Congen /
Met het dziftig Herte t'zeul.

V.

Mond en Congen / Doven maaten /
Uyt-gelaaten /
Lagten in des Dvands beer:
Mond en Congen los gespzongen
Vzolijst zongen /
Zongen aan Jehovah d'Eer.

VI.

Heyd'nen / die ons Godt wel noemen /
 Maar zig roemen
 In een Af-god zonder Geest?
 Als zy dus Jehobah zagen
 Zijn Volk dzagen /
 Riepen / schreeuwden all' bezreest /

VII.

Nu zien wy Jehoba's Wonder / |
 Die den Donner
 Maakt / en ordent Dag en Nacht!
 Onbegrypelijke daaden /
 Vol genaden /
 Doet den Hemel dit Geslagt!

VIII.

Onbegrypelijke daaden /
 Vol genaden /
 Waarlijk ons Jehobah doet!
 Zulks den Wyand / die zo trots schein /
 Onzen Hots-steen /
 Zelf verbaast / erkennen moet.

IX.

Dag den kern van al die zoetheyd /
 's Heeren goetheyd /
 Zien zy niet / maar boelen wy:
 Dies wy met verwonderingen:
 Luychend Zingen /
 Boven haar verwagting by.

X.

O Jehobah! 't Herte dankbaar /
 Tot u gangbaar /
 Hossen wy in nieuw verzoek;
 En uw gunsten versich bewezen /
 Doen ons lezen
 Groter in 't Genaden-boek.

XI.

O Jehovah! doet uſu baaden /
 Op die paden /
 Tot ons volſte byzheyd gaan:
 En als Stroomen op de kruyden
 Van het Zuyden /
 Zal dat onzen dooſt verſlaan.

XII.

't Zal zo zyn! en al ons ſchryen
 Haalt in Eyen
 Pijneloos / verwiffeld ſtaan:
 Eben als die droevig zaaijen /
 Als zy Maaijen /
 Met gejung ten Oogſten gaan.

XIII.

Ach! hoe word het Zaad met klagen
 Heen-gezagen!
 Ach! hoe weend men om de ſcha
 Van het koſt'lyk Gzaan in d'Warde /
 Eer de waarde
 Hooren-ſcheut den Gzond ontga.

XIV.

Maar voorzeker volgt het galmen
 Op de halmen:
 En die Zande treurig ſtom /
 Komt in 't Oogſten (verr' van klagen /)
 Schoben dzagen /
 Komt al juchjend wederom.

8 Lente-Maand 1665.

UYTSPANNINGEN.

Den Nederigen Christen,

Op PSALMCXXXI.

Kan ook gezongen worde, op de Wys:

Gy laet die gy vind rede staan, &c.

I.

Mijn Vader die mijn smerte ziet / Mijn

Herte ziet / Mijn Hert gebied / En al zijn

grecpen weet: My dunkit / daar legt het neer /

Daar legt het nedzig neer / En / dwaal ik /

praest het zelve wijs / Of 't nog verheven is.

II.

Ziet / Vader / of mijn oogen aan
Het hooge slaan / En hooge staan?

Ziet my gebogen gaan.
Mijn Hert / mijn kleyn begrip

Mijn oordeel is een stip /

't En komt aan 't grondelooze niet /

Dat het niet dooz en ziet.

III.

Als ik u my genegen zie /

Uw wegen zie: Verlegen bie

Ik u mijn dienst. En wie

wie

Wie ben ik Wozin / of Maad
 (Zeg ik) die uwen Raad /
 't Geheim van uw Gena-verbond /
 Zoud peplen tot de grond ?

I V.

Het ik my niet in billijkheid
 Getwilligheid / En stilligheid
 Gutmoeedig neer geleid ?
 Zo nebzig als een kind /
 Zo nebzig als een kind /
 Dat zig ten vollen bergenoegt
 Als 't maar de Moeder mind.

V.

Een kindje dat maar zuygen kan /
 En buigen kan / En tuggen van
 Zijn onlust met een Craan :
 En trest men 't van de Wozst /
 En trest men 't van de Wozst /
 't Mag schryuen om des Moeders raad /
 Maar nouyt het twisten dozt.

V I.

Zo my Heer uw genade-stroom
 Te stade koom ; Of swade koom ;
 Of zig van my vertrekt :
 O ! droevigen vertrekt !
 O ! droevigen vertrekt !
 Nog zal mijn Ziele zuygen stil /
 Om dat het Vader toll.

V I I.

O ! Zieners / Priesters / Koningen !
 Die Wooningen : En Krooningen
 Hebt van Israels Heer.
 Wagt verber op zijn gonst /
 Wagt verber op zijn gonst /
 Want is zijn goedheid grondeloos /
 Zo is zy eyndeloos.

UYTSANNINGEN.
UYTBREYDING;
Van den CXLVI. PSALM.

I.

Hallelu-jah! Hallelu-jah! Mijn waardste-
pand mijn Ziele! Ten Hemel dza! Ten Hemel
dza! De Wereld agter hiele! Zo nog in 't Vleesch
utu pulzen gaan / Uw Dingren laat de Harpe slaan/
In 's Heeren Lof / het werk der zal'ge Zielen.

II.

Wat zijn des Werelds Prinsfen dog?
Haar Wyshepd / en haar wijshepd /
Haar gonst en Magt is maar bedrog /
Dat (steuntg'er op) u mis-lepd:
Zijn Geest gaat uyt / zijn hoog ontzag
Dergaat met raad en Aber-slag /
En hy die op dien grand-slag steunde / wis schreud.

III.

O Hemel! wat was zijn gelust /
Wat was zijn wel-stand agthaar /
Dien Jacobs vrees in al zijn dzust
In al zijn zwakhend kragt waar!
Die / als het Schepzel kragtloos wijkt /
En hy in angst en vrees bezwijkt /
Niet zegt / dan Ziel de Heer is mijn Godt / waagt maar.

IV. De

IV.

De Heer die 's Hemels vast Gebouwt
 En Zee / en Warde maakte /
 En d'onberispelijkhe trouwt /
 Dat die nout Ceul en slaakte.
 Voor hem des Werelds schobeling
 Zijn regt in regt / en Vroed ontfing;
 En die in Vanden stiep / vaak lof ontwaakte.

V.

De Heere doet een heylzaam Ligt
 Der Blinden ooggen op gaan;
 De Heere stutt / en steunt die zwigt /
 En helpt den vallend op staan;
 De Heer is Herber / Vader / Vriend:
 Aan die hem zonder beynzen diend:
 Hoe lian de hoop (dan op hem) in den top staan ?

VI.

Den Bupten-landschen Schoppeling /
 De Mannelooze Vrouwen /
 Den Vaderlooze Vuksheling /
 In haat / in smaat / in rouwen /
 De Heer een wiffen toeblygt is:
 Den doozen een verbaaren is:
 Wie zoud' op zulke een vasten Zugt niet houwen ?

VII.

Des Heeren Heerschappij die vast
 Stont / eer de Wereld vast-stont /
 Zal duuren / als der Zonden-last
 Doen zinken zal / dit vast stont.
 Uw Godt is (Sion vol gena !)
 Hallelu-jah / Hallelu-jah ! (stont
 Wiens goedheyd Ceul voor Ceul onbenbaar vast

Volgen eenige

AANDAGTEN,

Over zommige van 's Heeren Godts
Eygenſchappen, &c.*Den Autheur voorgekomen geduurende zijn ver-
blijf in Oſtagie in 't Land van Cleef.*

I. Hert-ſterkte in JEHOVA.

Op I S A M. 30: vers 6.

Kan ook gezongen worde, op de W y s:
Onherroepelijke Jeugd! &c.

I.

Ziet het Gezelschap dat met my 's Hemels
heerscher by en by / Pleegt te lobben met Ge-
zangen / In 't gezegend Vaderland; Nog en
zwyg' ik niet Gebangen; 's Hemels Geest en
kend geen Band.

II. 's Hee

II.

's Hemels Geest te dieren vand /
 's Hemels Geest en hend geen hand.
 Hooz des Heeren lievelingen /
 Paulus en zijn Met-gezel /
 In de toernde Boegen zingen:
 's Hemels Geest en hend geen hndel.

III.

Israël in Babels dwang
 Wengerde ('t is waar) den Zang;
 Want men vergde 't Heilig zingen
 Onder 't Goddeloos gezung;
 Diez zy liever treurig hingen
 Van de Wilgen / 't Dzeugde-tung.

IV.

Maar en is niet 's Hemels oog /
 Of wy laag zijn even hoog?
 Zitten wy in treurig duyster /
 Nog behoud dat eerloig Tigt
 Al zijn glansch / en al zijn luster
 Weerdig al ons Lof en Digt.

V.

Wif den Hemel is het all-
 Weerdig / en top niet met al.
 Mag die maar in Glorij blinken /
 Doe Hy dan lzy dat Hy doet /
 Of wy dzyben / of wy zinken /
 Wat Hy doet is eben goet.

VI.

Wy zijn niet dan vooz den Heer /
 En ons Heyl is in zyn Cer /
 En zyn Cer in al zyn werken:
 Als Hy ons dan zinken doet /
 Konnen wy zyn Lof maar sterken s
 Wat Hy doet is eben goet.

R

VII. Wif

VII.

Wijsheid zonder eynd' of paal
 Zijn zijn wegen altemaal:
 Zijn zo zuurheid / zijnze zoetheid /
 Laat ons altijd zwijgen stil /
 Want de werzentlijke Goedheid:
 Maakt het goed / met dat Zy 't wil.

VIII.

Kwaad! zegt zomtijds ons geboel /
 End' ons Wijsheid mist haar doel:
 Maar zo wy de reden zagen
 Waarom 't dus den Hemel hoog /
 Bleek / ons Wijsheid was te traag / en
 All' ons zinnen zinneloos.

IX.

Daakt wy meenen 's Heeren Eer
 Was op and're wijs veel meer /
 Dan op deze / te verblyden:
 En wy sullen in den bond /
 Om dat anders / als wy zynen /
 In zijn Raad geschreven stond.

X.

Ondoozgrondelijken Raad!
 Daar maar enkel Wijsheid staat;
 Onnaspeurelijke Donden!
 Onberispeljk Besluit!
 Onberispeklijke Gonden!
 Onuytspreekeljk beduyt!

XI.

Raad, waar dooz den Hemel staat
 En der Warden wijs en maat
 Overkundig uitgebonden
 Overkonstig is gesteld /
 En verordend zijn de Stonden /
 En de Sterren all' geteld.

I. DEEL:

XII.

Raad, waar na den Hemel zweeft /
 En zig boed wat is / of leest:
 Die de Haderen en Sneliken
 Van dit magtig Uur-werk drijft:
 En bezoegt dat geen gebreken
 Zo / of iets te rugge blijft.

XIII.

Raad, ons Min zo weerdig / wijs
 Als de Goedheyt zelver is.
 Wie zoud' out / om eygen voorbeeld /
 Menschen dat dien Ketten brak?
 Of dat Schatten in zijn voorbeeld /
 Tichter dan zijn ongemak?

XIV.

Butter ging dit gantsche Land /
 Van een Mist daar van / te grond.
 Daar (dunkit my) verliest zig alle
 Wyshedy / Vyanden / Rykdom / Staat;
 Laat het zinken / laat het valle
 Als maar dezen Raad bestaat.

XV.

Zoet Gezelschap! blygt uo kinken /
 Dat den Hemel 't ons doe zien /
 En ons Wille doe verdrinken;
 Tot wy met verwondering
 In dien Oceaen verdrinken /
 En vergeeten alle ding.

Op 't Fort Nieuw Rees
 28 in Winter-maand 1673.

37
UYTSPANNINGEN
II. Hertsterkte in JEHOVAH!

Op 1 SAM. 30: 6.

Kan ook gezongen worde, op de W x s:

Zoet Gezelschap dat met my, &c.

I.

Waar blijft daar het Vaderland! Na /
waar blijft dien zoeten band / Daar mijn Ma-
gen daar mijn Dzinden / Daar het Dzoom Ge-
zelschap my Meed te vangen / meed te binden
Wist / in zoete Slaverny?

II.

't Scheen wat groots en van gewigt
Weerdiger dan 't Zonne-licht:
Maar het Ziel berderbend' Eygen
Was 'er in / end' ongeziind
Zig tot 't Heylzaam Niet te neygen /
Daar de Ziel maar ruste bind.

III.

En gelijk my daar berdwijnd
't Ligt dat in de vziendschap schijnd;
Zo berdwijnd my al de blijvend;

Zo de ruste van mijn Huys;
 Zo den blik van Gulde Dzyghet;
 Zo 't genoegen van 't Huys.

IV.

Met in mijn gedagten schiet
 't Ceubwig All, en 't eyndeloos Niet;
 Alle Eygen te verzaaken /
 All' den HEEHE toe te staan /
 Dat is nu mijn hoogst vermaakt / en
 Dat doet alles my vergaan.

V.

't Hoorde den Hemel alles toe /
 Wat ik denk / en wat ik doe /
 Wat ik hebbe / of opt vermooge /
 Wat my lief is / wat my lust /
 Al 't begeeren van mijn' Ooge /
 Mijn vernoegen / en mijn rust.

VI.

Mis / die 't alles Schiep wel weerd
 Is / dat alles Hem bereerd.
 Hy is d'aanvangloozen Ader /
 d'Onvertwelkelyke spzing /
 't Grondloos diep daar 't al t'gader
 kromt / dat uyt hem 't Al ontsing.

VII.

Wij zijn niet van Stof en Cert
 En by Hem geen Stofje weerd;
 Hoopt wat Heerlyk is te vinden
 In de Wereld al op een;
 't Minste Stofje in de Winden
 Heeft gelijke weerdigheen.

VIII.

Ey! helpt my het grondloos Niet
 Zien / van al wat Schepzel hiet!
 Niets / ja niets en zijn wy weerdig
 Vrienschap / Goed / Vermaakt / of Cer /

(Weenen wy 't is onrechtvaardig)
Alle Schepzel hoord zijn Heer.

IX.

Leend hy ons oyt eenig Goed /
't Is ynt Goedheids oberuloed;
Des wy Hem te danken schuldig
Zijn / en neemt Hy 't ons weer af /
Niet te bragen ongeduldig;
Want het gaat tot die het gaf.

X.

't Gaat weer tot dien Oceaen
Paar het eerstlyk kwam van daan.
Wys / mijn Heyl is niet gelegen
In dat my tet goeds geschiet;
Maar dat ist de Goedheids zegen
Wys den Heer' het al geniet.

XI.

Hebb' den Hemel wat Hem lust /
Zo is al mijn lust geblust.
Dat Hy eyndeloos gelukkig
Is / dat is my (laat / en broeg
Ben ik bezolijst / ben ik bezukhtig)
Altijd bezugds en Heyls genog.

XII.

Ik ben maar tot Godes eer /
Krijgt Hy die / wat wensch ik meer?
En Hy zal die zonder sulen
Altyd krijgen / wat Hy doet;
Zo zal ik mijn Heyl bezulen
In het kwaad / en in het goet.

XIII.

Zit ik eenzaam 't is mijn bezugd /
Dat de Heere zig verheugd
In den Key der Cherubynen:
Of de Werld my Alzem schankt /

't Bitter zal my lieflijk schmen
Dzinkt den Hemel Hemel-dzinkt.

XIV.

Foei! dat ik opt onbedogt
't Heyl in eygen voordeel zagt!
Dat de Waarheid my rechtveerdig
Leerd / de Godthend alles / end
My te schatten 't minst niet weerdig /
Ik mijn Heyl / of ik en ken 't.

Op 't Fort Nieuw Rees den 4 Louw-maand 1664. 17

't Verheven Herte van een Christen
die Gode leeft.

Op 2 PAR. 17: 6.

Kan gezongen worde, op de Wijs:
Nu laat gy Heer uw Knecht in vrede gaan, &c.

I.

Grootmoedig Hert / dat alles overschijdt /
Dat van der Warden in den Hemel stapt /
Dat van der Warden in den Hemel stapt /
En trapt op Bergen en Spitz' als blakten:
Heegtschape Keuzen / Zonder Hemel-twist /
Heegtschape Keuzen / Heegtschape Keuzen / Zonder Ec.

II.

Des Hemels Ligt leerd u des Hemels glansch /
En wat daar is van binnen dooz te zien // En wat Ec.
Te zien 't geen Wijzen Verstand'gen als Blind'
En al haar letter. Diep verhozen blijft.
In al haar letter / In al haar letter Diep Ec.

III.

De Wijsheid zelf / dat grondelooze diep /
De goedheid zonder paal heminnlijck // De Ec.
Dien Oceaan van 't eynd loof Geroegzaam
Zig aan U toonen / zonder Masker dooz.
Zig aan U toonen / Zig aan U toonen / Zonder Ec.
Een

IV.

Een Aardsch Monarch te dienen is te lijn:
 Des Hemels Heer / en Schepper lust u maar / Des E.
 Met 's Hemels zalige Geesten te dienen;
 Dat is uw Glorij; Glorieuze Ziel!
 Dat is uw Glorij; Dat is uw Glorij; Glorieuze Ziel!

V.

Een Aardsch Monarch te zijn van gantsch de Werld;
 Het kostelijste dat de Ganges schenkt // Het E.
 Lusten / die lage Zielen berlepen /
 Zijn wel wat schijnzel / Maar voor u te lijn.
 Zijn wel wat schijnzel / Zijn wel wat schijnzel / Maar

VI.

Het Wezentlijk, Is zelf de Wezenaar
 Daar al dat Heerlijk maar een Beek van is // Daar E.
 (Een Beek! liever / een schijnzel / een schaduw)
 Dat Wezentlijke daar / Is zelf uw Deel.
 Dat Wezentlijke daar / Dat Wezentlijke daar / Is E.

VII.

Gy liend geen dienst nog lage Slavernij:
 Geen lust u ringeld in haar wuyl gekled // Geen E.
 Geen Menschen gunste / geen eer / geen smaadhend /
 Geen Wereldsch Wijze: Want gy staat te hoog.
 Geen Wereldsch Wijze: Geen Wereldsch Wijze / Want

VIII.

Der Reuzen daad was Krotzen van 't Geberg /
 Te scheuren / en te tozssen op een hoop // Te E.
 Altoos den Hemel (hoog) te bestozmen
 Van Babels hoogte. Nuttelooß gewoel!
 Van Babels hoogte / Van Babels hoogte. Nuttelooß

IX.

Maar gy gebied wijs Bergen u ter hulp /
 Die op 't gelobig Woord u staan ten dienst // Die E.
 Om den Magtigsten Dyand / U zelve,
 U t'onderwerpen / Tot uw Eeuwige Heil.
 U t'onderwerpen / U t'onderwerpen / Tot uw / E.

X. Chang

X.

Chang zal u Wil U nouw ontrusten meer /
 Gebyzeld tot de hoogte / van haar woel // Gebyzeld Ec.
 In 't onwizlik'lyk besluit te verliezen.
 O Zalig sterben / Daar zy Eeuwig leeft !
 O Zalig sterben / O Zalig sterben / Daar zy / Ec.

XI.

Wat is 'er booz uw hoog gemoed te steyl !
 Die niet dooz u / maar dooz den Hemel werkt // Die Ec.
 Gy laat lage gemoederen kreunen /
 En grijpt het steylste / Zonder kommer aan. (Ec.
 En grijpt het steylste / En grijpt het steylste Zonder /

XII.

Dabit den Keuz / en Simson sloeg den Leeuw :
 Veyt beelden van uw ongekrenkt gemoed // Veyd Ec.
 Daar zijn geen Deugden zo hooge / zo zwaar /
 Die 't kloekt Geloof Niet ter hand en grijpt.
 Die 't kloekt Geloof / Die 't kloekt Geloof Niet / Ec.

XIII.

O ! Zalig Niet ! O ! Edelmoedig Niet ! (niet Ec.
 Die in uw oogen, niet met al en zyt. Gelyk gy waarlijk
 Wis die waarheyd / die waarheyd / die waarheyd
 Maakt u veel hooger / Dan die hooge staan
 Maakt u veel hooger / Maakt u veel hooger / Dan Ec.

XIV.

Groot-hertig Niet ! Dat zig veragten han.
 Ik bidd' den Hemel om geen hooger gaaf // Ik bidd'
 Want dat 'k Niet, en Hy Alles alleen is /
 Dat 's mijn Genoegen / En ik wensch niet meer.
 Dat 's mijn Genoegen / Dat 's mijn Genoegen / En Ec.

In het Fort Nieuw Rees,
 den 11 Louw-maand 1674.

UYTSPANNINGEN.
't ONEYNDIG LIGT.

Woonende in de Donkerheyd.

Op 2 CHRON. 6: 1.

Kan ook gezongen worde, op de W Y S:

O Heylig zalig Bethleem!

O ^{I.}
 Heylig / Hey- lig / Heylig Ligt!

 O on-naspeurelijke Wijsheyd! Die ook 't Ver-

 standigste gezigt Bedruelmt / en al ulu

 Schepz'len Wijs leyd!
 II.

Ik bung ootmoedelijck mijn knien /
 Dat zig ulu Goedheyd t'impwaards keere /
 En geew' dat ik U zonder zien
 Aanbidd': en Gods-bienst-pligtig eere.

III.

Uw knegt ging in de Duysternis? Exod. 20: 21.
 En daar alleen waard Gy te binden:
 Wiens woonplaats in het Donker is
 Om alle Schepzelen te blinden.

IV.

Gy zijt een Ligt, en woond' in 't Ligt; 1 Tim. 6: 16.
 ('t Is waar) maar daar geen Mensch kan toe gaan /
 En daar het scherpst-ziend' Oog boorz zwiigt
 Dien Gy een blik van verr' wild toe staan.

V. O!

V.

O! Zaal'ge Blindheyd! Duysternis!
 Hoort 't kostelijste Ligt te kiezen!
 Wie zoud niet hend zijn Ogen wijs /
 Dankbaarelijst daar voer verkiezen!

VI.

Mijn liefften Heyland! die daar woud Matth. 5: 19.
 Mijn Regter-oog als 't in de weeg is
 Verblindet hebben / 't Slinker stout
 Met regt ook na dat Oordeel heeg is.

VII.

O Zaal'ge Dwaasheyd! daar op Eerd 1 Cor. 3: 18.
 Wat wijs is / zig in moet verkiezen:
 En niemand is de Wijsheyd weerd
 Van die / die Dwaasheyd kan verkiezen.

VIII.

Als my des Heeren Wijsheyd geeft
 Te zien de reeden van haar wegen /
 Ben ik haar dankbaar / en beleefd
 Pzys die / maar spreekze nimmer tegen.

IX.

Maar als het haar ook niet en lust:
 Dan pzy ik blind'ling al haar daade /
 En vind my (dunkt my) meer gerust /
 Dan als ik na de reeden rade.

X.

Wat peylt een Schepzel 's Scheppers-werk /
 Of 't reedlijst is en 't wit kan raaken?
 Dewyl den Schepper Wijs en Sterk
 Het / met zyn doen kan reedlijst maaken.

XI.

Den Hemel werke wat Hy wil /
 Dewyl Hy d' Eeuwig Beslyuten
 Uitboerd: en 't Schepzel zwaeg stelf /
 En sluyte keede / en Wijsheyd buyten.

XII.

Celd op uwa Ding'ren by / wat regt
 Wat onregt zy / in 's Heeren daaden /

En lustert wat de Heeden zegt:
Dit baat de Werld, en dat zal schaden.

XIII.

O! Dwazen Mensch! hoor dezen was
Ik ook zo Wijs: maar na den Af-grond
Van deze Wijsheyd my genas /
Ik haast van al die Dwaasheyd af-stond.

XIV.

Doe was 't mijn Hemel (dagt my) van
Al Gode's daad en He'en te wyzen:
Nu is 't mijn Hemel / dat ik kan /
Al zie ik 't niet / die Wyshend puzzen.

XV.

En! puzzen! puzzen is mijn yligt /
Niet wagen wat 'er goed of kwaad is.
Wat kan het anders zijn als Ligt /
't Geen d'uytvoer van den eeuw'gen Raad is.

XVI.

Wat doet der zaal'ger Geesten-schaar
Al juchende dooz Edeng-paden?
Als puzzen 't geen dooz d'uytkomst haar
Verkondigt werd van d'Eeuw'ge Raden.

XVII.

Zo beel heb ik te doene met
De Wijsheyd blindeling te puzzen /
Dat ik geen tijd en heb zo net /
Wat goed of kwaad schijnt / aan te wyzen.

XVIII.

Den Hemel schiep my tot zijn Cer /
Niet tot het Oordeel van zijn werken:
Blijkt my geen Heeden / die's te meer /
Kan ik mijn eygen Dwaasheyd merken.

XIX.

Koort-om; zegt my den Hemel ont
Den waarom, zo zal ik Hem roemen /
En Werk / en Heeden veyd volcoyt
Al-puzzend Gode-weerdig noemen.

XX. Weet

XX.

Weet ik die niet / om dat het unt
 De Goedheyd komt / 't is goed te noemen;
 En / want het unt de Wijsheyd spzunt /
 Als onverbeterlijk te roemen.

XXI.

Wie is 'er die niet billijk schat
 Dat Reeden hier maar enkel waan is?
 En 't werk te puzzen / meest om dat
 Het van de Wijsheyd zelf gebaan is.

Tot Rees den 25 Louw-maand 1674.
Eynde der Reescher Liederen.

KINDER-LESSE,

Of aandacht op 1 Petr. 2: 2.

Kan gezongen worde, op de Wijs:

Wat deerlijker klagen, &c.

I.

En! wijkt wat Hooge Schoolen!
 Ik plagt met u te doelen /
 En volgden uw geleed:
 Zult weten (merk ik nu) is maar Onweetenheyd.

II.

Uw dubbel-zinnig twiſten
 Is tijd en moepte twiſten:
 Wie werd der beter van?
 Een Nieuw-gebooren Zungeling my leeren kan?

III.

O Lammeren die zuppen
 Ik kom mijn hoogmoed buigen /
 En hoor u nedzig staan:
 'n Wil niet na Leyden, maar by u / ter Schoole gaan.

IV.

Uw laghen / end' uw schypen
 Mijn Lesse zijn; uw wigen

Is Leeren zonder stem:

By welk de Woorde-pronk is Leeren zonder stem.

O! ongebeginsde! Slegte!

Als 't hongerig opregte

Hert' tot zijn Doedzel bliegt /

(liegt?

Wie twijffeld of gy 't meend? Wie meend' er dat gy 't

V.

Gy kend geen Ongelukken

Die ons in 't leven drukken:

Wat is 't dan dat gy schزند?

Of werd uw Welk / en met de Welk uw lust ontzeyd?

VII.

Daar komen volle Bozsten!

Wat happig / gratig bozsten

Is dat? uw Dogje vlampt /

Uw Hertje spzingt / uw Handje vat / uw Doetje stampt.

VIII.

Wat is dat gulzig lekken?

Wat is dat trekke-bekken?

Gy neemt het wel getwig?

Uw Mond / Hand / Doet / 't heel Lijf / 't zuygt al wat
aan u is.

IX.

Wel! laat gy los? waar heenen?

En waarom weer aan 't Weenen?

Wat deerd u bertel kind?

Of ist om dat gy juist / niet Zoggenoeg en vind?

X.

Wat Spook heeft my betoverd?

Wat Lust heeft my veroverd?

Wat ik in 't zoeken van 't

(trant?

Heet Doedzel van mijn Ziel / niet houd een Kinder-

XI.

Wie zo mijn Ziel zig keerde

En van een kind dit leerde:

Zo maakt' een zuygend Lam /

Mijn veel Gefeerder dan ik ogt van Leyden kwam.

XII. h. wit

'k Wil / Wigtje / met u Schryven /
 'k Wil Laghen / Buggen / Vigen /
 En in ulu range staan /
 'k Wil met u Niet zijn / en met u ten Hemel gaan.

Den Besloten HOF,

Op CANT. 4: 12.

Kan ook gezongen worde, op de W Y S:

Ik heb u lief, ô Jezu zoet! &c.

I.

Een Lusthof is mijn Ziel gelijk / Beplant
 met heylzaam Kruid / en Water-rijck Den
 Koning van 't Magtig Al heeft dien geplant
 Geen Kober komt daar in / nog Dier / Beslo-
 ten in een Muur van enkel Dier. Wat zal
 mijn Beminden / In zijn Lusthof vinden / Dat
 hem lief-getal // Zijn Min verhoegen zal?

Mijne

II.

Mijn Lief nam my uyt 't ander Veld /
 En heeft my tot een lustig Hof gesteld :
 Daar ik vooz heen
 Lag vol Afsche / Pyn / en Steen.
 Den arbejd in den Zomer heet
 Stond hem niet min dan op een Vlaedig Zweet /
 Wat zal mijn Beminden // In zijn Lust-hof binden /
 Dat hem lief-getal / Zijn Min vernoeegen zal.

III.

Hy boude een Coorn / en Spitz daer op /
 En stelde trouwe Wagters in den top /
 Die my / ten Wal /
 Schutten vooz het ongeval.
 Den Hemel Hy gebood / en zeyd'
 Zon geest u warmt / en Wolck uwt vogtighejd.
 Wat zal mijn Beminden // Ec.

IV.

Hy plante daer veel Edel Krupb.
 De Kuyshejd als een Zuyvze Telsp-rynt.
 De Nedrighejd
 Als Camill' langs d' Warde leyb.
 Den Palm-boom van Geduldighejd
 Die / hoe gedrukt / te meer zijn Ranken spreyb.
 Wat zal mijn Beminden // Ec.

V.

Hy plant daer den Granaten-stam /
 De Druyt / daer in Hy opt genoegen nam /
 Die 't Hert (verstikt
 Van den Middag-bzand) verkwilt.
 Den Ed'len Wijn-stok, welkers zay
 hem daaglijks diend tot zaal'ge Ozonkenschay
 Wat zal mijn Beminden // Ec.

VI.

Hy plant het Hert ten Zonne-blom,
 Dat zig altijd heerd na den Bruybegom /
 Dat 's Morgens zoet
 't Heylig opgaand Tigt begroet /
 En volgt het van den Dageraad /
 Tot dat het in zijn Middag-toppunt staat.
 Wat zal mijn Beminden // Ec.

VII.

Een lieflijk / gull' / en Milde-kruyd
 In betten grond uyt liefde wortel spruyt ;
 (Dien / ongemeen /
 d' Eeuw'ge Liefde vragt bene'en)
 Daar zet hy Munt, en Gouds-blom by
 Op dat het Milde-kruyd te beter by'.
 Wat zal mijn Beminden / Ec.

VIII.

Gouds-blom dat doer' en schaad'lijk kruntd
 Als 't zonder Milde-kruyd in Hoben spruyt /
 Dat groeijen doet
 Giftig kruntd in oberbloed ;
 Ja al het Heylzaam kruntd versmoord /
 Het Herte doer't / en maar het Dog behoord.
 Wat zal mijn Beminden // Ec.

IX.

Het schaadlijk Onkruyd / dat het kruntd
 In 't groeijen deerd / dat delgt Hy ligtig uyt /
 En hoben al
 't Eygen-zelf dat groot getal
 Van krunnden smoord : en 't Zelf, dat dooz
 En booz den Hemel groeyd / plant Hy daar booz.
 Wat zal mijn Beminden // Ec.

X.

Het booze Klim van Hovaardy
 Dat alles ober-steygren wilt / rukt Hy
 Ter Warden uyt /

Of zijn Doztel weelbzig spzuyt
 Met duyzend kronk'len / daar hy snood
 Den beeg meed steeld / en andze Kruyden dood,
 Wat zal mijn Beminden // Ec.

XI.

Het Nijd-kruyd, dat zig zelf verteerd /
 Als andze groeijen / Hy met yber weerd.
 De Dist'len meed /
 't Steelt'lig Kruyd van Kwerze-vreed.
 Van Spytigheyd, van Stuur-gelaat,
 Van Toorn, en Wraak, van Spottorny en Smaad.
 Wat zal mijn Beminden // Ec.

XII.

En Veyns-kruyd heeft schier nder Kruyd /
 Dat hem gelijkt / in maakzef op end' uyt.
 Dat was in my
 Leugentaal, en Veynzery;
 Dees hy van alle dekt ontvloot /
 En steekt dan met zijn Waarheyd-zonne dood.
 Wat zal mijn Beminden // Ec.

XIII.

Mijn Hof eertijds een bozre Land /
 Is nu verciert / gezuyverd / en beplant.
 Als 't my den Heer,
 Die hem maakte tot zijn Eer /
 Zal lusten / dat den inbloed van
 Zijn Geest hem hoesterd / en maakt uzugtbaar; dan
 Dan zal mijn Beminden // In zijn Lust-hof binden
 Dat hem lief getal // Zijn Min genoeg zal.

Eynde des Eersten Deels.

J. van **LODENSTERN'S.**

UYTSPANNINGEN,

II. DEEL.

Behelzende eenige

AANDAGTEN

Over byzondere

GEESTELYKE STOFFEN.

PSALM XIX. 18.

Laat de redenen mijnes Monds, ende de overdenkinge mijns Herten welbehaagelijk zijn voor uw aangezichte, ô HEERE! mijn Rots-steen en mijn Verlosser.

PSALM LXIII: 7.

Als ik uwer gedenke op mijne Leger-steede, Zo peynze ik aan u in der Nagt-waaken.

PSALM CIV: 34.

Mijne overdenkinge van Hem zal zoete zijn.

JOB XXXV: 10.

Maar niemand en zeyd. Waar is Godt, mijn Maaker, die de Psalmen geeft in der Nagt?

JEREM. IV: 14.

Hoe lange zult gy de gedagten uwer ydelheyd in 't binnenste van u laten vernagten?

PSALM XLV: 2.

Mijn Herte geeft een goede reden op: Ik zegge mijne Gedigten uyt van eenen Koning.

JESUS

JESUS AANSPRAAKE

A A N

Een Geloovige in Droefheyd.

I.

O Hoewel Hert! *o* Duyve zonder gal!

Die dooz een slag bewaard werd dooz een val,

En daar op bringt u u zugt dooz Wolck en Lugt:

Wat verlijt gy all' (*o* Duyve zonder gal)

Wat verlijt gy all' u u Dagen

(*o* Duyf! *o* zoete Duyf!) in klagen?

II.

't Is't aanschijn maar / dat zig u tegen steld /
 En tot u u nut toond utterlijkt geweld:
 Mijn hand slaat (want het slaan is Vaderlijkt)
 Maar het Hert is u; waarom zijt gy schuw?
 Maar het Hert is u / gestabig /
 (*o* Duyf! *o* zoete Duyf!) genabig.

G 3

Mm

III.

Uw Craanen al vergader ik by een /
Maak Hemel-dank van 't lieffelijk getween /
En Dank ten Dank op 't eeuw'ig B'zuplofts-feest :
Want het Hert is uw ; waarom zyt gy schuw ?
Want het Hert is u gestadig / (O Duyf ! Ec.

IV.

't Verbyzeld Hert dat in uw Boezem leyd /
Schijnd vooz de Craanen heenen die gy schryd /
En trekt my 't liefflijk Hert ter Boezem unt.
Dies het Hert is uw ; waarom zyt gy schuw ?
Dies het Hert is u gestadig / (O Duyf ! Ec.

V.

Gehzoken klank van 't eel gehzoken Hert !
'k Blijf hangen in uw zoetigheid verwerd /
Gy steeld mijn Ziel / gy steeld mijn gunst / en al.
Dies het Hert is uw ; waarom zyt gy schuw ?
Dies het Hert is u gestadig / (O Duyf ! Ec.

VI.

Kom geef my van uw tanger Herte weer :
Ist ruw / ik zal het sozmen na mijn leer ;
Ik zal 't beraarden / schijfken na mijn dienst.
Zo hebt gy mijn Hert ('t eynde van uw smert)
Zo hebt gy mijn Hert te hulven
(O Duyf ! O zoete Duyf !) aan 't ulven.

4 Aug. 1653.

JESUS LYDENTE LIEFDE.

I.

Mijn Ziel ! mijn blugge Ziel ! die alles on-
derzoelit En om de Ceulu boozleen het Oud en
Nieuw

Nieuw doozboekt / Vind oyt verwondering zulst

voedzel als in 't Werk / Van Godes dierbaar

Zoon in 't bouwen van zijn Kerck.

II.

't Geschapen Beeld verspild moedwillig 't Hemels' licht:
't Zelfstandig Beeld den grammen Vader in 't gezicht
Zegt / Vader / kan den Mensch niet dan dooz mijn val
staan?

Daar legt dan 't Heerlijk Tigt; en wing dat groot Werk

III.

't Hang' keek den Hemel uyt / en rijshafst na den Stal /
Daar in haar Schepper lag; maar meest na 't ongebal /
Dat als het eeuw'g hegt zijn trots veragten wreekt /
Met ramp en vloeken in 't gezegend Herte steekt.

IV.

Wat ist ô rots! en trots onbungzaam Menschen-hert!
Dien dit al raakt / dat gy niet meer bewogen werdt?
Kom / ziet uw Schepper aan dooz u van boben af
Gestooten / en dooz u gebompelt in de straf.

V.

Mijn Ziel / die op die diept / van bezen Afg'ron' staart /
En zingzelen'de ziet geen eynd van liefde; paard
Vreugt, en verwondering, en roept ô Heyd' nen-wensch!
O Jesu! Jesu-lief! wat deed gy dooz den Mensch!

VI.

(moeyt

Daar legt men 't Heylig Tijf / dooz vaak / en pijn / en
Amegtig op het harde Hout / verbloekt / versoent!
Mijn Jesus op het Krays! en ik op 't zagte Dons:
O Jesu! Jesu-lief! wat deed gy al dooz ons?

VII.

't Vermoeyde Hoofd zoekt rust / en Gedeg' Rijken Zoon
 Blind / leyder! tot zijn Peul een steekeligen Kroon.
 Om mijn' dooz moeyte en zoeg ontstelde breyn in 't
 dong

Cerusten. Jesu lief! wat deed gy al booz ons?

VIII.

Daar strekt men 't Lighaam uyt / en gaan de Nagelg'
 Dooz Hand / en Voeten heen / met pzelijk geknarsg ;
 Certwyl mijn Lighaam rust / gezond en zonder pijn.
 Wat deed u Jesu! uw rust missen booz de mijn?

IX.

Daar rigt men 't Hout om hoog / en 's Lighaams
 gantsch gewigt
 Dat zakit / en hangt aan versche Wonden en Getozigt:
 Certwyl mijn Lighaam rust / gezond en zonder pijn.
 Wat deed u / Jesu! uw rust missen booz de mijn?

X.

Daar hangt hy nu bekleed met stijf-geronnen Bloed /
 Dat bloept uyt Hoofd en Striem / en Wond in Hand
 en Voet.

Certwyl mijn Lighaam warm en eerlyk is gebelit.
 Wat heeft u / Jesu lief! tot zo een Min bertwelit?

XI.

Daar lescht men hem met Gal / en Edik / als zijn Woest
 Dooz Zweet en Bloed gedzoogt / vast zwoegt en smagt
 van Doest :

Certwyl mijn Casel staat / vol Spijs en Drank na
 O Jesu! Jesu lief! wat deed gy booz den Mensch?

XII.

Wat zal my / Liebe Heer! booz u te moeylyk zijn?
 Wat last of arbeyd zwaar? wat ongemak, wat pijn
 Ondzagelyk? die ik booz u niet willig ly /
 Die arbeyd / last / en pijn / en alles bzoegt booz my.

XIII.

't Hang dunkit my 't zachte Dong / en 't schaduwig
 Sy 't harde Kruys maar Doozn / en p'zakkelen te zijn ;
 De

De Wijn maar enkel Gal; de lieflike Spijze Koet;
Het Tierend Kleed een walg/by Jesu's dierbaar Bloed.

XIV.

Als my dier lusten eens bezoeken komt o Heer!
Legt dan u dierbaar Kruys sleggs voor mijn Oogē neer:
Al Nag'len Wonden 't Hert: u Doornen-Kroon mijn
Hoofd:

Zo bind ik / door uw pijn mijn lusten al verdoofd.

XV.

Du zal ik 't dierbaar Kruys voor eeuwig dankbaar
Dat door zijn Bloed ik mij vryd voor eeuwig schand en
pijn /

Maar meest dat ik daar door van 't Vleesches lusten
Ben aan de Wereld gekruyst / de Wereld het is aan my.
20 Lente-maand 1659.

Jesus met zijn Bruyd in Twee-spraak.

Kan gezongen worde, op de Wijs:
Hertknagend onverzetlyk Nagt-gepyns.

I.

Bruyd. **M**ijn Jesu lief / mijn albertrouwsten Borsg!
Wat is dat dus mijn Hert van d'udle zorsg
Geslingert dubt / wat nog het eynd met my. Eens zu.

II.

Jes. Loopt slegts / mijn Kind / mijn Tref / mijn Lam /
mijn Lust / (mijn Kust /
Ik sta voor 't eynd. Br. **M**ijn Koem / mijn Krotz /
Mijn Hert / mijn Hoofd / mijn Hulpe / mijn Heyl /
mijn Hoop / Ik loop.

III.

En wil voor u doen / wat oyt Menschhe deed:
Maar ah! maar ah! mijn Hert en wil niet meed:
En immers al wat zonder Hert geschiet **I**s niet.

IV.

Jes. Gy zegt mijn Bruyd / dat ik uw Hert / uw Borsg /
Uw Hoofd / uw Heyl / uw Kust sien; zeg / wat zorsg /
Ik weet dan u Ziel! of zoud ik dit in schijn **M**aar zijn.

U Y T S P A N N I N G E N .
 a L I E D D E R M I N N E

Tuffchen

b E M A N U E L en c S U L A M I T H ,

Op de maniere van

d H A R D E R S - Z A N G .

I.

S U L A M I T H .

O Minnelijft' Emanuël! Emanuël mijn
 leven! f Kom zet u by my neder wel? g Waar
 wat zal ik u geven? h Ik zal een Kroon van Lau-
 werieren schoon / Uw dierbaar Hoofd omweven.

II. Eman.

- a Gelijk 't geheele Hooglied, ziet ook Jef. 5: 1.
 b Jefus Christus, Jef. 7: 14. Matth. 1: 23. *Godt met ons.*
 c. De Geloovige. Hoogl. 6: 13. Vreedzame.
 d Als Hoogl. 1: 7.
 e De Bruyd bemind Jefum boven al, als zijnde haar leven. Phil. 1: 21: met Joh. 14: 6.
 f Zoekt zijne gemeynzaamheid, als Pf. 73: 28. 2 Tim. 4: 22. 2 Cor. 6: 16.
 g En Hem iet goeds te doen, als Pf. 116: 12.
 h Kan niet vinden, als Hem te verheerlijken in haay Lighaam en Ziel. 1 Cor. 6: 20.

II.

- Eman. *a* Onbedagte Sulamith!
b Sulamith zoet van wezen!
c Waar kondt gy Bloemen rood en wit /
 Waar zoudt gy 't Kruidje lezen /
d Dat my het Bryn /
e Dat uwe Minne reyn
 Gelvoegelijkt zoudt wezen?

III.

- Sulam. *f* De Blad'ren van mijn Hert / den Mond
 Dooz Lipp'en Tong ontschooten /
i De Bloemen *h* uyt den zelven grond
g Met ulu Dautu overgooten ;
k Die ongemeen

a Ge-

a 't Is onbedagt te meenen dat ons goed tot den Heere raakt, ziet
 Pf. 16: 2. Job 35: 7.

b Ziet Hoogl. 1: 16. en 4: 1-7.

c Niets ter Wereld is weerdig genoeg.

d Om Jesum na behooren te verheerlijken. Hoogl. 5: 10, 11. &c.

e Of om de Liefde van eene gelovige Ziel genoegzaam uyt te druk-
 ken, Hoogl. 8: 6.

Vlammen des Heeren.

f De Bruyd bied den Bruydegom tot zijne verheerlykinge, d'Uyt-
 spruytzels van haar geheylgd Hert, dat zijn haare Heylige redenen,
 ziet Math. 12: 35. zijnde, benevens de verkondiging van 't H. Woord
 (de Vngt der Lippen genaamt, Jef. 57: 19.) de vrymoedige be-
 lijdenisse der H. Waarheyd, Matth. 10: 32. de stigtelijke t'zamen-
 spraaken. Eph. 4: 29. Col. 4: 6. en de Geestelijke liefden pligten
 van onderwyzinge, vertroosting, vermaaning, en bestraffingen
 aan elkander, Eph. 6: 4. Hebr. 3: 13. 1 Theff. 5: 14. mitsgaders de
 Godsdienstige oefeningen van Biegten, Pf. 32: 5. Bidden, Pf. 5:
 2, 3, 4. Zingen, Pf. 57: 9, 10. Eph. 5: 19. Col. 3: 16. &c.

g Desgelijks de verbreydinge van die H. redenen door aangename
 Woorden, als Pred. 12: 10.

h De; die uyt dien zelven grond, dat is van de geheylgder Herten
 komen, niet van de Lippen slegs, Jef. 29: 13.

i Ook zulke, die van Godts Geest geleerd worden, niet in Men-
 schelyke Wijsheyd, ziet 1 Cor. 1: 7. en 2: 4-13.

k De Heylige redenen zijn wel ongemeen, want weynige hebben
 enen goeden schar des Herten, Math. 7: 14.

a Schweben dicht in een /
b Hebben u noyt verbzooten.

IV.

Eman. *c* Laet dooz uw Blad en Bloemen heen
 Dooz sleur en geur / van berren /
 Szanaat en Dzugstrots / onder een /
d Dooz-flonkeren als Sterren ;
e Zo zal ik in
 Uw liefstijke Min
 O Sulamith berwerren.

V.

f O! Sulamith! gy hebt mijn Hert
 Veroverd met uw Dogen.
 Sulam. *g* Emanuël! gy dooz u smert
 Hebt my mijn Ziel ontogen
b Dus Sulamith
 Emanuël bezit /
i Haar eygen Ziel ontslogen.

VI. Eman.

a Met aangenaamheyd, Col. 4: 6. Bescheydenheyd, Phil. 4: 5
 Lieflykheyd. Phil. 4: 8.

b Ziet Ps. 92: 2, 3. Hoogl. 2: 4. en Hebr. 13: 15, 16. de vrugt
 der Lippen die zijn Naam belijden, is 't Offer des Lofs, in welke de Hee-
 re een behagen heeft.

c De Heere zegt dat den glansch en den reuk van de Woorden en der
 zelve vercieringen niet genoeg en zijn, maar dat de vrugten der goede
 werken daar by moeten komen, zal ons verheerlyken Hem behagen,
 ziet Matth. 21: 34. Luc. 13: 16. Joh. 15: 8. Phil. 1: 11: Jac.
 2: 14. Joh. 3: 17, 18.

d Dat evenwel gemelde vrugten niet en zijn te zijnen nutte. Ps. 16:
 2. maar alleen in zijn kroon, dat is, tot zijne eere. Tit. 2: 10.

e Ziet Ps. 45: 12. Hoogl. 7: 5, 6.

f De Bnyd neemt Jesus Herte met haar Ooge, Hoogl. 4: 9. dat is 't
 Geloove, Joh. 6: 40. ja geweldiglijk, Hoogl. 6: 5.

g d'Heere Jesus verkrijgt zig onze Zielen en alles door zijn Lijden,
 ziet 1 Cor. 6: 20. met 1 Petr. 1: 18, 19.

b Ziet Hoogl. 2: 16.

i Zig zelve geheel hebbende verlochend, Matth. 16: 24. Gal. 2: 20.

VI.

Eman. *a* Zeg Sulamith! wat was u leest
b Dat gy my liet booz Deur staan?
c Ik klopt' / ik riep / ik spzakk om best;
d Tot my den Dauw dee deur gaan:
e Of ik uw schult /
 Dan of ik ben by uto /
 Booz deez' wist gy daar fleur aan.

VII.

Sulam. *f* Ey! zwijgt mijn schaamt / Emanuël;
g Gy heerde u nauwelijks heenen /
 Of 't Lijf zig rept ter Bedd' uyt snel;
h En 't Hert bezweelt met renen /
i En deed een bloed
 Van Manzrhe druppen zoet
 Op Grendel / Slot / en Steenen:

VIII.

k Den Oly deed het Slot met lust
 Opspringen / en ik rukte

My

a De Heere wekt haar op tot yver in 't toekomende door schaamte over 't voorledene, als Rom. 6: 19, 20, 21.

b Als ik aan uw' Herte klopte met mijn Woord, Openb. 3: 20, Ziet Hoogl. 5: 2, 3. &c.

c Ziet Hoogl. 5: 2. Sufter, vriendinne &c.

d Tot den Morgen-stond toe, heb ik den gantschen Nagt gewagtet, Hoogl. 5: 2. Mijn Hoofd is vervuld met Dauw, &c.

e De Heere doet haarder Dagen van ouds gedenken, als Ps. 77: 6. en hoe zy voor dezen wel keuze wist tusschen zijn af-wezen, of by-zijn. Ziet Ps. 27: 9. en 38: 22.

f De Bruyd erkend zigte schamen, als Efr. 9: 6.

g En verhaald haar betouw, en hoeze zig opgemaakt had om Jesum te zoeken, Hoogl. 5: 5. *h* Door droefheyd en leedwezen, Hoogl. 5: 4. Door verlangen en liefde, Hoogl. 5: 6.

i Ziet Hoogl. 5: 5. Mirrhe Olye beteekend de lieffelijke genade des H. Geests in 't Herte. De Bruyd wil zeggen: 't Herte zo outroerd doot droefheyd en liefde, bragt alle de kragten en genade des H. Geestes te zamen, en deede die vloeijen op 't slot van mijn Herte.

k Deze genade nam alle hindernisse weg, (gelijk de Olye, Slot, en Grendel glad maakt) zo dat 't Herte open ging. Hoogl. 5: 6.

l Hoogl. 5: 6: 7. Ik ging over al zoeken.

My Straatewaard / *a* Ify dat de rust
Mijn maakend Hert zo dzukte!

b Of (dagt ik) daar

Emannël nog waar:

c Maar laas! het my mislukte.

IX.

Eman. *d* Lust Sulamith den Slaap / zo (dagt
Ik) dat zy my mag berben;

e Zy slaape dan byz voort. Sul. / Wy; zagt!
Wy! lieber woud ik sterben /

g Van nu of aan /

Wil't Herte wakker staan /

b Laat ik uw gunst maar merben.

X.

Eman. *i* Dol op is u mijn gunst bereyd /

Die't eyndeloos behagen

Van 's Vaders Algenoezaamhedy

Heb aan den Mensch doen dagen.

Sulam. *k* Mijn Ziele smelt

Als gy my dat bermelt /

/ Mijn

a Hoogl 5: 2. Het Herte waakt voor Jesus, hoewel eens verrascht zijnde door den slaap.

b Hoogl. 5: 6. Ik zocht hem. *c* Maar ik en vond hem niet.

d De Heere steld de Bruyd de ongenijmdheyd van deze Slaap voor oogen.

e Bespottenswijze, als Matth. 26: 45.

f Zulk spreken smert de Bruyd zeer, en doet haar de Dood voor zulk een Slaap kiezen, ziet Pf. 63: 4.

g De Ziel neemt voor beter wakkerheyd, als Pf. 5: 4. Dog onder 's Heeren hulpe.

h En verzoekt des Heylands gunste en gemeynschap weder te gevoelen, Pf. 51: 10, 14. door welke 't Herte gesterkt werd, Hebr. 13: 9. Zietook Pf. 119: 32.

i De Heere zegt, aan zijn gunst en is niet te twijffelen, om 't Verbond der genade; (dat eeuwig is, Jes. 55: 10. 2 Tim. 2: 13.) spruytende uyt het oneyndig Godlijk behagen en vermaaken, 't geen de H. Drie-eenighedy heeft in zig zelve, en door dit Verbond ook in den Mensch, ziet Spr 8: 30, 31. Luc. 2: 14.

k Als de Ziel die eyndeloze maastroom van onverdiende liefde ziet en geloof, dan smeltze weg in weder-liefde, 1 Joh. 4: 19.

l Mijn Hert en kan 't niet dzagen.

XI.

- Eman. *a* Ja 's Hemels glansch / *b* mijn Erfdeel /
c Heb ik om u gelaaten /
 Sulam. *d* Sasumant my dees Hard geheel
 Dol Rijksdom / lust en staaten ;
e 'n Kuylbeze weer
 Dooz Lauwren u ter Eer
e Te blegten met Ganaaten.

XII.

- f* Waar heen / mijn Koning / Ach en scheid /
g En laat die *b* Zon niet dalen !
 Eman. *i* Ja Duyf *k* mijn byzijn u verleid /
 Gy laat uw Schaapjen dwalen.
 Sulam. *l* Dwalenze *m* bled
 Emanuel dan niet :
n Maar helptze trouwaars haalen.

Je-

- l* Ziet Hoogl. 2: 5. en 5: 8. *a* Godis gestaltenisse Phil. 2: 6.
b Die ik als Zoone hadde, Joh. 17: 5.
c Hebbe ik verwisseld voor de gestaltenisse eens Dienstknechts. Phil. 2: 7.
d En had ik deze geheele Wereld, met al watter vermaakelijks in is, ik woudeze geven voor eenen goeden of grooter schat des Hertens; daar uyt ik stigtelijke Woorden en goede Werken mogte voort brengen, om u te verheerlijken; 1 Cor. 6: 20. Ps. 145: 5. Ps. 149: 6. Matth. 5: 16. Phil. 1: 11.
e Nu voegtre 'er de Vrugten by, als Jac. 2: 12.
f De Ziel begint te voelen dat de gevoelige werkzame gemeynzaamheyd des H. Zaligmaakers weg gaat. Hoogl. 5: 6: Ps. 10: 1.
g En bid, dat Hy met zijne verwarmende, verliggende, en levendig. maakende genade niet weg en ga, Ps. 51: 13.
h Jesusis onze Zon, Mal. 4: 2. en ons Ligt, Eph. 5: 14.
i Duyf, als Hoogl. 5: 2. en 2: 14. en 4: 1.
k Gy zoud uyt eygen liefde aan mijn troostelijke tegenwoordigheyd wel al te zeer hangen, ook wel zo, dat gy uw tijdljk beroep zoud verzuymen als Petrus, Matth. 17: 4.
l Komen de zaaken mijns beroeps eenigzins in verloop.
m Wijk, ó Jcsu, met uw genade dan niet van my.
n Want, al den Zegen is van u, Ps. 127: 2. En in 't byzonder moet uw liefelijckheyd over ons zijn, zal 't werk onzer handen bevestiget worden, Ps. 90: 17.

Jesus Min, of Waare Kuysheyd.

Harders-zang, of Pastorel.

I.

O Hoaz'le reyne Dieren / Oe om mijn
 leege Cent. Wy onbekommert zwieren / Mijn
 stillen Craan gewent : Du moogt gy weelszig
 hupp'len / En buytelen en trupp'len : Uw liebe
 Veysters hert / Al zyn strikken is antwert.
 Du is mijn dzuk vergaan / Mijn huzgteloozen
 Craan En al mijn leed gebaan ; 'k Bespot
 mijn hoorig zugten / Mijn klagen / meym'ren
 dugten / En zo ik lets beveen / 't Is mijn
 hoorig dwaas gesteen,

II. Du

II.

Du heb ik Hem gehonden /
 Die is / en oyt zal zijn /
 Mijn Smerten / en mijn Wonden /
 Een trouwe Medicijn ;
 't Vol op van mijn begeeren :
 En wild uw oogjes keeren
 Mijn Lamu'ren / want g'hem niet
 Als mijn' andze Minnaars ziet /
 Nog hoorde zyn blaige be'e :
 Voor dezen was ik me'e
 Zo dom als gy mijn Dee ;
 Maar na mijn Herte mijn' oogen
 Is door 't geloof ontblagen /
 Du agt ik dat men ziet
 By dat ik geloobe ; Niet.

III.

Daar waaren vzeembe togten
 Die in mijn Jongen Bloed
 Mijn reine Ziel bevogten /
 En 't onbeblekt gemoed
 De'en datten in gepeynzen /
 De'en zugten gaan en veynzen /
 Tot dat mijn Jesus kwam /
 En mijn Herte voor hem nam :
 Mijn Min met Hem gekruyst,
 Mijn Ziel in Hem gehuyst /
 Mijn Herte door Hem gekuyst /
 Hend nu geen Minne-blagen /
 Acht nu geen Minne-klagen /
 Voeld nu geen Minne-pijn ;
 Mijn Jong Herte moet vzolijst zyn.

IV.

O! schaduwige Boompjes!
 Dien ik mijn klagten de'e;
 O! zoete Zilve Stroompjes!
 Dien ik mijn zughten me'e
 Deed hoeren na de Dalen /
 Als ik in 't zinloos dwalen /
 Van mijn dwaaze pijn
 Deed Mijn' Oor-getuygen zijn;
 En! laat u stil gerugt
 Zagt-zuyzend / dooz de Lugt
 Mijn nieuwe Minne-zugt.
 En ongewoone klagen /
 Van Mond ten Hemel dragen;
 En zegt de Trouwste Mijn /
 Dat mijn Hert voor Hem zal zijn.

V.

Zeg hem / dat Eeuw nog Eeuwen /
 Zo lang 't Gesternte gluuert /
 Zo lang de Wolken sneeuwen /
 Zo lang u ruyfchen duurt /
 Mijn liefde zal verhouwen /
 Mijn zughten zal doen floutwen /
 Dooz booz-of tegenheen /
 Want zy zijn mijn Brolykheen:
 Zijn gunst my toe-bereyd.
 Dooz 's Werelds grond geleyd
 Zijn Min van Eeuwighheyd /
 Heest zulke Hertten-stralen /
 In 't mijne laten dalen:
 Dus zegt de Trouwste Mijn /
 Dat mijn Hert voor Hem zal zijn.

VI. Dooz!

VI.

Hoo? ! zuylze teere Spruytjes!
 Sneeu-wit gelwolde Dee!
 Hoo? ! dierly' renne Kruydsjes!
 Die 'k met mijn Doeten tree;
 Getuygen van 't geleden /
 Gesklaagde onzuylberheden /
 Gedagten ongenaamt /
 Dier zig nu mijn Ziele schaamt:
 Gaat zeg dien Heyl'gen daar /
 Rijn / boven d' Hemelen klaar /
 Daar is mijn Ziel aan paar /
 Ik wil mijn zuylze Leden
 Te zijnen dienst besteden /
 Ja zegt dien Trouwste Mijn /
 Dat mijn Hert voor Hem zal zijn,

VII.

Stil-duystre Linde-paatjens!
 Die 't onbekende Spoo?
 Kon dekljen met uw Blaadjens /
 En mijn schaamt heelden; Hoo?
 Staak nu uw beynzend heelen /
 Ik staak mijn heymlyk steelen /
 Want die mijn Ziel nu mind /
 Een onzigt' re toe-gang bind.
 De Wind / die 't al verspied /
 Dyl byz uw Celg / nog ziet
 Men deeg mijn Zonne niet.
 Voer slegg dooz 't zugtend ruyfchen /
 Mijn zugten / tot dien kuyfchen /
 En zegt die Trouwste Mijn /
 Dat mijn Hert voor Hem zal zijn,

VIII.

Hy / is en zal my wezen
 Mijn troost in treureigheid /
 Mijn vasten Burgt in vzezen /
 Vermaak in d'eenigheid /
 Des Nagts een Cente zoele /
 Des Daags een Wolke koele /
 Een glants in Duysterheid /
 Diem' in 's Levens-paden leidt :
 Mijn Man / mijn toeverlaat /
 Verheffer van mijn smaad /
 Tot Heerlykheid en Staat ;
 Die met zyn willig bulden /
 Volbaan heeft al mijn Schulden /
 En my met Goed'ten rijk
 Maakt een Koningin gelijk.

IX.

En ! doet my hem niet loben !
 Ik weet begin nog end /
 Hy zweeft en zwant verr' hoben
 Lien-duyzend die gy kend ;
 Zyn Hoofd / dat mijn behoudis ;
 Van dicht geslagen Goud is :
 Hy zelve rood en witt /
 En zyn Hapz gekruuld als gitt :
 Zyn' Oogen in den Wijn
 En Welk getwasschen / zyn
 Als Diamanten sijn :
 Zyn Wangen / als de Ry'en
 Van diere Speceryen :
 Zyn Lippen Lelyes-zoet
 Druypend' van een Myzhen-bloed ;

X.

Zijn' Handen zijn als Ringen /
 Met Turkois schoon gefierd :
 Zijn Bozst en Wunsk my bzingen
 Het Hoopz Gesaphierd ;
 Zijn Schenkelen en Beenen
 Als diere Marmer-steenen /
 Die na de kloekste bond
 Zijn op 't digste Gomb gegrond ;
 Zijn stel van Hoofd tot voet
 Is als den Liban / goed :
 Zijn Spzaak als Honig / zoet.
 Ja wat hem om / afaan is /
 Mij'n lust daar in geba'en is.
 Zulke en in daad / en schijn /
 Zulke en is de Liefste Mij'n.

XI.

Mij'n Zieltje wild u boegen
 Te rust / van lusten mat ;
 Dit kan u 't Hert bernoegen /
 Hier vind de lust zijn zat :
 Wtu Hert / geleerd in weynzen /
 Verstrikte dooz lust en peynzen /
 Hier in / zo lang het leeft /
 Kuy'n genoeg te peynzen heeft.
 Help Hemel ! Warde help !
 Help Zon / Maan / Sterren / help !
 (Geer 't mijn Hert oberstelp)
 Help ! Geesten van hier boven /
 Hem in verwond'ring loben /
 En zegt de Liefste Mij'n /
 Dat ik Zijn' Hy Mij'n' zal zijn.

26 Zomer-maand 1659.

Gibeon eenes Christens.

DAt gy / Heer / Salomons vergunning my
 Vergunden / en s'waamt toetzen mijn begeeren /
 Ik zoud van u eens Konings Heerschappij
 Vereyschen / en niet minder dan regeeren :
 Een Koning woud ik zijn / niet van een Land
 Of Koninkrijk ; (ja of dit gantsche pleyen was
 Van Oost tot West / van d'een tot d'ander kant
 In mijn gewond) dat Kijk my nog te kleyn was .
 Al 't Goud van Ophyr / Indiën met al
 Zijn Schatten ; al de Persische Tubweelen :
 En al dit Duyzendmaal verbubbeld / zal
 Nog kan mijn Hert met geen hernoeging streelen :
 Den Wildsten H₂ of Cartar / dien het Woud
 Verwilberd / en den Mensch heeft doen vergeeten /
 Den Barbaar / en den Indiaan zjn stout
 Ontemlikt / maar beneden mijn vermeeten .
 Ik menschte een Kijk wiens uytgestrekt begrip /
 Den kring van Ward en Hemel overschrydet /
 En Duyzend Hemelen ogt als een strij /
 En wat ontemmelijk is / overschrydet .
 Ik noemde het / dat ik het kende ; maar
 d'Onkunde van dit Kijk / maakt my het verben /
 Nogtans niet is my nader : Het is waar /
 Ik ben : en leven zal 't met my / en sterben .
 d'Onwaardige Ik ben 't zelve / die mijn Ziel
 Derr' hoven 's Hemels-kring strek / welkers waarde /
 Myn hoven alle Schatten waard is / hiel
 Mijn Regter-oog slegt 't regte spooz / en staarde
 Dat altijd meest op 't meest ; wiens felle dzift
 Van ongetoemde lust / en Hertten-togten /
 (Mijn Ziel een Dood en 't Lighaam een Vergift //)
 Geen rust houd / dan met Magt en list bevogten .

Een ding / Heer / eysch ik: laat ik slegts een Heer
 Zijn van mijn zelve, en laat andere Menschen /
 Mij ik dit Een maar heb dat ik begeer /
 ('k Beny 't haar niet) by u krygen dat zy wenschen.

11 Herfft-maand 1659.

TOETRED

Tot 's HEEREN

H. SACRAMENT.

Ik dacht zou 't Hert bezet met zo veel Zonden
 I Oudzingen tot dat Heyl / en daar gena
 Verwagten? heyd wat! niet zo stout / want by
 Dond ik mijn Ziel van 't Heylig Heyl verflonden.
 Dit peynzend / was des Heeren inspraak veerdig /
 Die byzagde 't dubbend Hert / wat zoekt gy hier?
 't Hert zey / he kragt der Waarheid / die als Oper
 My zyn der wand'len maak / en uw Dienst-weerdig.
 Komt dan by (zend de Godts-spraak) want het Hert
 Dat dooz mijn Wet verstoriter wierde / werd,
 Nu dooz gena gezogt / en zo gebonden:
 Zo grijp ik (zey de Ziel) volmondig toe /
 En eggen die Gena zo kragtig; doe
 By 't Steenig-hert maar smelten in uw Wonden.

9 Wijn-maand 1659.

Genoegen in, het Kleyne.

I.

O Nozel Diertje! spzakt u Taal / U lieffe-
 lijke Stemme-straal / Uw wijze treflijc al-te-
 maal: Wat Wijsheyd zoud gy ons / Wat Wijs-
 heyd zoud gy ons al leeren? Wat Wijsheyd
 leerd gy ons dog niet? Nu 't Godlijc Woord-
 boek van uw' Lied / Ons waarlijc wijs maakt;
 en 't gebiedt Leerd van uw' lieffelijc klwinsteleren.

II.

Kleyn zegt gy (Menschjes) ken ik: kleyn
 mijn nooddruft is / en Desje reyn /
 En hoeg daer hoeg geen Konings-pleyn /
 Want grooter kan ik niet
 Want grooter kan ik niet bezitten.
 Mijn dol genoegen / mijn genugt
 Heb ik als d' ongebonden vlugt
 Mag kiezen d' eyndelooze lught /
 En 't Zonne-licht my schenkt zijn' hitten.

III. Taat

III.

Laat d' Ojelaar / de groote Zwaan /
 Veel rijzen sleepen asend' aan /
 Ik zal een vzoelyk Liedje slaan /
 Mijn Schepper / onder dieg /
 Mijn Schepper / onder dieg / ter eeren :
 Wat den ik veeler zorgen vzyn /
 Wat zingt en spzingt mijn Hertje vly !
 Ik werd benijdt / nog ik venny /
 En niemand steurd mijn kwinkeleeren.

IV.

De zoetigheden van uw vzejn
 De zoetigheden van het Kleyn
 Verwaateloopen / om een pleyn
 Veel grooter / dan gy kund
 Veel grooter / dan gy kund / bezitten :
 Daar uw genoegten / uw genugt /
 Vind ruymmer ligt / en ruymmer lught /
 Daar 't Hert om 't eyndelooze zugt /
 En vanden kan in Hemelsch' hitten.

V.

Ziet (Mensch) met goede ogen aan /
 Dat Zotten groote gangen gaan /
 Maar leerd met my een Liedje slaan /
 Ons Schepper / dien gy liend /
 Ons Schepper / dien gy liend / ter eeren ;
 Wat waard gy veeler zorgen vzyn ;
 Wat zong en spzong uw Herte vly ?
 Doet dog zo / of hoim (kond gy) my
 (Ik zal het doen) uw Lof-zang leeren.

VI.

Dat zoete Beekje / 't Plumm-gebiert /
 Dat luis van Cakje op Cakje zwierd /
 Speld vast mijn Bonnis : dog vestierd
 Mijn gangen ook / en ik
 Mijn gangen ook / en ik wil 't / volgen

Weg! ydel Eer! onzagglijk pak!
 Gemak vol lastig ongemak!
 Weg! wigtig Goud! ik kies den Cask
 Van 't Heyl / dat my heeft opgezwoegen.
 II Winter-maand 1659.

LUSTEN-RUST.

Idelijk gezogt, en vrugbaarlijk gevonden,

I.

V Ermoeyde Ziel / al dat u rusten Ver-
 stooren komt / zjn maar uw lusten, Die in u
 nieuwe lusten boe'n; N als een Hind / Veld-
 blugtig jagen / En dzyvend in den dzyft bertzagen
 Dus 't Hert amegtig heggen doen.

II.

Ik zag den Pragt van 's Wereldsch luster /
 En doorgezien riep; Niet dan duyster
 Als deze Stal-kaars in mijn Dog:
 (Want ziet / een Bloem hoe ligt bertreden)
 Zeyd / ziet ó Mensch uw ydelheden
 In beter glang dien ik u toog!

III. Chanz

III.

Chang jaagde my de lust na lieben
 My onderdanig te gebieden;
 En laag! het wag maar slaverny:
 Want woud ik mijn gewiss' bevaaren/
 Het mijne moest ik laten baaren/
 Op dat het Volk behouden zg.

IV.

Doe zepd' ik / groote Schatten zullen
 Mijn holle lusten bzugtbaar wullen:
 Maar hond / dat 't Goed als Ebb' en Bloet /
 Als holle / ronde / losse Bollen /
 Naau komt / of gaat weer heenen rollen /
 En 't Herte ledig heggen doet.

V.

In lust werd zong het vleesch de lieben
 Tot overdaad en sekerheden /
 En tot / mijn Ziel! en noemtze niet:
 Al Lusten / die mij niet verscheenen
 Of als een Blixem-straal verdweenen /
 Of als een Spoel door 't Webbe schiet.

VI.

Dus zag den Hemel 't Herte slaven /
 En togtig na zijn Lusten draven
 Al heggend naar een ydel Niet:
 En yzgend in Barmhertigheden
 Riep / laat ó Mensch! uw Udelheden
 En ziet wat u mijn goedheid niet!

VII.

Mijn Zoon mijn dierbaar Pand u geben
 Zal ik / en in hem 't Zalig Leven:
 Uw Dol-oy / uw Genoegzaamheid!
 Ik weet uw lusten zullen rusten /
 En blyben nog uw lusten lusten /
 't Zal zijn in deze Zaligheid.

VIII.

Mijn Coorn die in u op kan dzogen /
 Wat Schepzelen tot rust verinogen /
 Hoe vrandend heet / Hy zinken doet:

Hy bied u Schatten / Heerschappyn /
 En Wijn / en Werg / en Telkerngen /
 En zet uw Ziel in Minne-gloed.

IX.

Want die zal in u woonen / leven /
 En in uw Ziel een straale geven
 Van mijn Ligt en Alweerdigheyd :
 En gy zukt / wat gy hier verkiezen
 Koud / en u zelven ook / verkiezen
 Om mijn' te zijn in Eeuwighheyt.

X.

Mijn Ziel! waarom dan dus amegtig
 Gejaagd / dat u ont woesteld plegtig /
 En als gy 't krijgt u niet verzaad ?
 En waarom niet in erust getreden
 Ten Bron van Algenoegzaamheden ;
 Daar uw vernoeging eeuwig staat ?

XI.

Gelijc een Maagd gering in duyster //
 Dooz trouw gezocht ten hoogen luster /
 Zig buigt / en blijft in 't wengren niet :
 Maar laat haar Staat en Goed en Dinden /
 Om dat zy beter hoopt te vinden
 In hem die haar Zijn trouwre blet ;

XII.

Zo wil / en zal ik ook mijn Ziele
 Dooz Hem / my buggend neer doen kniele
 En zeggen / Zie my daar, mijn Heer!
 Om u wil ik het alles berben /
 Want in u vind ik Duzend werben
 Dziend / Gunst / Lust / Schatten / Rust en Cer.

XIII.

Als 't Morgen-licht / met Gulde-stralen /
 De Bergen ober-licht de Dalen /
 Zo schijnd zijn gunst in 't duyster Hert ;
 Ik zal dat Hu alijkt zonderlingen
 Een Byploftz-lied ter eeren zingen /
 Als 't aan my meer bevestigt werb.

J E S U S L O F.

I.

Naan! Naan! / Des Werelds schoonen
 blik / En glansch verby / wil ik Na Jesum gaan
 Ik wil: Ik zal: Ik moet: Hy is mijn eenig Goed.
 Dat ons / Dat ons / Geen Pragt nog Schatten meer
 Gunst / Rust / Lust / Staat en Eer / Van Jesu heer /
 't En kan / 't En zal: 't En moet: Hy is ons eenig
 Goed. Ik tart de Werld Haar gunst is Glas gelijck
 Haar diere Schatten slijck; Haar Lusten walgelijck
 Haar Staat onbzagelijck / Wy Jesus Rijck Die kan
 Die zal: Die moet Ons zijn- het Hoog- ste Goed.
 II. O Glansch!

II.

O Glansch! o Glansch! Den Warden onzichtbaar /
 Den Geesten Hemel-klaar / Is Jesus gansch /
 Hoe hoog! Hoe hell: Hoe schoon!
 Is 's Hemels diere Zoon!
 Den Straal / Den Straal Van dat oneyndig Ligt /
 Verheldert ons Gezigt; En zonder paal
 Is hoog / Is hell / Is schoon
 Maria 's engen Zoon.
 De Zonne-kraus Zo heerlijk niet en rijst;
 Geen schoone Sterre-lijst /
 Geen luyster / die men prijst
 In Gangs-steenen rijst; Tot dezen glansch;
 Zo hoog / Zo hell / Zo schoon /
 Is Godts verhebe Zoon.

III.

Lieff'lijk / lieff'lijk Is Hy die watter leeft
 De lieff'lijkheden geeft; En vriend'lijk
 Vol vreugd / Vol lust / Vol goed
 Is Jesus overzoet.
 Verstikt / Verstikt Zu 't Hert in Zonde-schuld /
 En vrees van ongeduld; 't Is haast verkwilt
 In vreugd / In lust / In goed /
 Van Jesus overzoet.
 Coan Schepzels all Wat u den Hemel liet /
 En wat bevallijk hiet /
 Mensch / Ligt / Beemd / frissche Driet /
 By Jesus is het niet / Zo lief getal
 In vreugd / In lust / In goed /
 Is Jesus overzoet.

IV.

Eentu'g Heyl! Eentu'g Heyl! Wiep zig den Hemel moe /
 Want d'Warde treed nu toe / Ten Hemel steyl;
 Godts gunst / Godts hulp / Godts Beeld /
 Ons Jesus mede-deeld.
 't Is wijs / 't Is wijs Verghees ons Ziel genaakt.

O Vuand! dus geraakt Uw toeleg mis;
 Godts gunst / Godts hulp / Godts Weeld /
 Godts Zoon ons mede-deeld.
 Het blammig Zweerd Van Ebens Engel wijkt;
 De loze Slang bezwijkt;
 Het Ziel-senijn gelijkt
 Wel Medicijn; en 't wijkt Nu al wat deerd
 Godts gunst / Godts Heyl / Godts Weeld /
 Godts eygen Zoone deeld.

V.

Het eenig Al! Dat ons alleene boegd /
 Dat ons alleen genoegd: Want in dit Val
 Ons Lot / Ons Loon / Ons Leen
 Is Jhesus ons alleen.
 Plugg' zin! Plugg' zin! Dien alchjd ongerust /
 Iets ongenoten lust: Hier stut uw Min /
 Ons Hoem / ons Kots / Ons Rust
 Is Jhesus onzelust.
 Crotz' in dit Val Op 's Menschen vriendlijkhed;
 Der Lusten zoetighed;
 Der Schatten weerdighed;
 Der Staaten Heerlijkhed: Wa tarten 't al.
 Ons Lust / Ons Goud / Ons Kroon /
 Is Godts verhebe Zoon.

II Oogst-maand 1661.

Het Jonge en Onbekommerd leven.

Kan ook gezongen worde, op de W'xs:

Van de X. Geboden.

I.

D Oet ymand zoeg of Jaaren lieben / Ver-
 reerd hem kommer of verbziet / Hoe wonder wellust
 my het leven! Dan zoeg of kommer weet ik niet.

III.

Mijn Neugbig Hert wil aan geen Banden /
 Het schzikt vooz kommer en booz pijn /
 Dies geew' ik dat in Jesus handen /
 Daar 't altijd by en by zal zijn.

II.

Mijn Hertje is een Wees verlaaten /
 En / als het zig van Schild ontbloom /
 Is onder Duizend die het haaten /
 In Duizend perkt'len van de Doob.

IV.

De Wereld zegt / Ik zal u kleeven
 Met Zijde en kostelijst Gewaad /
 Dat na de Moob' uw zoete Leeben
 En Jonge Jaaren voeg'lijst staat.

V.

Ik beki uw Wang met losse Lokken ;
 Ik maak uw Arm ter Elhoog naakt :
 Ik koozd' en boozd' uw Zijde Hosken ;
 En herstell' al wat u mismaakt ;

VI.

In p'zang u't Schoubers in Balsjnen /
 In Boeken en in diere Kant :
 En doe in zoet verschie't / verschi'jnen
 Aan Hand en Wo'st den Diamant.

VII.

Weg p'delheben ! strenge banden !
 Aanlokkelijke slaverny !
 Gy bind mijn Armen en mijn Handen /
 En laat mijn Jeugdig Hert niet v'ry.

VIII.

Zoud ik mijn wel-geschapen Leven /
 En diergekogte Zieltje meed /
 En Jonge Jaaren gaan besteden /
 In 't hoopen van mijn Eeuwig leed ?

IX.

Die Zijde Strikken wijs zijn strikken /
 En p'zangen van mijn v'rye Ziel ;
 Daar my de Hel mee komt verstrikken /
 Op dat ik in zijn Handen viel.

X.

Mijn lieve Jesus troutwen Vader /
 Die Deugd-cieraad / booz yd'len schijn /
 Uyt-deeld ; gy zult mijn goet'hepds ader
 En ik zal altyd d'ukwe zijn.

XI.

Het is my beter hier met Deugden
 Booz Godt en Mensch / verciert te staan /
 (Want dat is hier ons Hemel-vreugde /
 Eer wy ten Hemel inne-gaan !)

XII.

Dan na een kleyn vermaak van d'Oogen /
 Verwozpen van u't Aangezigt /
 Het eeuwig linerzen te gedogen
 In 't eeuwig Dupster / zonder Ligt.

A

XIII. Zal

XIII.

Zal ik eens Hallelu-jah! zingen
 Met die hier zyn in smaad en pijn /
 Zo moet ik van de Werelblingen /
 Als Jesus Wzund / gescheyden zyn.

Paufe:

XIV.

DE booze Lusten my verleyden /
 Dooz oberdaad en Ickterny /
 Om my van Jesus af te scheyden /
 Dooz slegte Tongen heerschappy.

XV.

Heen Tonge / daar zyt gy te sileyn toe /
 Gy werd zo ligt mijn Meester niet ;
 En Hertje daar zyt gy te reyn toe
 En onder zuyberber gebied.

XIV.

Mijn Jesus / als ik zo veel Spyze
 Maar hebbe / dat ik leven kan /
 Zo zal ik uloe Goedhedyd pzyzen /
 Dooz enkel Wzood als smaaklijst Mann.

XVII.

In waarhedyd dit en is mijn Spijs niet /
 Maar 't Hemelsch-wzood van boven af /
 Het Dleesch dat Jesus ons ten pzyjs liet /
 Als hy 't booz ons ter Kruysse gaf.

XVIII.

Begeerten! die ik niet en kenne /
 Blyb' uyt mijn onbezoetelo Hert /
 Dat ik aan Jesus liefste Iwenne /
 Op dat het niet beblekt en werd.

XIX.

En Jesu lief! bezit mijn Oogen:
 En Jesu lief: bezit mijn Tong:
 En Jesu lief wilb niet gedogen
 Dat out mijn Doet te dertel spzong.

XX. Et

XX.

En Jesu lief! bezit mijn Ooren /
 En Jesu! houd mijn Handen vast /
 Dat die niet bertels out en hooren /
 Dat geen van dezen mis en tast.

XXI.

Ja Jesu lief! bezit gy 't Herte /
 En houd dat rijk voor eeuwig in /
 Guld daar nog Min / nog Minne-smerte /
 Als / Jesu lief! nu repne Min.

XXII.

Nog eens Heer Jesu! mijn gedagten
 (Die Druyzen den tot Strikken zijn)
 Welwaard die / dat zy maar betragten
 Ons liefden / Heere / d'nu en mijn.

XXIII.

Laat dubben / dutten in gepynzen /
 Laat zugten by zo lang hy leest /
 Laat anders denken / anders beynzen
 Die Jesum lief niet lief en heest.

XXIV.

Laat by / die wil / die heerschappu toe /
 En treurig draag dien overlast /
 Mijn jeugdig Hert blijft daar te by toe /
 Mijn Jonge Haaren byugde past.

XXV.

W zal ik zoetste Jesu zingen /
 Een byzlijk Liedjen en weerom
 Mijn Hertjen in u byzlijk spzingen /
 Van nu aan tot mijn Ouderdom.

XXVI.

Daar zal dan 't Hallelu-jah na-slaan /
 Als ik u in een reyn Gewaad
 Zal / als een repne Maagd'lyk na-gaan
 Op Zions hoogten: waar gy gaat. Open. 14: 4.

XXVII.

Niet kan mijn Herte meer bederben
 Als 't volgen van mijn engen ziu:
 Dies leerde Jesus my versterben /
 Als ik kwam t' zijner Schoolen in.

XXVIII.

Mijn engen zin is niet van d'zaff: ja
 Mijn Jesus is mijn Heyl: daarom
 Hoe 'k verder van my zelven af-ga /
 Hoe 'k digter by mijn Jesus kom.

XXIX.

En meest / betwijf mijn Jonge Jaaren
 Des Hemels wegen ongewend /
 In 's Menschen-zaaken onervaaren
 Zijn; Jesus uwa geleude zend.

XXX.

Gy hebt mijn Vader my benomen /
 Dat was uwa wil / dies ook de mijn?
 U zal ik / Heer / als Vader schzamen /
 En zo zult Gy mijn Vader zijn.

XXXI.

Mijn lieve Moeder zal ik eeren /
 En lieben met een trouwe min /
 En in gehoozzaamhend gaau leeren
 Haar Moederlijk gebod en zin.

XXXII.

Mijn lieve Moeder uwa beveelen
 Zal ik betragten alle-tijd
 Die my / na 't Goddelijk bedeelen
 Mijn Vader en mijn Moeder zijt.

XXXIII.

Mijn zin / mijn zoete Jesu! buygen
 Wil ik om u / en Moeder meed /
 En dat in al mijn doen betuygen /
 Dog meest zo ik ten Egte treed.

XXXIV.

Mijn Hert / Heer Jezu! wilt herboezmen
 Den Hemel door uw Heerschappij:
 Om die met uwer te beboezmen.
 Den fleur-trant van de Werld verby.

XXXV.

Geen fleur-dienst kan mijn Ziel genoegten /
 My walgt het pad dat d'Erde gaat /
 Maar wil my met die Hee boegen
 Die steeds op Zions Heubel staat.

XXXVI.

Weg buyle Lied'ren / dert'le Boeken /
 Het Woord dat 's Hemels liefde gaf /
 Zal ik in liefden onderzoeken:
 Zent / Heer / uw Geest van boven af.

XXXVII.

Het Verkens gnozen van de Zangen
 Des Werelds is mijn Ziel een last /
 Mijn jeugdig vrozijst Hert zal hangen
 Aan Zions Maat-zang reutoig vast.

XXXVIII.

Uw lieve Leedjes / Heere kleebe
 En Spyzigen / mijn Spyzze zy;
 En dat ik in dien pligt besteebe
 Mijn Tijd / mijn Geld / mijn Zorg / en My.

XXXIX.

Doet my / Heer / na Bethlehem reuzen /
 My na de lage Hutjens troonb /
 En loben doet / dat dat Paleuzen
 Zyn / daar gy nu onzichtbaar woond.

XL.

In die Valleuzen zal ik zingen /
 Op Koninklijken-toon / het Lied
 Van uwe diere Liebelingen:
 De Wereldlingen kennen 't niet.

XLI.

Haar bzeugden is maar schijn van bzeugde;
 Het blikk'ren van een Doorn-blam /
 Die maar een korten tijd verheugde /
 En in verdziet een eunde nam.

XLII.

Het Hert heeft in dat laghen smerten
 (Zo is het gall met zoet vermoint)
 Als 't Hert (hoe vzoeljk) wil beherten
 Den wiffen Kreeften-dag / die komt.

XLIII.

Mijn bzeugd / zal dooz / en weer dooz / bzeugd zijn /
 Een bzeugd / dien Jhesus zelve sturt;
 En 't Jeugd'ig Hert van nu verheugd zijn /
 In blijdschap die dooz eeuwig duurt.

XLIV.

Lust ymand Draf / en Slavernye /
 Dat hy bzy om de Wereld ding' /
 En ley dat ik de Kelikernye
 Van 't Jeugd'ig leven pluk; en zing.

XLV.

Doet ymand zoeg of Jaaren lieben /
 Verteerd hem kommer of verdziet:
 (Hoe wonder wel lust my het leven)
 Als weet van zoeg of kommer niet.

XLVI.

Mijn Jeugd'ig Hert wil aan geen hantten /
 Het schzikt dooz kommer en dooz pijn:
 Dus geef ik dat in Jhesus handten /
 Daar 't altjd bzy en bly zal zijn.

25 Oogst-maand 1661.

Schepzelen Niet en Jesus Al.

Vrolyk

I.

Schepzels snood! Die mijn Hart Lokken
 Dooz hermaakt ten smart / Dooz een loof geulen /
 Dooz een valsch hermaakt / Weet dat ik u
 valschens zie / en wzaak': Jesu! Jesu zoet!
 Jesu hoogste van Al wat my lusten kan:
 Jesu! wilb gy my / ik wil u / wil u alleen / En
 zegg' tot al de Schepzels: Meen.

II.

Menschen-gunst / Maar een blik /
 Menschen-ongunst / maar een schyft /
 Steelen 't Herte wen; Nog ist haat nog gunst /
 Maar niet van der Schepsten tober-kunst.
 Jesu! Jesu lief! Jesu 't hoogste van
 Al wat my trekken kan!
 Jesu wilb gy my / geest dat by my Menschen mee
 Meer geiden van een eniel Niet.

A 4

III. Men

III.

Menschen-schoon / 't Hoofd-stuk van
 Wat ons hier behagen kan:
 't Cierzel van uw Beeld / Dat my wilst welst
 Tot uw Lof / mijn Hert vaak van u trekt.
 Jesu! Jesu schoon! Jesu 't schoonste van
 Wat my behagen kan!
 Jesu wilt gy my / leerd my dat behalligheyd
 Webzog is; Schoonheyd ydelheyd.

IV.

Menschen-min Die 't gemoed
 Boben al herleben doet /
 d'Edle Menschen-min / Als ze Menschen blend /
 In onreppene togt my ligt mislend'.
 Jesu! Jesu lief! Jesu 't minlijst van
 Al wat ik minnen kan!
 Jesu mind gy my / laat u Min / u Krung / u Kroon
 Mijn Min my Heyl gen doen / of doon.

V.

d'Edle Dragt / 't Kost'lijk Krung
 Van mijn kleed / mijn Hoff / mijn Hupg /
 Draagt de Naam van Reyn, Dat het Gog verkwilft/
 Als / helaag! het Hert in 't dozre stift.
 Jesu! Jesu schoon! Jesu cterlijst van
 Wat my vermaaken kan!
 Jesu! wilt gy my / geeft my Al van tot Cieraad /
 En doet my zien des Hemels staat.

VI.

't Zoet vermaak Dat 't Geboomt /
 Dat het Beekje daar het stroomt /
 Dat het Morgen-rood / Dat het Groene Krung
 Geven; zoekt in als mijn Hert ten bugt.
 Jesu! Jesu lief! Jesu 't zoetste van
 Wat my vermaaken kan!
 Jesu! wild gy my / toond my u in wat daar zwiert
 In Krung / in Sprung / in Pluin-gebiedt.

VII.

Kelkere Tong / Gulzigheyd /
 Heeft my dikmaals stil mislend;

's Hemels mild gerief / 's Lighaams wisse noot
 kreeg de schuld van wat de Lust gebodt.

Jesu! Jesu zoet! Jesu 't zoetste van
 Al wat my smaaken kan!

Jesu! wild gy my / schenkt my 's Hemels lekkerny
 In waer geloof / zo ben ik byn.

VIII.

Ah! Geboel! Ah! Gezicht /

Ah! betov'rend Schemer-licht /

Geben op de hand! Tegentwoozdigheid!

Wat hebt gy my veelmaals 't Hert berispt?

Jesu! Jesu lief! Jesu 't waardigst van

Al wat my trekken kan!

Jesu wild gy my / doet my dooz 't geloobezien /

Wat Heyl d'onzichtbaarheden sien.

Slagt-maand 1661.

J E U G D E - V R E U G D .

I.

O-herroepelyke Jeugd! Hoe wel past u

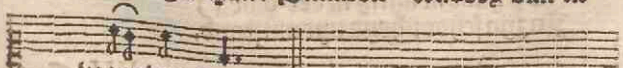
zoete vzeugd? Als nog in mijn Jonge Jaaren

's Levens kragt in 't bloeyen staat / Doegt het

niet dat mijn Hand Snaaren Anders dan in

vzeugden staat.

A 5.

II. Vzeug-

II.

Bzeugden eest het Jonge Bloed /
 Dat zijn eerste spzongen doet :
 Maar waar vind men waare bzeugden /
 Onder Zon-en Maane-kring /
 Daar al wat ons ont verheugden
 Vol is van verandering ?

III.

't Hert bedenkt zig zelve niet /
 Of 't heeft stoffe van verbziet /
 Dat het deerelijk kan klemmen /
 Klemmen met veel bzoeffenis ;
 Of het schoon in bzeugd te zwemmen
 Schijnd / en uytgelaaten is.

IV.

Waar is zo een blinde staat /
 Daar geen bzoeffheyd na en slaat /
 Waar is bzeugde / die de pijnen
 Van het uytterst' oozdeel doet
 (Niet vergeeten / maar) verbloijnen
 Dooz een wijs oneyndig goet ?

V.

Waar is bzeugd die niet vergaat /
 Als de Ziel het Lighaam laat ?
 Dan / helaas ! zal al het een
 Haast in schzpen over gaan ;
 Zaal' ge bzeugde / die dit schuen
 Zonder schzpen uyt kan staan ?

VI.

Zaal' ge bzeugd die noyt verbloijnd ?
 Zaal' ge Zon / die altijd schijnd !
 Straalen die booz eeuw'ig straaen !
 Straalen / daar dit zigtbaar konb
 (Op haar kragt'ig neder-dalen)
 In zijn schoonheyt uyt ontstond.

VII.

Eendeloos genoeg! dat
 't Algenoezzaam goed bevat
 Goed / daar alle goed zijn goedheyd
 In erkend / en uyt ontfangt:
 Zoet / daar 't zoet van alle zoetheyd
 In zijn vzeugde-werk aan hangt.

VIII.

Goed om zig heminnelijst!
 Vzeugden enkel Hemelrijst!
 Waar zal ik mijn Jeugdig leven
 Nuttiger besteden / dan
 In dat altijd vzeugden geben /
 En my noyt begeben kan?

IX.

Goed om zig heminnelijst!
 Maar helaas! onzienelijst;
 En daarom bemind te minder
 Van die maar dooz d'oogen ziet
 Dien wel Vleesch en Wereld hinder /
 Maar 't Geloof geen hulpe / biet.

X.

Om zig zelve minnelijst
 Zal my zijn 't onzienelijst;
 d'Eeuw'ge Wijsheyd / d'Eeuw'ge Goedheyd
 Kennen / Minnen / Eeuwiglijst
 Is daar in mijn eeuw'ig Goed leyd:
 't Waght geen ander Hemel-rijst.

XI.

Kiest dan wijslijst Jeugdig Bloed /
 Tot u vzeugd bestendig Goed;
 Dat het geer-ziek Hert hernoegen
 Kan; en als het leven gaat /
 Al ten vasten zuyl zig boegen
 Zal / en dan vooz Eeuw'ig staat.

Opdragt van 't voorgaande.

N. N. zoekt gy 't wezentlijk /
 Pallen laat dan het zichtbaarlijk:
 Want als d'Ebenaar twee Schalen
 Min en meer met Wigt belaan /
 d'Eene rijzen d'ander dalen
 Doet / zo moet het hier ook gaan.

Ziet gy 't Eeuwige Gewigt ?
 Agt dan al het zienlijk Ligt /
 't Is maar razerny / te zeggen
 Werld en al is ydel, als
 't Hert na 't zienlijk hunsirend leggen
 Wijst / en maakt ons zeggen vals.

De Heylige Maagd Maria.

Jesus Moeder Bevrugt.

I.

A **A**l magtig Vader lief! die my van kinds-

 been aan Hebt in zorgen op-geboerd / En van

 ongebal behoerd / En op 't leerde staan. 't heeft

 mijn Heugdig Hert gelieft / gebiend / ge-bzeest:

Gy

Gy zyt Heere van mijn zin / Gy den boele van
 mijn Min Alleen altijd geweest. Doyt en heeft
 mijn Dzyern / Doyt der Menschje blyern / Doyt
 de vuyple lust Doyt de luyge Rust / Doyt de Hovaar-
 dy / Doyt de Tekkeren / Haar Heerschappyn gelust.

II.

Als my een bertel Mensch van wuypze Minne sprak ;
 Vader uyt opregte Min
 Coonden al mijn tagten in
 En niemand dien toom brak.
 Als my het booze Vleesch tot vuyple Lusten riet /
 (O! gevaarlijken Strijd /
 Die de Ziel van binnen lijd !)
 Mijn Wil en trouw het niet.
 Want uyt Schoonheyt troben al /
 Uyt weldaaden zonder tal /
 Uyt liefstijfheyt / Algenoegzaamheyt /
 Naam als Oly goed / Woorzden Honig-zoet
 Zijn in mijn Hert gespreyd.

III.

Om dat uyt wijzen raad my / Vader / had bereyd
 Na de wijs van alle Vleesch /
 Was ik in een stage vrees
 Dat my de Lust mis-leyd.

Mijn teer' en stille Jeugd had rijper raab van doen /
 Om in dees' feynig' Ceul
 Tegen Cyger / Beer en Leeuw
 d' Onnozelheyt te hoe'n :
 Als dan Joseph (mijn genood)
 My zijn kunsche Minne bood /
 Hoos ik hem ten Heer / Om mijn Kunscheyt teer
 In een reyne Egt / Na utu Wil geregt /
 Te hoeden booz on-zer.

IV.

Mijn Joseph heeft my lief / en ik mijn Joseph weer :
 Liefde-band van Mensch en Mensch /
 t' Zaam geboegde Zielen / mensch
 Ik / en in d' Egt niet meer.
 Uw Algenoegezaamheyt my dus' behoeden wilb.
 Joseph is Maria's rust
 En Maria Josephs lust /
 En Gy ons byder Schild.
 Alber-zoetsten Menschen-min !
 Na des' Hemels' reynen zin
 Daar bevalligheyt / Daar liefstalligheyt /
 Daar getrouwigheyt In de zupberheyt.
 Den grand van 't Huislyk leyd.

V.

Maar weynig dagt mijn Ziel / dat 't ongeschapen Tigt
 't Onberispelyk beled
 Zig in mijne dunsterheyt
 Een Wooning had gestigt :
 Hy woud den armen Mensch bezoeken van om hoog /
 End' om 's' Hemels' wel-gebal /
 Wyt te voeren in dit Dal /
 Hy Tugt en Wollien boog ;
 En kwam dalen in mijn Schoot :
 Zo kwam 't Leben in de Dood /
 En nam uyt mijn Vleesch / Dat ons Ziel genees /
 En nam uyt mijn Bloed / Dat ons Ziele boed /
 Dus Mensch uyt Mensch herrees.

VI.

O! onbegrijpelijk / en grandelooſ beſluit!
 Die den Hemel heeft gemaakt
 My (zijn nedzig Scheepzel) naakt /
 En kiest my tot zijn Bruid!
 My dunkt die Woorden van dien Hemelschen Gezant
 Klinken my nog in het Oor /
 Als hy my begeerde hoor
 Dat Uytverhooren Pand;
 Dat begoeuet met gena
 Zoud bezwangerd zijn / en dza
 Vaaren 's Hemels Zoon / Die zijns Vaders Chzoon /
 Die zijn Eeuw'ig Deel! Laaten zoud / en heel
 Weer erben tot zijn loon.

VII.

Ik groet u / Hemeling (zeud hy) verhooren Maagd!
 Aller Vrouwen Heerlijkheid!
 Die de dize Goedigheid
 Des Hemels hebt behaagt.
 Dreeft niet Mary / die gunst in 's Hemels oogte vind;
 Doe de Maan zijn onben keer
 Die dize-maal / dan kom ik weer /
 En gy gelegte van kind.
 Jesus noemt zijn Naam: Die is /
 Was / en Wezen zal gewis
 Godts Zoon wezentlijk: End' in Davids-rijk
 Maakt Israël dize Uyt zijn siaberng /
 End' hoed hem Eeuw'iglijk.

VIII.

Zo hoog een Goet te steul was hoor de lage tent!
 Van mijn Hert / dat / zig getijk /
 Altijd van zig nedziglijk.
 Te denken was getient.
 Ik ruymd 't door 't geloof op 't onseylbaare Woord /
 Draagend' in verwondering /
 Hoe een Maagde-boorteling

Kon komen ten Gehoozt!
 's Hemels Geest zal van om hoog
 (Zeyd' hy) slaan 't Almagtig oog
 Op uwe Hebzigheid: En uwe Kennigheid
 Vragen doen ten loon 's Hemels Heylig' Zoon,
 Veel Eeuwen toe-gezeyd.

IX.

Mijn still' gelatenheyd zeyd' niet dan / Ziet u Maagd!
 Heer: uwe Wil is altijd goed /
 End' uwe Woorde waaragtig: doet
 Met my als 't u bejaagd.
 Wat kan 't geloob' niet al / als 't stille liefde bzaagt?
 Heyl uyt hoopeloosze nood;
 Elders 't Leven uyt de Dood;
 En hier een Vrughtbre Maagd.
 Nu zal d'onbeblekete Jeugd
 Zig voortaan in Minne-bzeugd
 Gaan vermaaken: Want 't Overdiere-pand
 Dat ik nu verwaarm / Valt my haast in d'Arm /
 En steekt mijn Hert in brand.

25 Louw-maand 1669.

N I E T en A L.

D A T I S,

Des *Werelds* ydelheyd, en *Godts*
 Al-genoegzaamheyd.

I.

Zet als ik 't alles wel door-zie En wel door-
 zoek En wat ik in de *Wereld* blie / En wat ik heftig

rig zoekt. Ziet! ziet! Wereld en al is niet.

II.

Wel schriklik' is de Grooten haat

En toornigheyd:

Maar die nu hoog verheven staat

Daak morgen onder leyd. Ziet! Ec.

III.

Ons Vader stuurt de Herten wijs

En na 't ons diend:

Die heden ons een Vyand is /

Is morgen ons een Vriend. Ziet! Ec.

IV.

En als men ons om Jesum haat /

Wat kan 't ons doen?

Of niet / of dat maar 't Lighaam schaadt

Het schraapzel van ons Schoen. Ziet! Ec.

V.

Ik wile met ernst der Menschen smaad

En spotterny:

En 's Werelds schimp / ynt Jesus haat /

Is Hemels lof vooz my. Ziet! Ec.

VI.

Ik schrik vooz 's Werelds dreygement

Als 't fellyk vzoemt:

En ziet den Dreyger krijgt zyn end /

Aleer 't gedreygde komt. Ziet! Ec.

VII.

En of 't gedreygde waarlyk kwam

En ons al vzoeg

Ons haal' / en Goed / en al benam /

't Genoeg' is ons genoeg. Ziet!

VIII.

En raakenw' al ons Vrienden kwijt:

Et

Nis

Wánder wijkt /
 Den Hemel / ons ten ziend / en lijdt
 Niet dat ons Hert bezwijkt. Ziet! Ec.

IX.

En of men ons bit Leven al
 Benam met pijn :
 Dit Leven is maar Wind : en zal
 Ons Jesus' t Leven zijn. Ziet! Ec.
 I. Ruste.

X.

Beloofst de Werld ons Bergen van
 Gelouterd Goud ;
 Om ons tot kwaad te tergen ; van
 Wy wegg'ren eben stout.
 Ziet! ziet! Wereld en al is niet.

XI.

De Werld is van beloften rijft
 Maar niet van gift :
 Die daar opwagted' hreeg maar Slijk /
 En houd' zig op een dzift. Ziet! Ec.

XII.

Men wagt des Menschen-gunft ten loon /
 En krijgt zijn haat :
 Daak wagt men op een Konings-kroon
 En krijgt een Beed'laars staat. Ziet! Ec.

XIII.

Den armen Wroeter slaaft en zwoegt /
 Om weynig bezek /
 En heeft hy lang gebzaaft / geploegt /
 Is 't eynd nog wel gebzek. Ziet! Ec.

XIV.

En krijgt hy dat hy zoekt / wat heeft /
 Wat heeft hy van ?
 Wat overvloods, en niemand leeft /
 En niemand leeft daar van. Ziet! Ec.
 XV. Well

XV.

De staasschen Dier stuypt / en diend

Om weynig Scaats:

En eer hy 't vast heeft / sterft zijn Dztend /

Zijn Dyand komt in plaats. Ziet! Ec.

XVI.

En heeft hy lang dooz diensten zwaar

Zijn Ziel vermoord:

Den laastten dienst dunkit ondiens / daar

Is Heffer-vriend verstoord. Ziet! Ec.

XVII.

En komt men al in Staat en Eer

Ten hoogsten top:

Een wenk / een Wind werpt ons ter neer /

Een ander klimpt 'er op. Ziet! Ec.

XVIII.

Dat Groot en kleyn zig booz u bungt

Is kotz nog Helm:

Die dezen Dag gezegend juygt /

Koeyt mo:gen kruyst dien Schelm. Ziet! Ec.

XIX.

En blijft men al in Heerlijckheyd

Wat heeft men dan?

Godt waegt us dienft in moey'lijckheyd /

En reekening daer van. Ziet! Ec.

2. Ruste.

XX:

DE Pragt van dwaze Cieerlijckheyd

In schijn van kuyt

Betoverd ons nieuwsgerichheyd

Met kleed'ren / Hof / en Huys.

Ziet! ziet! Wereld en al is niet.

XXI.

O! al te yd'len Kleed'ren pragt!

Daar 't al op praald /

U Y T S P A N N I N G E N :

Doo Zonden eerst ter Wereld gebragt /
 Van Beesten eerst gehaald! Ziet! Ec!

XXII.

Den eersten wederspanninghe
 Ontnam ons gansch
 d'Onnoose bzeeg- en schaamtlooshe
 En gaf ons dezen glansch. Ziet! Ec.

XXIII.

En dat (ô yd'len Mensch) uw Geest
 In hest in pragt
 Is denzel van een Lam / geweest /
 Of spon een Woerm veragt. Ziet! Ec.

XXIV.

Wu Hayz-bosch die u dus verciert
 Is 's Lighaams dzeek;
 Ist niet wel Heerlijk dat die zwiert
 Op Bozt en ober Dek? Ziet! Ec.

XXV.

Zo gy uw Bozt en rug ontdekt /
 't Is dertelheud.
 Herbozmt gy 't Vangezigt / gy welkt
 Uw Scheppers sooznigheud. Ziet! Ec.

XXVI.

Den Hof die u den Geest vermaakt
 Is Slijt en Ward:
 Ist ley dat die uw zoog wat staakt /
 Maar 't is uw Hert niet waard. Ziet! Ec.

XXVII.

Dat Bloempje dat nu tierlijk groeud
 En morgen baald /
 Leerd d'pdelheud van al wat bloeud
 En daar men dus op pzaald. Ziet! Ec.

XXVIII.

Dien Boom die vaak den hardsten Storm
 Verbuuren stont /

Staat

Staat nu geknaagt van Hiat of Woorm /
Verrot tot aan de grond. Ziet! Ec.

XXIX.

Gyzande Zaad van Medicijn /
Of smaaklijk Kruyd:
En ziet dat op komt is Fenijn /
En Onkruyd datter spzuyt. Ziet! Ec.

XXX.

En spzuyt ter eens het beste Kruyd
Dat ymand weet:
De Molle woet de Wort'len uyt /
De Slekt of Woorm het eet. Ziet! Ec.

3. Ruste.

XXXI.

Boutat byn uw Huysen Heerelyk
Als Kercken hoog:
Nog is het maar gebalkten Slijt /
En niet dan schoon booz't oog.
Ziet! ziet! Wereld en al is niet.

XXXII.

Verciert met pragt van Schildery
Uw ruyme Zaal:
't Is niet dan Vers / en maar Copp
Van 't yd'le Principaal. Ziet! Ec.

XXXIII.

Uw glansch van Glas of Porceleyn
En is maar glansch /
Wepzoest het met een stootje kleyn /
Daar legt zijn luster gansch. Ziet! Ec.

XXXIV.

De booze lust van Lekkerny,
Dat hozt vermaakt /
Maakt ons booz'enkele toberg
Tot slaven van de smaak. Ziet! Ec.

XXXV. De

XXXV.

De Spijs en Drank / die in haar maat

Ons kragt zoud zyn /

Werd dooz Misbruyk en overdaad

Veranderd in Fenijn. Ziet! Ec.

XXXVI.

En laag! wat haat den dert'len Mond /

Een byzelyk uur?

't Vermaak is van een korten stond /

Den byzoeg van eeuw'gen duur. Ziet! Ec.

XXXVII.

Hy! Lusten van nog byzeler stank

Af-schuwelyk!

Uw Naam is zelve met haar klank

Ons Zielen schadelijk. Ziet! Ec.

XXXVIII.

Het Heerlyke Menschen-schoon

Dooz zo een byst

Mishbyzult / wordt onze Ziel (ten loon)

Tot byzelyk vergift. Ziet! Ec.

XXXIX.

Men noemt het zoete Menschen-min;

't Is Menschen-haat /

Die boven al den regten zin

Van zuibze liefde schaat. Ziet! Ec.

XL.

En! noemt het liever Menschen-schyz /

Der Hellen duur:

Wiens lust is booz een oogeblyk /

En byzoeg van eeuw'gen duur. Ziet! Ec.

XLI.

Ziet! dus is 's Werelds Schat en Praal

En Heerlykheid

En byzegt / en lusten al-te-maal

Maar enkel ydelheid. Ziet! Ec.

4. Ruffe.

XLII. Den

DEn krijden omtrek van de Ziel

Is veel te groot;

Al hadden wy dat ons die Ziel /

Nog hebben we veel nood.

Ziet! ziet! Wereld en al is niet.

XLIII.

De Ziel / dat ed'le Schepzel / kan

Nog altijd meer.

Begeeren: wat is 't eynd'ge dan

Dooz' t'eyndeloos bekeer?

Ziet! Ec.

XLIV.

Bied Gunst / en Goed / en Heerlijkheid

En Lusten ook:

Van 't Herte dat verflagen leynd /

't Is niet dan enkel rood.

Ziet! Ec.

XLV.

En niets kan ons verkwikken, daar

Het Herte kreund.

De Wereld niet het Herte; maar

Het Hert de Wereld steund.

Ziet! Ec.

XLVI.

De Wereld maakt geen regte vzeugd

Wil 't Hert niet mee.

Het Hert kan zyn / en is verheugd

Al schaft de Werld maar wee.

Ziet! Ec.

XLVII.

Dat eens de Wereld al haar kragt

Ging spannen t'zaam /

En vrazk de minste Koorts de magt /

Ik roemde 's Werelds Naam.

Ziet! Ec.

XLVIII.

Deed eens de Werld met al haar Goed

Wan slapen zagt /

Of gaf my lust tot Spijze zoet:

Ik roemde 's Werelds Magt.

Ziet! Ec.

XLIX. En

XLIX.

En heeft den Werld niet zo veel nut
 Dooz 't Lighaam veyl /
 Hoe zoud hy dan de Ziel ten stut
 Verschaffen Eeuw'ig Heyl? Ziet! Ec.

L.

Oh! als dat Ed'le Schepzel zwijmt /
 (En wijs het zal)
 Wat heeft de Wereld dog dat rijmt
 Een steunzel booz dien val? Ziet! Ec.
 5. Ruste.

LI.

E N hebbl' de Werld al Goeds genoeg
 Dooz al onsz lust?
 Het goede maakt zig vleug'len vroeg /
 Of 't leev' werd onsz gebluft.
 Ziet! ziet! Wereld en al is niet.

LII.

Een Dief / een Dank / een Krijg berooft
 Van Haav en Land.
 Een Pijn / een Ziek / een dooefheid dooft /
 En helpt ulu lust aan kant. Ziet! Ec.

LIII.

Een Pier / een Slek / een Kuyg ulu Hoff
 Verwelken doet.
 Een schend'ge Cong ulu Eer en Loff
 Vertrappeld met de voet. Ziet! Ec.

LIV.

Een Woord / een Denk / een Waan ulu Vriend
 Een Wyand maakt.
 Een Spijtige / Nijdtige / Mis-gebiend /
 Al linn' in Hoogheyd staakt. Ziet! Ec.

LV.

En alles blijb' / nog blijft gy niet /
 Maar deze Nagt

Werd

Werd u de Ziel ont-eyscht, en billet
 Uw Goed / uw Eer / uw Pragt. Ziet! Ec.

LVI.

Dan leng' de Wer'ld met al haar Goed /
 Uw Leeb' een Nur.

Dan maakt' de Wer'ld uw sterben zoet /
 En geeb' de lust' een duur. Ziet! Ec.

LVII.

Laat dan uw Dziend uw hoozspzaak zijn
 Dooz't eeuwig siegt /

Daar Wanzien niet en is dan schijn /
 Den Heer is als den knegt: Ziet! Ec.

LVIII.

Uw Hooghend weer dien siegter af:
 Uw Geld / uw Goed /

Uw Ruust / uw Lust verzagt de straf
 En hoel der Hellen gloed. Ziet! Ec.

6. Ruste

LIX.

't I Slang genoeg gezong' van Niet;
 Waar is het Al?

Dat als het gantsche Schepzel blied /
 Mijn Ziel hoed booz dien bal /

't Al! 't Al! dat me genoeg zal.

LX.

Die 't Schepzel eens zijn Wezen gaf /
 Der Schepz'len Heer,

Die 't Schepzel maakt ter Schepz'len staf.
 Die is en niemand meer

't Al! 't Al! dat me genoeg zal.

LXI.

Die aller Schepz'len Heerlijshend
 In zig bebat /

Is al mijn Vreugd mijn zoetigheyd;

Is al mijn Eer, mijn Schat.

's Al! 's Al! dat me genoeg zal.

It 5

LXII. Die

LXII.

Die 't Schepzel al zijn kragten geeft,
 (Iſ Al, iſ Al,)
 Want dat hy geeft / Hy hooger heeft
 En aan my werken zal.
 'ſ Al! 'ſ Al! dat me genoeg zal.

LXIII.

Die 't Schepzel onderhoud en voed
 (Iſ Al, iſ Al:)
 Die 't Schepzel merkt / en werken doet
 Als 't Heyl beſchikken zal /
 'ſ Al, 'ſ Al, dat me genoeg zal.

LXIV.

Die aller Menſchen (laag of hoog
 In Magt en Staat)
 Die out der Menſchen Herten boog
 En neygd' tot gunſt of haat /
 'ſ Al, 'ſ Al, dat me genoeg zal.

LXV.

Door wien de Spijs my ſterkt en voed /
 Den Drank my leſcht /
 Die my mijn Kleedzen warmen doet /
 Iſ boven Al het beſt.
 'ſ Al, 'ſ Al, dat me genoeg zal.

LXVI.

Die zelf een Heer iſ van mijn Hert,
 (Iſ Al, iſ Al,)
 En dwingt het tot genoeg' of ſmert /
 In weyn'g / in veel / in all' /
 'ſ Al, 'ſ Al, dat me genoeg zal.

LXVII.

Die my zijn Zoon ten Spijze geeft
 (Iſ Al, iſ Al,)
 En met zijn Bloed / dat eeuwig leeft /
 My eeuwig leſſchen zal /
 'ſ Al, 'ſ Al, dat me genoeg zal.

LXVIII.

Mijn Ziele stelt u dan ter meer /
 Hier is het Al:
 Mijn Ziel / en laat uw lust niet meer
 Verhoeren / hier is 't Al
 't Al, 't Al, dat u genoeg zal.
 Slagt-maand 1664.

JESUS VOORBEELD.

I.

H Eyl'ge Jesu! Hemelich hoorbeeld! Der En-
 g'len Heyligheyt / Word als duyfsteris veroorzbeeld
 By ulre Zuyberheyt. Jesus is mijn onbesmet
 Hoofd, en Hert mijn Geest en Wet. Heyligt my //
 Heyligt my: Ik moet Jesu zijn als Gy. Heyligt
 my // Heyligt my: Ik moet Heylig zijn als Gy.

II.

Stille Jesu! die de Vaaren
 Van u Wil op den grond
 Van uw's Vaders wil bebaaren /
 En stil doen leggen hond.

Wan

Wanneer zal mijn tocht en Will
 Eenig in d'uw berzinken stil?
 Heyligt my // Heyligt my:
 Ik moet Jesu, zijn als Gy.
 Heyligt my // Heyligt my:
 Ik moet stille zijn als Gy.

III.

Wakk're Jesu! vol van zorgen
 En arbeyd zonder maat /
 Bezigt van den bezorgen Moorgen!
 Tot aan den Abond laat:
 's Daags vooz Spijs / met werk bezet /
 's Nagts / vooz 't Bedde / in 't Gebed,
 Heyligt my // Heyligt my /
 Ik moet Jesu, zijn als Gy.
 Heyligt my // Heyligt my:
 Ik moet wakker zijn als Gy.

IV.

Goede Jesu! altijd mindlijk
 In lieffelijk gelaat;
 Hevens Dziend en Dvand'vziendlijst /
 Een yders hulp en raad:
 Ah! waar ik als gy: een troost
 Aller in haar hulpeloost!
 Heyligt my // Heyligt my /
 Ik moet Jesu, zijn als Gy.
 Heyligt my // Heyligt my:
 Ik moet mindlijk zijn als Gy.

V.

Zagte Jesu! die zagtmoedig
 Het aller-scharpste leed
 Wzaakloos kond vergeben goedig /
 Ja zonder toorn en leed;
 Maar in yder kond vergaan
 Wierd uw Vader smaad gedaan:

Heyligt my // Heyligt my /
 Ik moet Jesu, zijn als Gy.
 Heyligt my // Heyligt my :
 Ik moet zagte zijn als Gy.

VI.

Nedrig' Heyland! weerdig t'ereen:
 Dien aller Menschen loff
 Zeer ootmoedig kond ontbeeren:
 En zo des' haogmoeds' stoff
 Wakte / dat het oozdeel kilaar
 Altijd stond in d'Evenaar.
 Heyligt my // Heyligt my /
 Ik moet Jesu, zijn als Gy.
 Heyligt my // Heyligt my :
 Ik moet Nedrig zijn als Gy.

VII.

Zuyv're Jesu! die de dzisten
 Van 't Lighaam tomen kond /
 En het kuyfch van 't onkuyfch zisten
 Met Hert / en Oog / en Mond :
 Al uw Leden hield gy net /
 Al uw denken onbesmet.
 Heyligt my // Heyligt my /
 Ik moet Jesu, zijn als Gy.
 Heyligt my // Heyligt my :
 Ik moet Zuyver zijn als Gy.

VIII.

Maat'ge Jesu! dien de rebe
 De Spijs en Drank toe mat;
 Vertel noyt in lekkerteden /
 Noyt vol / of over-zat :
 's Hemels wil te doen hield gy
 Dooz uw Spijs en lekkerny.
 Heyligt my // Heyligt my /
 Ik moet Jesu, zijn als Gy.
 Heyligt my // Heyligt my :
 Ik moet Matig zijn als Gy.

IX.

Heyl'ge Jesu! dzulit uwa Leden
 Ten leben op de mijn';
 Doet mijn Doet als d'uwe treden/
 Mijn Oog als 't uwe zijn/
 Woven al maakt dat mijn Hert
 Als het uwa regt luperig werd.
 Heyligt my // Heyligt my!
 Ik moet Jesu! zijn als Gy.
 Heyligt my // Heyligt my:
 Ik moet Heylig zijn als Gy.

HEERLYKHEYDS-LOFF.

I.

H Oog! om hoog! mijn Ziel / na hoven! Hier
 beneden is het niet: 't siegte leben / lieben / loben /
 Is maar daar men Jesum ziet. Al wat gy ziet op
 Ward / Al wat gy hoorzd op Ward / Is uwa kost-
 lijke leben / lieben / loben / Al wat gy wenst op
 Ward / Is uwa kostlijke Hert niet waard.

II. Schoon

II.

Schoon en pragt is enkel schijn / en
 Adelheid al 't kostelijst /
 Lusten met 't gebruik verdwijnen /
 Goud en Silber is maar slijk ;
 Daar 't kostelijste Bloed
 Daar 't kostelijste Bloed
 Waardig al uw leven / lieven / loben /
 Daar 't kostelijste Bloed
 't Hert boven alles gelven doet.

III.

't Leven zonder eynde Heerlijst /
 Na dit leven kringelijst /
 Is / mijn Ziel / alleen begeerlijst /
 En betweert onzichtbaarlijst /
 Sluyt maar uw Vleeschelijst Oog // Sluyt Ec.
 Want dit heerlijst leven / leven / leven /
 Sluyt maar uw Vleeschelijst Oog /
 Want dit leven is om hoog.

IV.

Zonder sterben vooz Godt leven /
 Zonder moeyte / zonder pijn /
 Zonder Ziekte / zonder beven /
 Zonder kwel / en zonder kwijn :
 O! yd'le Ziel bedenkt // O yd'le Ziel! Ec.
 Zonder sterben leven / leven / leven /
 O! yd'le Ziel bedenkt /
 Wat u den Hemel goedig schenkt.

V.

Leven in volmaakte deugden ;
 Tot des Heeren Heerlijstheid /
 Zoelijst in des Hemels vzeugden /
 Heylig in zjn Heyligheid :
 Met zo een glansich vereend // Met zo een Ec.
 Zonder Zonden leven / leven / leven /

Met

Met zo een glansch bereend /
Ziet wat den Hemel u verleend.

VI.

Herzenloozen / die de snooden
Zonden doet / en daar in leest /
Weet gy niet / dat u de Dood / en
Hel nog in den boezem kleeft ?
Wild gy ten leven gaan ? // Wild gy ten Ec.
Vangt der deugden leven / leven / leven /
Wild gy ten leven gaan ?
Vangt hier het deugdzaam leven aan.

VII.

Menschelijck en lievens-weerdig
Is mijn Jesus / daar de Min
Altijd tot wat anders veerdig
Vind alleen genoeg en in !
Mijn Ziel na boven dan // Mijn Ziel na Ec.
Daar ik Jesus lieven, lieven / lieven /
Mijn Ziel na boven dan
Daar ik het Heyl aanschouwen kan.

VIII.

Alberminnelijckste Schoonheid !
Oorzaak van wat hier schoon schijnt /
Die dooz Haaren / nog gewoonheid
Min vermaakt / of opt verblijnt
Wu Schoonheid / bid ik aan // Wu Ec.
Wil ik opt tets lieven / lieven / lieven /
Wu Schoonheid / bid ik aan /
Daar zal het Hert eerst heenen gaan.

IX.

Allerley bevalligheden
Die men hier bedenken kan /
Menschen-liefde / Menschen-zeden /
Zijnder maar een schaduw van
Dit steeld mijn Hert en al / Dit steeld mijn Ec.
Lust ma iet te lieven / lieven / lieven /

Dit steeld mijn Hert en al/
Dit boven al ik lieben zal.

X.

Ah! dat aller Menschen-tongen /
Aller Eng'len wakkerheyd
t'Zamen spanden / t'zamen zongen /
Jesus-loff en Heerlijkhed!
Maakt op Hert / Mond / en Hand /
Maakt op mijn Cpter; want
Jesus is te loven, loven / loven:
Maakt all' op hier is stoff /
Zingt zonder eynden Jesus loff.

27 Oogst-maand 1665.

't Kruyse van een Christen.

I.

A

It is't van Kruys, van leed / van droefheyd /

 van verdriet / Dat ik dit Lied op hef / uyt smert

 en is het niet: Want Jesu, lieve Heer! die my

 althd verheugd / Voor Een Pond kruys en

 leed / wel Duyzend Ponden vzeugd!

II. Dat

II.

Dat ik geen Wardschen-schat / geen rust / nog lust ge-
niet /

Nog op de Wereld troost maar onlust en verdriet ;

Dat ik om ulvent wil / O Jesu, lieben Heer !

Mijn Schat / mijn Rust / mijn Lust / mijn Hoop /
mijn Croost / mijn Eer.

III.

Gy buld al mijn gebrek / mijn noodeloze zorg

Staat gy / als gy u steld voor al mijn SchuldenBorg:

Dies wat ik lijden moet ! O Jesu, lieben Heer !

Wil ik wel lijden / en / als 't u belieft / nog meer.

IV.

Dat ik des Werelds-schat weldoende missen moet /

Gedwongē of verschalkt berooft word van mijnGoed;

Dat ik om ulvent wil / O Jesu, lieben Heer !

Dat wil ik lijden / en / als 't u belieft / nog meer.

V.

Dat ik mijn Ziel met zorg door zo veel' hater's hoe'n /

En met veel' arbeit / moet des' liefdens-pligten doen /

Dat ik om ulvent wil / O Jesu, lieben Heer !

Dat wil ik lijden / en / als 't u belieft / nog meer.

VI.

Dat ik mijn Lighaam luy tot meerstige arbeyd bwing /

En om ulv Leedjes teer met mijne lusten ding :

Dat ik om ulvent wil / O Jesu, lieben Heer !

Dat ik wil lijden / en / als 't u belieft / nog meer.

VII.

Dat ik in nood of vrees op ulv Gehod my stel

Tot vasten, en ter Zonden dood mijn Lighaam kwel :

Dat ik om ulvent wil / O! Jesu, lieben Heer !

Dat ik wil lijden / en / als 't u belieft / nog meer.

VIII.

Dat ik my speen van lust, en door de zathend rijz'

Met baake nyt den Slaap / met hanger van de Spijs:

Dat ik om ulvent wil / O! Jesu, lieben Heer !

Dat ik wil lijden / en / als 't u belieft / nog meer.

Dat

IX.

Dat ik mijn Vrienden / ja mijn dierbaar naaste Bloed /
 Als ik u voetstap volg / van mij vervreemd zien moet ;
 Dat is om uwent wil / O Jesu, lieben Heer !
 Dat ik wil lijden / en / als 't u beliest / nog meer.

X.

Dat ik den bitzen steek der Monden vol fenijn
 Verdzaag / dewijl mijn Mond haar Ziel wil Balzem
 zijn

Dat is om uwent wil / O Jesu, lieben Heer !
 Dat ik wil lijden / en / als 't u beliest / nog meer.

XI.

Dat ik onbzaagelijck aan 't Menschelijck Geslagt
 Pegg Werlde's uytvaagzel hen / verschopt bespot / veragt ;
 Dat is om uwent wil / O! Jesu, lieben Heer !
 Dat ik wil lijden / en / als 't u beliest / nog meer.

XII.

Dat ik in haar oog na mijn eygen Herzens leev'
 Daar ik mijn wilt' in d'uw gehelijck overgeev' ;
 Dat is om uwent wil / O Jesu, lieben Heer !
 Dat ik wil dulden / en / als 't u beliest / nog meer.

XIII.

Als ik in dezen al nog mis de vziend'lykheyt
 Van uwes Vaders gunst ter hoop-en hulplooosheyt :
 Dat is om uwent wil / O Jesu, lieben Heer !
 Dat ik wil dulden / en / als 't u beliest / nog meer.

XIV.

Ja dat de Wagter zelf / die my zijn troost belooft /
 Met mijne klagten spot / en zig mijn sluyter roost ;
 Dat lijd ik al om u / O! Jesu, lieben Heer !
 Ik wilt wel lijden / en / als 't u beliest / nog meer.

XV.

Ik Veragt Rijkdom en rust en 's vleesches-lusten al /
 En wat my 's Werlde's troost / of aanzien geven zal ;
 Want Gy zijt (zegg' ik nog) O! Jesu, lieben Heer !
 Mijn Schat / mijn Rust / mijn Lust / mijn Hoop /
 mijn Troost / mijn Cer.

Weldadigheden der Jonkheyd van
eene Geloovige.

I. L O F - Z A N G.

I.

Wel aan! mijn Ziel / 't is inden dut Al
lang genoeg ge- legen; Uw Ligt, uw Lust,
uw Schild, uw Schut Ondankbaarlijk berzwegen;
Heft eens u Hoofd om hoog En met u Hoofd
u Hert en Handen / Tot Hem die Hert en Oog
U rijkt in zo veel Liefte-banden.

II.

Mijn Schild / mijn Schut / mijn Ligt / mijn Lust /
M Naame wil ik prijzen /
In 't Dunster van u toe-gerust
Op vrezelijke wijzen:
Dien romp hebt gy bereydt
Geen Beentje voor uw' oog verhozen;
Ik loob' u Goedigheyd
Die eer ik was voor my woud zozen.

III. *Mijn*

III.

Mijn voedzel maakte gy met my
 En warme kleeding zagte:
 (Hoe kostelyk Heer / houden wy
 Uw wonderbare gedagten!)
 En naau in 't ligt gebzagt /
 Gy woud' Dyer / Kou / Lugt / Water / Winden /
 (Ik loob' uw Goed' gedagt!)
 La't Schepzel gansch aan my verbinden.

IV.

'k Beveel u Schepzels al (zeyd Gy)
 Dat kindje niet te beeren /
 Maar hebt gy kragt of Goed van my
 Besteed het aan dien Ceeren:
 Geeb' Melk uw zoetigheid;
 En Caru uw Doedzel; Wijn uw kragten;
 Ik loob' u Goedigheid
 Daar al uw Schepzelen op wagten.

V.

Een Vrouw uit Duzend moest het zyn
 Dien Liefde my uit nood lang
 Gebzagen doeg in will'ge pijn /
 Volmaakter dan uit Nood-dwang:
 Want daar ik eerst geleud
 Was / onder 't Hert daar 't nouw kon dagen;
 (Ik loob' uw Goedigheid)
 Daar wierd ik doe in 't Hert gebzagen.

VI.

In 't Hert van Twee tot Een gebzagt /
 Door ongemeene liefde /
 Dat des in doob'le zorg en kragt
 Mijn tengerheid gertefde!
 O! wonderlyk geleud!
 Een Hert en kond u niet verdoegen /
 Dies woud uw Goedigheid
 In Twee-magt en Zorgt'zamen voegen.

VII.

Chang koesterd men d' Teedjens zag
 Met Dyer / met Tinn' en Wollen /
 In zoze booz' t' zwalste Bzejn men tragt
 Het Wigt in slaap te sullen :
 De zwalste Moeder zeyd
 En! laat het aan mijn Hertje zungen!
 Ik loob' uw Goedigheyd
 Dooz zo veel Goedigheys getuygen.

VIII.

Maar daar was nog den hoogsten top
 Niet van uw gunst ô Vader!
 Men nam het Lam in Windels op /
 En bzagt het tot u nader ;
 In Zions Heyligheyd
 De Stad des Grooten Konings' Magtig /
 (Ik loob' uw Goedigheyd)
 Tot zo veel Duyzend Eng'len kragtig :

IX.

Daar wierd het ober-diere Bad
 Uyt Godes' Zoon gebloten /
 Zijn Geest en Bloed / in 't zichtbaar Dat /
 Hem rijkslijk overgoten :
 Het Bloed dat bzeede zeyd /
 Den Geest die als een Spring zal spzingen ;
 (Ik loob' uw Goedigheyd)
 Hond ik nu zo zijn booztgang zingen !

X.

Straks welkomt my het zoet geluyb
 Van Gode- getwende Croepen ;
 En d' Eng'len bly ten Hemel oyt
 Verwonderd zien / en roepen /
 En! Wigt' je niet en schzeyd /
 Hoe zal uw Vader u vernoege ?
 Toost maar zijn Goedigheyd
 Die eeruwig u by ons wil voegen,

Weldadigheyd der Jonkheyd van eene
G E L O V I G E.

II. LOF-ZANG.

I.

Wast op mijn Ziel / nu moet gy weer Ten
 lobe van den Opper-heer Vermelden zijn Barm-
 hertigheden teer. Na dat hy u zo dier gekogt /
 En af-gedwaald / had weer gezogt / En weer ge-
 bzogt / dooz 't Bad het heylzaam bogt.

II.

Dat Water scheen de Teedjes maar
 Te raaken / dog de Bloeden sikaar
 Van d'onzichtbaaren Geest besproepden 't Hert.
 Chans wierden 's Hemels zoogen rijk
 (Hoe algemeen) my Vaderlijk /
 Want 's Hemels Heer / mijn Heer en Vader wert.

III.

Doen was 't niet vzeemd dat Koozn en Wijn
 Mijn dierbaar Doedzel moesten zijn /
 Dat Oer en Bogt my dienden op haar pas /
 Dat Moeder-zoog / en Boden blijft :

My naakt' en deliten op de tijd /
Want 's Hemels Heer / mijn Heer en Vader was.

IV.

Verwonderd u niet dat van traan
En stem / die niemand kond verstaan /
De Moeder juist de mening zo kond raan :
Want die het alles maakt en ciert
Die my en haar het Herte stiert /
Des Hemels Heer / mijn Heer en Vader wiert.

V.

Dat yder met het Wigtje speelt
Zijn Doetjes vat / zijn Handjes streeft /
Dat yders Mond hem liebe kusjes deelt /
Dat yder zult als 't Wigtje schreeft /
Dat yder lagt / dat yder vleit /
Als zo eens hoogen Vaders hoog beleit.

VI.

Chang riep der Oudzen Hert en Mond
Met d'Oogen op dat Heyl-verbond
Heer ! ulv gena dat kleine Wigtje jond !
Spar Ziel en Lijf tot ulver eer !
En ziet ! den Zegen daalbe neer /
Want 's Hemels Heer / mijn Vader was / en Heer.

VII.

De teere jonge Leedjes krank
Begonden zig aan Stoel en Bank
Te oeffenen in d'ongewoonen gank :
En zond ulv Engel van om hoog /
Die onder ulv boozzienig Oog
De onbezwaande Leedjes droeg en hoog.

VIII.

Der Ouderon zo gbuldigheyt /
Die my te trouwe dienstbaarheyt /
Der trouwen aanbevolen had ; geleyt
My zelf met Hert en Oog altijd /

Dat waar ik kruip of loop / in blijd.
 My na-oogt / en booz ongelukken bijd.

IX.

Dus hoed' de uw Voorzigtigheyd
 Dooz ulwer Eng'len dienstbaarheyd
 En dierbaare Oud'ren zorgvuldigheyd ;
 Dat ik mijn Teedjeng zwak en teer
 Nog bzeek in 't vallen nog verzeer :
 Nog 't vinnig Dyer dooz ongebal my deer.

X.

Een Spell' had my de keel verstikt :
 Een Mees' mijn Herte dooz gepzikt ;
 't Fenijn had ik booz zuiker ingeslikt ;
 Mijn Lend'nen waaren omgezikt ;
 Mijn Leden uut het Lid gezwikt ;
 De zwakke Ribben van haar plaats geschzikt ;

XI.

Een schzeeku had my het Ingewand /
 Een bal mijn Been / of Arm / of Hand
 Doen bzeeken / dooz der Boden misverstand ;
 Een Koud' had my het zwak Gewzigt /
 Een Dlieg / een Mug het teer Gezigt /
 Geschonden / en gerooft het Zonne-licht.

XII.

De Maag was my dooz lust na zand
 Of steen / bedorven ; 't Ingewand
 Dooz wat al niet ! dooz zoetfigheyd de Tand ;
 Dooz rautnigheden 't jonge Bloed ;
 Had Kinder-lust zijn lust geboet /
 En gy my niet dooz Ouders-zorg behoed.

XIII.

Dat in de Blaag geen scheryen Steen,
 Geen Stuppen in de zwakke Le'en
 Mijn teer gestel van pijn schudden de'en :
 Ja dat niet gansch mijn Vleesch verbuld

Met smerte was dooz de Erf-schuld /
Was / Hemels Heer / uw Vaderlijk gebuld.

XIV.

Dat 's nog al niet: een dertle Min
Had my ter Bozst gedzult / en in
Het Vleeschlijk Hert een nog verkeerder zin,
By Goddeloozen Boden had
Mijn Ziel wel zo een trant gebat /
Die Godes bzees daar uyt gebannen had.

XV.

Een booze Mond had my de Mond
Tot Laster-woord / en Leugen-bond
Selwend ter bzeuk van 't Heylige verbond.
Een hoofd'ig Hoofd zijn eygen zin /
Een Pronkkaard Pragt geblazen in
Mijn Hert / een Sterigaard zijn buyl gelwin /

XVI.

Der Zotten toozn de Hevighent :
't Wangunstig Hert zijn Hydighent :
De selle Wzaaklust haar Wzaakghierighent.
Een Boozen had my Goddelooz
Een Bzeezelooze bzeezelooz
Gemaakt; een Hoopelooze hoopelooz.

XVII.

Maar had die Ziele / dooz het Beeld
Van boozen booz-gang zagt gestreeld /
Niet uytgeslipt / en dertel meed gespeeld ?
Had gy dat toomlooz Hert (van aard
Ten val genegen) niet betwaard /
Van U dooz 't Heylig Vad / en Bond gepaard.

XVIII.

Dit zal ik op mijn Cyther slaan.
Laat dien het lust der Helden-da'en
In hoogen Zang ten hoogen pronk doen staan :
Zingt Heyren-val / en Steden-dwang :

Zingt

Zingt Doosten-bloed / en Vad'ren-rang /
 Zingt Hoog en Laag / in hoog en lagen Zang;

XIX.

My deerd dat arm verbedd' Oog
 Dat Quaag door Wjjs / en Laag voor Hoog
 Bezind / bezingt / en nouw ter waarheid vloog.
 Ik moet een Kind ten Hemel gaan: Matth. 18: 3.
 Zingt wat u lust / ik zal voortaan
 Mijn Kinder-heyl op Kinder-Cyther slaan.

XX.

't Is Hy wiens hoogt den Hemel vreeft /
 Wiens Magtig Al-beschi den Geest
 Der Koningen als rype Druyven leest /
 Voor luie wat leest vaak trild en beest /
 Als Stof dat aan de Wagen kleest;
 Die dus met my zijn Bond bevestigt heeft.

XXI.

Een Koning wiens verheven Thoon
 Veel Landen ned'zig hulde too'n /
 Siegte eens zijn Snaar ten ongemeenen toon /
 Te loben 't geen hy wonder / zag
 Als Been / Del / Vlesch / Puls zonder / slag
 In d' ongebozmden Kloomp daar onder lag.

XXII.

En zoud' ik niet uw Goedigheyt
 Vertellen? Die in Duysterheyt
 My / als den grootsten Koning heeft bereydt?
 Maar nauwelijks in 't licht gebragt /
 Coonbe onberdient en onberwaagt /
 In zo veel goeds zijn Vader-gunst en Magt.

Louw-maand 1660.

Begeerlijkheden des Vleesch;
door den Geest t'onder-gebragt.

Twee-spraak, tusschen Bernhardus ende Robertus.

Bernhardus.

I.

O Ziel! door d'onrust van Godts Zoon In
de zoete rust / Zal nu in u nog op den Chzoon Staan
uw duyle lust? Wend uw lot! Van om hoog Komt
uw Godt / Met het oog Op uw / Doe gy gingt
af-keerig schuw. Ziet Hy laat zijn rust / En zijn
Hemels-lust / Eeuwig Hemels Zoon Om in
u die lust te doo'n.

II.

Rob. Zo lang wy zijn in 't Lighaam hier

Zijn de lusten zoet:

Bernh. Gelyk 't geknetter van het Duer

In een Doornen-gloed.

R. Dat geest ligt En een glans;

B. Met een Schigt, Is het thans Geblust / En

En een vuple smookt vooz lust.

R. Zo een rasch verdziet / Volgt de Lusten niet;

B. Veeler Jaaren blisk

Is by 't Ceuwig maar een snik.

III.

R. Dogtans vermaakt zig 't Lighaam dan;

B. 't Is het vuple Vleesch.

R. Altoos het zig veruoegen kan /

B. Maar in stage bzees

Dat dien top / Van vermaakt

't Gzondig zop Van de wzaak Bezuur.

R. Dat denk ik niet. B. Het stuur

Dan 't Heflig gebied En slaapt daarom niet.

R. Godts gena dat staakt:

B. Tot het dies te feller raakt.

IV.

R. Hoe Heerlijk is het pzagtig Stoff

Boven het gemeen!

B. Dog 't is geen dzagt van 't Hemels-hoff /

Maar van hier beneen.

R. Ah! hoe zagt Ist en zoet!

B. Ja de Pzagt Zagtjes voeb / En blisk /

Maar en Wapend niet ten Strijd

In zo groot gebaar. R. 't Is ook net en klaar.

B. Wee! dat netjes blinkt /

Als de Ziel van grutolen stinkit.

V.

R. Delwijl ik hier mijn Lighaam dzaag /

Euscht het Spijs / en Ozank;

B. De Spijs verkwilkt / maar lust maakt traag

En het Lighaam lirank.

Zout en Bzood / Was vol op /

Dooz ons nood / Had den top Van Liefd

Ons niet minlijker geriefd.

R. Zo g'bzuykt ik die gunst: B. Gy verberst dooz kuns

Dat

Dat uw Lighaam voed
Nu uw Lysten leven doet.

VI.

- R. Mijn Jong Hert wil niet in dien pꝛang /
't Doeld een zoeter Band :
B. Een Band die u een Slaasschen dwang
Legt om Hert en Hand :
Arm Jong-hert / Dat in 't Oyer
Hangt verwerd! R. Maar in 't Oyer Van Lust :
B. Lust die steurd uw rust / en lust /
En uw Ziel / misleud Van haar zuiverheyd /
Diere zuiverheyd !
Die 't Jong Hert hoor Godt geleud.

VII.

- Jong Hert! en spaar uw reynen zin
Dooz Godts lieben Zoon /
Die dooz het Oyer van zuibze Min
Liet zijn hoogen Chzoon /
R. (Godes Zoon? B. Och ja nog
R. Zijnen Chzoon / B. 'k Zeg het nog) Om uw
Die nog gaat afkeerig schuin. (ven al.
R. Maar 't schoon! maar dien val! B. Hy d'schoonst ho-
R. Maar de Lust nog leeft.
B. Hy de Magt tot dooding geest.

VIII.

- R. My dunkt ik voel een ander Vuur
In mijn Oberg leeft.
B. Ah! dat Hy daal / en die Brand stuur
Dieze stigt en geest!
Zoekt gy haat? R. Oh! wat raad!
B. Tot hem gaat. R. 't Is te laat. Ce gaan /
Die zo lang heb stil gestaan.
B. Is 't ernst / 't is niet t'laat R. 't Is te vast een liwaad.
B. Hy heeft magt genoeg.
R. Dooz die tijd'lijst zoekt en vzeeg.

IX. B. Staat

IX.

- B. Staat gy maar op en toond u sterk.
 R. In my is geen Magt.
 B. In Godt werd magtig / op zijn Werk
 Onbekommerd waagt.
 R. Ik en kan 't Dalb te bang
 B. Pang maar an Niet te lang En staat /
 Met den Hemel u beraad.
 R. Het is niet te doen. B. Menig Tegloen
 Van Godts dierbaar Volk
 Zal uw schaduw zijn en Volk.

X.

- Met hoorzgang / met Gebed en raad.
 R. 't Is maar Menschen-magt.
 B. Het Hemelsch Hey u ten dienst staat.
 R. 't Is maar Scheepzels kragt.
 B. Scheepzels maar In uw oog /
 Dat is waar Maar om hoog Belmerkt /
 En met gunst / en Magt gesterkt. (Zoon
 R. 'n Wen geen strijd gewoon : B. Maar Godts Wijzen
 Is uw Hoofd ge-eerd /
 Die uw Dingren strijden leerd.

XI.

- R. En of ik eens dien Slag-verlooz?
 B. Teg of al uw zoeg.
 R. Waarom? B. Die eens dit Hoofd verlooz?
 Had out vasten Boeg.
 R. 'n Drees een Wond / B. 't Is geen nood /
 Dit verbond In de Dood Verwind.
 R. In de Dood die 't al verslind /
 Al vernield verberft? B. Als het Lighaam sterft
 Sterft het Rusten meeb
 En de Ziel krijgt Geuwig bzeed.

XII.

- R. My dunkt mijn Lust my breede geest
 Als ik die wat boet.
- B. Dat 's zo: maar zy dooz uwa blugt leeft /
 En krijgt nieuwe moed:
 Zy verwind En gy vald /
 Zy verblind / En gy mald / Helaag!
 En werd zonder slag haar aag.
- R. Wat raad? B. Blijf maar staan En hy zal vergaan.
- R. 't Strijden vald te zwaar.
- B. Zonder strijd geen kroon hier naar.

XIII.

- R. Du trekken my uwa reden zoet
 In Godts slaverny.
- B. O bygekogte booz Godts Bloed!
 Du werd gy eerst by.
 Chzisti Bynd! Godes Kind!
- B. Was ik uyt d'Warbe blind Gerukit!
- R. U des Heimels Erf gelukit:
 Godt uwa Vader goet! R. Oh! mijn Vader/ doet!
 Dat ik dat gelooff
 Zo zijn al mijn Lusten dooff.

6 Lente-maand. 1659.

De Vrolykheyd van 't
CHRISTEN LEVEN.

Ziet: Ps. 43: 4. 1Thess. 5: 16. Phil. 4: 4.

I.

V

Erblyd / verblyd // In alle tyd / Dat is onz'
eeuwige erben // Eeuwige erben / Getroost / en
zonder breeg te zyn In leven en in sterben /
Laat ons vrolyk zyn / Vrolyk / vrolyk / Laat
ons vrolyk zyn / vrolyk zyn.

II

Den Hemel wil // Den Hemel wil
Dat die hem dienen in deugden / Dienen in vzeugden;
Dat is der Eng'len eeuw'ge tran /
Die zig in deugd verheugden.
Laat ons vrolyk zyn / Vrolyk / vrolyk /
Laat ons vrolyk zyn / vrolyk zyn.

III

De vzeugde Deugd (De Deugd weet vzeugd) (dig;
Het vrolyk hert maakt ons deugdig; Maakt ons deug-
Dat weet den Hemel / daarom wil
Hij al zyn dienen vzeugdig.

Laat ons vrolyk zyn / Vrolyk / vrolyk / Laat Ge.
IV. Den

IV.

Den Hemel gaat // De Aarde staat
 Zo vast niet als deze bzeugde // Als deze bzeugde
 Daar 's Hemels Zoon ons Zielen meed'
 Ons Herten mee verheugde.

Laat ons bzoelyk zijn / Bzoelyk / bzoelyk / Laat Ec.

V.

Des Hemels Zoon // Kwam uyt zijn Chroon
 Dien Hy van de Geuwichheden // De Geuwichheden
 Bezeten habd' / en bzaagt dit Heyl
 Dit Heyl van boven meden.

Laat ons bzoelyk zijn / Bzoelyk / bzoelyk / Laat Ec.

VI.

Het bloedig Zweet // Dat Liefde deed
 't Gezegend Lijf deed' ontblieten / Deede ontblieten/
 Deed ons voor d' ongemeten smert
 Dees Zaal' ge Dzeugd genieten.

Laat ons bzoelyk zijn / Bzoelyk / bzoelyk / Laat Ec.

VII.

Des Hemels Gunst // Des Hemels Gunst
 Om Schatten niet op te kroopen // Niet op te kroopen/
 Komt als een Hemels Water-val /
 Ons Zaalig' toe-geloopen.

Laat ons bzoelyk zijn / Bzoelyk / bzoelyk / Laat Ec.

VIII.

De Zonden al // En zonder tal
 Zijn goediglyk all' vergeben // Alle vergeben;
 Wy hadden d' Geuw'ge Dood berdtend;
 En krygen 't Geuw'ge Leuen.

Laat ons bzoelyk zijn / Bzoelyk / bzoelyk / Laat Ec.

IX.

Des Hemels-Heer // Ons Schat en Eer
 Gezondheud / Rust ende Dzeede // Rust ende Dzeede;
 En hebben wy hier niet met al /
 Met hem zijn wy te bzeede

Laat ons bzoelyk zijn / Bzoelyk / bzoelyk / Laat Ec.

X.

De Aard is ons // Den Hemel ons:
 Wat zoude ons meer gelusten // Ons meer gelusten:
 Dees

Dees Ward is ons een hoort vertrek /
 d' Hemel ons Ceuto'ge Ruste.
 Laat ons vrolijk zijn / Vrolijk / vrolijk / Laat Ic.

XI.

En Mensch en Dee // En Eng'len mee /
 In vooz-en in Tegenspoeden // In Tegenspoeden.
 Laat werken alzo 't werken wil /
 't Moet werken ons ten goeden.

Laat ons vrolijk zijn / Vrolijk / vrolijk / Laat Ic.

XII.

Den Hemel zelf // Dat schoon Gewels /
 Daar het Dag is zonder Nagten // Is zonder Nagten /
 Is 't hoog vertrek / daar 't Eng'len-Chooz
 Al zingend' ons verwagten.

Laat ons vrolijk zijn / Vrolijk / vrolijk / Laat Ic.

XIII.

Ons Vader leeft // Die zig ons geeft
 En met hem alle de dingen // Alle de dingen /
 En zegt ons noodbzift toe / op dat
 Wy zoog' loos zouden Zingen.

Laat ons vrolijk zijn / Vrolijk / vrolijk / Laat Ic.

XIV.

Des Hemels Gunst // Leerd ons de Kunst ;
 In 't kleynsten ons te helpen // Ons te helpen :
 Dus zonder Pragt / en oberdaad
 En zonder Lekkerneen

Konnenw' vrolijk zijn / Vrolijk / vrolijk / Konnenw' Ic.

XV.

Der Menschen haat // Of nijd / of smaad
 En kunnen ons niet bedzoeven // Ons niet bedzoeven ;
 Hebben wy maar des Hemels gunst /
 Niet anders wy behoeven.

Laat ons vrolijk zijn / Vrolijk / vrolijk / Laat Ic.

XVI.

Nog Haat / nog Nijd // Nog Wraak / nog Spijt
 Ons tot haar oeffening troonen // Oeffening troonen /
 Maar als wy met een lutt'gen Zin /
 Het kwaad met goed doen loonen

Wogentw' vrolijk zijn / Vrolijk / vrolijk / Wogentw' Ic.

M 2

XVII. Maar

XVII.

Maar hola! maar! Wat hoor ik daar?
 Wat is het? schryven/of kenen// Schryven of kenen?
 De Wereld noemt het kenen: maar
 Des Wer'ld's kenen is schryven.
 Laat ons' v'olijck zijn / V'olijck / v'olijck / Laat Et.

XVIII.

't knetter-getier // Van 't Dooz'nen-bier
 Wy konnen het maar veragten // Het maar veragten
 Schatten d'v'olijcke Dagen al
 Dooz' buyst're tonk're Dagten.
 Laat ons' v'olijck zijn / V'olijck / v'olijck / Laat Et.

XIX.

Zy al de v'zeugt // En al 't geneugt /
 Des Werel'd's heeft op-geloopen // Heeft op-geloopen:
 Nog wonden wy van d'onzen niet
 Een Was daar vooz' verkoopen.
 Laat ons' v'olijck zijn / V'olijck / v'olijck / Laat Et.

XX.

Haar Zingen al // Haar Spzingen al /
 Is hupp'len al na der Hellen / Al na der Hellen /
 Haar glansch is Glas / haar rust is roest /
 En al haar k'neelen / k'wellen.
 Laat ons' v'olijck zijn / V'olijck / v'olijck / Laat Et.

XXI.

Begeerig Hert // Dat maget werd /
 Dooz' 't gieren na veele Schatten // Na veele Schattē/
 De wijs gy onverzadigt zult
 Na Wind met zoze vatten /
 Zullentw' v'olijck zijn / V'olijck / v'olijck / Zullentw' Et.

XXII.

En als u' Goed // Daar al u' moed /
 Op stond / u dan zal begeben // Van zal begeben /
 Den Kiet-staf b'zeekt / den Kots' bezwijkt /
 Het Hert de Tend'nen beben /
 Zullentw' v'olijck zijn / V'olijck / v'olijck / Zullentw' Et.

XXIII.

Dat Dronken hoofd // Van zin beroofd /
 Laat in zijn v'zeugd tier'n en razen // Tieren en razen/
 De

Welkij hyn zingt / en rold en bold /
 De Wijsheid in de Glazen;
 Zullenw' vzolijst zijn / Vzolijst / vzolijst / Zullenw' Ec.

X XIV.

Taat vollen Krop // Zijn vollen Krop /
 Wyt leed' gen en met vermaaken / En met vermaaken /
 En dan Vronken / ronken daar heen :
 Wy zullen Rugter waaken.

Taat ons vzolijst zijn / Vzolijst / vzolijst / Taat Ec.

X XV.

Geen Sterken-brank / Geen Kook of stank / (nen;
 Bedwelmen ons meer de Zinnen // Ons meer de Zin-
 Maar zijntw' Vronk' van Water en Bloed
 Van eerst ons Zinnen v'ginnen.

Taat ons Vzolijst zijn / Vzolijst / vzolijst / Taat Ec.

X XVI.

Dien armen Kwant // Dien slegten dant /
 Oh! oh! wat zijn v' dwaze banden // De dwaze banden
 Zijn haar om 't Hert g' slagen oh! oh!
 Wel laatz' klagen en v'anden.

Taat ons vzolijst zijn / Vzolijst / vzolijst / Taat Ec.

X XVII.

Wy weten hier // Van Min nog Vper /
 Behalven het Vper van boven // Het Vper van boven.
 Lieventw' Jesus / Wy liefst ons weer /
 Wy lieb'n / wy leb'n / wy loben.

Taat ons vzolijst zijn / Vzolijst / vzolijst / Taat Ec.

X XVIII.

Hoe zusse daar // Hoe zal dat Hapz /
 Hoe zal den kronkele leggen // Kronkele leggen?
 Met Hals / en Rug / en Armen bloot :
 Taat haar dat ober leggen.

Taat ons vzolijst zijn / Vzolijst / vzolijst / Taat Ec.

X XIX.

Ons hoog Gelwaat // Maar onzen Staat /
 En zijn geen fijnn' Diamanten // Fijnn' Diamanten.
 Maar 't Hemels-cierzel van de Deugd
 Dat blinkt aan alle kanten.

Taat ons vzolijst zijn / Vzolijst / vzolijst / Taat Ec.

M 3

XXX. Met

XXX.

Met dankbaar oog // Wy zien / die hoog
Gezeten / tot onzen hreedden / Tot onzen hreedden /
En als zy rustloos waakt booz ons
Booz onze zo geloofsheden /
Zullenw' hzolyk zijn / Hzolyk / hzolyk / Zullenw' Ec.

XXXI.

2. Ruste.

Den Leeuw / het Lam // Uyt Davids-stam /
Schepper en Hoeder der Menschen // Hoeder der
Is (wy g'loben 't) alles en wat (Menschen)
Wy kunn'n / denken / of wenschen.
Laat ons hzolyk zijn / Hzolyk / hzolyk / Laat Ec.

XXXII.

Met deze lust // Met deze rust /
Zo vol van Eeren en Staaten // Eeren en Staaten /
Zo rijk beschat / zo wel vernoeft
Zo weeld'rig ont-gelaaten /
Zullenw' hzolyk zijn / Hzolyk / hzolyk / Zullenw' Ec.

XXXIII.

Met deze Spijs // Vol Lekkerij's / (ken /
Met deez' Dank zo wel beschonken // Zo wel beschon-
Met deez' kost'lijsheden vereerd /
Met deez' Gelvaden hzonken /
Zullenw' hzolyk zijn / Hzolyk / hzolyk / Zullenw' Ec.

XXXIV.

Als eens de Werld // Als eens de Werld /
Zig alt' jammerlijk bedrogen // Jammerlijk v'bzogen
Zal vinden / al haar winst maar wind ;
En al haar Lied'ren lozen.
Zullenw' hzolyk zijn / Hzolyk / hzolyk / Zullenw' Ec.

XXXV.

Als Eer en Staat // En gunst vergaat ;
Haar Schat booz Dieve of Moot is // Dieve of Moot is ;
Haar Min met schoonheids val vervald ;
v' Wyz' nu ziet / dat hy Lot is ;
Zullenw' hzolyk zijn / Hzolyk / hzolyk / Zullenw' Ec.

XXXVI.

En als dien Storm // Dien sellen Worm /
Pan 't wisse Gelwig zal sinagen // Gelwig zal sinagen ;
De

d' Duffter' naare Dalsey daar is
 Het eend' er weelge Dagen ;
 Zalm' dan vzolijh zijn / Vzolijh / vzolijh / Zalm' Ec.
 XXXVII.

Ons Herte rust // Op Schat nog Lust /
 Op gunste / op Cer nog Staaten // Op Cer nog Staate /
 Wil 't blijven 't kan / wil 't bliegen 't mag /
 Wy kunnen 't hebb' / en laaten.
 Laat ons vzolijh zijn / Vzolijh / vzolijh / Laat Ec.
 XXXVIII.

Zo ons dit goed // Den Hemel doet /
 Tot onze genot toe-blieten // Genot toe-blieten :
 Wy geven 't Hem ten dienst' weerom
 En 't hem ter eer' genieten.
 Laat ons vzolijh zijn / Vzolijh / vzolijh / Laat Ec.
 XXXIX.

En neemt hy 't weg // En neemt hy 't weg /
 Nog wy het heel duldig dogen // Heel duldig dogen ;
 Wy sigten ons dies t'lugt' ger op /
 En bliegen blug om hooge.
 Laat ons vzolijh zijn / Vzolijh / vzolijh / Laat Ec.
 XL.

In Menschen haat // In spot en smaad /
 In Armoed' / en sober leven // En sober leven
 Is lyd'lijk hen die Koning zijnd' /
 Daar lust (dat z' will'n) maar geven.
 Laat ons vzolijh zijn / Vzolijh / vzolijh / Laat Ec.
 XLI.

Het hang Gemoed // Cer Hellen-gloed /
 Het knagen dat der Gewissen // Dat der Gewissen /
 Kan 't onweerbeerlijk Gode bloed
 Bezadig'n / vzedig'n / stissen.
 Laat ons vzolijh zijn / Vzolijh / vzolijh / Laat Ec.
 XLII.

Ja kloom de Dood // Ja kloom de Dood !
 En laat ons / al met dit Leven // Al met dit Leven :
 Die duffte' naar' Dalseyen alleen /
 Dooz wand'len wy en heben.
 Laat ons vzolijh zijn / Vzolijh / vzolijh / Laat Ec.
 XLIII. Want

Want in de Dood // De beangste Dood /
 Godes Zoon is ons het leven // Is ons het leven ;
 Wy steeken 't Hoofd ten Sterker uit
 Om boven d' Wolken zweven.
 Laat ons b'zolfjk zijn / B'zolfjk / b'zolfjk / Laat Ec.
 15 Slagt-maand 1662.

Genade en Heerlykheyd ,

OFTE

T W E E - S P R A A K

Tusschen A. en B. daar over

I.

W
 A. Ze sleet heugelijker Dagen / Dan hy / dien
 de Hemel mind? B. Die een Hemel-bzeugd booz
 klagen / En booz Dagen Eeuwen vind. A. Als
 den Heer zig t'ongwaerd boegen Komt in liefden /
 is 't verbziet End' onz' klagen maar genoegten.
 B. Maar nog ist het Eeuwig niet. Maar nog
 ist het Eeuwig niet.

II. A. Za

II.

- A. Zelig is men hier in hoopen /
 Wat men ziet / of wat men voelt.
 B. Om 't bezit diend nog met loopen /
 Arbeid / moeyt / en zorg gewoelt.
 A. Maar de liefde maakt my 't ploegen
 d'Arbeid / moeyten en verbziet /
 (Om mijns Heeren wil) genoegten.
 B. Maar nog ist het Eeuw'g niet. Maar Ec.

III.

- A. Hier is 't Licht, ons zalig leven /
 't Licht dat ons de Godheyt toond.
 B. Wat zal 't Licht een leven geven /
 Daar de Godheyt heerlijk woond?
 A. Hier verbuid het Hert en kragten.
 B. Daar is 't Hert een ruumer doog.
 A. Maar wat zoud ik grooters magten?
 B. Dat het werbe tijbeloog. Dat het Ec.

IV.

- A. Jesus heeft my zig verworpen :
 'k Ben de zyn: wat wensch ik meer!
 B. Dat ik alles af-gestorven
 Leefde maar tot Gods Eer.
 A. Met zyn Vood ben ik begraven :
 In zyn minnelijk gebied
 Ist mijn Heyl voor hem te braven.
 B. Maar nog ist het Eeuw'g niet. Maar Ec.

V.

- A. Hier is my een Dzeugd / 't genieten
 Van de God-verligte Schaar
 B. Daar 't genot van die Godt ziet / en
 Zonder bleit is / Hemel klaar.
 A. Hier zyn my / tot lust / de Woorden
 Uit den Hemel neer-gedaald.
 B. Daar ist wezentlijke Woord, en
 't Licht dat in de Ziele straald. 't Licht dat Ec.

VI.

- A. Hoger Heyl ik niet en kenne
 Van te dienen dezen Heer:
 Als ik my aan hem gewenne
 Dat 's mijn Schat / mijn Lust / mijn Eer.
- B. Maar of eens uw Ziel geraakte
 In der Eng'len Key: en zeud /
 Met de Zielen der Volmaakte /
 Die kloos loff in Eeuwigheid! Die kloos Ec.

VII.

- A. Maar hier leerd de Liefde stryden
 Door hem dien de Liefde deed
 Bloeden brengen: Liefde-lyden
 Is der Zielen bzeugd en bzeed.
- B. Daar en is geen Liefde-lyen /
 Dat is waar / maar Liefde-bzeugd.
 Bepd' is een; want Wil-vertyen
 Maakt van lust of lyden beugd. Maakt Ec.

VIII.

- A. Hier vermeld ik 's Scheppers grootheid
 B. Daar werd anders niet gedaan
- A. Hier aan 't Volk dat blind en dood leyd.
 B. Daar aan zulke die 't verstaan.
- A. Hier en digten wy maar Zangen.
 B. Daar geeft 't Herte Lied op Lied.
- A. Hier ons Heyl is in 't verlangen.
 B. Daar in 't geene men geniet. Daar in 't Ec.

IX.

- A. Hier wy woegen Hand aan Handen /
 En wy stutten die vertraagt.
- B. Daar is Jhesus aller Band / en
 Aller stut / dat niemand klaagt.
- A. Daar den top is van genaden.
 B. Hier 't begin van Heerlykheid.
- A. Hier wy loven vredegen spaden.
 B. Daar in Zalige Eeuwigheid. Daar in Ec.

DWAASHEYD

VAN DE

Begeerlykheyd der Oogen, of
GELD-LIEFDE.

I.

H Al gy dat Heerlijk' opt gezien / Dwaas!

blwaas! al uwa begeert Zoudt uyt uwa Oog en

Herte blien / Ja Oog en Hert // Die strikt ont-

werd / Zig aan den Hemel blien.

II.

Al het begeerlijkt / dat uwa Oog
Dwaas! dwaas! hier za belonkt /
Lofit wel de Ziel / maar laatze droog
In duysternis // En daar toe is
Uwa Eed'le Ziel te hoog.

III.

Ziet het al-om geprezen Goud,
Dwaas! dwaas! het leerd u zelf.
Is't niet en zwaar, en dorr' en koud!
En kan het Oog // Wel naar om hoog
Dooz't on-doorschijnig Goud?

IV.

't Lastige pak kan't zwaar Metaal /
Dwaas! dwaas! dzukt u de Ziel /
Dat die ter stof en Helle daal' /
En noyt het Oog // En Hert om hoog
Hepzzaam ten Hemel haal.

V. Wast

V.

Wast 'er iet in 't onvrugtbaar Goud!
 Dwaas! dwaas! dat roept u toe
 Den Rijkdom bogtelooß en koud/
 Geeft Zap nog Zaad // Maar dozre laat
 Des Heeren Wjngaard-hout.

VI.

Killig is al het Geld en Goed
 Dwaas! dwaas! ziet gy niet wel
 Hoe haast het wassend Geld den gloed
 Van liefde slijft // En meer de kist
 Van d'Arme Bupken voed?

VII.

Wat doet het al-bekoozlijk Ligt/
 Dwaas! dwaas! Hemel en All
 Verdwynen uyt uw teer gezigt?
 Ist niet om dat // Des Werelds-schat
 U staan komt in de ligt?

VIII.

Slynt maar het Oog eens booz dien straal
 Dwaas! dwaas! die u verleyd;
 Tot dat een blik uyt 's Hemels-zaal
 (Als die in min // Zig opend) in
 Uw bupst're Ziele haal.

IX.

Daar is het al van Louter Goud:
 Dwaas! dwaas! maar daar het Oog
 Dooz heenen als dooz Glas beschoud
 Het eeuw'ig Ligt // En dat gezigt
 Alleen is uw behoud.

Apoc.
 21: 18.

X.

Springen van Hemelsch heyfzaam-nat/
 Dwaas! dwaas! daar zig u vie'n/
 Die 't Hert berkwikken doz en mat;
 En maaken 't sterk // Tot 's Hemels-werk
 Van Merg en Dethjend zat.

XI. 27.

XI.

W! dat den Hemel eens ontsloot /
 Dwaas! dwaas! Slupsen van Heel /
 En in uw Ziel een Goltje goot!
 Zo waare mis // Uw Ziele fris /
 End' all uw lusten dood.

XII.

Grondeloaze Algenoegzaamheyd!
 Ceuw-Ceuw-Ceuwige Spring /
 Van aller Schepz'len lieflijkhed!
 O holle Godt! // Wy komen tot
 Uw Kijlie Goedighed.

XIII.

Schepzelen staat wat uyt de Tigt!
 Valsch! valsch! is al uw glansch /
 Wy werden zat van dit gezigt:
 En kringen dan // Een walge van
 't Verlepbend Schemer-licht.

XIV.

Weerdige Zelf, verliest u meed.
 (Valsch! valsch-weerdige Zelf!)
 Wie is 'er die zijn Ziel besteed
 In dit gezigt // End' in dat Tigt
 Zig zelve niet vergeet?

XV.

Als deze Zon in Middag-steyld
 Staan zal / boven het hoofd /
 Wie is 'er die de diepte peyld /
 Of grond bind aan // Dien Oceaen
 Als Hy zig mede-deyld?

XVI.

Deyle den Hemel maar een straal
 Van Zig, Nietige Werld
 Vol Schat / vol Pragt vol weerde baal:
 Dooz dit gezigt // Versmaad' ik ligt
 't Genot van al-te-maal.

190 UYTSPANNINGEN:
DES HEEREN
HEYLIG AVONDMAAL.

't I^s (zeyd Gods Wode) een onmeerbeerlijke Spuze/
Die Iesus in zijn Heyl-maal aan zijn kind' ren
geest /

Die Zieken op-helpt (die ook Dooden doet herryzen
En Adem geest) maar hier verkwikking aan wat leeft.
Hoe kan dat zijn? (zey Thomas) want ik riek' of
proebe /

Of hooz / of zte / of woel; zulki groots en merki ik niet.
Gy zult (zeyd Gods knegt) nog vleuk / nog Smaakt
behoeb' :

Daarom is 't (Thomas) groot om dat gy 't niet en ziet.
't I^s (zeyd Hy) 't Heyl niet / maar 't is der genaden
Zegel. (en wijs.

't I^s 30: (was 't antwoord) maar dat Zegel waer
Wat blind u d' Ogen dooz den onseylbaaren Zegel?
Daar is de waare zaak, daar 't waare Zegel is.

3 Hooy-maand 1659.

ZONDEN-GEWIGTE.

Kan gezongen worde op de Wijs:
Dit waaren eertijds brede Wegen &c.

Mijn Ziel wat moest u broesshend naar zijn
Alz' ober ulwe Zonden gaat!

Die magtig veel / en groot en zwaar zijn:

Wie doet mijn zten getal of maat?

En wale de Grootheid der geschonden

Ontzagghelijke Majesteyt?

Die opgekrabde Heylands-wonden!

't Gereten Beeld van Heplighend!

Die agtbaare ongeagte waarhend!

't Verzuim van 's Geestes onderstand!

Des Wets dooz lust gebempte klaarhend!

En of / en hoe dooz hooge Hand.

10 Hooy-maand 1659.

AAN-

A A N D A G T

Over de

H. DRIE-EENIGHEYD.

O Afschijfste en Heyl'ge Majesteit /
 Die 't kleggen vernuft der lage Menschelijkhijt /
 In een on-regen-spreekb're waarheit hangen
 Rond / en doen tusschen kund / en onkund hangen
 Het onbegrijpelijkste Drie verstaan
 In d'Eenheyd kan ik niet / maar bid het aan ;
 En leerden Vader Hert en Kuyen hingen /
 Dits Woord en Geest mijn dienstig Hert betuygen.
 Den Vader smeekt ik om Gena en Heyl /
 En dat hy om den Zoon zijn Geest my beyl' :
 Dus 't wonderend gemoed in liefd' ontsteeken /
 Leerd my tot Godt, dooz Godt, om Godt te smeecken,
 Maar Drie in 't onbegreep' ondeylbaar Een
 Te vinden / kan my 't troostelijck Gemeen
 Van Godt, en Heyl'ge Godt. verligten toonen :
 In wien de Drieheyd als in zig wil woonen.
 O! On-bindelijcke Gzatie-band!
 O! On-bedenkelijcke Hemel-stand!
 O! On-uytputtelijken Bron van 't leven!
 Die on-ophoudelijck zal Water geven.
 Den waaren Godt beschooz my 't Centwig Goet ;
 Den waaren Godt my byde met zijn Bloet ;
 Den waaren Godt mijn sterck' in al mijn smert // wast ;
 En op die dize Gzond-vesten staat mijn Hert // vast.
 Drie-eenig Godt ! laat dat Drie Zeelen zijn /
 Daar dooz uw Hert gebonden aan het Mijne
 Mijne Hert na zig sleept / en het my doet verben /
 Ja doet met u / booz u / en in u sterben.

17 Hooy-maand 1659.

CHRIS

CHRISTUS VERRESEN,

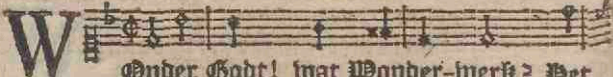
T W E E - S P R A A K

Tuffchen PETRUS ende MARIA:

Esai. 27: 2. Zingt van den zelvenbybeurte.

M A R I A.

I.

W Onder Godt! wat Wonder-werk? Het
 Graf te binden zonder Zerk! Van Solvaaten
 Al verlaaten/ En ons breeze weg! Walzems
 opzet zonder bzugt: Dziendinnen? dat 's u hooz
 ter blugt Da de Stad toe. Nu my! wat hoe
 Lang valt deze Weg? Hooz/ hooz/ hooz!
 Komt hier hooz! Doet ber niemand open? Petr. Wat
 getier Komt ons hier Schielijkt overloopen?

Marz

Mar. Simon / Simon! hoorz gy niet? Pet. 't Zijn
de Vrouwen / daar is iet: Mar. Simon! Si-
mon! zijt gy dood? Petr. Sug! sug! vzeest gy
hoorz geen nood? Mar. Daar is geen reben meer
Van vzeezen; 'k vzees niet meer.

II.

- P. Vrouw! hoe Droomje? slaapt gy nog?
M. O Simon! 't is geen slaap bedrog.
P. Zijn de Herffens
(Dooz veel perffens
Van den dzukt) herooft?
M. Heen / Heen. P. Heestz' een Spook ontsteld?
M. 't En is geen Nagt-spook dat ons kweld;
P. Onderregt ons. Dan / en zegt ons /
Wat breekt gy ons 't Hoofd!
M. 't Was nog Nagt / En ik dagt
'k Wil my spoe'n ten Grave.
P. Udelhend! Ontbescheyd
Wou den Dooden lave.
M. 'k Woud mijn Heere Zalven gaan,
P. Joseph had dat al gebaan.
M. Coonen woud ik 't lievend Hert.
P. Tiesde ligt ontschuldigt werd /
En steld in zo een poos // Het Herte vzezelos.

III.

M. 't Brandend Hert hoerd' Oog en Tijf
 Gezwind ten Graaf' bend eben stijf:
 't Graaf was open / En wy loopen
 Wiling's herwaards aan /
 Want onz' Heer en was daar niet.

P. Maria / zegt gy dat? en ziet
 Blijd' ik staande Zalen / aan de
 Plaats van 't Graaf te gaan?
 Dat's een draft / Dat het Graaf /
 'k Zal na niemand wagen.

M. En Cepha Dat's u na
 Liefde maakt my kragten.
 Simon! wel wat dunkt u nu?

P. Wel Maria / wat dunkt u?

M. Simon hy is op-gestaan.

P. Maar Mary! wat komt u aan?

M. Den Hemel / Petre zelf / Heesc my dit konb gebaat

IV.

d'Engelen van boven af /
 Die spzaken uut het ledig Graaf;
 Ey / ey! steend niet / Vrouwen weend niet /
 d'Heer is op-gestaan:
 Petre schrik niet. Ja Hy / Hy /
 Hy zelve stond daar aan mijn Zy
 Deeze' mijn oogen Ontbedrogen
 Zagen hem daar staan.

P. Zeg Mary / Hoe wist gy
 Dat het utwen Heer was?

M. Zeg hoe gy Wist / dat Hy
 By u op het Meuz was?

P. Hy zeyd zelf; Ik ben 't / Ik ben 't.

M. Een Woord maakt' Hem my bekend.

P. Hoe kend' gy zo haast zijn Taal!

M. Denkt den wenk in 's Pzester's-zaal.

Maria! zeyd zijn mond // En 't Hert verstand de grond.

V. Daar

V.

- P. Daar 's nu 't eynd van al de hoon!
- M. Daar 's nu booz 't kruys een Konings-kroon!
En ons klagen / Zoerbe dagen
Al' gaan gelyden heen.
- P. Daar 's nu waar dat zeldzaam Woort
(Van ons zo agteloox gehoord)
Stapt mijn spooz na / 'k Ga u booz; na
't Land van Galileen.
- M. Zegget dza Cleopha!
Daar begint uw Kyen;
- P. Zegget dza Caypha!
Daar begint uw schryen.
- M. Doomen: daar 's uw Kots en al!
- P. Boozen / daar 's uw Kots ten val!
Die met hem den Adem geest / (leest.
Die met hem weer rijst en leeft /
Leest en sterft t'zhuen dienst / Die booz u sterft en

Gras=maand 1658.

JESUS VERREZEN,

In t'zamenpraak tusschen

Petrus, Maria's Heeren Moeder,
ende 't Gezelschap.

I.

't Gezelschap.

D E steene Bergen nu als Jonge Kalb'ren
 spzingen / Als Jonge Kalb'ren spzingen: Ons
 Herten ook als steen van droefheud / en bezeeft / In
 't droevig Paaschen-feeft / Dat droevig / dat droevig /
 dat droevig Paaschen-feeft! Die truppelen nu mee' //
 Die truppelen nu mee' Kom laat ons vzoeljk
 zingen! Ey! laat ons vzoeljk zingen.

II.

P. Zouden wy niet Mary! want al ons dzult gedaan is
 Want al ons dzult gedaan is.
 M. Wy zaten zonder hoop en troost in amegt laff /
 Ons blijdschap komt vut 't Gzaff.

G. Ons

G. Ons blijdschap / ons blijdschap / ons blijdschap
komt uit 't Graff.

Dies truppelen wy mee' // Dies truppelen wy mee' /
Want Jesus op-gestaan is. Ja Jesus opgestaan is.

III.

(vergaan is /

M. Dat Ziel boozwondend Zwaart des Kruyffes nu
Des Kruyffes nu vergaan is.

P. Dien aanstoot die mijn Hert uit Jesus lijden leed /
En laag! my vallen deed!

Eylaafen! eylaafen! zo schandelijck vallen deed!

G. Ey! Simon schrey nu niet // Ey! Simon schrey
nu niet / (is.

Want Jesus op-gestaan is. M. Ja Jesus op-gestaan

IV.

kom Zondaars al / ziet hier / een toebereyde Baan is.
Een toebereyde Baan is

Cot Godes gunst. P. Ja bog / want die ons Bozge is /
Nu by gelaten is.

G. Ons Bozge byn! ons Bozge byn! nu byn gelaten is!
Dies truppelen wy mee' // Dies truppelen wy mee'!

Want Jesus op-gestaan is. P. Ja Jesus op-gestaan is.

V.

M. Nu leest ons Koning weer / en zal vooz eeuwig lebe.
P. Nu zal vooz eeuwig leven /

Nu breeg ik geenen smaad van Wyand of elend /
Ik puff haar dreyngement

Ik breeg niet / ik tart haar / bespot haar dreyngement.

G. Wy dragen nu het Hert // Wy dragen nu het Hert
Te hoog / met hem verheben. M. Want Jesus is verhe-
ben. VI. (ven

Dat bleek wel / als Hy rees / moest Dziend en Wyand be-
moest Dziend en Wyand beben.

P. Het Leeuwen-hert der felle Wagteren bezweek /
't Getweld Vood-vertwig bleek.

G. 't Getweld Vood-vertwig bleek / 't geweld Vood-
vertwig bleek.

Dies truppelen wy mee' // Dies truppelen wy mee' /
 Want Jesus is verheben. P. Ja Jesus is verheben.

VII.

Au zal ik hem dooz Menschen breef niet meer liege
 Dooz breef niet meer begeben: (hen / kragt)

Want die in zwakhed stierf / leest nu dooz Gode
 M. Wy leven dooz die Magt.

G. En wy ook / en wy ook / wy leven dooz die Magt.
 Wy breezen nu niet meer // Wy breezen nu niet meer.

Want Jesus is verheben. M. Ja Jesus is verheben.

VIII.

P. Geen Wyand zal 't my doen / 't was maar het Hert
 Dat zondig Hert genezen! (hegt /)

M. Dat zondig Hert met Hem in liefde aan 't krus ge
 Is dood in 't Graf gelegd.

G. En is nieuw / en is nieuw / en is nieuw op-geregt.
 Zo leven wy met Hem // Zo leven wy met Hem /

Want Jesus is verreen. P. Ja Jesus is verreen.

IX.

M. Dat hy nu Siman is / dat zal hy eeuwig wezen /
 Dat zal hy eeuwig wezen.

P. Zo zal ook 't Hert / vernieuwt tot zijner eer te staan.
 Nog nu / nog oyt vergaan.

G. Nog nu nog / nog nu nog / nog nu nog oyt vergaan.
 Dies truppelen wy mee' // Dies truppelen wy mee' /

Want Jesus is verreen: M. Ja Jesus is verreen.

X.

De Dood is nu geen Dood / en 't Lighaam zy verweze /
 En 't Lighaam zy verwezen.

Ter Varden heen te gaan / daar 't uyt genomen is.
 De Dood verflonden is!

G. De Dood zelf / be Dood zelf / be Dood verflonden is.
 Wy rijzen met ons Hoofd // Wy rijzen met ons Hoofd /

Want Jesus is verreen. P. Ja Jesus is verreen.

XI.

G. Schrik Wereld / schrik / en leer dooz Chzisti Kerke
 Dooz Chzisti Kerke beben. (beben / wy)

Hy dook in zwakheyd / en zijn Sterck geduurig lijdt.
 Wagt 't eynde van dien stryd: (dien stryd:
 Wagt wagt wat / wagt wagt wat / wagt 't eynde van
 Wy winnen met ons Hoofd // Wy winnen met ons
 Hoofd;

Want Jesus is verheven. M. Ja Jesus is verheven.
 XII. (ben /

P. Ah! dat nu 's Hemels Hey: / die zijn Geboozt verhe-
 Die zijn Geboozt verheven /

Verkondigden / die tot aan 's Werelds eynde bzagt!
 M. Dit staat op u en wagt.

G. ô Simon! ô Simon dit staat op u en wagt. (dood.

P. 'k Ben magtelooß en dood // 'k Ben magtelooß en

M. Maar Jesus is in 't leven. G. En dus de Doode le-

3 Gras-maand 1659.

(ben

J E S U S ten H E M E L.

I.

N is ons Hert deeg War- de moe: Du
 wil het na de Hoog- te toe. Laag' Warbsche
 Schepzels bllieb! Wu haogt' en lust ons niet;
 Laat los / ay! laat ons los / Wu diepe beynzeren
 En kan ons klupst'ren niet / Du zijn wy byn.

II.

Wy zijn aan Jesum vast gehegt /
 Ons Hert is met hem op-geregt.
 Want onlangs lag het laf
 Met Jesus in het Graf:
 Met Jesus stond het op / En kreeg weer levens-kragt
 Als Jesus tot den top / Ons Heyl volbragt

III.

Maar 't kreeg een hooger Heiligheid /
 Als 't op 't Olijf-gebergte gelegd
 Met Jesus zoete Mond
 In stille reden stond:
 En Jesus heenen voer, Ons' ooge zag het aan /
 Door Lugt en Wolken heen / En liet ons staan.

IV.

Doe hielden wy ten Hemel heen
 Ons' oogen met een blij gelieven /
 En met onz' Oog ons Hert /
 En met onz' Oog ons Hert /
 Zonden wy naar om hoog; Het was aan Jesu vast /
 Zo lieten wy beneen Ons' Aardschen last.

V.

Nu is onz' Ziele daar gehegt
 Daar haare Schat is lueg gelegd;
 (Haar overdiere Schat!
 Haar overdiere Schat!)
 En hend geen Schatten meer Dan Godes diere Zoon;
 En hend geen Heerlijkheid Dan zijnen Chzoon.

VI.

3' En heeft geen rust dan deze rust:
 3' En heeft geen lust dan deze lust.
 Die Naalde tril en veest /
 Tot dat zy 't Noozden heeft:
 De Naalde van onz' Hert En heeft nog rust nog stand /
 Tot dat zy deze Sterr Vald in de hand.

VII. Wat

VII.

Wat lust ons vuple Vleesch ons bied /
 En lust nu onze Ziele niet:
 De lust van Spijs en Drank /
 Is enkel gal en stank /
 In 's Hemels Rectar zoet / Dat hier ons Herte smaakte
 Dat in 't bekwikken voed / En doeshjend slaakt.

VIII.

Du zijn de Schigten doof en doot /
 Die Vleeschelijke Minne-schoot.
 Ons zinnelijken Min /
 Ons minnelijken Zin /
 Stijgt Lugt en Wolken door / En rukt ten Hemel in /
 En neemt ons Herten meed': Daar 's nu ons Min.

IX.

Als d' Warde mat en doze-droog
 Met reeten / schzend ten Hemel hoog
 Om 't opgetrokken nat:
 Zo dozt ons Zielen mat
 Tot die ten Hemel toog En zend Zijt gy onb'vrees
 Ik ga, maar zend mijn Borg, Ons zend dien Geest.

3 May-maand 1659.

GODTS ZOON TEN HEMEL:

Wat gauw.

I.

T **W**ijffel / of den Hemel op der Aard
 Gekomen is beneden / Dan of d'Aard gerukt is
 ten hogen Hemel in. Want het Heyl dat met
 ons / in het Vleesch / Dees Aarden had betreden /
 Daard ten Hemel op / tot ons Heereijck geboin.
 Als de Lydens-nagt Alles had volbragt /
 Hem den Hemel in Eeuw'ig Aupchen waagt.

II.

's Daders gunst zo schriklikelijck bedekt /
 Als onze Schuld hem brakte /
 Ziet ten Hemel uyt en hem bziendelijck te moet.
 's Hemels Heer dat Ceuwen lang in wensch
 Na deze diepte sukte (doet.
 Speeld / en Aupcht / en Zingt / En Hem Hemels hulde
 Godes Zoone waard Op de Wolken baard /
 En ziet daar is den Hemel op der Aard.

III, 't 28

III.

't Is ons Vleesch aan Godes dierbaar Zoon
 Onscheydentlijk gebonden /
 Dat Hy als het zyn dooz de Lugt en Wolken bzaagt :
 't Is ons Hoofd / dat wy booz uyt op winst
 Na 't Vaderland toe zonden /
 Tot hy ons ter hulp weer in Lugt en Wolken bzaagt.
 Des der Jong'ren oog Na den Hemel bloog ;
 Want ziet daar haard de Aarde naar om hoog.

IV.

Als den Hemel 's Hemels dierbaar Zoon
 In liefde komt ontfangen /
 En hem op het Hoofd zet een Heerlijke Kroon.
 Zeyd hy dat den bzeede met den Mensch /
 Na 't Vaderlijk verlangen /
 Dol op is gemaakt / en bevestigt in dien Zoon
 En als Godt t' onswaard Zo zyn gunst verklaard :
 Is dat dan niet den Hemel op der Aard !

V.

Nu ons Hoofd / gestegen dooz de Lugt /
 Geraakt ten Hemel binnen /
 Zit in 't Hemels-Heyz en omcingeld van den loff /
 Zenden wy ook Hemel-waards ons Hert
 Ons Zang / ons Zugt / ons Zinnen /
 Leggen booz / of dzingen tot in het Hemelsch Hoff.
 Die ons Hoofd op toog / Crekt ons Hert en Oog.
 En ziet dus haard de Aarde naar om hoog.

VI.

Godes Beeld in Jobaard by verwoeld /
 Dooz Bedzigheid her-kregen /
 Maest ons van den Hemel eens neer-gezonden zyn.
 Godes

Godeſ Zoon ten Hemel op geligt 't
 Stort regenen van Zegen /
 't Zappig bogt van Geest / en deſ Hemelſ reynen Wijn.
 Godeſ Beeld en Ward / Met den Mensch weer-paard,
 En ziet dus daald den Hemel op der Aard.

VII.

Pauluslijks 't Oyer / d'onblusschelijke Blam
 Van onbegonne liefde /
 Raakten aan het Hert dat het vattet in gelooff.
 Of den reukt van 't dankbaar brandend Hert
 Den steylen Hemel killefde /
 En riep : Neemt mijn Ziel Heere Jesu tot een rooff' !
 Jesu liefde toog Daadlijk Hert en Oog
 Hemel-waardſ / dat is d' Aarde naar om hoog.

VIII.

Onzen Vriend / ons Bryndegom / en Man
 Cer hoogster Cer verheben
 Kan van boven neer oock zijn slegte Dynbe zien /
 Kanze zien / en zietze met gebal
 Om zig aan haar te geben
 Dien hy zig in ernst en zo plegtig aan komt bie'n,
 En dit wel-gebal Is ons Heyl en Al /
 Is den Hemel : den Hemel in dit Dal.

IX.

Hebben wy wat liefſ / wat grootſ / wat waardſ /
 Wy zenden 't weer na boven /
 Onze lusten al in een Bundelken by een.
 Nu zijn al ons Wardsche lusten dood /
 En 't lust ons maar te loben
 Hem / die onzen lust met Hem optrekt van benee'n.
 Ga Lust ga dan Zin ! ga Hert / ga dan Min !
 Want zo raakt d' Aarde vast ten Hemel in,

X.

Wat ik in de Schepzelen geniet /
 Of immers my bejegend /
 Is het zoet / of zuur / is het booz- of tegenspoed :
 'k Doel het al in Heyl / in Hulp / in Troost /
 Van Jesu my gezegend /
 Die het my in min / al ten boozdeel dienen doet.
 Even of zijn hand Tot een onderpand
 's Hemels Heyl my hier op der Aarden zand.

XI.

Des wat ik in Schepzelen geniet /
 Of immer my bejegend /
 Is het zoet of zuur / is het booz- of tegenspoed :
 Bzeng ik hem in dankbaarheyt weer toe /
 Booz Woord en Zugt gezegend /
 Dat in zulk gebzuyk hem ter eere dienen moet
 En als t' Adelheyt Zo van 't Schepzel scheyd /
 Wordt het Schepzel ten Hemel in geleyd.

XII.

Eeuw'ig Loof zy u verheben Heer !
 Die van een Maagt gebooren
 Met de Godheyt hebt onze nietigheyt gepaard :
 Die den Chzoon ulw' Daders hebt gestild /
 En ons zo diep verlooren
 Weder hebt gebzagt / en het al tot een vergaard.
 Daald Heer' tot ons neer / Haald ons / tot ulw' Eer
 Tot my Zingen het Eeuw'ig Looft den Heer.

Zomer-maand 1661.

Op de Zendinge des H. GEESTS.

T W E E - S P R A A K.

I.

A. **D** War 't nu de zoete tijd! Verbljfd U die
 des Heeren Heenen gaan betreurd; 't 't lang genoeg
 het oog // Om hoog Met zugten / ziet den vasten
 Hemel scheurd; De Wolken bzuypen Dauru;
 De troost u Craanen lautu Komt lekken / en
 trekken uw Herte zo zeer / Den vloed van den
 Geest, Uw Ziele geneest / Wat wilt gy nog meer?

II.

- B. Mijn Hert / mijn Heyl wel eer // mijn Heer;
 Zig unt mijn Oog helaas! vertroosten heeft.
 A. Hy heeft (zit stit) het Oog // Om hoog
 Op u die hier beneen verlaaten leest,
 B. Ik zie mijn Heyland niet:
 A. En of g'hem niet en ziet?

B. Uyt

- B. Uyt d'Oogen / helaas! uyt het Herte / en weer.
 A. Is 't Hertjen u schuld // Het zyn is tot u;
 Wat wild gy nog meer!

III.

- B. Was 't Hert geneigd tot my // Zoud hy
 My dan verlaaten / en dus heenen gaan!
 A. Dus gaat uyt Heyland heen // Alleen
 Op dat uw Hert na dees op hem zou staan /
 Uw Herte dooz 't geloov'.
 B. Ah! waar 'n mijn Dor'n dan doob'!
 En vloegen mijn Oogen noyt buyten 't gebied!
 En hoordeu zy noyt // En zagen zy noyt /
 Dat anders my ried.

IV.

- A. Uw dierbaar Hert' bewaard // En spaard /
 Het is gemaakt dooz 't geen onzichtbaar is.
 B. En! wijk dan Schepzels all / Nu zal
 Het gaan tot hem die 'k uyt mijn Oogen mis.
 A. Maar daar is Goud nog Goed;
 B. In hem is oberbloed.
 A. Dan mist gy de Staat / en uw gunst en uw Eer.
 B. Zijn Staat is mijn loon // Zijn Eer is mijn Kroon /
 Wat wil ik nog meer?

V.

- A. Een bzygtbaar schenden 't is Gelwis /
 Daar 't dier geloof in plaats komt van 't gezigt.
 B. Gelukkig schenden 't waar // Doozwaar /
 Had maar de Ziel genoeg van 't Heylig' Ligt
 A. 't Gelooff geeft Ligt's genoeg.
 B. 't Exempel mis ik t'vzoeg.
 A. Gy ziet hem dooz 't geloobe gelwis. B. Zijn Leer
 Was leven en keest. A. Nu doet het zyn Geest.
 Wat wild gy nog meer?

VI.

- B. Ah! kwam dat kragtig g'bruytsch In 't Huys
 Mijns Hertten / en het Duer van 't Piaxter-feeit.
 A. Zit

- A. Zit stil / en neygt maar 't Ooz // En hooz
 De kragt van 't Woord, de blammen van den Geest;
 B. Wanneer? A. Als 't dier Geloof
 U hooz de Werld maakt doof.
 B. Wat blamme? A. Als het Oer van liefde zo teer
 Uw Hert in een gloed // Weer slikeren doet;
 Wat wilt gy dan meer?

VII.

- B. En! vzaagt dat niet; 'k wensch // Dien Mensch
 Dat agtbaar Beeld van Godts zelfstandigheyd.
 Volmaakt' en levend' Wet // Die net
 Zyns Vaders wil upt dzukt / en onz daar in leyt.
 A. Die woond nu dooz zyn Geest
 In die zyn Vader vzeest:
 Vzeest hem nu. B. Dat wil ik. A. Gelobe dan weer!
 Het gezigt bedzielt // 't Geboele dat liegt.
 B. Du wensch ik niet meer.

VIII.

- A. Du zal van Wyne zoet // Een bloed Joël 3: 18.
 't Gebergt doen dzuppen / van Water en Kroom.
 B. Een Spzing upt Juda zal // Het Dal
 Van Sittim dzooz belwat'ren met een Stroom.
 A. Hier 's Dzanli. B. Hier 's Spijz'. A. Hier 's rust /
 B. Verkwilking. A. Schatt'n. B. En lust.
 A. Hier Schoonheyd. B. Hier Wijsheyd. A. Hier
 Gunste. B. En Eer.
 A. Hier Dzienden en raad // B. Hier Hooghheyd en Staat.
 Beyde: Wat wenschen wy meer?

22 May-maand 1659.

II. DEEL. 209
JESUS GEBOOREN.

I.

Ziet daar is 't Ligt! Daar is nu 't Ligt /
Daar berst het Ligt Door Mofis' Dunsterheden:
En Heulzaam Tigt Hem van 't Gezigt Het
Dekfel dat Zijn Aangezigt besleeden. Die heldze
Zon, Daar 't al van zingt en waagt / Ons
nu in 't Ooste daagt. O Zuytze Zon! Waar
zal ik u Spying binden? Die eer de Wereld hing
In 's Hemels glans / In 's Hemels trans / Was
dien den Hemel min- den / Was 's Hemels' Eeuwig
Liefeling. Hallelu- jah! Halle- lu- jah!

II.

Sluyt u Gezigt // Sluyt u Gezigt /
Sluyt u Gezigt / u duyst're Vleeschen-ogen:
Dat

310 UYTSPANNINGEN:

Dat klegne Wigt // Dat arme Wigt
 Eufcht houger Ligt Om zijn geheem te toogen
 Een Hemelsch-straal
 Der Godtheyd Eeuwig klaar /
 Legt in die Windels daar,
 En of geen pzaal /
 Geen Pragt van Konings Hoven /
 Schijnt in zijn Bedrighend:
 Daar legt / daar ligt Hogtang / daar ligt
 (En wie zoud dat geloben?)
 Daar ligt des Hemels Heerlijkhend!
 Halleu-jah! Halle- lu- jah!

III.

De Wereld dagt // De Wereld dagt
 Dat kind veragt Zp bukten 's Hugs gestoten;
 Dit is een Spruyt // Een nebrig Kruyt /
 Een Woztel uyt Een dooze Grond gelyoten,
 Daar lag hy heen /
 Van niet een Mensch ge-erch /
 Van niet een Mensch ge-erch /
 Had Godt niet zelf
 Ten Hemel uytgesproken /
 En d'arme Mensch geleerd /
 Dat dat veragt' Wigt / uu om 't G'sagt
 Den Mensch zakaag gedoken /
 Was 's Hemels tweerdig eygendom,
 Halleu-jah! Halle- lu- jah!

IV.

Hier ziet men Pragt // Hier ziet men Pragt
 Van Peerlen-bragt Nog Goud nog Silber blinken /
 Geen blyde geur // Geen blyde geur
 Van fleur op fleur Men ruzen ziet en zinken.
 Een sleg en Doek
 Een nodig Lijf-cieraad /
 De teere Leedjes daar:
 En! zoek / en! zoek

Dooz't oog geen fijkher kraame!
 Want in onzigtb'ren Staat /
 Legt zonder Pragt / Van kleed'ren bzagt /
 Des Hemels Erfgenaame.
 Des Hemels eenig Erfgenaam.
 Hallelu-jah! Halle- lu- jah!

V.

Du bzeugd op bzeugd // Du bzeugd op bzeugd /
 Bedrijft verheugd! Die nog in traanen baden.
 Des Hemels Eer // Des Hemels Eer.
 Komt tot ons neer Te wipzen 's Hemels paden
 Wat hooger Goed
 Bedied die Bedzighend?
 Looft ons die Bedzighend?
 Schept hoogen moed!
 Du Bedzighend komt baanen
 Den weg die opwaards leyd.
 Bedrijft geneugt / Bedrijft geneugt!
 Dit kindje wast u traanen.
 Dit kindje wast u traanen af.

Hallelu-jah! Halle- lu- jah!

VI.

Kom Jesu daal / Kom Jesu daal!
 Een lichten straal Van Hemelsch' Heerlijkheden
 Uyt enkelend Medogen zend /
 In bees' elend / Der Herten-buysterheden.
 Zijn zy zo goed
 Niet als die Kribbe-kung?
 Maakt gy die tot u Dungs!
 Komt ons des Dags
 Ook uyt den Hemel leeren
 En met uw Moeder kung
 Uw vierbaar Woord / Uw Heilzaam Woord
 Tot Ziele-spijze keeren /
 Zo zingt ons Hert in haer accoord.
 Hallelu-jah! Halle- lu- jah!

UYTSPANNINGEN GODTS ZOON GEBOOREN!

I.
Herders.

Zedig.

Zoud men heppen schoon de Dagt /
 (Geruige van ons trouwe Dagt) Door hoelt
 de Zonne zoeld verzagt; Dus zjn wy t'eynden
 a'em / Dus zjn wy t'eynden a'em ge-
 violyk
 loo- - - pen: Doozd doozd ey! zonder
 rusten doozd! Doozd doozd ey! zonder rusten
 Langzaam
 doozd! Tot dat wy Beth- le- hem ter Doozd
 Des Dagts zjn veylig in-gesloopen

II.
 Al (Moeder) groeten wy beleeft
 Om dat uyt u geboren leest
 Dien / wat op Aard genaden heest /

Zo lang den Hemel staat :

Zo lang den Hemel staat zal puzzen.

María. Waar goede Tieden / waar van daan ?

H. Wy komen uyt het Veld gegaan.

M. Wat heft gy voor een Lof-zang aan ?

H. Wy zullen u de Waarheid wyzen.

III.

M. Wat ziet gy Heerlijks in mijn zugt !

H. Dat is de troost van al wat dugt.

M. Een Lam / dat zelfs in traanen zugt !

H. Maar alles gaat in magt /

Maar alles gaat in magt te boven :

Dus vzaag niet veel / Zing met ons vza !

Zing met ons op Hallelu-jah !

(Beyde) Hallelu-jah Hallelu-jah !

Laat ons den Godt des Hemels lobben.

IV.

M. Wat ziet gy Heerlijks in mijn kind !

H. Een Sterke die eer lar g verwind

All ons Vyanden / en verflind

Der Zonden-magt / en al

Der Zonden-magt / en al ons vzeze.

(Bey.) Zing Hemelen Hallelu-jah !

Zing Volken al Hallelu-jah !

Zing al wat leeft Hallelu-jah !

Dit kindelien zal ons genezen.

V.

M. Wat ziet gy Heerlijks in dit Lam !

H. Een Konink sterk uyt Davids stam.

M. Die zo veragt ter Wereld swaam ?

H. Zijn Vader is een Heer /

Zijn Vader is een Heer der Eeren.

(Bey.) Hallelu jah ! zeg : Eng'len-schaar /

Zing Hallelu-jah ! Hemelsklaar

Hallelu-jah ! zing / want voorwaar

Deez' Konink is een Heer der Heeren.

VI.

M. Wat ziet gy p'zachtigts in dit Wigt
Dat arm / in slegte Windels ligt?

H. Een Rijkdom daar het al booz' zwigt :

Zijns Vaders is al 't Goud

Zijns Vaders is al 't Goud der Warde.

(Bey.) Zing Hemelen Hallelu-jah!

Zing (Warde) zing / Hallelu-jah!

Dit kindje : want by zijn gens

Is Goud en Zilver van geen waarde.

VII.

M. Waar (Lieden) komt u dit van daan?

H. Den Hemel deed het ons verstaan.

M. Zeyd' die hoe 't met dit kind zoud gaan?

H. Godt spzakt / en d'Eng'len tuggd'

Godt spzakt / en d'Eng'len tuggden van 't Woord.

M. Ey! ras vertellen en zeg ons op!

Mijn Geesten klimmen in den top /

Mijn Herte spzingt van bezengden op /

Nu d'eene Godt-spraak d'and'ren antwoord.

VIII.

H. De Dagt was dunster om ons heen /

En wy ons pligt in Dee-zorg de'en /

Als ons een luster snel bescheen /

Deel schooner dan de Son

Deelschoonder dan de Zon in 't op-gaan :

Verbaast wy spzongen op in schzilt ;

En / d'een bezuykend met een snilt ;

Ziet d'ander in een ogenblik

Den held'ren Hemel Heerlijk op staan.

IX.

Straks hoorde wy ten Hemel uyt

Een Hemels-bode / een bly geluid

Een Stemme die ons 't Heyl bedund /

En vziendelijk verhoob

En vziendelijk verhoob te schzikken :

Want riep hy ; ziet de tijd is nu !

(O Menschen in uw Zonden schuld)

Den Hemel maakt zig op, om u,
En gansch de Wereld te verkwikken.

X.

Want hebben u de Godtshend deelt
Der Offerhanden Tegenbeeld /
Daar Koning en Propheet van kweeld /
Daar d'eynden van de Wereld
Daar d'eynden van de Wereld op wagten.
Gaat haastig heen naar Davids-stad /
En zoekt dien onwaardeerli' ren Schat /
In slechte Compjes op-gevat;
En leerd in Hem 't onzichtbaar agten.

XI.

Doen meenden wy het was gebaan /
En stelden ons om heen te gaan;
Maar doe ving eerst den Tof-zang aan /
Van Duyzend Geesten die
Van Duyzend Geesten die Godt eerben;
En juchten: Eer zy Godt, die goed
Den armen Mensch den vrede zoet
Bestellend' zijn behagen doet,
En ons utus kinds geheymnis leerben.

XII.

M. Dat was den weergalm van den Ghoet /
Daar Gabriël mijn stil gemoed
Tens meed beroerden / en het doet
My aan zijn dierbaar Woord
My aan zijn dierbaar Woord gedenken;
Uw Vrucht, ô Maaget! is uw Kroon
(Zend hy) en uw Zoon Godes Zoop,
Den Hemel zal hem Davids-throon
Een Heerschappy voor eeuwig schenken.

XIII.

Nu zie ik d'eene Godspraak staat
Accoord op d'ander / en de Maat
Die waarheyd is / die eeuwig staat:

O 4

Paar

Daar met my op dien Maat

Daar met my op dien Maat uro Heelen.

(Bey.) Lof zy den Hemel wijd en breed

Die d'armen Mensch den zoeten vreed

Bestellend, zijn behagen deed!

En leerd ons Hallelu-jah kweelen.

XIV.

M. Du merk ik dat de Waarheyt draagt /

Daar van den Ziender lang gebwaagt

Heeft: dat een ongeraalte Maagt.

Bezwangerd zoude een Kind

Bezwangerd zoud een Kindje baaren.

(Bey.) Lof zy den Hemel wijd en breed

Die d'armen Mensch den zoeten vreed

Na zijn behagen spruyten deed!

Zing onze Stemm' en speel ons Snaaren.

XV.

Dat Jesses Zoon ten Chroon geraakt;

Dat sterker Maagt ons banden slaakt;

Dat David looz zijn Kudde waakt;

Dat d'Ceutwe meer van Goud

Dat d'Ceutwe meer een Goude Ceutw is;

(Lof zy den Hemel wijd en breed

Die d'armen Mensch den zal'gen vreed

Na zijn behagen spruyten deed!)

Dat nu ons Heyland Juda's Leeuw is;

XVI.

Dat Godt in Menschen-liefde blaakt;

Dat Lam en Wolf ten vreedte vaakt;

Is in dit Kindje waar gemaakt:

Wie zal dit diep geheym

Wie zal dit diep geheym bezessen?

(Lof zy den Hemel wijd en breed,

Die d'armen Mensch den zal'gen vreed

Na zijn behagen spruyten deed!)

En wie zijn lof na waarde tressen?

Godts Zoon in 't Vleesch.

I.

Zie daar / zie daar / daar gaat den Hemel op!
 Daar krygen al de Schaduwten de schop! Ziet
 daar de Waarheyd! daar het gerig Oog Der
 Vaderen van Eeuw tot Eeuw na vloog.

II.

Immanuël, die al van Eeuwighydt
 (Eer d'Warden-grond in Wat'ren was gelyd /
 Den Hemel blank) zyn lust had in het steyl
 Van 't Eeuwig / Eeuwig! Eeuwig Godlyk Heyl /

III.

Ligt daar in Tompen armlyk on-gerold /
 Werd als een hulploos Menschen-kind gezold.
 Wilt gy / o Mensch! 't geheym verstaan? 't beding
 Sluyt d'Oogen toe / en ziet dan wat ik zing.

IV.

Daar is niet zichtbaars / daar 't Geloov' verschijnt /
 Voor zo een Straal het arm Gezigt verblijnt;
 Hier ligt de Magt in magt en hulp-loosheyd /
 Hier ligt in armoe d'Algenoegzaamheyd.

Ⓞ 5

V. Hier

V.

Hier ligt des Hemels Heerlijkheid veragt.
 Den lugtsten Dag in aller Dagen Dag;
 Wild gy / ó Mensch! 't geheim verstaan? 'k bebing
 Sluyt d'Oogen eerst / en ziet van wat ik zing.

VI.

Wie zag d'onreukbaare Hemel met de Ward
 Zo konstelyk / zo zalig out gepaard!
 Het onbegreepen / Eeuwig Eynd'loos Iet
 Vereenigt met een Graag / een Bloem / een Niet!

VII.

Zeg ik / den Schepper wierd ten Schepzel, of
 Zeg ik / het Schepzel wierd ten Schepper; 't Staf
 Wierd nu zijn eygen Maaker; d'Eygenaer
 En Maaker wierd zijn Maakzel; beyde is waar.

VIII.

Zeg ik den Geest die zonder eynden leeft /
 Wierd Vlesch en sterffelyk; zeg ik die heeft
 Dooz't minst geruyfch en 't slechte Doods-gebaar.
 Wierd van de Dood onraakbaar: beyde is waar.

IX.

Die 't alles weet heeft een bepaald begrip;
 Den Mensch verstaat 't oneyndig in een styp:
 Ik zeg / die ober al is / is nu daar;
 Den Mensch is ober al: En beyde ist waar.

X.

Van alle Zonden was hy Hemel-schoon /
 Die om de Schuld verlaat zijn Hemel-troon;
 Wild gy / ó Mensch! 't geheim verstaan? 'k bebing
 Sluyt d'Oogen eerst / en ziet van wat ik zing.

XI.

Hier is het eynd van alle Zigtbaarheen;
 Hier is 't begin van 't Chzisten-ongemeen.
 En Zalig hy / die blind is / arm en hoos!
 Hier is 't begin van 't wonderbaar Geloof.

XII. Hier

XII.

Hier is der Ziefen vreugd, in treurigheid;
 Haar lust in 't roomen van begeerlijkheid /
 Haar wil veruoegd in 't loochnen van haer wif;
 En zu op 't sterckst / als 't Hert zig neer zet stil. Job. 30: 7.

XIII.

Du steekt ik willig bend mijn Oogen uyt /
 En zie maar door 't Geloof: En volg 't geluyt
 Van 't Wigt / dat in de Schrift' ingewyzer wijst;
 De Deugd in 't doen, dan dieze in Woorden pruyft.

XIV.

O Deugd! ó Hemel-deugd! Verloochening!
 Wat rees uw glansch ter steulte zonderling!
 Als Godes Zoon, om Adams doembaar Zaad /
 Verloochend 's Hemels Heerlijkheid en Staat.

XV.

Dat lebend boozbeeld zal ons al het schoon /
 Des Werelds Rykdom; Heerlijkheid en Thoon:
 Des Vleesches lusten; eygen Wille; en all
 Verloochnen doen / dien Leeraar ten gebal.

Winter-maand 1661.

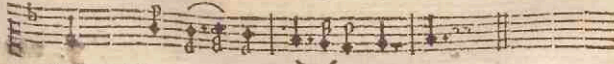
JESUS GETROUWE LIEFDE

voor de WERELD verkooren.

I.

H Et binnig straalen van de Zon / Ontschijnt

 ist in deez' Kommer: Oh! of dit Bogje klappen

 kon / Wat melden 't al een kommer?

II. 't Be^s

II.

't Bekommerd Hert hier treuren gaat
 Als 't zig / helaas! bedrogen /
 De Wereld / daar het Hert op staat /
 En zijn beloft' bindt logen.

III.

Alleen mijn Herder altijd stuurd /
 Na d'oude liefd zijn zinnen:
 Of 't wegg' een lang hertnekkig duurd' /
 Standvastig duurd zijn minnen.

IV.

Dies trekt mijn Hertje nu zo zeer /
 Zo zeer / en ik zal 't wagen:
 Want die my haare Min bi' en meer
 Haar Minnen zijn maar blagen.

V.

Maar blagen / die thans ober gaan /
 En met een Schigt berballen.
 Ik zie alleen mijn Herder aan
 Standvastig onder allen.

VI.

Maar of 't u miste blinde Maagt /
 Al vast verliest g' uw lusten.
 't Is zeker die geen lust gewaagt /
 En bindt nog Heyl nog rusten.

VII.

Dus meym'rend trek ik na mijn Zou /
 En wagt hem in deez' Tommer.
 Oh! of d't Bosje klappen lion
 Wat melden 't al een kommer?

x May-maand 1659.

J. van **LODENSTERN.**

UYTSPANNINGEN,

III. DEEL.

Behelzende eenige

STIGTELYKE INVALLEN

Op verscheydene

VOORVALLEN.

PSALM XXVIII: 5.

Om datze niet en letten op de daaden des
 HEEREN, nog op het werk zijner han-
 den; zo zal hyze af-breeken, ende en zalze
 niet bouwen.

Heer van Zuylichems Oogensttroost.

----- Alle Beesten zien,
 Maar Godt heeft onze Ziel met beter ligt ver-
 zien;
 Daar slaat een andre straal na binnē op wat rij-
 kers:

KLAAG-LIED

Voor

JESU CHRISTI GEMEYNTÉ

tot UTRECHT,

TE KLAGEN

*Over het droevig Af-sterven van den zeer
Eerweerdigen, Godzaligen, Welgeleerden*

D^o. JUSTUS van den BOGAARD,

Christelijk in den Heere ontslapen den
9 in Grasmaand 1663.

KLAAG-

UYTSPANNINGEN! KLAAG-LIED,

Over het Af-sterven van

Do. JUSTUS van den BOGAARD.

I.

I Israëls Heyz! Israëls Heyz! Ons Vader /
 Vader! ah! waar heen? En laat gy ons /
 uw arme Klubb' / alleen / Om slegt te klagen?
 Creurige Dagt! Stikduystre Dagt! Men tell'
 u onder d'andze niet / Als zo een Ligt / zo klaar
 een Ligt verschiet / En zwijmt in 't dagen. Ah!
 dat onz' Ogen maar Spzingen waaren! om 't
 misbaar Dagt en Dag // Dagt en Dag // Ah! ah!
 ah! Stadig in beslag Ah! ah! ah! ah! ah! Wyt
 te jamm'ren Dagt en Dag! Nu is ons vzeugd in
 traan

traan / 't Wolijft Psalmen al gebaan: Craanen
 zijn / Syjs en Wijn // Craanen zijn d' Eenige
 geneugt Daar ons Ziel nu vzeugd Vind' / en
 rampig zig verheugd. Wat schooner Zon was
 deez' op d' Erde. Wat ligt aan d' Erde! En laag!
 en laag! eer 't Middag wierd Zinkt al zijn
 weerde! Gepynzen / (Ziel) om zulkte ligten /
 Zijn nieuwe Schigten: Zo zu 't / zo zu 't
 want traan op traan Ong maar verlig- ten.

II.

Daar legt de Kroon! Daar legt de Kroon
 Van Zions Hoofd helaas! in 't Stof:
 Daar breekt die Gulde-mond zijn reden of /
 En zwijgt in d' Warde.
 Mond / die een Kots / hart / sturs / sterk / trots /
 Vermaalen stond als Stof / tot Heyl;
 Of harden / dat hy / 't Magher of een Steyl
 Zig openbaarde.

Mond / die het Hert geroerd
 Dooz de Zal'ge paden voerd /
 Als hy troost // 's Hemels-troost // 's Hemels-troost,
 Myt het Hemelsch-bloed / 't Eynbelooze zoet /
 On-uytspreeklijk zungen doet
 Als hy de Deugden pyjst /
 Kundig leerd; en kunstig wijst;
 Met een woorz / Dat bekonz // Aldie 't hoorz;
 Met een staage tred / Deugde-waardz gezet
 Wonder Heylig wonder net.
 Mond / daer de Geest zijn diere zugten /
 On-spreekli' re zugten
 (Die 't Hert doozzoekt / verstaat de zin)
 Dooz / uyt-wond-zugten;
 In woorzen bestig / magtig / wigtig /
 Geest-rijk / boozigtig /
 (Oh! doodig Hert! dat niet meed ging!)
 En altijd stigtig.

III.

Daar legt de Kroon! Daar legt de Kroon
 Van Zion / met dat Hert / dien spzing
 Van Wylshyep / dat in rugm een omtrek wing
 Veel groote zaaken.
 Die volle bozst! Die Zionz bozst
 Met duyzend dingen in een uur /
 Als pder 't zijn nam / kond met zoet / en zuur
 Zo heylzaam staaken.
 't Verstandig vzeyn oh! oh!
 Altijd zunber van bezog
 Dat te Wagt / Dagen Dagt // Dat te Wagt
 Ober Zion stond / En genas haar Wond /
 Met raadslag van Duyzend-pond /
 Die pder een te baat
 Komen kond / en woud / met raad
 Die een stut // Die een kruk / Die 't geluk
 Was aan pder een Dien Jaaren / of Ween /

Of Armoede t'ziddzen been.
 De Bynken Spyzen / Raakte Leeden
 Medogen kleeden
 Had hier gena ten loon / maar nu /
 Des Hemels-creeden /
 Was Kerck of Ziel in nood / wy zagen
 DE MAATS herdagen /
 Zo wijs / zo wijs / zo pal stond hy
 In alle slagen.

IV.

Bedukten stutt / Der Wezen schut /
 Der reddeloozen toerberlaet /
 Die wijsfelijk der hoopeloozen staat
 Wist t'onderschragen.
 Der Heyl'gen troost // Der Heyl'gen troost /
 Der Goddeloozen schryft (als 't Woord
 Begon / dat 's Hemels Lieveling bekoort)
 Legt nu verslagen.
 Kerm bitter al wat leeft!
 Wat verstand van kermen heeft;
 Dient u raad // Weeze u baat // Kerck u raad
 Raakten u gewaad / Droomen u Cieraad /
 Of verminderd / of vergaat.
 Kerm kindzen Jong en teer /
 Zo een Leeraar leerd niet meer.
 Rabeloos' / Reddeloos' / Hoopeloos' /
 Dien der Menschen raad / Of Godts Tigt verlaet /
 Kerm! want zo een Zuul vergaat.
 Den eenen Heubel van elende
 Laat zijn stem zende /
 Den and'ren toe / tot dat den galm
 Bezwijkt in 't ende.
 Laat nu byn Zions Liedzen zingen /
 En stil neer zagen /
 Of (heft den Geest haer Hemel-waard)
 Maar zugtend hygen.

Stilte, of Rust.
 V. Daar

V.

Daar is de slag // Dien lang boozzag
 Zo menig Leeraar (u gelukt
 O Utrecht! en u doebig weer ontrukt)
 Uw Zonde is d'oozzaak:
 En zo gy 't Hart // Nu nog verhart /
 Gaat in uw oude ranken boozt!
 En Woord / nog Zeg'ning / nog Roede en hoozt;
 Dit 's maar een boozsmaak.
 Ziet my daar eens den blik
 Van uw Vaders toorn / ten schrik;
 Om uw rust / En uw lust / Dien gy bluft:
 Om uw doodigheid: Ongevaelligheid:
 Overloof-ja Geestloofheid
 Gy hebt dat Woord (wiens kragt
 Gantsch de Werld geboeld) veragt;
 En zijn ra'en // Niet verstaan // Niet gedaan /
 Om dat u het Oog / Na de lusten doog:
 En dooz 't zienelijk bedroog.
 De Schatten der Godloofheid zoeken /
 Verbaarlijk Bloeden /
 De Werld in Vracht te hoven gaan
 In Haat / in Doeken /
 De Droomen schelden met uw naspraak
 (Der Herben na-waak)
 Utrecht! Utrecht! uw Spijze was;
 Dit 's nu de na-smaak.

VI.

Godloozen stil! Stil! Spotter's stil!
 Verblijd u niet / en staakt uw lag;
 Want schoon ik viel / en in het dugster lag
 Godt zal mijn Tigt zijn.
 Maar u! maar u! Maar u genaakt
 In dezen bal een bal / die Hert /
 En Ziele zal ten eyndelooze smert /
 En meer van wiget zijn.

Daar legt dien Bron / die Tong
 (Die maar tot uw Heyl ontspzong)
 In de Dood; // En die Dood / Is uw Dood /
 Want uw booze tred / Helle-waards gezet,
 Gaat nu derwaards onberlet.
 Die Medicijn houd op /
 En uw blijdschap stijgt ten top!
 Heylig Kragt! Heylig Kragt! Heylig Kragt!
 On-naspeurelijk / On-beschuldighijk /
 Als 't verdoemd / ook p'ijzelijk!
 Maar! maar wat zie ik ginder komen?
 Een troep van Dromen?
 Haar oog ten Hemel? Godloos-rot
 Nu moogt g' schromen.
 Nu zullen 's Hemels Blikzern steeken
 Op u zig wreken:
 Haar Zeg'nen zelf uw Bloeken zijn.
 Hoozd wat g' smeeken.

VII.

Heylige Godt! Ons Vader / ach!
 Wy hebben tegen u misdaan /
 En daarom doet g' 't ons dus hard berstaan;
 Wy willen 't dragen.
 Blijft g' dan niet // Ons Vader? ziet
 Ons schulden in den Heyland aan /
 Zo zal het kwaad dat u tergt ondergaan /
 En uw Heyl dagen.
 Neemt g' ons Leeraar weg:
 Zend uw Geest in plaats / en zegg'
 Ist uw Heer // Ven / en keer / U veel meer
 Dan opt Menschen-mond Menschen leeren stond'
 En ons dzuk verdwijnd terstond.
 Neemt g' ons zorg op uw:
 Maakt / en maakt ons ijaters schuto /
 Dooz uw Leer // Tot uw Eer // Haar bekeer?
 Of sla met uw staf / Ven van 't Hooren af
 En verstopf 'er heen als stoff.

Maar ons wilt in uw guust weer geben
 d'Leeraars ten leven ;
 En dubbel zeg'nen die by ons
 Nog zijn gebleven ;
 Ja gy zelf blijft by ons / o Vader !
 En trekt ons nader :
 Hy ga die gaat / gy zyt en blijft /
 Ons levens-ader.

VIII.

Dus bibben nu / Die troepen u /
 Dien gy ten leven hebt geschikt :
 En die van hem in dooſſehyd zyn verkwikt
 Dooz Heylige Godts-ſpraak.
 En ! zie de traan // Zie 't knielen aan
 Der Lamm'ren / wiens zeeboudigheyt
 Hy onderwees / en gy hebt toe-gezeend
 Uw eerw'ge Godts-smaak.
 't Geroep van rugg' en erm /
 't Wrood en trooste-loos gekerm /
 Dien zyn hand // Hulpe zand / Die zyn hand
 Zwiggend deed' / o Heer ! Hoozd / en zend ons weer
 Zulke een boozbeeld van zyn Leer.
 Wy willen niet meer dooff
 Wan u zyn booz ongelooft :
 Nog de lust // (Die gebluft // Dlenig kufft)
 And're lusten hzoen / Dleeschegs kragten voen /
 En den Geest ngt-bluffchen doen.
 Nu smaden wy des Werelds boozbeeld
 By u heroozdeeld ;
 Daar legt / daar legt / daar legt den top
 Die niemand boozbeeld.
 Zend ons des Hemels kost'lykheben
 Het heugden-lieed / en
 Wy zullen Tijf / en Ziel / en Zin
 Dooz U besteden.

Aandagten op 't zelve voorwerp.

Vraag niet / waarom den Hemel staat met zo veel
 plagen /
 En Bogaard weg ruikt? 's Lands onbzaaglijke ho-
 vaardy;
 Verkeerde zugt tot Werk-of Landen-heerschappy:
 Veel hoong den N A A M dooz vloelt of laster toe-ge-
 dzagen:
 Den Rust-tijd rust-en nut-loos zondig dooz geslagen:
 Het Kind hardnelikig leer-en tugt-loos op-geboed:
 Den haat/den twist/de wraak zo graagelijki geboet:
 't Onreynne stankt en sno dooztrapte Kuyshedenlagen:
 Den Buijk-bienst / oberdaad / dzinkt-snoep-en iel-
 kerny:
 Het ongeboode Vleesch: de yzagt in Couery:
 Den weereulozen 't zijne ontruikt / en stout genoten:
 Dooz leugentaal der Menschen onneming ver-
 nielt:
 Dooz lust en eygen zin des Waarheden Leer ontzielt
 Bestraft / en ongeheeld / den Hemel heeft verdzoten.

't L'vodieesch Geslagt in doode lauwighedy:
 Den Godtdienst lust / nog eer nog aandagt te belyn-
 zen:
 En tegen 't straffend Woorde hardnelikig op te ryzen:
 Des waarheden fragt niet zien dooz ongevoeljk-
 hedy:
 't Waarhedy Woorde / veragt dooz slapend' agtloos-
 hedy:
 Of/al gehoorde/onmagtig plaatse in 't Hert te werben:
 (Vraag my niet meer) die doen een Leeraar levend
 sterben /
 Dat is; onnut / en dood zyn / eer zyn Ziel verscheyde.

Maar / hem in zuiver ernst verdrietig tegen loyen :
 Dooz haat zijn arbeud hem met hoon te doen beko-
 pen :

Dooz af-gunst zynen Naam bekruppen : is hem
 schier

De inzedste moozd. Men zoud hem al het kwaad
 wel wijten :

(Woud 't Godt) Men zoud zijn Hert met smert in
 stukken rijten :

Men zoud / Werd! zeyd den Hemel zend hem liever
 hier.

Dies trad hy Bevolwaarts / als 't zo den Hemel
 schikte /

En Heyligde zijn laatste Beed' ten Bedst-stoel /
 Om steruend / dooz zijn BEELD en Leer zyns le-
 uens-dael

Op 't NETST TETREFFEN, daar hy zo veel Jaar
 na mikte.

Een Leeraar sterve al staande (zeyde hy) en verkwikte.
 Wie 't zag dooz STERK GELOOV LANGMOE-
 DIGHEYD, en in

Zyns boodhs benauwttheyd ZIG TE BUYGEN NA
 GODTS ZIN.

Och! of Godts Kerk haar trouw standvastig noyt ver-
 wrikte!

En elkeen leerde dooz zijn nutste lesse / Het goed
 Te wikken, hoe, en met wat oogmerk hy het doet!
 (Zeyd hy) en / Mede-dienaars! diend Godt als een
 Eenen

Zo vreedzaam. Wijs, maar list verslinder d'eenvoud niet.
 Hebt zout in u, als gy naar eendragts doelwit schiet.
 Leer (Utrecht) sterven en daar voer Elias heenen.

GRAF-SCHRIFT.

Vroome / Onvroome / Hater / Vriend / Blind /
 Leerling / Weente / Weeze / Arm!
 Uw Troost / Schizik / Lieber / Vriend / Tigt /
 Leeraar / Schild / Schut / Scherm /
 Legt onder deze Steenen // Gaat BOGAARD by
 beemnen.

EEN ANDER.

Vraagt gy (Lezer) wie hier legt?
 Met een Woord is u gezegt:
 't Is BOGAARD,
 Wie BOGAARD? vraagt dat niet / want die hier
 onder leyd
 En was niet van 't gemeen:
 Daar geen gemeen en is / en is geen onderscheyt;
 Daar was 'er niet van een
 Wat BOGAARD? bezen kend men maar doo' zig:
 gy moet
 Het by zijn Naam verstaan:
 Kend gy hem niet; denkt by / wat moeyten ymand
 doet /
 Daar 's geen beschryven aan.
 Die hier (Lezer) legt / zijn leven
 Heeft hem zelve waar beschreven.
 Wn schild'ten wel met Traanen het versterff:
 't Is waar / en het; dog 't is maar Water-verff.

UYTSPANNINGEN:
OP DE DOOD

van zekere Bejaarde

GODSALIGE DOGTER:

Kan gezongen worde op de Wijs:
Hertknagend onverzettelijk nagt gepeyns.

I.

DE Zalige M. D. schoot uit den Droom /
Het Hert spong lofs / de Cong brak uit den toom
Wiep overluid / waar zijt gy nu? Mary! Mary!

II.

Mary! oh! mogt ik hebben met u gaan /
Waarom gaat gy / en laat ons troostloos staan?
En laat / dat gy te stutten pleegt / het Hert Vol smert.

III.

Mag ik niet met u gaan! neemt slegs mijn Ziel
Mijn Lust / mijn Hert / (oh! of dat zo gebiel!)
Met u van hier / dat hier dees Romp mijn Lijf

IV.

Maar blijf.
Want daar gy gaat Marye zult gy zien
't Onzienelijfs / 't onzeggelijfs: en bi'en
Mijn Hoofd / mijn Heyl / mijn Hert. Oh! of ik daar

V.

Ook waar?
Zeg hem / dat ik hier op der Warde blijf
Van liefde krank / zijn Lam / zijn Bruid / zijn Wijs /
En dat ik voor het lest / hem Dag en Nacht Verwagt.

VI.

Mag ik u van niet volgen in 't gezicht
Van Glorj / wil ik by 't genaden-licht
Mij zetten in uw voetstap / en mij spoe'n Te doen /

VII.

Dat gy op Ward zo onverbriet lijfs beed /
En / is het wel doen Hemel / mijn Ziel leed
Maar tijd verleng / en krijg te beter Kroon

Ten loon
EEN

E E N A N D E R

Kan gezongen worde, op de W y s:
Daar zie ik 't Heylig Priesterlijk gewaad.

I.

Daar leyd helaas! daar leyd die diere Mond /
 Die steedſ als 's lebens Aber open stond
 Met dauw van Wijsheyd gulzig obergoten!
 Daar legt / daar legt die diere Mond gesloten!
 Nu zal dien dauw / dat pit / dat merg / dat zey
 Dat Hemelsch-vogt van waare Weetenschap /
 Dat Chrysti kindzen gratig swamen zuppen
 Met die gesloten Lippen niet meer dzuppen!

II.

Maar nu zal zy dat levendige zey /
 Dat Hemelsch-vogt van waare Weetenschap /
 Dat haare Mond in Gzaty plag te schinken /
 Van Jesu zelf in volle Glorij dzinken.
 Oh! dien dat reulwig Woord zels over giet!
 Wy nog beneyden 't u / Maria, niet
 Maar klagen wie zal 't Jonge by ons leeren?
 Wie Groot en kleyn zo wijslyk balanceeren?

III.

Wie doet na bees' ons op gaan 't Dzeede-lygt?
 Wie wijst nu elk zo heplighlyk zyn pligt?
 Wie zal met my de Godt-berlygt 'de Schaaren
 Dooz dupstre Rijb heen / zoeken of vergaaren!
 Wie zal met my gaan daar 't zo Heerlyk straalb /
 Daar 't zalig Woord en Doedzel werd erhaald?
 Wie zal met my gaan dekken Chrysti Leden?
 En 's Kustdags byne tyd zo wel besteden?

IV.

Wie zal met my: Maar neen: ik stut mijn klagt
 En zwijg / want zo viel my daar in gedagt;
 Leyd Chrystus u in Glorij my in Gzaty /
 Zo is maar tusschen u en my wat spaty.

Aanspraake aan

Juffr. CLARA VAN DER BURG;

Huysvrouw van den Ed. HEER

JOHAN VAN BLEYSWYCK,

Oud-Burgermeester der Stad Delft;

Over 't Overlijden haars Susters

Juffr. CATHARINA VAN DER BURG;

Waarde Nigte,

I.

H Af-gesleeten droefheyd stelpen Met ver-
 troosting in den Wond / Met vertroosting in den
 Wond! Is den half-genezen helpen Met den
 Nagel in de Wond; Met den Nagel in de Wond;

II.

Dage ik eerst: Maar nu herhaal ik 't.
 Daar de tijd de droefheyd slijt / Daar de tijd *Et.*
 By die geldt dat / daar bepaalt ik 't /
 Daar gy / (Nigt) niet onder zyt. Daar gy *Et.*

III.

U zijn Hemel-lichte reben
 Beden van u' Lijbzaamheyd; Beden van *Et.*
 En het Herte zo te bezeden
 Word dit noyt genoeg gezeyd. Word dit noyt *Et.*

IV. Nigte,

IV.

Nigte, wat is zy gelukkig!
 Die de zwaare Wereld scheidt. Die de zwaare Ec.
 Altijd tranig / altijd drukking
 Eens gelijk heeft af-geleyd! Eens gelijk Ec.

V.

Daar de Vleugelen haar doegen
 Van 't geloobig Schemer-licht: Van 't geloobig Ec.
 Praagt haar nu in vol genoegen
 't Eeuw'ig glorieus gezigt. 't Eeuw'ig Ec.

VI.

't Zoet gezelschap / dat ze op Warden
 In een laage Hutte zocht / In een laage Ec.
 Werd haar nu in grooter waart' / en
 Hemel / Heerlijk toe-gehoort. Hemel Heerlijk Ec.

VII.

't Hemelsch-hey2 der Cherubymen /
 Seraphymen van om hoog Seraphymen van Ec.
 Doen haar nu den druk verduynen /
 Met haar Jesus in het oog. Met haar Jesus Ec.

VIII.

Ziele spij2 in Warde-baten /
 Schaars in Tett'ren en Franch'n: Schaars in Ec.
 Daar zal 't hong'rig Hert de maat / en
 Jesus zelf de Leeraar zyn. Jesus zelf Ec.

XI.

Hier gehuyst / en hier zo beerlijft
 In een phijnst Vleesch en Bloed / In een Ec.
 Ziet nu zonder Vleesch en Heerlijft
 't Ongebleeschde Vleesch te moet. 't Ongebleeschde Ec.

X.

Nu haar nagestaart na boven
 Tot het ongemeeten Klar: Tot het Ec.
 Doo2 het ongezien Gelooen
 Ongezien en onzigtbaar, Ongezien en Ec.

IX. Moer

XI.

Moeten hier nog weynig Dagen

Zijn besteed in Craan en zugt:

Zijn besteed Ec.

Taat het ons gedulbig dzagen /

Plugt de Tijd ons moente blugt

Plugt de tijd Ec.

XII.

Hier zal 't Tezen ons vermaalien /

En de daaden van de Deugd:

En de daaden Ec.

Tot het WOORD ons zelf genaakt / en

Zu ons eyndelooze bzeugd. Zu ons eyndelooze Ec.

26 Wijn-maand 1658.

Stigtelijke Bedenkingen,

Op 't zalig Overlijden van

De zeer begaafde en Godzalige, Hoog-cdele

Welgeboorene Juffrouw,

Juffr. A N N A C A T H A R I N A

van L O C H O R S T,

Ontslapen den 29. in Wijn-maand 1669.

Z^{I.} gaat dat rijzend Ligt weer dalen!

Zo lukt het Anna 's Hemels zalen Geopend

in een oogenblik In weynig Maanden te beloo-

pen / Met korte moente te beschoopen / End' in te

springen met een suik.

II. Dat

II.

Dat ligt zo heilber / zo eenbuldig /
 In tegen-rampen zo geduldig /
 Gebaad van 's Hemels aangezigt /
 Zo lieffelijk zo effen moedig.
 Zo medelydig / mild en goedig:
 Een regten straal van Jesus Tigt.

III.

Zy stond voor dees na d'yd'le winden
 Van 's Werelds zoet (als d'andze blinden)
 En gaapte / maar genoegeloos:
 Tot dat haar Jesus kwam verschijnen /
 En die Zon deed het al verdwijnen /
 Wat oyt het onverstand verhoos.

IV.

Die Zon schoot zo een straal in 't dunster /
 En bulden 't Hert met zo een Tunster /
 Dat al het Tigt / maar dunster scheen.
 Zy lagte met bez Werelds vzeugde /
 Nu 't Eeuwige Heyl haar Ziel verheugde /
 Daar al haar blydschap in verdwween.

V.

De Pragt van kostlyke Gewaden /
 De tobery van Tijf-cieraden /
 Het sleepend kleed / den Flonker-ring.
 Was enkel d'zek / en niet te lyden
 By 't Deugde-kleed, en die gesmyden
 Die Jesus haar om d' Armen hing.

VI.

Den Hoofschien zwier in preutze Zaalen /
 Kon 't in haar Oog op bere' niet haalen /
 By 't kleyn Gezelschap van Godts Zoon:
 By Jesus Kribb' geen Ledikanten:
 By Jesus Kruys' geen Diamanten:
 Geen Gouden by den Doornen-Kroon.

VII.

Dit zelfzaam Tigt nauw 't oog bestraalde /
 Of met dien glansch in 't Herte daalde

Het Weeld van JESUS aangezigt:
 Dat JESUS leven haar deed' erven /
 End' al haar Eygen daadlijk sterben.
 "Niet Engens leefd by zulke een Tigt.

VIII.

Met vzeugde wy dit Wonder zagen;
 En wagt' den aanwas met de Dagen /
 En rijper Dugt / in rijper Jeugd:
 Als zig den Hemel schielijk op doet /
 En ziet / dat d'Eerd onweerdig op hoet
 Een niet dan Hemel-lueerde Deugd.

IX.

Des Werelds schemerende Neden
 (Zend Hy) en schatt' des Heerlijkheden
 Des Hemels na haar weerde niet:
 Te kostlijk / dan dat 's Werelds zotten
 Onkundig zult een glansch bespotten /
 Of trotzig kwellen met verdziet.

X.

Des Werelds hoog-gerezen schulden
 Staan vooz my langer niet te dulden /
 De Maat is vol / 't Besluit ten end.
 't En lust my zulke Deugden / in den
 Gemeenen val mijns Volkis te binden /
 Als ik mijn laatste plage zend.

XI.

Stralig zag 't Geloof des Hemels Zaalen
 Zig openen; en d'Eng'len baalen /
 En haalen 't Lam in Abzams-schoot.
 Daar is nu JESUS zelf haar Leeraar /
 En 't Hert / dat zo leerziekt mel eer waar /
 Verbuld / en al dien leerzugt doot.

XII.

Daar leeft / daar zweeft zy by de Chooren
 Der Eng'len / en der Eerst-gebooren /
 En vyz / en zonder scheyden meer;

Daar hoorde / daar zingt zo Lied'ren / Psalmen
 In d' Eeuw'ig' Hallelu-jah-galmen /
 Met d'aandagt van haar oud begeer.

XIII.

Daar zwermt zo nu / gedampelt mede /
 In d' Afgrond van d' Oneyndighede :
 In d' Afgrond van d' Oneyndig hede :
 't Oneynd'ge Wil / 't Oneyndig wel :
 't Oneyndig Woord / d'oneynd'ge Keden /
 (O Heylighed der Heyligheden !)
 Daar is zo dood / en zonder kiem.

XIV.

Daar 's Catharyn al heel verbzonken /
 End' in de Godt heyd weg-gezonken.
 (Zy had der hier een boozsmaak van)
 Dat 's uzolijk zijn in 's Hemels bezugden ;
 Of deugdzaam zijn in 's Hemels beugden :
 Gelukkig dieze na-zien kan !

XV.

Maar heyd ! daar zijn wy in den Hemel !
 En nog en ist geen tyd / den Zemel
 's nog ten Bloem niet upt gebuyld.
 't 's nu ja tyd : want hier te sterben /
 En 's Vleesch's lust in 't Vleesch te berben :
 Zo werd men berwaards op-gezuyld.

XVI.

Du is ons Hert te hoog geheben ;
 Ons oog en kan geen Craanen geben
 Om zo beklangelyk een Dood
 Wy roepen wel : Die deugdelijke !
 JESU-minners ! die lieffelijke !
 Die Hulp der hulpelooz' in Nood !

XVII.

Die ZUYVRE bloem, die CATHARYNE,
 Die ANNA vol GENADEN-mijne,
 Is van ons weg gerukt ! hela's !
 Maar als wy op-zien / en haar in den
 Maal-stroom van 't ALGENOEGZAAM binden /
 Wensch't yder / dat hy daar ook was.

Q

XVIII. Staakt /

XVIII.

Staakt / Dwaas! uw wensch: want ziet de stroomen
 Van d'Algenoezaamheid zig kromen
 Al vol-op aanbi'en in den Zoon.
 In Jesu is ons 't Heyl gegeven /
 In Jesu zijn wy weer ten leven
 Gebzagt / en staan wy Hemel-schoon.

XIX.

Uw Reden met haar valsche klaarheid /
 Zig pompel' in d'Oneynd'ge Waarheid,
 En schatt uw Wijshend dwaas te zijn.
 Zo zungt de reden-looze Reden /
 Zig (in die Zee van Zaligheden /
 Verbzonken) Bzonken in die Wijn.

XX.

Verzaakt de nietig' Ydelheden
 Van Goud / van Spys / van Pracht in kleeden /
 En wat het Schepzel u kan bi'en:
 Den Schepper zal 't u alles in den
 Maal-stroom van 't ALGENOEG doen binden /
 En in het ONZIGTBAAR doen zien.

XXI.

Uw wil, uw zinlijkheid / uw Lusten
 Doet stille zijn / en zaltig rusten
 In d'Oceaan van d'Euw'ge WIL.
 Zo dupfit men in de Zaligheden /
 Zo sterben al onz' rampen mede /
 Zo zijntw' als Anna Ceulwig stil.

XXII.

Oneyndig Heylig Lig! ons Dogen /
 Die dus lang d'Eed'le Ziel bezogen /
 Verlost eens van die Cobery!
 Doet ons met Anna zien de waarheid /
 End' overtuggt ons met die klaarheid /
 Zo werden wy van slaven / byn.

E Y N D E.

Op de Dood van de Godzalige Juffrouw

HELENA van SUYLEN,

Ontslapen tot Rotterdam den 14 Sept. 1673.

I.

S dan ons lot nog onder 't pak te hngen!

En mag Heleen van d'Ward ten Hemel stigen!

't Is goed / om dat het zo de Goedheyd lust.

Laat ons die Wyze Wijsheyd met' haar loben;

Op eenen Toon: wy hier / en zy daar boven;

In d'arbeyd wy / zy in de Zal'ge rust.

II.

Wy hooren haar in Heerlykheid gemeenzaam

met d'Eeuwighheid! op zingen 't Zalig eenzaam

In 't Engelen-choor; en volgen op dien Toon:

Ter eeren van den aanbangloozen raad-slag /

(En d'onseynbaare waarheyd houd den Waat-slag)

De wijl het Lam ons liefstijh leyd ten Chroon.

III.

Zy in den Hemel / wy op Aarden zingen

In 't kostelijh Musijk der Hemelingen

Hetzelve WOORD, dat booz den aanbang was
 Dat is, dat zijn zal: 't Eeuwig-levend Wezen:
 Gezongen van 't begin / en noyt volprezen /
 Daar Mensch en Engel zig noyt zat in lafs.

IV.

Die Heerlijkheyd, die Hoogheyd, Wijsheyd, Goedheyd,
 Die Zee van Algenoegzaamheyd, en Zoetheyd,
 Dien ziet / en daar verliest zy zig nu in.
 En al haar Hemel-bæugd' is Die te loven /
 In diep verzuim wat hier beneen / wat boven
 Geschied / ja domp'len van haar eygen zin.

V.

(Helcen!) zwijgt! zwijgt! zy mag om ons niet denken/
 Dien d'Eeuwigheyd zig zien doet / en het denken
 Met Hemel-bzank zo zalig Danken inaakt;
 Dat d'Eeuwigheyd te hoort schijnd om te schouwen
 Dat Heerlijk Tigt / en om den Lof t'onthouwen
 Van d'eyndeloze zoetheyd dien zy smaakt.

VI.

Laat ons genoeg zijn / dat zy met de Zielen
 Die in de schaduw van onz' Altaar knielen /
 Daar hoofd in rust steekt ter vervolging uyt:
 Ent'zaam met liefde vol verwonderingen /
 Ter eeren, en om d'uytvoer, smeekend zingen
 Van 't Heylig, Heylig, Heylig-wijs beslunt.

VII.

Wy zijn nog op den weg / end' / eer wy scheyden /
 Booz Woord en boozbeeld derwaards heen te leyden:
 Helena's Voor-beeld dien' ons tot een baak.
 Die liefde tot d'onzienelijke waarheyd:
 Dat oog op d'al-opgehelderende klaarheyd,
 Derby 't geboel / en 't zienelijk vermaakt.

VIII.

Die minnelijke Nedrigheyd, van allen
 Gelliefd' / end' pder dierbaar / weg-geballen:

Dat

Dat opregt Hert: dat vriendelijk gelaat;
 Die Ziel geoeffend in het mede-lyden:
 Der armen hulp: der treurigen verblyden:
 Der zwakken Zuyl: der raabeloozen raad:

IX.

Der Jongen oog: een steunzel voor de Grijsheyd:
 Die liefde tot des Hemels-diere Wijsheyd:
 Die wijsheyd in des Hemels-school geleerd;
 Want dat was 't leven van Heleen; en eben
 Zo leeft men hier / om eeuwig zo te leven /
 Zo treed men heylzaam Hemel-waards / van d' Eerb.

X.

Dus is Heleen de wankeelbaare Baaren /
 Van 's Werelds Zee / gelukkigelyk ontbaaren;
 En raakt dooz zo veel Stozmen / en gedruys /
 Al zingend (in 't gebaar van Klip en Stranden)
 Maet hulp der Winden zelf / ten zal gen Landen /
 Zo lang beoogt / haar lieben Daber t' Huns.

XI.

Dat is / na Jesus Less' / zig zell' ontkruppen:
 Dat 's d'enge Poozt dooz ootmoed in te sluppen /
 Zo werd men Nier by 't on-begreepen Al:
 Zo zinkt ons ligt by d'eyndelooze klaarheyd;
 Zo sterft men om te leven by die waarheyd;
 Als men van d'on-beoogbaar hoogt' het dal.

XII.

Des Hemels Heer wil wis het Tand verlaten /
 Want ziet! hy pakt zijn kostelykste Datan /
 En laat het Haf / den droessem van de Wijn.
 Nu past ons in den stank der slimste tijden /
 Al' arbeyd / sinert en smaadhend by te lijden /
 En Datan van zijn Heerlykheyd te zyn.

Op den aanvang des Jaars.

Gemaagt

I.

Daar is het Oude-Jaar verbluënen / Het
 Nieuwen in zijn plaats verscheenen / End' ik de
 zelve die ik was: Daar duyzend die 't met my
 begonnen (Den bzaad haar's Lebeng af-ge-
 sponnen) In 't Oraf geworpen zijn tot Wsch.

II.

My heeft des Hemels Wijze Keiden /
 Dooz duyzend Kampen heen doen treden /
 Ter eeren van zijn Heerlijkheid /
 Ten uitroep van zijn wondze Naame:
 Duyk! duyk! mijn Ziel / gy moogt u schaame
 Van dezes Jaars nalaatigheid,

III.

De Zon Drie-honderd-zestig maalen
 Den Him ontworsteld / heeft zijn Straalen
 Op my doen dalen / en zijn fragt /
 Zijn glans / zijn ligt / zijn bzugten mede
 Heb ik in snode onbankbaarchede
 Zijn Schepper niet weer toe gebzagt.

IV. Het

IV.

Der Druyben-bloed / der Carwen nieren / Deut.
d' Onnosse Land en Water-dieren / 34: 14.
Die hebben my den Fisch bereyd:
Maar ah! de kragten die zu gaven
Heb ik den Geve van die haben
Ten dienste niet weer aangeleyd.

V.

Wel Dystig-maalen is gekomen
Den Dag / dat ik / en alle Droomen /
(Ons daaglyk werk gestuttet) niet
En beeden / dan ong Ziel verlugten
In Woord en Zang : waat zijd de Drugete
Die zulk een weldaad na zig liet ?

VI.

Wat zijn de Zaligenbe Heben
Met Hert / en Ooren onbesneden
Dit Jaar onbzugtbaarlyk gehoord ?
Die leerden troben alle zaaken
Mijn eyged wil en lust berzaaken :
Waar is de kragt van zulk een Woord ?

VII.

Wat waaren al die zoete galmen
Van zo veel Lied'ren zo veel Psalmen /
Dan enkel galmen en geluyt
Wat zo veel Beden zo veel Sugten /
Van Ziele-looze Stem-geruyten /
Dan sugten zonder weder-stuyt ?

VIII.

Za / ov mijn Ziel en kond niet heeten
In 's Hemels diere Ziel-geregeten
Het Pleesch van 's Hemels waare Gode
Zo dikmaals zonder lust verstootten :
Zo dikmaals zonder smaak genoten /
En des genoten zonder not.

VIII. VIX

IX. Mijn

IX.

Mijn Schepper! die mijn Ziele-lragten
 Geinaakt / den rang van Dag en Nagten
 Gesteld hebt in het ronde Jaar;
 Maakt / bid ik u / mijn Ziel boozigtig /
 Dat ik mijn Dag' en Jaaren twigtig /
 Tot uwen dienst zoogbuldig spaar.

X.

Wilt gy my nog het leven lengen
 En daaglijks 't zoete Zon-licht brengen /
 En voeden my met Spijs en Drank:
 Uyt uw hand wil ik 't al ontfangen /
 En dooz uw Geest aan uw dienst hangen
 Mijn Jaaren al / mijn leven lang.

XI.

Dat heylzaam Woord doet my na bezen
 Met aandacht hooren / yber lezen:
 Schep / Schepper / in my meerder lust.
 Aan Zugten / Beden / en Gezangen
 Doet 't Hert al zugtend blyven hangen /
 Tot dat het rust in u zyn rust.

XII.

O! Hemelsch Brood! en Zalig Manna!
 (Daar ouwlings menig Heylig Man na
 Verlangde) zy mijn Ziele zoet!
 Dat al des Werelds lefkerheden
 Van Spijs / Drank / Kleed / en bertelsheden
 Daar by maar stauk zyn / rookt / en roet.

XIII.

Leerb my / Heer / kennen mijn verbuuren /
 In Jaar / Maand / Weeken / Dagen / Uuren
 En ogenblikken: dat ik ken
 Waar Blik / Wur / Dag / Week / Maanden Jaarē /
 Al stille zwiggens heenen vaaren:
 Tot dat ik hier niet meer en ben.

XIV. Jaar /

XIV.

Jaar/ Maand/ Week/ Dag/ Ur/ Ogenblikken
Leerd my / mijn Vader! zo te schikken

Dat ik des Hemels Leere leer.

Ja leerd my waare Schatten gaaren

Ten tijd / dat tijd van Maand' en Jaaren /

In zalige Eeuwighyde verkeer.

Louw-maand 1662.

NIEUW-JAARS GEBED,

Om Lust tot en in Godts Woord.

I.

O Heuydig Ligt! die 't Hemels Heuz ge-
staakt Hebt in zijn vaste dzeben: En na dien trant
u Woord hebt vast gemaakt / In 't Nieuwe-jaar
schept my een nieuwe lust Die noyt en werd geblust
Ma 't Goddelijke Ligt met Hemels-byer geschreven /
Verheben roem van 's Ziels volmaakte rust.

II.

't Gesternt gemess' geboegeijck gepaard /
 Hebtg' aan den Mensch gegeven;
 Maar voor uw Volk een beter Ligt gespaard.
 In 't Nieuwe-jaar schiept my een nieuwe Lust:
 Die noyt en werd geblust /
 Na 't Goddelijke Ligt met Hemels-lyer geschreven /
 Verheben roem van 's Ziels volmaakte rust.

III.

Waar toe zou 't ligt van Zon / en Maan / en Ster
 Ons dagelijck doen leven?
 Moet / leydet! dit Ligt altijd staan van heer?
 In 't Nieuwe-jaar schiept my een nieuwe Lust:
 Die noyt en werd geblust /
 Na 't Goddelijke Ligt met Hemels-lyer geschreven /
 Verheben roem van 's Ziels volmaakte rust.

IV.

Daar vangt dien Held zjn o'zbening toe'er aan /
 Van u hem door geschreven:
 En waarom zoud uw gunste stille staan?
 In 't Nieuwe-jaar schiept my een nieuwe Lust:
 Die noyt en werd geblust /
 Na 't Goddelijke Ligt met Hemels-lyer geschreven /
 Verheben roem van 's Ziels volmaakte rust.

V.

Verligt zjn glans des Werelds bypstreken hoek?
 Wat is uw Ligt ons eben
 Als d'onlust van een toe-gesloten Boek?
 In 't Nieuwe-jaar schiept my een nieuwe Lust:
 Die noyt en werd geblust /
 Na 't Goddelijke Ligt met Hemels-lyer geschreven /
 Verheben roem van 's Ziels volmaakte rust.

VI. Laat

VI.

Laat liever 't oog nog Peerl nog Diamant /
 Nog matter is verheben /
 Opt zien / dan blind zijn booz dit dierbaar panb.
 In 't Nieuwe-jaar scheidt my een nieuwe Lust:
 Die nouw en werd geblust /
 Na 't Goddelijke Ligt met Hemels-byer geschreven /
 Verheben roem van 's Ziels volmaakte rust.

VII.

Maar is mijn Hert in Schepzelen verstrikt /
 't Verbusterd Hert gebleven?
 Helaas! dooz dooze Schepzelen verstrikt!
 In 't Nieuwe-jaar scheidt my een nieuwe Lust:
 Die nouw en werd geblust /
 Na 't Goddelijke Ligt met Hemels-byer geschreven /
 Verheben roem van 's Ziels volmaakte rust.

VIII.

Maar als de Zon geen Krugb te boozschijn bzengt
 Als naar een berschen Regen /
 Die d'Harde-zap en ons de Dzugten schenkt /
 Zo doer in 't Nieuwe-jaar een nieuwen Geest /
 Die met my lezend leest /
 Op 't Hert dat boze en boog is / dalen als een Zegen:
 Van spruyt mijn Heyl / maar Heer / uwz Naam Cer
 meest.

UYTSPANNINGEN AANDAGTEN

Over d' Elende van Godts-Volk in Piedmont,
in de Jaaren 1655. en 1663.

INLEYDING TOT DEN TREURZANG

I.

O **Ud Alpisch wijs-bermaard Geberg /**

Dat u Sneeuwige Coppen ten Hemel strekt

En met u kruyn de Wolken tergt / Zeg ons op

wat u schaduw booz gruw'len d'elit? Zeg ey!

waaron der rechtbeerdigen Psalmen / Zo dof /

zo treurig gaan en troosteloos? En wat u klisp-

pen zo doof weer boet galmen? Zijn al u kruynen

nu geneugtelooſ? Daar Jacob eertyds plag /

Al

Als hy zyn Rachel zag / Zijn Snaaren ter eere
 der Godtheyd te slaan / Daar hooren wy niet
 als Creur-psalmen gaan.

II.

Wat wonder / dat ons stepte zwijgt /
 Als het Hemelsch-geslagte zyn Luychen staakt /
 Als Zion zigt / als Zion higt /
 Van in Hemel nog Ward' is dat ons vermaakt.
 Beeren en Cygers / verschrikkelijke Teeruten /
 Loopen en rooben door ons Dalen heen /
 Dus wy en hooren dan pzelijk schreeuten /
 Vermengt met Zions beereijk getween ;
 En 't grouwlijker geluyd
 Van 't al vermoordend Kruyd /
 't Gebulder van 't naare Geschut en Crompet.
 Niet zeldzaam ist dat ik mijn Toon daar na zet.

III.

Onnozel zat mijn weereloos Volk /
 En ik kweekteze tusschen mijn stepten in :
 Het hoorde niet van 's Hemels-tolk
 En het agtet en zotte maar zulke getwin.
 Als mijne toppen van Sneeuw boven grjssden /
 Ruyfchten de Winden door 't kloozn in het Dal /
 Dat met wat Oly haar Kinderen spjssden /
 En 't Bloed der Druyben was Drank door hen al ;
 Zy kreukten niet een Mensch :
 Zy sturden niemands wensch :
 Een Werld op haar zelven / dien eere nog goet
 Haar Dalen deed laten / of roerbe 't gemoed.

IV. Godts

IV.

Godt's Zoon was nauwlijks op-gestaan /
 En het Ardrijck betwelbaad met zo een Ligt;
 De Boden nauwlijks uyt gegaan /
 Of 't Ligt wierd in mijne Vallien gestigt.
 Wondere trek van de Godlijke goedheyt /
 Komen had d'Arde betoverd: en thans
 Dekte den Hemel vooz Komens verwoedheyt
 In my de waarheyd en haar Heyl'ge glans:
 Het onberdend beslyt
 Kroos mijn Vallien uyt /
 Om daar te bewaaren / de Waarheyt sius /
 Den toeylgt der Droomen / der Godlozen kruys.

V.

Der Vroomen toeverlaat: die 't Ligt
 Van de Waarheyt vooz 't nebelig Komen heen
 Met hzeugde kregen in 't gezigt /
 En zig voegden met my vooz de Waarheyt aan een.
 Dredige toeylgt als o' ysijske klautwen
 Van 't Zevenhoofdige Beest helsch verwoed /
 Cragtede 't Hemelsche zaad te benauwen /
 In doost na 't kostelijc onnozel Bloed:
 Vooz Zion's armen hoop /
 Die herwaards zig ter loop /
 Onder mijn schad'wen begaven / en stil /
 Beleefden met ons 's Hemels Waarheyt en Wil.

V:

Der Bozen-kruys, want als het Ligt (zwalkt /
 Vooz de Dampen van Menschen-breyn wierd be-
 En Christi Bruyd Ontmaagd / Ontstigt /
 d'Eenboudige Droomen verwonne / verschalkt;
 Schoten die Stralen in 't dypstre geweten
 Der dypsterlingen / en ontbesiten 't kwaan /

Dat zy wel wisten / maar niet wouden weten /
Die des uytbozsten in onzoend' ren haat :
Cyans was de tijd herbult
Van 't Heylige gebuld /
Als 't magtrige Babel zig dzonken in Bloed
Zoud dzinken / en trappen Godis Bruyd met de voer.

VII.

Dus als de dunstere ontweetenheid
Onze Straalen zag schitteren van Heynd' en beer /
Kiep zig de Tijd te verite / en zepd ;
Deze straal was den daal van ons not en eer :
Ziet dit de Wereld zo staan top verlegen :
Wie ziet den Dag / en blijft steeds in den Dag ?
Hemel / en Warbe laat ons byn bewegen /
Rechtlijke tugt / en al des Werelds-magt :
End' wilb den Hemel niet /
Of zwigt het Wardsch-gebied /
Zo moet het de Hel doen ! Mit berste daar uyt /
Woord / Hoof / Zand / en Laster met schriklijck geluyt.

TREUR-GEZANG,
Over d'Elende der Piedmontoyzen.

I.

R Enzig Gezelschap! dat den Grijzen-top
 Van d'Alpes pleegt te schutwen; klimt der nu eens
 op / En ziet in die Dallen stof van gru- wen:
 Ziet daar / hoe 's Hemels-magt / Die Zions
 schut voor dezen Pleeg te we- zen / Nu haar
 glans betvolkt heeft: Een en duyft're Dagt De
 Werld-verlichtend' Heerlijkheid haar straa- len
 Doet balen / En zu / die daar vaak zat Hemel-hoog
 Moet in Holen // Bergen Rots / elendig da- len.

II. *Alf*

II.

Ah! naare stein! van 's Hemel's diere Bzuyd /
 Gewend aan blyde Psalmen.
 Die nu al 't geluyt
 Van d'Echo / maar ah! ah! doert weber-galmen.
 'n Hoeg mijn stem by de ulu /
 Ik wil met u in klagen Uw leed bzagen!
 En by u my neer slaan /
 Van Gezelschap schuta. (Zijn smerte
 Ah! was nu 't Hoofd maar Water / en houd 't Herte
 Een oog' uyt eens loozen / ah! ah! ah!
 Maar nu bzanden // In 't herbziet mijn Angewanden.

III.

't Heflig bestuyt / dat lang zijn Kinder's buld /
 Is nu aan 't ystijft baaren;
 En de tijd verbuld /
 Dat 't dier Beslagt de zuybzing moet erbaaren:
 Daar blamt nu 't bzeeslyk oog
 En doen die selle blikken Zions schzikken /
 Gesteld (laas! ten doelwit
 Van zo sel een hoog: (t'agten /
 Nu schijnd den Hemel tooznig al haar klagen Niet
 En die al haar troost was / Leeuw of Beer;
 Die haar in den // Loop ten Hemel komt verflinden.

IV.

't Blyde gejuug in d'Oogst van Hoorn en Wijn /
 't Geen dzeunde dooz de Dalen /
 Slaat nu aan den kwijn /
 Als niemand Dzunf-gewas ten Schuer berst haalen.
 't Pad treurd op Berg end' Dal /
 Men hoorz in die Valluen / Niet dan schzuen /
 En ziet niet dan woestheyd.
 Daar het naar geschal (ten /
 Van Goddelooz' in Bloed-dozst uyt-gelaten Solda
 Steed's jungt in den Hoof / in kwel / als spel /
 En met bzanden // Van Duns' Hof verwoest de Landz.
 V. 't Weer.

V.

't Weerdige Bloed van 's Hemels Knechten laag!
 Daar dzinkt zig d' Warde zat aan;
 En der kostlijk Nag
 Daar slaat den Beul / en rukt het Pier zig mat aan.
 Ziet daar! daar blinkt het Zwaard:
 Daar klinkt het dooz de Keelen / Dooz Bekk'neelen /
 Daar! (oh! 'k sluyt mijn oogen
 Dooz dien slag verbeerd) (Al doozstend.
 Daar rukt men 't trillend Zugg'ling van de Bozsten
 Houd Priend! En! waar heen? eu! sta niet toe!
 Dat 's gedaan: ligt Weyn en Bloed de Moer't in

VI.

Wat zie ik ginder tuym'len in 't verschieet?
 Zo stozten daar die trotzen
 (Wee! mijn oog die't ziet!)
 't Onnozel Volk te pletter op de Rotzen:
 Die tuym'len van den top /
 En kincuzen op de Steenen / Weyn en Beenen /
 Tot dat d' Ad'ren trillend /
 't Leben geben op. (En laatze
 Daar speet men 't levend Menschay aan de taatz /
 Zo t'zeet / en vergaan / bestaan / vergaan;
 Want dat duuren 's Pijn van Duzzend doo'n be

VII.

Azelfsheyd! dus ziet de Zon zig blind /
 Aan 't groufolijk dat ik daar zie;
 Zie daar rukt men 't kind
 Niet nu uyt 's Moeders liefden Armen: maar die
 Die schend de plaatze daar 't
 Des Hemels zoug het leben Had gegeven /
 En / eer 't oyt de Zon zag /
 Heymelijk had betwaard. (Homen
 Wat Cyger zoud zig/aan dat Wat/niet schroumen (E
 ô Wee! 't Oog bezwijkt van klagt / ô Wee!
 En niet 't stikkend Lam / zwijgt oek mijn Congal
 snikkend, 1. Rulle.

VIII. Rulle

VIII.

Rijste mijn Tong / nog ruste d'Wreedheid niet.
 'k Moet weer / al weer aan 't klagen;
 't Is in zulk berdziet
 Van Zion / 't minst met haar / haar smert te dzagen.
 Daar schjend men Vrouwe en Maagt. (baar!
 Dat kind was nauwelijks houwbaar / Ziet haar rouw
 En nog al haar rouw niet;
 Hoozd hoe meer geplaagt / ('t Geschonden
 Men buld met Steenen (wreedheid noyt gebonden!)
 En dzijft d'arme Wigters heen ter been /
 Tot hen 't leven Dus amegtig moest begeben.

IX.

Daar rooft men een de Kleed'ren tot op 't naakt /
 En snijdt hem rond om heenen /
 Tot hy gansch mis-maakt
 Niet is dan Wond en Bloed van Hoofd ten Beenen:
 Chans dzijft de Wreedheid 't Zout /
 En Bus-poe'r / in de Leven Zo gesneden /
 En werpt hem een Kleed om
 Sabarinhertig stout / (Van smerte
 Een Kleed in Geest van Wijn gedoopt / dat 't Herte
 Verskrimpt / van men steekt het Dwer in 't Kleed /
 Tot de verschen Sneed' / en schzoey de Ziel uyt ver-
 X. (schen.

X.

Hoe Gyzigheid gespaard is van 't gebaar /
 Zal Pierre Simon tuggen.
 Die / van Honderd-Jaar /
 Men 't Hoofd met kragt ten Benelwaards deed huggē
 Met zijn stolt-oud' Ega /
 Men deed te bersten plotzen Van de Rotzen.
 Dzaagt my niet na 't Kindschap:
 Want daar ps' ik na (Spielen
 Te zien; als ik twee Schelmen hoozd de Dieren / De
 Van dat kindje (vattend elk een Been) (ken.
 Wreedlijli rukken En t'zaam schermen met de stuk-
 XI. Hou-

XI.

Gzoutweljkheyt slaat dog de Maat in 't Lied /
 Dat wy nu treurig zugten /
 En ons hoog verdziet
 Schept aas en groep upt d' assijke gerugten.
 Volt dan by 't schzikkijst' upt :
 Twee hadden 't rampig leven (Tien gegeven /
 En met zo g gekweekt : Die
 Moord-men booz haar oog! (Van schzikkien :
 Mijn Digt is On-digt / want ik kan 't niet misken
 Daar ik nog twee Schelmen zie verwoed /
 Als tien Bollen Kinder-hoosden speels-wijs rollen.

XII.

Dien nu de Wreedhe goedheyt van 't gespuug
 Het leven had geschonken /
 Of die Haab' en Hups
 Ontgingen booz den Moord-pziem in Spelonken :
 Veeg stond een Wreder dzukt /
 Een Dood van duyzend Muren (Te bezuuren :
 En scheen and' rer Zwaard-moord
 Steeg enkel gelukt /
 Als zo Gezond of Ziek / en Jong of Oude (De
 In Dozt / As / Sneeuw / ebermijk naakt Van Holl'
 Doob-betziezen / Of haar Te'en met pijn verliezen.

XIII.

O Wee mijn oog! ik twiffel of gy meer
 Vermoepd zijt van uwo Schzyen /
 Of van al den beer
 Te zien / dien Wreedheyt toond in dse Dallyen.
 'k Zie al om Brand / Flam'n Kookt ;
 'k Zie niet dan Bloed Hebieren Om my zwieren :
 O Wee! wee mijn Ogen!
 Wee! mijn Oren ook! (Dzaaglijk!
 Van zo een huplen / gillen / kermen klaaglijk On
 Als Kots / en Klip weder-baulut ; en bzengt
 't Hanz aan 't ryzen / 't Hert aan 't smelten / in dit pzen.

XIV. O Wee

O Wee mijn Hert! wat Hertten mozsen plag
 Komt my gelijk te vooren:
 't Zuggelingje lag
 En speelde doen men 't kwam aan Tegens dooren;
 My deerd dien Jong-kloeken Helb:
 Die teedze met haar oogen Steeld mebogen:
 Maar zie daar die Zwangre:
 Die in zwaater nood. (Luliken
 Al was nog lijf'lijk / maar dat al die zulken Ge-
 Op Zion; dat kostelijst Hemelsch-zaad
 Doet ons hygen // Maar te hoort / dus laat ons zwygē.
 X V. 2. Ruste.

A Tē nu de Moord en 't yzelyk besag
 Zijn zat hadd' aan 't geleden /
 Bzagt d' verdere Dag
 Een schijn van Calmt en schafte Zion vzeeden
 Een Hert en vzeed-looze vzeed /
 Om dooz Bedziagerpen 't Andze h' en
 Tangzaam toe te dienen /
 Hoe wel eben Wzeed. (Der Tandē /
 Men houud' een Steene sterkit' in d' Ingetwanden
 En vult die met wzeede Krijgers / laag! (loosden.
 Welkers Hoosden / Moord gewoon / maar Wzeedheud
 X VI.

Dus was de Wzeed maar stabigen alarm
 In plaatze van verkwikken /
 End' en bzagt / oh arm! (schzikken /
 Niet 's Daags van vzeez' en 's Dagtz maar schzik op
 En zat die weerlooz' Duvv' Van die traden
 Sleggs op de wzeze genaden
 Op all' haar vzeeden / (big
 Met een trots gesnuv'. En bloe-
 Wie zal ons al dien baldaad wzevelmoedig
 Van 't wzeed uytgelaaten Oozloggs-volk
 (In der Hellen // Sleggs gesmeed) te regt vertellen?
 H 3 XVII. 't Waar.

't Waardige pand / des Hemels zugl're dienst
 Wierd in een Dal dien Dzoomen /
 Op het onhoorzienst /
 Met al het Christen onderwijg / Venomen.
 Een on-berdzaaglijk G'vot! (Zien
 Waar zag men 's Waarheids glanzen Zo beschan
 Dat zy nergens uyt berst!
 Ligten is haar Lot. (In't leeren/
 Dieg houd men aan (wien zoud de Jeugd niet beeren?)
 Naar d'aal-oude Dypheid; end' en leed (ten
 Dat de Wetten // Dienst / gewis / nog herkomst plet'

XVIII.

Daar was de schuld van Ongehoorzaamheyd
 Der pberigste Mannen /
 In de dienstbaarheyd
 Des Hemels onbertozikk'lijk ingespannen.
 Daar bald men op haar aan:
 En eyscht des zes-maal Eienen / Die in 't dienen
 Met raad / daad / en Wysheyd
 Slegen hegt te staan. (agten
 Dat is / men eyscht der zwakste Lieden kragten / Die
 Zig in zulk verlies ten grond ontbloomt:
 Dieg zig 't sterben kriezen van haar Leeraars berben.

XIX.

Daar nu / zie baar! de schuld van gansch den hoop!
 Daar vlegt men nu de roeden /
 Daar men meed goet hoop
 Op al 't elendy Volk begint te woeden.
 Men zendt Krijgs-lieden toe / (leed
 Die 't gansche Land door-wand'len: En mis-hand'
 Der gezinden hoor-raad:
 Op 't Veld Schaap en koe: (En rukken
 Den rijpen Drukt des Wijngaards hen ontplokkien /
 Den kank met de Wortels d'Warden uyt:
 En berdzanden Pers en kupp met dertel' handen.
 XX. 't Schoor

XX.

't Schoone Gewas beloofden op het Veld
 Hun Winter-troost te zijne /
 Maar helaas! 't geweld
 Verpletten 't al / en deed zijn glansch verdwijne.
 De Wijn die nog in 't Vat
 Bewaard was zy verschonken / En verbzonken /
 En kwisten het ov'rig
 Ter Ward' uyt-gespatt. (Ter Wanden /
 Chang viel men aan den Kerstroof en 't verbzanden
 Die 't Heyl zo vaak hadden weer-gegalmt /
 Om die treuren Godts dienstloos van daar te scheu-
 ren.)

XXI.

Als nu den armen hoop zig gansch ontbloot
 Van alles zag / en 't leven
 In gebaar en nood
 Zag booz ben wisslen slag geduurig lieven ;
 Gelijc zy Waag'en en Bloed / (nen :
 Die booz haar dood-waardig heener Gaan betwee-
 Wanhoop geest een raad-slag
 Van Land / Hup / en Goed
 Te laten / om het leven op de Bergen Te bergen
 En daar (al den booz-raad booz den Boef)
 In d'hard'en Koude Rotzen 't uyt te harden.

XXII.

3. Ruste.

Droevige toe-verlaat van 's Hemelsch Bzuid /
 Kind van zo rijc een Vader!
 Die haar naakt / en uyt
 Al 't zienlijk / strekt ten levens eenig Ader.
 Die regt tot alles heeft
 (ô Wonder!) moet hier schuylen In de Wuylen /
 d'Harde Ward haar Bed zijn ;
 Zig strekten / haar met Steenen-galernen Te vryen
 (Onnoosten toe-vlugt!) booz Wind / en Storm :
 Daar de berze Dozt en Sneer met koud' hen verze.

XXVI.

Daar legt een Hert dat brand / en laaf-nig berft.
 Daar heugt een na verberzing
 Van gemak / en sterft
 Helaas! en berft verad'ming in 'g Doods perzing.
 Daar tozst het zwakste Dat
 Haar Dzugt / nog weynig Dagen Maar te dzagen /
 En gaat dienst-en hulp-loos
 't Allerbitterst' pad (d' Mure
 Daar gaat een 't scherpe Drouwē-wee bezuure / Want
 Daar is: laas! niets / en niets ter hand (ten.
 Dat de kragten Stijft / of 't kraambed kan verzag.

XXVII.

Nog was het al te dzagen hoe benautot /
 Mocht Zion daar nog rusten:
 Maar helaas! nog bautot
 En galmt den Kots maar Dozlog / en de lusten
 Staan nog 'n brand Dag ou Dag
 Om d' arme Dypb' / die 't leven Maar met beben /
 Nog slauwhertig na sleept /
 Ofsi den laatsten slag
 Te geben / en des Cygers dozst te lessen / Met flessen
 Van 't kostlijkste Bloed van Chzisti-bzupd!
 Oieg all' Muren Zy den aanbal moet bezuuren.

XXVIII.

Hooz! Dzienden hooz! die bzeedig op den Weg
 Mijn Land / en smert berby-gaat /
 Ziet en oberlegg'
 Of ergens smert zo groot zy die hier by-staat?
 Geeft den Hemel u Dzeed / (den:
 Zend herwaards aan uw Dzoob / en Tigt mijn Ho-
 Fa komt met uw Helden
 Helpt den Hemel meed / (sinden:
 En vzyd my van die Cygers die Godts Dzingen Der-
 Dooz al Nederland! waakt op! waakt op!
 Want mijn slagen Zyn de schets van uwe plagen.

Besluit van 't Voorgaande.

I.

A **A**lmagtig Heer! gedugte Godt! Die 's Werelds Kromd' / en 's Menschen Hert geplant hebt / En al uw Planten in uw Hand hebt / En geeft u zels' uw Kind'ren tot haar lot. Tot u ons Borgt / ons Heyl / ons Krotz / Wy komen als ons Wyand wreed en trots Ons toesnuyft / hoorde ons uyt uw vaste Wooning / En ziet door Wolck / En Kamp / **o** Koning! 't Tijden van uw Volk.

II.

Ziet hoe men 't kostelyke Bloet
Van 't diegelykte Volk ter aarden uyt giet /
En hoe uw Zyvd haar traanen uyt schiet / Delwijf

Oetwyl men 't Land van Lijken stinken doet.

Ziet of een smert' als deze zu;

De Jong'ling valt / de Maagt verkragt daar by:

Het Zagg'ling smelt aan 's Moeders leege Creep'len

Van Craamen nat / Die haar ontzeep'len

Als zu 't kindje vat.

III.

De wegen naar het Heyligdom

Zijn woest; als Woord en Spijs / en Zugt / en Zingen

Op-houd in Zions Gaderingen.

En laag! den bitt'ren Dand lagt 'er om!

En schimpt (zo smaad'lijk dat is gruw)

Waar is uw hulp! waar is uw Koning nu!

O Zion? daar uw reukeloos vertrouwen

Zo vast op stond? Laat af te bouwen

Op zo los een grond!

IV.

Daar is geen bitter'er verbziet /

Geen Zweerd dat scherper moord / geen wreeder pijn /

Daar Krot en Sneeuw / gemak by schijnen:

En hoorde gy dat (Regtveerdig Godt!) nog niet?

Welk op u Magt / komt van om hoog?;

Wend tot onz' Haters een bekeerend oog' /

Of steldeze tot een doelwit van uw schigten.

Breekt all' haar Raad. En doet hem zwigten

Die uw Zion haat.

V.

Maakt eens een eend van Zions traan:

Stout eens den bloed van zo veel Bloed-risieren:

En vyzdelt al die Cyger-dieren:

En laat uw Volk weer in hun ruste gaan /

Om in de schaduw van den rank

Den Krotz (die nu ten schuylplaatz diend) uw bank /

En lof met vzeugde weder te doen galmen;

Als 't Herders-kind In Lied en Psalmen

Zijn genuegte vind.

Geef onbertwijf / dat u genaad
 Uw dier verkreege lang betoarde Waarheyd
 Dooz zo veel dampg in zyn' re klaarheyd /
 Dooz zo veel Stozmg onwankelbaar / bestaat.
 Uw Zion reynigt van haar Schuld
 In Jesus Bloed / en wapend met geduld /
 Dat zu zig onder u wil willig neggen ;
 En booz die hoog / Haar slaan en dreygen /
 Smeeken wzakelooz.

Dan zal uw lof / Lof-weerdig Godt !
 In zulk een werk / en in uw kind'ren blinken /
 Ja Hemelwaards uw trouwe klinken /
 Ten spot van die met ons vertrouwen spot.
 Dan zal uw Werk / uw Lust / uw Beeld ;
 (Dat in uw liebe Ziong weezen speeld)
 Zig op doen meer vol Heerlijkhed / en Heylig :
 End' uw gerugt In Psalmen beylig
 Schett'ren booz de Lugt.

R E Y S - G E Z A N G.

Voor GODES KINDEREN op occasie
 van eeniger Reyze.

Kan gezongen worde op de Wys :
Is dan ons lot nog onder 't pak te hygen.

I.

Dus steeken wy van 't vaste Land / ô Vader !
 ô Woord ! ô Geest ! ô Een'ge Goedheyds Ader !
 Oh ! waaren onze trage Herten blott !
 Om u te roemen / als wy Lijfen Leven
 De onwankelbare Waaren ober geben
 Op uw gena / Drie-ëenig Magtig Godt.

II.

Op uwa gena wy op de diepte dzyven /
 En denken / Vader, doet ons bekliven
 De diepte van uwa Goedertierentheid!
 En haatzen ons de Waaren op en neder!
 Onz' Anker in den boozhang doet ons teeder
 Gemoed vast staan / in uwa schoot neer gelegh.

III.

De Winden die stormdziftig op ons dzyuschen /
 Ons denken doen/en zugten om het ruyfchen 1 Kon:
 Van Horeb, en 't geluyd van 't Pinkster-feeft: 19: 12.
 Dies in haar zugten / (zugten wy daar onder)
 En zugtend zingen: Vader! zend ons 't Wonder
 Van Pinkster in het zenden van uwa Geest!

IV.

Nog diepe diept' / nog sterke Wind / nog Waaren
 En zullen met haar schykken ons verbaaren;
 Onz' Lot is zonder breeg te zyn in nood
 Want ziet / het is ons Vader die de Winden
 In handen heeft; en als Hy ons ontbinden
 Wil / bald onz' Ziel in zyn Heylzaame schoot.

V.

Heft zig het Water? 't heft ons meed' / en Vader
 Het brenge onz' Zielen tot uwa Hooghheid nader:
 Hoe dieper nat, hoe verder van de grond.
 Oh! dat ons Ziel maar berr' genoeg van d'Erde
 Geheben wierd / en ster-oogde op die tweerde
 Van 't Goed / wiens plaats is boven 't zichtbaar Kontr.

VI.

Du zullen onderwyl ons Waar' en Winden
 Uwa diere Goedigheid doen onderbinden /
 En met hun zwalpen / en hun fel gebzuyfch
 Ons dragen waar wy willen; (want zy moeten
 U / Vader / dien wy nu Godtz-dienstig groeten /
 Ten dienste staan) en ons weer brenge t' Huys.

VII. Maar

VII.

Maar Vader onder dieſe uwe Dzeembelingen
Gedenkt / die hier in hallingschappen zingen /
In 't midden van der Wateren gedruysch :
En zendt de zoete Beekjens der Rivieren,
En laat haar Wind en Golven zagjes tieren /
En bzingen ons / by u ons Vader t' Huis.

De Winden zien op Goed, op Adel, Jonk nog Schoon-
heyd,
Der Winden Heer alleen ziet in wiens Hert zijn Zoon
leyd.

M E D I T A T I E

Op de Engte van zeker Pad.

I.

Dit waaren eertijds breede Wegen / En ziet !
nu zijn het smalle Pa'en / Wat is der my ook aan
gelegen? 't Is my maar om de Weg te gaan.

II.

Ik heb op breed nog eng te letten /
Wat kan een smalle Weg my scha'en /
Kan ik der maar mijn Doeten zetten /
't Is my maar om de Weg te gaan.

III.

En of 'er nog veel schoone Straaten /
Vol cierlykheid / bezynen aan
Dit Paadje waaren / kond 't my baaten ?
't Is my maar om de Weg te gaan.

IV. *Be'*

IV.

Begeerig Hert wat kan 't u geven
 Of u een volle Koffer doft?
 Of zolv're nooddruft wel doet leuen?
 Dooz my / 't is my maar om de Kost.

V.

Geen volle Krag kan my veruoegen /
 Geen Spijs die overschiet my vo'en /
 Wat hoelv' ik om te veel te ploegen!
 't Is my maar om de Kost te doen.

VI.

Genoeg is eel / of 't bzeed of smal is /
 Genoeg / dat kan my effen voen /
 Genoeg my in de plaats van all' is.
 't Is my maar om de Kost te doen.

VII.

Een and're schat van hooger tweerde
 Ist daar ik met mijn lust naar hijg.
 En my genoeg als ik op Erde
 De Kost maar dooz dit leuen krijg.

VIII.

En of 't een smalle Weg moet wezen
 Die my geleyd ten Hemel aan.
 Geen ongemaken wil ik bzezen.
 't Is my maar om den Weg te gaan.

IX.

En zal 't mijns Daders Wijsheyd laaken;
 Die 't zo bestelden na zijn zin;
 't Is my genoeg kan ik maar raaken
 Dooz 't smalle Pad ten Hemel in.

X.

Ik laat het ruime / dooz wiens Herte
 Bezuuren zal den Zielen-wroeg:
 Dooz my; my zijn de kortste smerte
 Van 't smalle Pad al ruim genoeg.

Invallen op eene Reyze.

21 Wijn-maand 1659.

I.

Daar slaat de Klok al drie / vier slagen / Daar
 of het Morgen-licht verbeyd? Of wil het Oost zo
 vzoeg niet dagen / Om dat de Zon het Zonden kleyd?

II.

Hu weet niet van mijn dziftig spoede /
 De schigten die mijn Herte schiet :
 Wist hy die / hy nam (zo 'k vermoede)
 Zo lang zijn Oytend-ruste niet.

III.

De Moeder rust! maar niet haar zorge /
 En zegt / Geest dat zijn Lighaam sterkt :
 En toond / wat Hy booz my verbozge
 Houd die in haar die Tiesde werkt.

IV.

En ziet! de Maan en kan haar' oogen
 Niet dzingen door den dikken Damp /
 Als 't Licht van 't Goddelijk medoogen
 Bezwaarlijk schijnd door d' Warschen ramp.

V.

Hoe koude valt dien vogten Nebel!
 Ach! of maar Jesus minne kwam!
 Mijn Hert was Hout / mijn peynzen Zwebel /
 En plings is in lugten Nam,

VI. Waar

VI.

Waar blijft de Doozt-klok? houd de Morgen
Den Wagter op zijn Bedd? wel aan
Gaet heen slegt? / want des Heeren zoogen
Heeft u de Doozt al op-gedaan.

VII.

Mijn Doet / dunkt my / en raakt geen Eerde /
Ga ik dan? Of en ga ik niet?
Mijn Ziel! zingt nu / dat Godt u leerde /
Het een of 't ander Godlijk Lied.

VIII.

Een Lied; van 't stil onweerbaar kicken,
Dat in gebaar en bukten raad
Schynst in des Moeders beul'ge wieken;
Zing ik / en 't wand'len houd de maat.

IX.

Dus raakt ik dzyvend' op de Wierken
Van 't stil geveens; en onberwagt /
De wijl Gelooff en Liefd' my sterken /
By d' Eerstelingen van mijn kragt.

X.

Daar was mijn byugd van weunig Uren /
Ik was der / end' ik was der niet:
Bina gelijk ons Dagen duuren /
Of als een Weberg-spoel verschiet.

XI.

Want daar mijn klepper stond / wiens ruggen
(Twee Doeten waaren my te traag /
Of 't gerig Hert was al te vlugge:)
Zey; Meester ley dat ik u dzaag!

XII.

Dagt ik 't niet wel? dat sterk begeeren
Krijgt eens ter vlugt den lossen toom:
Houd moed die tegen Wind labereen /
Gy krijgt wel haast vooz Wind en Stroom.

S

XIII. Daar

XIII.

Daar daalt de Zon: **A**y my! den **D**agster!
 Maar ziet in 't **O**osten komt de **M**aan:
 Zo daal by **W**ereld; als de **L**uster
 Van troost komt in u plaatze staan.

XIV.

Mijn **W**eest ik ken dat schijtig **D**zaben /
 't **I**s om dat gy den **S**tal genaakt;
 En leerb mijn **Z**iel / hoe na'er de **H**aben
 Hoe meer gezwoght diend / en gewaakt.

XV.

Daar naakt mijn rust / dat tujgt het woelen
 En **S**tads getummel dat ik hoor:
 Dien 't **H**emelsch heyl haast wil verkoelen /
 Krijgt wat daar om gaat in het **O**or.

XVI.

Zo raak' ik 's **W**onds nog te rusten /
 Aan eygen **H**aart / aan eygen **D**isch /
 Zo waagt ik **V**aders 's **H**emelsch lusten /
 Als 's **W**erelbs **K**ey's voltrokken is.

Op een APPEL aan my gezonden.

I.

O ! Die re gunst? Die zig door kunst / Nog
 veel meer by Van groote gaven / Nog door
 veel dzaben In slaverny.

II. Nog

II.

Nog Hoofsch-gestel
 Van Woorden-spel
 (Maar in den nood)
 Zig uyt 't / en boet het
 Ons Leydsman doet het
 Doozenkel Woord.

III.

Geuegentheid
 Die lege leyde
 Behoest het nou
 Van Pragtigheden
 En kostlijkheden
 Tot haaren toy:

IV.

Maar deze niet;
 Want wat bedied
 Zo Heerlijck
 Zo uytgelaaten /
 Die een' ger maaten
 Zy deez' gelijk?

V.

Deez' gunst heeft in
 De diert' re Min
 Van 's Hemels Zoon
 End' in zijn Wonden /
 Onwizik' re gronden;
 Winkte altijd schoon.

VI.

Deez' gunst verbind
 Ons t'zaam; end' in 't
 Geloof' ons 't Goed
 Het Goed, dat Godt is,
 En regt ons Tot is /
 Verwagten doet.

VII.

Dat Eenig' All,
 Dat zonder tal
 En zonder maat /
 En zonder knoopen /
 En boben hoopen
 Te wagten staat.

VIII.

Deez' gunst veruurd
 Nog Jaarb' / maar duurd
 Vol Zoetighend;
 End' altijd groeyd zo /
 End' altijd bloeyd zo /
 In Eeuwighend.

IX.

Wat Schoons / wat Rijks /
 Wat kostelijks
 Kan (zelf in schijn)
 Zo hoog geraaken /
 Om zulke zaaken
 Gelijck te zijn?

X.

Best is het dan
 Dat / als men van
 Zo hoogen gunst
 Zal reden geben /
 Men daar in leven
 Laat / kost / nog Kunst?

XI.

Op dat geen Bloem
 Van 't Scheuzel / roem
 En 't Eenige let
 Vol Heerlijkheden
 Uytbinkte beneden
 In 's Werelds Niet.

9 Gras-maand 1662.

Op een Versch HOENDER-EY;

geschonken tot verkwikkinge.

Kan gezongen worde op de W y s:

Hertknagend onverzettelijk Nagt gepeyns.

I.

Ghat zegt oyt weer / dat die den Hemel diend
Den Hemel in zijn zooge niet te vriend
En vind; nog werd als hy in last verstikt /

II.

Verstikt

Daar was een trouwe Getuyge / die den Paasch /
Van Jesus Dyand in het Hoy ontdook /
En had van eniel honger in zijn Craan

III.

Vergaast

Hab niet den Hemel goedig hem berkwikt /
En een geplumde Kakhelers beschikt /
Die hem van Dag tot Dag bezogt / en ley

IV.

Een Ep

Ontweetend deed dat Beesje zulst een goed.
Maar Chzisti lieveling het Chzistlijk doet /
En diend / ynt Jesus liefde / Jesus raad

V.

Met daad

Hoe tijdig kwam dat Schepzel daar te pag?
't Was of m'er Chzisti Leven-hefd in lag /
Die (lynten hart) den Berg van binnen heeft /

VI.

En geest

't En leeft niet maar 't is digt by 't leven: kan
Dus haast zijn kragt ugleveren / en van
Zijn Doebzel 't zwakke Lijf van staudoten hoe'n

VII.

En boe'n

Maar hooger! 't Eytje toond my in zijn Schaal
Het zob're leven / dat wy altemaal
Hier leven / of niet leven / 'k weet haast niet

VIII.

Hoe 't hiet:

Tot dat den Geest (als 't Water in 't begin)
Het met zijn waemt' uytzoed' / en Jesus in
Zijn laatste komst geest' / dat het heel volmaakt

A M E N.

Ontwaakt
V O O R-

III. DEEL:
V O O R - Z A N G

277

Vanden Godvrugtigen Leeraar

GERARDUS HOLKENBORG,

En zijn Huysvrouw

MARIA VAN WAALRE,

Te zingen op haar Reyzen na

O O S T - I N D I E N .

Kan gezongen worde op de Wys:

Is dan ons lot nog onder 't pak te hygen.

I.

O P u w g e n a / g e n a d i g H e e r , o n t b i n d e n /
W y ' t v l u g t i g D o c k / e n g e b e n ' t a a n d e W i n d e n /
E n b l e d e n ' t h o l l e S c h i p d e d o l l e Z e e :
O p u w g e n a w y t o b b e n o p d e V a a r e n ;
O p u w g e n a l a a t o n s g e l u k k i g V a a r e n /
D o o z u w g e n a w i j s t o n s e e n v e n l ' g e K e e .

II.

N i e t d a a r v e r d w i j n d h e t V a d e r l a n d , d e B e r g e n /
D e h o o g e S t e d e n e n d e C o o z n e n B e r g e n
Z i g a g t e r h e t g o z d i j n v a n o n z e n K i m .
I n w o o n d e r s a h ! z a a g t g y ' t / h o e z o u d g y z u g t e n !
W a ' s t e r k e S t e ' e n (o d r o e v i g v o o z s p o o k !) v l u g t e n :
W y z i e n u w H o o g h e y d a l i s t m a a r e e n s c h i m .

III.

D a a r w e l ! t o t n o g v o o z s p o e d i g L a n d ! w y d z a g e n
I n o n z e n h o e z e m ' t L a n d d a t d ' O u d e z a g e n /
E n d a a r o m l i e t e n H u y s e n V r i e n d e n v o o z t :
D i e S t a d w i e n s K o n s t e n a a r e n V o u l w e r G o d t // i s ;
E n a l d a t k o s t e l i j k e d a a r o n s l o t // i s /
W a t d z a g e n w y n a ' t T a n d v a n o n s G e b o o z t ?

IV.

O n z ' O u d ' r e n l i e f ? d i e n t u ' o n d e r ' t H e r t e l a g e n /
E n d i e o n s n u i n ' t H e r t e l e g g e n ; d z a g e n
W y u n i e t m e t o n s w a a r w y K e y z e n ? G y
Z i j t i n o n s H e r t / e n w y i n ' t u w ' g e l e g e n :

ô Vaders lief, ô Moeders lief! uw zegen
Die wy op 't schenden kregen / blijft ons by,

V.

Uw zorge zelf heeft onze teed're Jaaren
In kindsch-berstand / nog ruw en onerbaaren
Geleerd / ons VADER in den Hemel is;
Dat is waaragtig / dieg wy slaan ons oogen
Na hoven / en het Goddelijk medoogen
Maakt die beloft ons dooz 't Geloobe wis.

VI.

Wy zullen ons dooz liefden tot eiland'ren /
Dooz liefde die geen Geubte zal verand'ren /
Onz' Oud'ren af-zijn duldig dragen doen.
ô Vader! komt en bind ons Hert te gader
Dooz Jesum aan u vast / en trekt ons nader
In doozspoed stil / en lydzaam in uw Koe'n.

VII.

Daar laaten wy / nu tobben op de Baaren
Dien overbloed der God-verligte Schaaen:
Maar alles is ons Jesus in den Geest.
Hy is het Woord des Vaders, Hy ons Tempel,
Hy ons Gezelschap, ons volmaakt Exempel,
't Geslagte Lam ons eenig Paaschen-seest.

VIII.

Wy gissen wel dat al wat lief en teeder
Is / roept; keer Holkenborg! Mary keer weder!
Maar wat daar lieflijk roept wy hooren 't niet:
Niet dat de Wind / niet dat de felle Golven
Ons ooren tynen doen: of wy bedolven
(Verby 't gevoelen) steeken in 't verdziet;

IX.

Nog dat den Ganges met nog liever Schatten /
In Goud of Steen ons Herten zo kan vatten /
Dat wy als Goud en Steen onraakbaar ziju:
Och neen! wy laaten Diamant en Doozen /

Door haar wiens deel op Warben is / en kroozen
Om Goud nog Steen, den Ganges door den Rhijn.

X.

Daar is een sterk geroep / dat ons 't gelooff / maakt
En door 't geroep van wat ons lief is dooff // maakt;
Een Macedonisch Man ist / Formosaan,
Of Amboyneez', Arouwaan, of Chineze:
(Zou dit wel d'aanhang van ons Pinkster weze?)
Altoos zijn sprak wy dubdelijk verstaan.

XI.

Die heeft den Berg van 's Heeren Huys gelegen
Op aller Bergen-top in 't oog gekregen /
En bloeyt met zijn Gezelschap derwaardig aan.
Die schreeuwen / t'za / t'za! t'zamen na den Heere!
En Holkenborg! kom ons zijn Wege leere:
Wy willen en wy zullen met u gaan.

XII.

Wie zoude d'onophoudelijke blagen
Van zulkten schreeuw ontbeynzend kunnen brengen?
Of 't lief geroep nog hooren daar door heen?
En wouden wy: hy trekt ons by de slippen /
En zegt / gy kund / gy zult ons niet ontglippen /
Door wy den Dozpel van Godts Hugs vette'en.

XIII.

Dus zien wy Zion heereijk verheben
Met Moor en Indiaan, die opgeschreven
Zijn in 't getal der Burg'ren van die Stad.
Kom Noorden-wind / kom Westen-mouson schigtig
En drijft ons haast: kom Oost en Zuyden pligtig
Brenz Zoonen Godts / en Vogt'ren als een Schat.

XIV.

Hu hand onz' Hert / en niet en zal 't bezwalken.
Verwonderd u niet Stuurman, zo de Balken
Daar op wy drijven / snelder gaan als oyt;
Want noyt en trok de Noord-ster zo uw Raalbe /

Als nu die Oost-Zuyd-Oost-ster (die nont daalde)
Ons Hert en Schip trekt / en ons Keng voltont.

XV.

Verwonderd u niet / dat uw Zeulen rond // staan:
t'Zijn niet / dan zugten die uyt Hert en Mond // gaaf
Van Broomen / die booz ons den Opper-Heer
(Die Wind en Stroomen magtig kan gebiedē)
Al smeekend' bidden / en booz unt gebiedē
Ons Voor-de-wind, in 't stigten van zijn Eer.

XVI.

Die Zon in 't Zuyden ziet ons tot hem komen
Al beyt'lend' op de wankelbaare Stromen /
Hy wagt ons niet maar loopt ons te ontmoet /
En tragt ons booz den Ebenaar te krijgen:
Dus zien wy ons het Ligt van Gratie stijgen:
En liefden-warmt verand'ren in een gloet.

XVII.

En of / wanneer gy Java meend te vinden /
Gy bond uw reek'ning dooz d'onzeekre Winden
Mis-maakt / en u verbysterd op het lest:
Zijt niet verbaast onz' Herte zal wel peulen
Hoe na wy zijn / en hoe verr' nog te Zeulen /
Ja gissen op een Murtjen Oost en West.

XVIII.

En of den doeben Hemel van zijn Sterren
Niet blinken / en u deed op Zee verwerren:
Blyk maar 't Compas van ons Hert tot geleyd:
En kunst' maar aandagtig / gy zult hooren
Een Land-geroep van Duuzend Uytverhooren /
Die op ons komst ons Vader heeft bereyd.

XIX.

Ach! Vader lief! bewijl wy tobhend' dzyben
Op 't wankle Bogt / wild immer by ons blyben /
En 't Hert op u onwankelbaar doen staan.
Nu zien wy in de diepten uwe Mond'ren

En hooren 't onder onze Voeten Vond'ren /
 Welk wy d' Afgrond d'zoogs-boets over-gaan.

XX.

Daar rijzen wy in steylten tot de Wolken ;
 Als of uw hand ons unt de lage Volken
 Woud nemen in uw Eeuwig Koninkrijk :
 Daar dalen wy weer ; O ! verbaarlijk dalen /
 In ongeloof ! wil ons Heer wederhalen
 Met Petro, dat ons Ziele niet bezwijk.

XXI.

Daar zien wy niet dan Lugt en Water / Heere
 Dat ons de hoogte van uw goedheyt leere
 Zal / en den Af-grond van uw toornigheyt :
 Ach ! dat het stadig zien van Zee en Wolken
 Ons on-ophoud'lijk die twee diepe Kolkten
 Bedenken de'en / en spreekten met beleyd !

XXII.

De gansche Werlt schijnd in dit Schip te woonen /
 En uwen knegt haar Leeraar : Laat hem toonen
 Een ongemeene yber-geest / en kragt.
 Ons Vader (want gy kund het met een wenken)
 Woud gy hem al die Zielen goedig schenken /
 Dat hy die u in Christo weder-bragt.

XXIII.

Op uw gena en ons geloof wy d'zyben :
 Laat uw gena ons Schip en Masten styben ;
 Dat uw gena ons still' de woeste Zee ;
 Laat uw gena vooz Monsterz / Stozmen / Waaren /
 Laat uw gena vooz Stranden ons bewaaren /
 Vooz uw gena wijst ons een beyl'ge kee.

XIV.

Maar allermeeft laat ons geloof ons hoeden
 Vooz uw gena in voozspoed / en uw Roeden :
 Laat uw gena ons vooz der Menschen schyzik
 Beschutten / en vooz onzer Oogen-lusten :
 Laat uw gena in onrust ons doen rusten :
 En in genaad neem onzen laatsten snik.

UYTSPANNINGEN
T O E - Z A N G.

Der Gelovigen in het Vaderland,

Op den Voorzang van den voorgem.

GERARDUS HOLKENBORG,

E N D E

MARIA van W A A L R E.

Egte-lieden:

Ophaare Reyze naar Oost-Indien.

Kan ook gezongen worde op de Wys:

Is dan ons lot nog onder 't pak te bygen.

I.

L Wat uwa gena genadig Heer! ontbinden
Ons trage Ziel' en byphen met de Winden
Gerardus en Maria na ter Zee.

Du hiest ons Ziel vooz rust met hen de Vaaren /
En bid / Laat Heer / dat Paar gelukkig vaaren!
En byngt ons Ziel met hen ter beyl' ge Hee.

II.

Onz' Vaderland / helaas! verdwijnd: de Bergen
Van Heyl / de straalen van uw goedheyt bergen
Zig agter onzer Zonden zwarten him:
En nog en zien d'Inwoonders / nog en zugten /
Zu niet / dat uw Geest en ons welbaard blugten /
En al ons Hoogheyt niet is dan een schim.

III.

Daar wel gelukkig Paar / by tijds ontzagen
Het ongeluk dat Wijzen lang voozzagen /
Beschoooren ober ons van nu en voozt.
Zijt gy in ongemak / ons Godt uw Godt is /
Zijn wy in ongeluk / uw Lot ons Lot is
Of in of bykten 't Land van ons Geboozt.

IV. Still

IV.

Stil Vaderg / Moeder g' stil uw' kindzen lagen
 Noyt meer bewaard in uw' schoot; duldig dzagen
 Laat ons hun af-zijn / waar zy reyzen: zy
 En komen noyt in Land zo ber gelegen /
 Of ons Gebed / en (Ouderg) ulwen Zegen /
 In Godt's Heyl blijft hen (waar zy Freyzen) by.

V.

Ons liebe Vader! leyd ons kindsche Jaaren
 (In 't Gzatie-school nog ruw en onerbaaren)
 In 't Pad dat opwaards na den Hemel is.
 Wy slaan op u / Heer / ons verlegen oogen /
 Maakt uw' beloft / dooz' Vaderlyk medogen /
 Aan hunn' en ons' Ziel dooz' 't Geloove wijs.

VI.

Laat hen een reyne liefde tot elkandzen /
 Een liefde die geen Ceuwe kan berandzen
 Ons aller af-zijn duldig dzagen doen.
 Laat nogtans ons en hen een Geest te gader
 Verbinden / en zo trekt ons' t'zamen nader
 Tot u in spoed / of Vaderlyke roe'n.

VII.

Dus zullen zy al tobvend op de Waaren /
 En wy met ulwe rust bebauwde Schaaren /
 Een Lighaam maaken eenig dooz' uw' Geest:
 Een is ons' Woord / ons' Leeraar / een ons' Tempel /
 Een ons' Gezelschap / ons' volmaakt Exempel /
 Een is ons' Off'rand / een ons' Paschen-feest.

VIII.

Heer! roeyt ons' Hert verrukt in liefde teder
 Maar wel-bedagt / zegt; Gerard heer niet weder?
 Maar hoorz' het klagen van dien Formosaan.
 Die Man / zo 't schijnd / heeft 's Heeren-berg (gelegen
 Op aller Bergen-top) in 't oog gekregen /
 En daarom vloeyd hy schigtig herwaards aan.

IX. Zo

IX.

Zo gaat in ul ber Blinden oog verligten /
 Zo onzen Hey met veele Zielen stigten /
 Zo 't arme Volk booz hellsche putten hoe'n /
 Zo met geweld der sterken vaten roben /
 Zo klim dooz u de Naame Jesus boven /
 Ah! dat wy dat ook met u mogten doen!

X.

Bepaler van dat Diep / die met de spanne
 Van 't blauw Gewelf de maat kund nemen: spanne
 Den streng van 't Noozden lossen dan booz heen:
 En laat de spoedig' uytgelaaten Winden /
 In haast hen derwaardig dragen: en doen binden Joh.
 Uw Schaapjeng die hen derwaardig reyzē de'en. 10: 16.

XI.

Laat hen de schaduw van uw hand bedekken /
 Uw magtig Heyz ten Muur rontzom hen strekken /
 En hoed hen booz der Vyanden geweld:
 Dooz felle Klippen / of verburgen Zanden /
 Dooz droeb' gebaar van onboozziene Stranden:
 't Verheven Menz / en Wind ter neder-steld.

XII.

Als 't Schip de moeste Zee met spoed ontspringen
 Zal / en zy u op 't vaste Land weer zingen:
 Hoozd dan / o Vader! uyt uw hoogen Chzoon!
 En zend uw Ligt en Waarheyd, die hen leyden /
 In wel bedagten yber; en bereyden
 Ons Jongst' en tedze Suster booz u Zoon.

XIII.

Doet hen die on-naspeucelyke Wegen /
 Van 't Heylzaam Bond zo 't Ingewand bewegen /
 Dat Oog / en Mond / en Hand dat blyken doen:
 Laat d' Ooge (als de Mond dat nieuw onthouwen
 komt) tranig Jesus Wonden teer bedouwen /
 En blammig tuggen 't waardig Menschen-zoen.

XIV. Ja

XIV.

Ja tuygt gy zelv' van boven; toon u fragten
 Wekt Dooden op; verligt der Blinden Nagten;
 En leerd uw Leer / als uwen Dienaar spreekt /
 Dooz d'Ooren aan het Hert / en doet verbaast staan
 Dien Sathans list tot nog toe deed verdwaaft gaan;
 En 't Steenig-hert dooz sterker Waarheyd vzeekt.

XV.

Hely! wat gedruppich komt daar der Hely'ger Schaarē
 Ter Zions Poozten in / met Hely gebaaren!
 Ruynt! ruynt den aanstoot uyt des Heeren-baan!
 Wie heeft ons al dees Kinderen G. booren?
 't Is Godt die dooz Gerard zijne Wyl verhooren
 Een teeken rigt / en 't zist haar herwaards aan.

XVI.

Ons Vader! wijsd dat waardig Hoofd bewaaren;
 En hem Mary ter hulp: laat beele Jaaren
 Hen in 't geloov' en uw gunst wozt'len doen.
 Hoed hen vooz Menschen-vzees / en Oogen-lusten;
 Laat uw gena in onrust hen doen rusten;
 En hen en ons uw Zoon geef en uw Zoen.

20 Slagt-maand 1659.

I N - V A L .

Op occasie, dat my ymand de verzogte
aanspraake tot Stigting weygerde.

I.

N N. Als den Bruyd'gom in den Maare
Dagt zijn liebe Bruyd Met hernoeging dagt
te binden In haar Kamer of daar uyt; Was zu
just in Dans gezegen / En berhalven / wat
Hy sprak / Zeyd zu maar: Ik ben gelegen
Vergt my nu geen ongemak.

II.

Liebe! zeyd hy / d'ongenugten
Die ik lijd' / zijn maar om uw.
Zal ik om uw Heyl verzugten?
En gy blijven eben schult!
Laat gy in den Wind my leggen?
In den Regen / in den Plas!
Niet en wistze 'er op te zeggen /
Dan / 't en komt my niet te pas.

III.

Als des Werelds Eeuwige Leven;
 Na zo veelte Geuwen-wensch /
 Zig ter Warde had begeben /
 Om het leven van den Mensch:
 En zijn Volk zijn Heyl kwam bieden
 Daar hy om gekomen was:
 Was het antwoord van de Lieden:
 Heer! 't en komt ons niet te pas.

IV.

Zo mijn Meester! zo mijn Heere /
 (Die zels Ward en Hemel schiep)
 Smaad van af-slag kreeg booz eere /
 Als hy 's Menschen Heyl beliep:
 Is het vzeemb / dat zijn geringe
 Dienaar, enkel stof en asch /
 Antwoord op zijn vzaag ontfinge!
 Vriend! het komt my niet te pas.

V.

Tigt is dit den Knecht te dulden
 Die met lijden heeft gebaan;
 Maar hem smert / dat utwe Schulden
 In des Hemels Keek'ning staan
 En de Meester na 't verloopen
 Van utw Lebeng-uure-glas /
 Op utw roepen Doet ons open!
 Zeggen mogt / 't Komt niet te pas.

AF-ZYNS-SMERTE,

Op de gelegentheyd van 't scheidende eens Vriends.

Gematigt.

I.

Mijn Vriend / of gy geschieden duyzend
 Mijlen Zijt / of een Mijl twee drie / verschilt
 my niet: Zijt / of een Mijl twee drie / verschilt
 my niet: Als ik verlangend van u onderlo-
 ven Nog letter-taal / nog teeken en geniet.

II.

Af-zijn is af-zijn merkt ik wel / de smerte
 Legt in het Af niet in het Verre-zijn / Legt in **(C)**
 En 't missen van de Caasman's van uw Herte
 Als / of gy dicht of verre zijt / eene pijn.

III.

Du merkt ik eerst den grond van Sions weenen /
 En waar het hapert / als die liebe Maagt **(C)**
 (Gaat maar haar' Bynbegom een stap-ver heenen)
 Haar Liefs vertrekt zo smert gevoelig draagt:

IV.

Geen eenmaal heeft Hy haar met diere Eeden **(C)**
 Gezwooren by d'ontwankelbaare trouw / Gezwooren
 Hy zoud zijn aangezigt vergen / maar zijn treden
 Hy van haar noyt te verr' doen wijken zoud.

V. Als

V.

Als zy van Hert en zorgeloos gaat dwaalen /
 En zig vergaapt aan 's Werelds kramern / En zig Ec.
 Laat hy de straalen van zyn ooge dalen
 (Dat zy Hem mist) maar blijft haar egter by.

VI.

Daar smelt van 't Hert in traanen / als die Ster gaat
 En duplit bene'en de kim; zy roept staat! staat! En Ec.
 Mijn lief wat baat 't of gy niet te verr gaat /
 Als ik u niet en zie mijn troost vergaat:

VII.

De teekens van uw toegenegen Herte
 Verbergen zig / ik zie u Anzigt niet: Verbergen Ec.
 Gy spreekt niet tot mijn Ziel / en (o wat smerte!)
 Gy stuyp de pijlen weder dien ik schiet.

VIII.

Uw Posten die voor dees my kondschap brachten
 Van u standvastig Hert my toegedaan / Van u Ec.
 (De mijnen laas! verflauwen en versmagten)
 En komen niet / of komen onbelaan.

IX.

Geen Brieven van uw Hand! geen Zegel-teekten!
 Geen Naam daar in/en op mijn Hert gedrukt! Geen Ec.
 Geen Duizend ons gewoone liefde-teekten!
 Belas! mijn Lief is van my weg-gerukt!

X.

Dus klaagt de Dogter Zion / en ist wonder?
 Want al zyn Doodde zyn haar maar geluyd/Want Ec.
 En al zyn Brieven zonder Naam daar onder /
 En niet een Zegel drukt zyn liefden uyt.

XI.

't Onzichtbaar dat zy eens verstond / te missen
 Dunkt u dat niet ondraagelyke pijn? Dunkt Ec.
 Dat hy zig maar verbergt is kwaad te gissen /
 Maar weg te zyn / dunkt haar is weg te zyn.

290 UYTSPANNINGEN.
OP DE AAN-KOMST

M Y N S

VADERS EN SUSTERS,

Als ik de Wagen te gemoet wandelde.

Zedig.

I.

Mijn Vader! had gy voer u andere kind'ren
Te laten / en met een tot een te gaan? Ik bid u
laat u Weer nog Wind verhind'ren: Maar
denkt den Hemel blaast u hertwaards aan.

II

Wy zullen wel met u onszugten sturen
Ma boven / heeft niet 't Weer is in Gods hand:
En wil Hy 't zo / 't is weinig / te bezuuren
Een Bug voer die in Chrysti liefde brand.

III.

De Winden die den Avond houw vertrekken
Heeft slegk / en daarom maakt uw Reys wat kroeg
En of het Paard onwillig was te trekken
Zij niet bezorgt / mijn Herte trekt genoeg.

IV.

Dus mijmer ik / en ziet daar komt hy reden
Op zijn beloft / en op zijn liefde: Waagt
Wat mijn'rend Volk / gy zult u haast verblijden /
't Is Avond / en uw Heyl komt voer de Maagt.

13 Gras-maand 1659.

OP

Op de Verjaaringe van mijn Vader
d'Hr. JOOST C. van LODENSTEYN;

Gebooren den 7 in Louw-maand 1584. N. St.

Gematigt

I.

En Goude Kroon om 't tweedig Hoofd te
blyen Is 't Heilig Byen eens Christens te ge-
ring / Dien 's Hemels Heyligheyt vol Heerschap-
pyen Al over 't Hoofd van langen Jaaren hing.

II.

't Beloof hem leerd des Ceulo'gen Konings liefde /
Het tweedig zoen van 's Konings Ceulo'gen Zoon:
En (als den Geest zijn zugten maar geriesde)
Wagt met geduld het eyndelooze loon.

III.

Al dagt / mijn Vader / wenscht' ik u veel Jaaren
(Uw Jaaren vooz ons wensch' ik) of veel eer,
Veel Aardschen slijk; ik gaf u aan de Waaren /
En Bloed / van 't ydel Werelds Op en Neer.

IV.

De witte lok kan u ten Nebo strekken /
Om 't Heilig Land van uwe rust te zien /
(Ah! konden wy die Jaaren nog wat rekken.)
Daar Zion's Berg zig u eerst aan kwam bi'en.

2

V. Hier

V.

Hier op uw Hert te trots gemoedigt stegger' /
 Al d' Harfschen dzaf / en ydelhjed verby /
 En ('t lukt zig bied' in volle Winden) twegger
 Het kluyfter aan te doen / nu zo na byu.

VI.

't Gewenn' in Kanaang-taal met Zion's Woozden
 Zig oeff'nen om in 's Hemels Key te gaan /
 En 's Hemels Geest / die wat Hy woud bekoozden /
 Leer u des Hemels Waarhjed regt verstaan.

VII.

Die zegg' u / dat wooz tien-maal zeven Jaaren
 En dzie / en dzie des Hoogsten oog en zozg
 Als gu nog niet en zozden / op u waaren /
 En stelden 't Bad ten wiffen vand en bozg.

VIII.

En hulbede u ten Koning / al u boozraad
 Tot oberbloed verschafte u zijn Hand /
 En stelden 't Land daar zijne Waarhjed booz gaat
 In Volhjed / uw gewenschte Vaderland.

IX.

Die zegg' u / dat Hy 't Hert gemaakt / bezijd en
 Herschapy heeft met dierbaar Bloed en Geest
 Op dat uw Woozden daad zijn Naam belijden /
 En houden 't ongebeeffemt Paaschen-feest.

X.

Oh! dien die Geest leerd b'onuypzpreekbze reden /
 De Waarhjed elgz' in Chzisto zelf bestaat /
 Dat is de daad van Duzend zuyverheden /
 En dat 's den top / waar heen mijn wenschen gaat.

Dit wenscht die van u 't leven heeft gekregen,
 En daag'lijks wagt uw Vaderlijken Zegen.

28 Winter-maand 1661.

7 in Louw-maand 1660.

Op de Verjaaringe van mijn W. Moeder,
 Juffr. MARIA VAN VOORBURG,

Gebooren den 10. in Slagt-maand 1587.

I.

Vlugtige Jaaren! Die daar heenen glijden
 Als een Webers-spoel; Wat wederbaaren
 Doet gy ons al lijden In des Werelds woel?
 Zo wy niet misten na des Hemels doel. Door-
 spoeden zijn dog Niet van Udelheden: En Ce-
 genspoeden Waaren haast ge-lee-den: Oh!
 dat Eentrig Al! Oh! dat Eentrig Al! Is
 het Een dat ik be-dogen zal.

- Al de vermaakten
 Die de Wereld aanbood
 Unt haar buylen poel /
 Moet ik nu laakten /
 1 Petr. 2: 11. Die der Zielen aanstoot
 Lebendig geboel:
 Nu ik mijn Hert stel na des Hemels doel
 Phil. 3: 7, 8. Onzinnig Mensch! hoorst!
 9. Want u schijnd een lustster
 Ziet eens na boven /
 Alles werd u buyster.
 Oh! dat Eeuw'ig' Al!
 Oh! dat Eeuw'ig' Al!
 Is het Een dat ik beoogen zal

III.

- Joh. 6: 37. Oh trouwen Heyland!
 Die noyt hond versmaden
 Ps. 23: 1, 2. Die zig t' uwaards voegt;
 Ps. 36: 9. en Doerd my op 't Weyland
 65: 5. Van uw vette Genaden /
 Ps. 42: 2, 3. Daar mijn Ziel na zwoegt:
 Ps. 73: 25, 26. Zo is mijn Ziel in u eeuwig bergenoeft.
 Al 's Werelds lust gaat
 1 Cor. 7: 31. Met de tijd berdwijnen!
 Rom. 12: 2. Ey! 's Hemels Oyer laat
 Gal. 5: 24. In de plaats verschijnen!
 Eph. 4: 20, 21. Oh! dat Eeuw'ig' Al!
 22, 23, 24. Oh! dat Eeuw'ig' Al!
 Is het Een dat ik beoogen zal.

IV.

- In dees mijn Dagen /
 Ps. 71: 9, 18. Daerlijk lebens Dagten /
 Als den tijd ontgaat /
 Ps. 19: 15. Laat u behagen
 Alle mijn gedagten:

Woozden / Wil / en Daad; (zaad Matt. 13 : 3,
 En in mijn groeje het Wozd dat lebend 4. &c. en ys.
 Op dat ik nog in 19, 20. &c.
 Dees onbzugtzre Dage Pl. 92: 15, 16.
 U zu ten dienst / en
 Heyl'ge Bzughten drage
 Oh! dat Geuwig' Al!
 Oh! dat Geuwig' Al!
 Is het Een dat ik beoogen zal.

V.

Oneyndig Heylig!	Jes. 6: 3.
Onbegreepen Heerlijk!	1 Tim. 6: 16.
Ontoegankelijk Licht!	Pl. 16: 5. 6. en
Tot U men beylig	ys. 11.
Gaat / want al 't hegeerlijk	Col. 3: 9, 10.
Is in uw gezigt.	(gestigt) Pl. 33: 5.
Wag maar ons Hert na uw ekenbeeld	Gen. 47: 9 en
Oh! dat de Heylighepd /	Hebr. 11: 13,
Eierzel van uw Chzoone /	14, 15, 16.
In dees mijn Dzeemdelingschap	2 Cor. 11: 2.
Xp mijn Hoofd ten Kraone!	1 Tim. 2: 9, 10.
Tot het Geuwig' Al /	1 Pet. 3: 3, 4.
Tot het Geuwig' Al	Hebr. 12: 28.
My om Jesus wil volmaaken zal.	

Geboorte-dag van

CATHARINA VAN LODENSTEYN.

Op den 28 Augusty.

Zijnde dezelve Dag van de Bevestiging in mijn
Dienst tot Soetermeer.

Gematigt.

I.

Zijn Vier-en-beertig Jaaren van u leven
Verstreeken / Suster / dat my schielijk dit An-
uult (betwyl ik om u peynzend zit) Om u dat
tot Geboots-vermaan te geven: Ik oog
(misschien ik tref) een stiglijk wit.

II.

Mijn Suster; als in d'Veegst [a] het vierde Zevend
Zon-licht ons Him verlosste van de Nagt /
En 't heugelijke Tigt aan d'Erde bzagt /
Bzaakt gy ten duyster uit / en toont 'u lebend /
Van die u zo veel Maanden had verzwagt.

III. *Alto*

[a] Gebooren den 28 Augusty Anno 1627.

Als 't vierde Zevend' Oegst-licht [b] booz kwam bzerke
 Vragt my ook 's Hemels Wijsheid (hoe onsterk /
 Hoe onerbaaren in dien Dienst) aan 't werk.
 Dug deed bezelve Zon-hoogt 't hoost op-steeken
 Al in deez' Eeuw / en my in Chzisti kerck.

IV.

Hoe weynig wijsst gy wat een Mensch betekent /
 Hoe gy een Mensch gebooren toerd! byna
 Zo weynig wijsst mijn Ziele / tot haar scha /
 Wat (in des Hemels Wijskunst regt gerekent)
 Een Leeraar zy / die kondigt Godts gena.

V.

Gy zijt booz 's Hemels M-bestuur in 't leven
 Gebragt / op boozwaard van des Hemels eer
 Alt in den Dienst. Van beiden wagt onz Heer
 Dat wy aan Hem getwillig over geben
 Onz Leven / Dienst / onz zelven t' zjuer eer.

VI.

Dees Dag vermaand ons beyde 't Heylig oogwit /
 Van die ons schiey / en riep / te treffen in
 Onz heel aan Hem op t'offren; als 't gezin
 Van 't Heylig Volk / en 't Engelhom om hoog bit /
 En zaliglyk / betracht Eeuw uyt Eeuw in.

VII.

Niet ons ten goede / maar booz Hem te leven /
 Niet onzen Wil / maar zyn Gebod te doen:
 Zyn wijs beleyd in zegen en in roe'n
 Te prijzen: Hem van ons Heyl d'eer te geben;
 En op zyn Magt te wagen / in ons doen.

VIII.

Zo binden wy den Hemel hier op Erde;
 Zo bangen wy den loop van 't Dieuwe-Jaar
 Tot 's Hemels-dienst weer aan; en / met de Schaar
 Die eerd' en Hemel schatten na haar weerde /
 Beginnen wy het eeuwige Dzeugde-Jaar.

¶ 5

Op

[b] Tot Soetermeer in mijn Dienst bevestigt den
 28 Augusty 1644.

UYTSPANNINGEN:
Op de Geboorte-dag van N. N.

Den 1 van Sprokkel-maand

Kan gezongen worden, op de Wrs:
Hertknagend onverzettelyk Nagt-gepeyns.

I.

DEluge Zon / mijn Vzind / ontrelt my Bloem
En loof ter Kranssen; weggerd my den roem
Van 't waardig Hoofd te cieren met het spruyt-
tend' Kruid;

II.

Dies Hy N. N. die alles houdt / en cierd /
En draagt en 't Hert in vzendel houdt / en vierd /
Maak 't Heylig vzeppn van ongemeene glans

III.

Een Krans; daar op wel diep geschreven staan /
De Jaaren die thans zijn vooz-by gegaan /
Die on-herroep'lyk vlden en gezwind;

IV.

Gesneden zijn met d'onweerbou' re Gziff /
De Woorden welkerz ongezielde riff
Gehoord is / en wiens heeft vzugtloos / zo 't scheen!

V.

Gezentet zijn de schziffiken van dien Dag /
Wanneer den Regter met een streng gezag
Zal reek'ning eyschen van ons doen en tyd

VI.

Gemaald zijn / en na 't leven af-gebeeld
Die eyndelooze Zalighe'en / en Weeld
Die 't honkrend Hert hier zoekt met alle list

VII.

Geschilberd staat / en levendig vertoond /
't Oneyndig jammer dat daar onder woond /
Daar 't grootst getal der Menschen voetloos zugt /

VIII.

Geteekend hangt dien Godt-Mensch welkerz Bloed /
En Craan / en Wond / daar schziff en roept zijn gloed /
Van Liefd'; tot hem het Hert (dat aamloos higt)

IX.

Ontziigt

IX.

De Celgen zy elk onberjaarde deugd ;
 't Percierzel nber ; d'omloop waare vzeugd ;
 Den Grand dien wijzen raad die Godts Woord heeft /
 X. En geest.

Alwijze Godt ! Die zelf de Raam van raad
 Bemind / en red der raadelozen staat :
 Gedugte Godt ! geest N. N. altijd raad
 En daad.

Op mijn Verjaaring in Sprokkel-maand 1670.

End' op dat Saysoen des Jaars.

Kan gezongen worden op de Wys :

Nabotker Echo.

I.

DWar stond de Zon, en maalkte dezen Dag
 Doen ik ten duyster uyt / dit licht eerst zag ;
 En / als ik riep / mijn Schepper maat / mijn grond
 II. Verstand.

Dat schoone Ligt rees daag'lijks hzoeger op /
 En / moed' van Winter-rust / steeg na den top /
 Om op te welken / Boom / en Gras / en Kruid /
 III. En Spzunt.

En riep dat Kindje toe in lugten taal ;
 Slijt niet uw tijd in rust / en slaap. Mijn straal
 (Ziet) gaat u hoor ! wil op ! en zijt (ik daag)
 IV. Niet traag.

's Is tijd dat gy u spoeyd ten top-punt : want
 De godloosheyt op Eerd neemt toe / den brand
 Van liefde slauwt / die zig (daar 't al beuziest)
 V. Verliest.

't Is tijd nu 't alles doz staat / dat het Kruid
 Van 's Hemels-hof weer leven krijgt / en Spzunt /
 Zig opend / groend / en bloeyd / en Dzugten heeft /
 En geest.

VI. Maar

VI.

Maar zult gy 't leven doen / leeft gy eerst zelf.
Ziet daar verschiynd een Ligt aan uw gewels /
Dat waarmt en kragten geeft; uw waare Zon;

VII.

En Bron.

Gaat in dien duyster, daar Godt is; hy wil
U (niet van Sinai, maar Sion) stil
In lieve Ghatg-heylygdommen doen

VIII.

Beboest.

Wat Gy zijt / en wat Hy is, Dat gy niet
Van Stof en Afsch / en zondig zijt: 't gebied
Van wil en lusten altijd heyleloos

IX.

En boos.

Dat Hy b'oneyndig' Onbegrypelykheyd,
En aller Heyligheden Heyligheyd,
En aller Wijzen Wijsheyd is / een Volk /

X.

Een Kolk /

Een grondelooze diepte van den Raad,
Daar Mensch en Engel eeuw'ig stom vooz staat /
Een Billikheyd, een Goedheyd zonder seyl /

XI.

En peyl.

Een onseylbaare Waarheyd, die nog kan
Nog wil bedziagen / eenig Oorspronk, van
Dat is / dat was / dat mezen kan / of zal /

XII.

Het Al.

Die al wat Heerlijshend het Schepzel heeft
In zig bevat / om dat hy 't zelve geeft:
Een Wil, die 't al oneyndig wijs / en goed

XIII.

Zelf boet.

Op dat gy in dien grondeloozen Kolk
Van Eeuw'igheyd verdzonken / 't Hemels Volk
Dat zalig Al-genoeg vooz 't Werelds Niet

XIV.

Van-bied.

En 's Hemels Heerschappy de Wereld vooz
Stand grijp' / als zig het reed'lijk Schepzel vooz
Die Wijsheyd, Algenoezaamheyd, en Magt

Veragt.
XV. Mijne

XV.

Ruste.

Mijn Ziel! hoe dikmaals liep des Werelds-licht
(Als nu) ten top / en spelden u uw pligt?
En nauwlijfs / 't rijzen opt de Winter-rust

XVI.

Wlust.

't Is dunkel mij altijd Winter met u: want
Uw Hert is als een stoff Bevozen Land /
Uw Spuyten doer: hoe zoud gy andze Groen-

XVII.

En doen?

Wil op! wil op! daar gaat de Zon u booz.
Rijst opt uw Winter-rust / en breekt eens dooz;
Op u (ziet daar) staat 's Hemels gunst en kragt

XVIII.

En wagt.

Zijn eygen Zoon zend hy u in 't gemoed /
Die met uw Vleesch gepaard / uw Schulden boet /
Stild 's Hemels toorn / en nood u toe- (in uze'en)

XIX.

Te tre'en.

Gaat dan! gaat dan! ter Onbegrijplikheyd
Ter eyndeloozen glansch / ter Heerlikheyd,
Ter Algenoegzaamheyd, ter Eeuw'ger Min

XX.

Eens in.

Verzaakt al wat gy kendet by dit Ligt:
En hendt maar Dees in Jesus aangezigt.
Begeerd niet anders / want hier is uw lust

XXI.

Gebelust.

Uw eyndelooze lust vind hier een / paal:
In dit schoon / is 't begeerlijk' al-te-maal:
Dat u geen zigtbaarheyd na dees bezieg /

XXII.

Of lieg.

Uw wil keerd twissen wat dees wille wil;
Zo raaken al die stozmen eens in stilt' /
't Is al wijs, wat hy wil; en wat hy doet /

XXIII.

Al goed.

Hoe ydel was mijn oogmerk veel booz heen!
Du zal 't my 's Heeren glory zijn alleen;
Als ik nog eer / nog gunst / nog wat men agt /

Derwagt.

XXIV. Dan

XXIV. 1

Dan zal ik ook het Uytverhooren Dalk /
 Ter duysternis daar Godt is, tot dien Vlokk /
 Dien Bron van eyndelooze Zalighe'en

XXV.

Doen tre' est

Dat zal my zijn een Godlijk Jubel-Jaar /
 Om Gode een rustend Land te bzaaken / daar
 Zijn Heerlijshheid / en 't Heyl der zynen uit

XXVI.

Ontspzunt

Dan zal my 't Jaar 30 schichtig niet meer blien:
 Maar dit ontwiffelbaar een Schets doen zien
 Van d'Eeuwigheyd, tot ik in 't zonder end Welent

De Verlossinge des Heeren van de Ver-
 eenigde Nederlanden 's Jaars 1629.

Door de Veroveringe van Wezel.

O Utrecht! doe gy't Buurige-land Met
 Krijg en vzeemde Gasten Bezet zaagt / wieng
 Moorddaadige-tand Ook u vzeugd aan te tasten;
 Wat was u 't Hect benaud en ang / Gy benaud
 en ang / Wat was u bang! Wat was u bang!
 Wat was doe 't Hect u bang.

II. Daer

II.

Daar zaagt gy 't Vanden op utte Wal /
 En hoorde 't Volk vast kerren /
 En speelden in haar Dal utwen Dal /
 Ja woelden 's in 't erbermen.
 Het Mes u op het Herte gezet /
 Op het Herte gezet /
 En geen ontzet // En geen ontzet /
 En gy zaagt geen ontzet.

III.

Gzaaf Hendzikh woud in toozne trots /
 Het Bossche Leger bzeeken ;
 Maar stiet zig dziemaal aan dien Kots /
 En liet dat merk daar steeken.
 Het slaap-loos oog dat het al doozziet /
 Dat het al gebied
 En leed dat niet // En leed dat niet /
 En leed dien Hoogmoed niet.

IV.

Ben / zey 't jobaardig Hert / en kan
 Ik 't Hard-hoofd niet doen wijken /
 Zo zal ik op de Tee treden dan /
 Dat Hoofd en Hert bezwijken :
 Pzing Hendzikh zal ik 't Leger haast
 Ik het Leger haast /
 Dat nu dug raast // Dat nu dug raast /
 Op-bzeeken doen verbaast :

V.

Gaat Canro / zeyd hy daadelyk heen /
 En opend my een toe-gang
 Dooz d' Assel ; dat de Deluwe ween /
 En dat zu 's Pzinnen toe-zang /
 Ik wedd' hy bzeekt zyn Leger los /
 Zyne Leger los /
 En van den Bosch // En van den Bosch
 En hy trekt van den Bosch.

VI.

Chang kiest het Heerz de Delubie zu /
 Daar zu Graaf Hendzikh wagten /
 Daar boegde Montecuculi hy /
 En Graaf Jan / 's Keizers Magten :
 Diez menig Duyzend kringeling
 't Liebe Land ombing
 En in den ring // En in den ring
 Aan Raob' en Plundering.

VII.

Een Degen van Papier beklad
 Met sel-gedrengde Schigten /
 De dubbelde Bemuurde Stad
 Van Amersfoort deed zwigten.
 Daar kreeg den Vyand overbloet
 Van Zoode en moed /
 Zijn hoop geboed // Van Zand en Bloed /
 En op onz' Aelt de voet.

VIII.

Het scheen den Hemel riep / zie de Raob /
 Daar Me'erland zijn de slagen /
 Van 't Goddelijk gebuld / nu moed
 Uw stijbe Aelt te dzagen !
 Proeft nu en dzinkt het bitter Sop
 Het grondige Sop
 Van 's Heeren kop // Van 's Heeren kop !
 Van 's Heeren gramschaps kop !

IX.

't Beluuste Hert erkende de Schuld
 Van zulkte Herten-slagen :
 't Langmoedig lang getergde gebuld /
 Was nog niet moed van dzagen :
 Diez zag op onz' / maar Hy zag onz' aan
 Maar hy zag onz' aan /
 Als Arel staan // In heete Craan
 En nam onz' elend aan.

X.

Gaat Boden / zeyd hy / stralig en geleyd
 Van Diedens Heerz zoze guldbig :

Da Wezel, na dat Volk dat schreud /
 En lijd het Jofte gebulbig :
 Verloft dat Volk / geest heu mijn Tigt /
 Dat het als een Schigt
 Haar Ziel berligt // En 't Land dat zwigt
 Toond mijn liev' aangezigt.

XI.

Sta! Dieden, Huygens, Krijgeren sta!
 Den Dag komt u verraden :
 Ga! Dieden, roepen d'Engelen / ga!
 Dog? Godt is niet te spaden.
 Ziet daar ter Stad in opene baan /
 Zie daar open baan!
 Valaan / Valaan // Valaan / Valaan!
 Met Wezel ist gedaan!

XII.

Straks ging de Faam het blube gerugt
 Doo? Land en Steden spreuden.
 Den Spanjaard met een zugt ter vlugt /
 Uyt Amerfsort moest scheuden.
 Wy bagten / is dit Droom of waar?
 Is het Droom of waar?
 't Is twijffelbaar / 't Is twijffelbaar /
 Tot den Dag zey / 't Is waar.

XIII.

Prins Hendzsk greep een nieuwe moed /
 d'Omringde Stad te dwingen /
 Die viel eerlang den Staat te voet /
 Een nieuwe stof tot zingen:
 De Kerken bzeunden van den klank
 Van het Lof-gezank /
 Van Lofen Dank // Van Lofen Dank
 Onz' Hert van Lofen Dank.

XIV.

Lof! (riepen wy) zy God' die de zaak
 Zo onberwagt hond heeren!
 Veel lieffelijke Wooninge maak
 O! Ne'erland! hem ter eeren.

Dat Ziel / dat Lijf! dat Hupp en Hof
 Uwes Heeren lof!

Des Heeren-lof / des Heeren-lof
 Verkondig 't Heeren-lof

XV.

Lof! (riepen wy) zu God' die de zaak
 Zo onverwagt hond keeren!

Veel lieffelijke Wooninge maak

Veel lieffelijke Wooninge maak

O! De'erland! hem ter eeren.

Maakt Ziel en Lijf / dat Mond en daad

Dat uo Mond en daad

Dat Mond en daad Zing; en de Maat

In dezen Lof-zang staat.

14 Oogst-maand 1659.

MAYTYDS MORGEN-LOF.

1.

Sapen is maar vooz de Dagt / En lang ge-
 noeg na 't Ligt gewagt / En lang genoeg /
 na 't Ligt gewagt. Ziet daar de Zon // Die
 Ozeugde-bzon / In 't Oosten schjynd / Hoepende /
 de treur'ge Dagt verblijnd / Hoepende de treur'ge /
 Hoepende de treur'ge Dagt verblijnd.

II. 't Taver

II.

't Paulwe Bed laat hoor die zagt
 Zijn Heyl hoor 't Hardfch gemak veragt / Zijn Ec.
 Kom aan ons Heer // Zo zullen wy
 In 't open Veld
 Hooren wat het ryzend Ligt verteld /
 Hooren wat het ryzend /
 Hooren wat het ryzend' Ligt verteld.

III.

Ziet een Kleed van enkel Goud /
 In duyzend Kleuren ober 't Woud / In duyzend Ec.
 Als 't Hemelfch-licht // Van Godes gezigt
 Ons Ziel bestraald /
 Widen wy zijn Beeld daar in gedaald /
 Widen wy zijn Beeld daar /
 Widen wy zijn Beeld daar in gedaald.

IV.

Heerlijk Kleed van 't nieuwe Goen !
 Dat na de Dozt zig op komt doen / Dat na de Ec.
 Als ons om-arint // De Liefde waarmt
 Van 's Hemels Zoon
 Geven wy hem 't Jeugdig Hert ten loon.
 Geven wy hem 't Jeugdig /
 Geven wy hem 't Jeugdig Hert ten loon.

V.

Ziet hoe jungt en lagt den roem
 Van alle Bloemen / d'Appel-bloem / Van alle Ec.
 En tierd ons Wand // Wan yder kant /
 En bekt ons Hoofd /
 Als hy na den Bloem ons Dzugt beloofst /
 Als hy na den Bloem ons /
 Als hy na den Bloem ons Dzugt beloofst.

VI.

Bloezel / (Chyften) is waar Bloem /
 Waar steunzel van een yd'len roem / Waar Ec.
 Den Bloem valt af // En stupft als kaf /
 Hoe heerlyk 't spzunt /

Deele komen zo bedrogen uit
 Deele komen zo zo /
 Deele komen zo bedrogen uit.

VII.

Laat het cierlijk Bloeyzel-blad
 Dru ballen en bestronen 't Pad: Dru ballen Ec,
 Als maar de Knop // Bezwangerd op
 En grover zwelt.
 Dus u tot de Drujt ô! Christen steld /
 Dus u tot de Drujt ô!
 Dus u tot de Drujt ô! Christen steld.

VIII.

Wend! wat hoor ik daar voor taal?
 Het is den trotze Nagtegaal / Het is den Ec,
 Die ons kleine Fluyt // Met hel geluyt
 Al 't Woud verdooft /
 Dat op eenen trant zijn Schepper looft /
 Dat op eenen trant zijn /
 Dat op eenen trant zijn Schepper looft.

IX.

Heed'lijk Schepzel waar blyft gy?
 Wie de ongemeeten Heerschappy. Die de Ec,
 Was Schepper's kind; // Waar heen belend
 Nu bezighend?
 Wat gy niet alleen zijn Lof verbezend /
 Wat gy niet alleen zijn,
 Wat gy niet alleen zijn Lof verbezend.

X.

Du alleen is d'Eeuwig' Spring,
 En 't eyndelooz' Eynd van alle ding / En 't eyndelooz' Ec
 Die 't Wezen geeft // Aan al wat leeft /
 Aan al wat is:
 Zelf ende alleen het waare Wis,
 Zelf ende alleen het /
 Zelf ende alleen het waare Wis.

XI.

Eyndelooze dwaarrel-stroom!
 Daar zeyd ons Ziel heen zonder toom / Daar zeyd Ec

En zonder Stuur // En Ster of Vuur /
 En Vaak of Con /
 Want der niet en is dan deze Zon,
 Want der niet en is dan /
 Want der niet en is dan deze Zon.

XII.

Wij dit is der Eng'len Vaak /
 Der zalige Zielen al't vermaak; Der zalige Ec.
 In dezen Volk // Dat zalige Volk
 Zij zonken dzinkt /
 En tot Eeuw'ig Heyl te gronde zinkt /
 En tot Eeuw'ig Heyl te /
 En tot Eeuw'ig Heyl te gronde zinkt.

XIII.

Dan is't Schepzel gansch niet meer /
 Als om en tot des Scheppers eer, Als om en Ec.
 Zal'ge Dood! Oh dat ons boot /
 Hier Schip-breuk lee!
 En wy zonken al in deze Zee,
 En wy zonken al in /
 En wy zonken al in deze Zee.

XIV.

Zee daarm' altijd dieper zijgt /
 En daar men noyt den Bodem krijgt / En daar Ec.
 Die Waarheyd rond // Is zonder grond /
 En zonder wal:
 Hoepende de Heer is't eenig Al,
 Hoepende de Heer is't /
 Hoepende de Heer is't eenig Al.

XV.

Zee van Waarheyd, aanbangloos /
 En Eeuw'ig / Eeuw'ig / eyndeloos! En Eeuw'ig / Ec.
 Uw stepten wi // Een Afgrond is
 Daar't al hoog daald /
 Daar het al wat reeb'lijk is in dwaald /
 Daar het al wat reeb'lijk /
 Daar het al wat reeb'lijk is in dwaald.

XVI.

Dwaald: maar van zig zelf alleen /
 Tot d'Eeuw'ig' Waarheyd d'Eeuw'ig' reën / Tot &c.
 Ah! waaren wy't // Maar alles klijft /
 En niet van Cong /
 Die dan deze Waarheyd Eeuw'ig zong /
 Die dan deze Waarheyd /
 Die dan deze Waarheyd Eeuw'ig zong.

XVII.

Rijzend Tigt help met uw glans!
 Help Eng'len cier van 's Hemels-trans! Help &c.
 Help juychend Woud! Help bloepend Hout!
 Help Dogeltjens!
 Wulle de gebzeken van den Mensch /
 Wulle de gebzeken /
 Wulle de gebzeken van den Mensch.

XVIII.

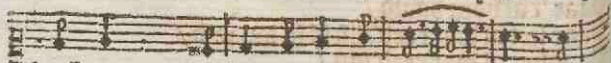
Dwazen Mensch / die altijd dwaalt /
 Zo lang gy niet in diepten daald / Zo lang &c.
 Zing met ons op // d'Onreykbre top
 Van d'Eeuw'igheyd
 Slinde my en u ter Zaligheyd,
 Slinde my en u ter,
 Slinde my en u ter Zaligheyd.

Zegenzang van 't GELOOF in de Zwarigheden
 Op voorval van den Oorlog met Engeland in 't Jaar 1665

Aandagt op Habak. 3 vers 17, 18.

I.

D En Hemel is ons vreugd, Den Hemel ons

 verheugt Met Al-genoegzaamheden! Zent
 Hee

Heere wat gy wilt / Ons Hert heeft altijd stilt' /
 Ons Ziel eeuwige vreden. Het lang gedreygde
 luyster Van rampen komt vast aan: De lang
 genoten luyster Van spoed wil onder gaan. Den
 Hemel is het Ligt Daar alle glans voor zwigt /
 Het Ligt van eeuwig wel- zijn. Hoe zoud een
 Volk een Damp Van tijdelijken ramp / Ons
 rampzalige kwel zijn.

II.

Den Hemel is ons vreugd, Den Hemel ons verheugd
 Met Algenoegzaamheden!
 Zied Heere wat gy wilt / Ons Hert heeft altijd stilt' /
 Ons Ziel eeuwige vreden.
 Geen V yand geest de Wonden
 ('t Was lijdelijker leed)
 Maar 't Volk aan ons verbonden
 In Waarheyd, Trouw, en Eed. (rouw /
 Des Hemels diere trouw heeft nimmermeer be-
 Staat op onseulbaar' Eben:

312 UYTSPANNINGEN.

Ons vriendschap in 't Bloed Van Godes Zoon ge-
 brengt ons bondige vreden. (hoed)

III.

Den Hemel is ons vreugd, Den Hemel ons verheugd
 Met Algenoezaamheden!
 Zied Heere wat gij wilt / Ons Hert heeft altijd stilt' /
 Ons Ziel eeuwige vreden.
 Wy zien haar Handen grijpen
 Maar al ons Have en Goed,
 En ons den armoed nijpen /
 Na zo een overbloed.
 Wy missen 't alles stout / Den Hemel is ons Goud,
 Daar zijn ons diere Schatten: (Vroed
 (Hier is ons booz ons Noed Genoeg beloost) dat
 Zal niemand ons ontvatten.

IV.

Den Hemel is ons vreugd, Den Hemel ons verheugd
 Met Algenoezaamheden!
 Zied Heere wat gij wilt / Ons Hert heeft altijd stilt' /
 Ons Ziel eeuwige vreden.
 Moet onzen Akker doz staan;
 En Boomgaard aan den libwin:
 Zal 't Schaap niet weer ter schoor gaan /
 Ontbreekt ons Most en Wijn, (zwiert /
 Den Schepper die 't Gediert / Dat booz de Dalen
 Die Most en Wijn gemaakt heeft /
 Is Spijs en Medicijn, Is Koorn en Most en Wijn,
 Dooz die zijn gunst gesmaakt heeft.

V.

Den Hemel is ons vreugd, Den Hemel ons verheugd
 Met Algenoezaamheden!
 Zied Heere wat gij wilt / Ons Hert heeft altijd stilt' /
 Ons Ziel eeuwige vreden.
 Al / wat wy dierbaar binden /
 Ons al gelijk ontgaat /
 Ons Have / Goed! en vreden /

Daar

Daar 's Werelds Hert op staat:
 Ons Herte-maaker kend Zijn Maakzels / en hy zend
 Genoegen in het Herte;
 En dus Hy magtig maakt Dat wat ons Lighaam
 Ons Zielen niet en smerte. (raakt:

VI.

Den Hemel is ons vreugd, Den Hemel ons verheugd
 Met Algenoegzaamheeden!
 Zend Heere wat gy wilt / Ons Hert heeft altijd stilt' /
 Ons Ziel eeuwige vreedden.
 Als ons de wreede Krygers
 Omringen / en den blik
 Van half ontmenschte Tijgers
 Ons smelten doet van schrik / (Borg
 Van zal des Heeren zorg Ons zwakhed's wissen
 't Geloovig Oog ons klaaren /
 En om ons als een Muur Van Kuyters / ja van Vuur.
 Doen zien Hemelsche Schaaren.

VII.

Den Hemel is ons vreugd, Den Hemel ons verheugd
 Met Algenoegzaamheeden!
 Zend Heere wat gy wilt / Ons Hert heeft altijd stilt' /
 Ons Ziel eeuwige vreedden.
 Want als de felle roeden
 Van allerly' elend /
 Op onzen ruggen woeden;
 Den Hemel die ons kend
 Kastijd ons Vaderlyk / Om ons der Zonden slijt
 Af-schutweljk te maaken; (vzeugd
 En oeffend onze Deugd Om door de Deugd / ter
 En Heerlykheid te raaken.

VIII.

Den Hemel is ons vreugd, Den Hemel ons verheugd
 Met Algenoegzaamheeden!
 Zend Heere wat gy wilt / Ons Hert heeft altijd stilt' /
 Ons Ziel eeuwige vreedden.

Want als ons smerten hoog gaan
 En groote maaten vult /
 Van oost ons Deugden hoog staan,
 In onbarmoed' geduld.
 Den Hemel zal de maat Van Heerlijsh'heid en staat
 Na moent' en Deugd gelijken; (smaat;
 Zo zal der Menschen haat Ons Heerlijken door
 Verarmend ons Verrijken.

IX.

Den Hemel is ons vreugd, Den Hemel ons verheugd
 Met Al-genoegzaamheeden!
 Zied Heere wat gy wilt / Ons Hert heeft altijd stilt' /
 Ons Ziel eeuwige bidden.
 Want als de Heylige Bladen,
 Het Heilig Brood en Wijn,
 En die ons Heylzaam raden
 Ons all ontnomen zijn:
 Van zal het Eeuw'g Woord Gerugteloos gehoord
 Ons Leeraar zijn / en hoeden: (ons goed
 En 't Hemelsch Vleesch en Bloed Zal (zonder Wrood)
 Ter Spijze zijn / en voeden.

X.

Den Hemel is ons vreugd, Den Hemel ons verheugd
 Met Al-genoegzaamheeden!
 Zied Heere wat gy wilt / Ons Hert heeft altijd stilt' /
 Ons Ziel eeuwige bidden.
 Als Zion's juchend zingen,
 Als Zion's Bede-zugt,
 Als Zion's Gadering, en
 Als Zion zelve blugt; (ons bang
 Van zal der Eng'len-zang / Des Hemels-troost,
 Gemoed tot vreugde wekken;
 Den Hemel in een Frest Vergab'ren met ons Geest /
 En 't Lam ten Tempel strekken.

XI.

Den Hemel is ons vreugd, Den Hemel ons verheugd
 Met Algenoegzaamheden!
 Zied Heere wat gy wilt / Ons Hert heeft altijd stilt' /
 Ons Ziel eeuwige bzeeden.
 Ja rooft de razernpen
 Ons leven in die nood /
 Dat is ons laatste ly'en,
 En aller rampen dood.
 Den Vader dan ons rust: Den Zoon is onze lust:
 (Den Hemel onzen toe-gang)
 Den Geest met ons gemeen: (O Heyl'ge Drie-in Een!)
 Der Eng'len Choor ons toe-zang.

XII.

o Heyl'ge Drie in Een! Alj dat ons eens verscheen
 U Alvernoegend' aanzigt!
 En dat ons oog by Zon Verheerlijkt aan-zen staat
 Dat wy nu zien by Maan-licht!
 Dit is ons aller bede
 Nog maakt uw wil geen yl /
 Nog zijn wy wel te bzeeden /
 En zingen onderwijl /
 Den Hemel is ons vreugd, Den Hemel ons verheugd
 Met Algenoegzaamheden!
 Zied Heere wat gy wilt / Ons Hert heeft in u stilt' /
 Ons Ziel eeuwige bzeeden.

29 Louw-maand 1665:

Z E G E-

ZEGE - ZANG

Over d'Overwinnige in 't Gevegt tegen de
Engelsche, op den 1, 2, 3, 4, Juny 1666.

I.

K Ont al wat leeft En looft 'er Hemelen

Heer! Die met een blammig oog ter waaste

baast; En doet Bergen en Heu- u- len be-

ben / Als Hy ter hulpe van een Volk verschijnt.

II.

Den Batavier

Weels hoor den Britt in Zee!

En 't wonder was een straff van hooger hand /

Die langer niet en dulde de schulden

Van He'erlands weelden over zo veel Heylg.

III.

O Nederland!

Trots / bertel / weeld'rig / zat /

En die uin lusten boed op 's Hemels goed!

Wat was de Wraak der Waarheyd zo onteerd /

De bitt're huzigten van uin zoete weeld.

IV.

't Vernederd oog

Van 't schynend Nederland;

Troost Wardelmaardg Godts medelydig oog;

Die

Die aan de voor'ge kragten gedagte /
En hoor wat Wond'ren 't Land zo hooge steeg.

V.

't Hoveerdig oog
Der Britten, op haar spoet /
Was aan den Hemel onverbzaagelijkt:
Want (als die hem ten roede deed verwoeden)
Zu vaak verftieten / Liefd, en Nedrigheyd.

VI.

Het Arme volk
Gebangen in den Strijd /
Bezuurde 't zuur van zo een Broederhaat;
En dien trotz' op den Zege verkregen /
Dagt zig onwinbaar / in vermetelheyd.

VII.

Dien Hoogheyds Loff
Alleene toe-behoort
Zag uit zijn Chzoon / al spottend / zo een waan;
En zepd; Wat Dozm'n / wat Mieren dug tieren!
En zond zijn Stozmen van den Hemel neer.

VIII.

Den trotzen Brit
Dagt zo een Stozm van pag /
Bekwaam ten Stozm in zatten hooge-waan:
Dgt al de Batavieren als Mieren /
En wend zijn Kielen botlings op haar aan.

IX.

Den Batavier
Wan schzoomig hoor dien trotz /
Van moedig op der Engelen geleyd;
Kapt al zijn Coutwen / veerdigt zijn Zeylen /
En ruht de Britten snellijk te gemoet.

X.

Dien sellen blik
Van Hopman en Soldaat
(O Engelsch Volk! bedied) u 'g Hemeis toozu
En al dat Wond'rend kraaken / en raaken /
Des hoogmoedg wzaake die u tressen zal.

XI. Ah!

XI.

Ah! Engelsch Volk!
 't Is al vergeefs gewoed!
 Den Hemel grijpt den Schijld booz Nederland.
 Ziet daar uw hooge kraaken vast blaaken!
 Ja zietze zinken als een Steen te grond.

XII.

Daar bepnst den Britt,
 En wijkt bez Heeren toozn:
 Dien pzikkel was zijns verzens al te schary.
 Nog valt Hy op nieuws moedig aan 't woeden;
 Maar op den Hemel woed men vzugteloos.

XIII.

Zijns Robbregt schiet
 Met twintig kielen toe /
 Om 't wijkend Henz den laatsten steun te bie'n:
 En riep; Waar heenen! Sta Mannen, sta! sta!
 Der Britten Koning vegt met Nederland!

XIV.

Daar stijgt den moed
 Der Britten weer in top /
 En 't Henz swat op den Batavieren aan:
 Zo trots als ont de Keuzen den Hemel
 Met Stozmen beven / of zig vallen de'en.

XV.]

Chang ging 't Bevegt
 Op nieuws en psljkt aan;
 De Lugt was niet van enkel Wper en Vlam.
 En den wonderen Vonder van onder
 Trotste den Vonder / die van boven komt.

XVI.

Den Vonder-kloot /
 Het eene Schip ontgaan /
 Boozd zig booz 't Angelwand van 't ander heen:
 Verbzijzeld Hoofden / Armen / en Beenen /
 En verwt de Dennen met het Wzejn en Bloed.

XVII. Den

XVII

Des Strijds verwoed
 Gind niemand d'overhand /
 Zo staat de Britz' hardnekkigheyd te Maat :
 Tot dat den Hemel zijn grimmig Plammen /
 Aan 't Heyz verschijnen / en dat schrikken doet.

XVIII.

Den Batavier
 Was dat een Dzeugde-lyt.
 Als vast het Engelsch Heyr verschijnt / verbaast.
 Kiepen; Wijkt Mannen, den Hemel! ah! ah!
 Ah! ah! den Hemel strijd voor Nederland!

XIX.

Daar stoof den trots
 Van hooge Kielen heen!
 En kiest het Heyz onozbentijst de blugt;
 En den Britt leerde / wat Batavieren
 Zijn / als den Hemel strijd voor Nederland.

XX.

De Zee-voogd rukt
 Straks al zijn Magt by een /
 En volgt de Plugteling op de hiel:
 (Tot den Hemel voor Heu'len zeyd houd op!)
 Want ziet! den Hemel strijd voor Nederland.

XXI.

Ah! Nederland!
 Erkend des Heeren Magt /
 Die in uwe zwakhed u de zege rijkt:
 Doet uwe Herten en Tongen steeds jupchen /
 Alleen den Hemel strijd voor Nederland!

10 Zomer-maand, 1666.

UYTSPANNINGEN.
EENIGE AANDAGTEN
over de Kerkelijke Voorvallen
des Jaars 1660.

TREUR-LIED.

Kan gezongen worde op de W y s:
Reyzig Gezelschap! dat den Gryzen top.

I.

Treurige wanden van mijn Hert ontfelt /
Mijn Herte dat de Dagen
Dat de Uren telt /
En droebig smelt als Wasch in 't klypnend' klagen.
Zoekt hulp / nog bzeugd / nog troost;
Maar laat de Ziel in zugten // Zig verlugten /
En treurig zitten neer // Treurig zitten neer:
Want daar utvkroon uw blijdschap plag booz dezen /
Te wezen /
Is nu / ja is nu / is nu /
ô Wee! in der yl // Ten doozn en pijn /
Van 't Hert verwezen.

II.

't Heerlijke Wicht de Dogters Zion's zat
De Wer'ld en al te hooge;
Maar helaas! hoe had
Een oogenblik die Schoonheyt neer gebogen!
Haar glans / haar roem in d'Wsch!
En zy met naare sinaden // Overladen /
Moet dupken / droebig stil // Als het Wild gebiert:
Haar Wijnberg-treed / en zy moet d'Ed'le Dzugten //
Bezugten;
En zien / ja moet zien / moet zien /
ô Wee! haare Magt // Van Dag en Magt /
Gedwongen blugten!

III, d'Da-

III.

d'Oogen betraand in twijffel of 't zo was /
 Die zagen zig ontzagen
 Die 't Genaden-licht
 Op 't Heerlijkst in haar Ziel booz deez' de'en bagen:
 Deez' schreeutode Zion va /
 En riep dat is geen treuren // Dat is scheuren!
 En zonk in amecht las / Zonk in amecht las /
 Daar legt zu nu de Bruyd van 's Hemels Zoone //
 Die Schoone;
 Haar glans! al haar glans! haar glans!
 Haar glans! is vergaan // En met haar traan /
 Bezwalkt haar kroone.

IV.

Dien nu de Wagt op 't oberige Volk
 Van boven is bevolen /
 Gaan helaas! versmagt
 In vzugteloozen arbeyd zugtend dolen.
 Helaas! der Priefst'ren-tong /
 Die ons na 's Heeren Wetten // Wist te zetten /
 Pijpt na de Zieke-long // Teeringzieke-long;
 Dien 't vzeemde Dier omcingeld vzeugt te grijpen //
 Te vjpen /
 Tot datz' amecht'ig stille
 Zwijget / of belaan // En onberstaan /
 Zal vzugtloos pijpen.

V.

't Hert toond my nog / ô Zion! 't Hemelsch-goed
 Dat utwe Ziel verheugde /
 En in obervloed
 U booz uw vzugbegom verclerd' in Deugden:
 Ah! was die stem maar stem!
 En al die Woorden zonder // Kragt / dat 's wonder!
 Die waarheyt zonder silem // Waarheyt zonder silem!
 Dat dus 't rey'tbaardig Bog in toozn komt dalen //
 En halen

Zijn dierbaare Woorden t' Hugs /
 O Wee! en dus doet // Zijn toorn in gloed //
 Zijn kragt herhaalen.

VI.

Zag Daniel ten Hemel uit / hy riep / Den Proph.
 Om 't Vroom Gemoed te heyl'gen :
 Zie / daar is / daar 's nu
 Den lang gedrengd' n gronwiel in het Heyligen !
 Den tozed' n Romeyn verwoed /
 Heeft Salems Puyng gewassen // Met de plassen /
 Van 't vers' berggootē Bloed // 't Vers' berggootē Bloed ;
 Nu gelb het Zelen-uloed van Christi leden //
 Bestreden /
 Getreden / getrapt / gerukt //
 Verbzukt / ja verbaan // Had dat haar traan /
 En zugt geleeden.

VII.

Hu zie ik laag / o Zion! in den dzuk
 (En dzukt het uit in zugten)
 Al uw Kind'ren lief
 Het zoet gelukt / van 't magtig woord ontbhigten :
 De Spijze van haar Ziel /
 Die al haar kragt ten leven // Plag te geven /
 Dus plings haar ontviel // Plings haar ontviel ;
 En nu helaag ! zie ik op Straat haar kragten //
 Versmagten.
 Haar kragten / haar kragt / haar kragt /
 Versmagt ! en haar oog // Gestaag om hoog /
 't Heyl ydel wagtten.

VIII.

Dat vette daer / dat Wijn en Merg te zaam
 Van 't hong'rig Hert verstrekte /
 't Heerlijke klaar
 Dat aangenaam / haar Leden boeglijk dekte /
 Van Monden Tijf gescheurd /
 Dat is het dat de Schoone // Overschooone

In bitterheyt betreurd // Bitterlijck betreurd /
 Wanneer zy ziet dat al haar bettigheden //
 Hoozleden /

Vergaan / vast vergaan / vergaan /
 ô Wee! en de Dragt // Van 's Werelds- dragt /
 Haar dreggt te kleden.

IX.

Daar zietge nu / daar zietge nu / helaas!
 De Conge van den Zugg'ling
 Van de Raak's gekleest /
 En van den doost bezwijhen 't arme Zugg'ling;
 En luyfter! dat breekt 't Hert /
 Daar roept een Lam om brugten // En met zugten
 Moet Moeder zegg'n mijn Lam! 'k heb het niet mijn
 Waar zijn zy nu die leklieringen aten // (Lam;
 En zaten /

In pragtig Blanketzel valsch
 Verclerd? ach wat smart! // Daar legt men zwart /
 Verwelkt op Straaten.

X.

Jeruzalem als 'k den Goddelooze
 Hooz klappen in zijn handen /
 En het Hoofd om hoog
 In spijt / al sluytend / knierffen op de Tanben /
 En roep'n lastrend' ha! ha!
 Daar zien wy 't vrolijck dagen // Ende de lagen
 Van Heyl'gen schijn ontdekt // Na ons wens ontdekt /
 En ik zie u geen troost in al u Binden //
 Te binden:

Van roep ik / van schreeuw ik Wee!
 ô Wee! magtig Heer! Kom / kom nu neer /
 Uw Volk verbinden.

XI.

Heylige Godt! rechtveerdig Eeuwig Ligt
 Hoe hond og dus uw Lamm'ren
 Met een hard gezigt

Uw stuurſ gelaat in traanen zien bejamm' ren!

Oewijl uw Dyand' fell

U in uw kind' ren smaden // Die beladen

Haar ſpot zijn/en haar ſpel // Zijn haar Snaaren-ſpel:

Waarom Heer! komt haar niet dien kopy der ſchanden

(Ter handen?

Dat 's all' in het d'zinken vol/

En dol/ niet meer ſtaan // Niet meer beſtaan/

Aan te randen.

XII.

Jeruzalem! Jeruzalem! uw Hert

Iſ van den Heer getweecten /

Dat doet u de ſmert;

Beschrey uw' ſchuld met diere traanen-beekken.

De Wagters van uw' Ziel

En hebben een uyt honderd // Niet gebonderd /

Na dat uw' glans verbtef // Als uw' glans verbtef:

Oewijl gy laag/ niet min van 's waarheyt kragten //

Betragten /

Die kragt / Heyl'ge kragt / die kragt //

Die kragt / die veragt // En onbetragt /

A haard veragten.

XIII.

Heilige Stad! ik zie u / moed van hoon /

Da' t eynd onſchuldigzaam haaken;

In mijn Daders Chzoon /

(Zegt gy) my zal geen Laſter-pijl genaaken

Uw' Daders Chzoon 's op Ward /

Daar door hy' t al regeeren // Kan en ficeren;

Zegt u daar zagt op neer // Dat u niets en beer.

En als 't geloof in nood / genaden ſtraalen //

Taat dalen

In 't Hert / en 't gemoed genoeg

En doet; dezen glans // Zal Chzoon en kranſ /

Uw' Daders halen.

III. DEEL.
WEEMOEDIGE ZUGTEN

325

ENDE
GELOVIGE GEBEDEN,
Van de Bedroefde Gemeente JESU CHRISTI tot haaren Heere,
Op voorval des zelve Jaars 1660.

I.

M Ewaardig Hemels Heer, an! doet ons
zugten Van Mond / ten Hemel gaan / en staakt
ons dugten Van 't Hart zorgbuldig / dat daar
thwijffelmoedig Du denkt / de Heer vergeet /
Van weer / de Heere meet Ons lyden goedig.

II.

Wijkt / waarom lasterd gy Goblooze Benden?
En zegt: Een duyft' te Wolft bergt uw elenden /
Van d' oogen / daar uw oogen hulp van wagten!
Daar dog u oogen (Heer) Steeds brengen op ons
Uw Dzee-gebagten. (neer

III.

Maar nu moet eens uw Wolft bymoedig spreken:
En met een Hert gelovd / u't Herte bzeeken;
Waarom? waarom? waarom / Heer, zo uw oogen
Van Gratie op ons straald // Vergaat ons glansch / en
Al ons vermogen? (daalt

IV.

Van't eynd / en verr' men zag ons aan / en eerte
H / die in zulken maat uw Heyl ons leerde;
En in verwond' ring riep men / zulke gaven
De zal'ge Gratie doen / Het Hert amechtig boe'u
En dozstig laben!

ƒ 3

V. Men

v.

Men bzagt van Oost en West de Schat / en d' Ouders
 Haar waardsten Schat haar kind' ren op de Schou-
 Men zeyd' / Jeruzalem rupmt uwt Gozdijsen (d'ers).
 Die moeten daar nog in // En gy met dat gewin
 Nog Heerlijk schijnen.

vi.

Dus wiert uwt Heerlijkheids Huys oberheerlijk /
 En Gy (ons leven) hem die 't zag begeerlijk /
 Dewyl de duysterheid de Volken dekte.
 Dies Prinssen in gebied // Zy meend' / of meenden 't
 Uw Doeten lekte. (niet /

vii.

Maar nu zien wy helaas! de Wilde Zwynen
 Uw Wijnberg wzoeten / en zijn Stam doen skynnen ;
 Als zy verbult met dzaf van 's Werelds genugten /
 Hier eeten Spruyt en Blad // En Wozt'len op haare
 En ons doen zugten. (zat ;

viii.

Een giftig-blad spzoot / Heer! uyt Heylige Eerden /
 Dat booz een tijd ons Vaders ernstig weerben /
 Met raad en hulp van and're Landen Vaders :
 Maar nu is laas / in schijn // Van Artsen / 't Kenijn
 Gerukt booz d' Abers :

ix.

Dit sel Vergiff ons Schilden oberstreeken /
 Doet giftig Dagt op Stam en Celgen leeken /
 En d' Edest haar ten betten grond uyt rukken ;
 En laaten dzogen / och! // Daar van wy dagten nog
 Deel Dzugts te plukken.

x.

Ons Oogen rijkt om hoog na 's Hemels-regen /
 En uyt die Hemel-daww na Dzugt en Zegen.
 Maar laas! den daww van uwt Geest niet en daalbe :
 Dies zaten doze' en dzog Onz Spruytjes / baar uwt
 Niet naar en taalbe. (oog

XI. Oh

XI.

Oh Heer! hebt gy ons dan zo gaar vergeeten?
 Wild gy uw gunst naar ons verdiensten meeten?
 Zal daar uw zucht / daar onze zuchten / enden
 Is 't Heinel-rijk-metaal // Om dat ons Hertem-staal
 Zig niet en twenden?

XII.

Die Vyanden die u en ons zeer haaten /
 Zijn in hun spot te bertel uytgelaaten:
 En zeggen ja! zo moet het haar gelukken /
 Wiens hiltend Woorde ons Hert Niet op en hield met
 Zo hard te drukken. (smert

XIII.

Wiens Godt haar Buyk, wiens Godt der Goden gunst
 Dien kussen-nagery gewoone kunst is (is
 Die zwetzen by hun Wijn en Lekkermyen /
 Doet zo / doet zo / mijn Heer // Die Vyzaards tot uw
 Hun dwaasheyd lyen. (Cer /

XIV.

O Heer! bekeer die Goddelooze rotten.
 Of staakt in hun verberf hun bitter spotten;
 Die Wijze Goden 't wakker Dog uytsteeken /
 En doen / verblind / haar sma'en Onz' Herders wij-
 Uw Zion wreessen. (ten; aan

XV.

Zy die ons in den nood als Vrienden plagten
 Te stutten / en met troost ons kwel te zagten /
 Staan nu van verr' en stellen 't op een zwijgen /
 Dooz Togen-taal verleud: Of dooz vreesagtigheyd
 Ons huly ontzigen.

XVI.

Staat gy (Heer!) op en toond u in ons beeren /
 Een Vriend om alle Vrienden dooz t'ontbeeren.
 Of slaat ons Wyand / dat Hy niet meer op-staat.
 Of toond uw siefsijlke'en // Want dan ons Hert te
 En 't Heyl in top staat. (vze'en /

XVII.

Taat by ons Heer! uw magtig Woord verblyven;
 En dooz uw Geest aan onzen Geest verblyven.

Befhoed de Stammen / die nog Jeugdig Bloeyen
Belovend ons haar Huzt; Dat geen senijn'ge lugt
Die uyt en roeyen?

XVIII.

De Hand die 't doen wil / Heer bekeerd. Of / zend ons
Uw gunst van op de Cherubim, en wend ons
Van u / dooz 't zoet van schigtige Gelieden:
Kom Geest der Heerlijkhed // Woond by ons / en be-
Onz' Hert en zeden. (leyd)

XIX.

Wat zoud' 't zijn van ulwen grooten Naame /
Zo dug de Duanb voozt gaat; en de blaame /
Van u op ulwe diere kind'ren dalen?
En gy den herstand t'zaam Van lang geschonden
Niet weer komt halen? (Naam /

XX.

Zou dan dat Ligt / die kragt / dien aanbal vallen /
En huzt' looz zijn? daar gy de dunst're Wallen
Van Sathans Rijk zo hestig meed vermindert
Hebt / en den zeek'ren val // Van Zions zwalcken Wal
Dus lang verhindert.

XXI.

Wy dagten: dat was eerst het rechte begten /
Om Ite'els Rijk / en Regten op te regien /
Nu komt de lang verdukte Waarheid boven /
De Waarheid die veragt // Wel leefde / maar haar
Moest zien verschoben. (kragt

XXII.

Nu zal een Stam (dagt ons) veel Spruytzelg teelen /
En voozt geplant in veele Landen deelen;
Zo maar zijn Voet geworteld blijkt in d'Erde:
Dus dagten wy / ach! ach! Tot dat onz' Ooge zag
Dat gy 't zelv' weerde.

XXIII.

Han u / O Heer! van zo veel Zielen 't klagen
An zugt na 't Heyl / ons val niet doen vertragen?
Of is het eynd van uw Gena genaderd?
Of is het wijs getall // Van d'Uytberhooren'n al
Bereeds vergaderd? XXIV. Hoe

xxiv.

Hoe zullen wy / oh arm ! verlaaten blinden /
 Den Strengel-weg na 's Hemels plekken binden ?
 Wie zal zig niet aan Bergen Heubel stooten ?
 Zo gy ons t' eene-maal // Van uw genaden-straal
 Dus wild ontblooten.

xxv.

Nogtans moet dit / en zal dit dus / Heer / wezen ?
 Nog moeten wy / nog zullen wy niet vreezen.
 't Geloof der Woorden die u uyt den Mond gaan
 Doen ons in vasten blijft // En onberwzifftelijkt
 Op u gegrond staan.

xxvi.

Geef gy ons U in plaats van wat wy berben :
 Leest Gy in ons / en laat byz alles sterben :
 Laat byz het Ligt van Woord en Leeraar uyt gaan :
 Wy houden aan u vast // En zullen allen last :
 En stoorn dus uyt staan.

xxvii.

Wy houden aan u vast / en in de schziften
 Kan dat het Hert doen stout staan / en berkwiften :
 Wy houden aan u vast ; dat ons van beydz kan
 Berademing in pijn // En in het dunster zijn
 Een twiffen Leyds-man.

xxviii.

Wy houden aan u vast in moeplijkheden ;
 Wy houden aan u vast in tegenheden ;
 Wy houden aan u vast in ergerniffen ;
 Wy houden aan u vast // Wy houden aan u vast
 In Dunsterniffen.

xxix.

Wy houden aan u vast / dat zal ons rust zijn ;
 Wy houden aan u vast ; dat zal ons lust zijn ;
 Wy houden aan u vast / die dan herstigt zijn ;
 Wy houden aan u vast // Wy houden aan u vast /
 Gy zult ons Ligt zijn.

¶ 5

XXX. Ge.

XXX.

Gedenk O Heer! uw's Zoons geregtigheden;
 En wat Hy heeft gedaan / en wat geleden;
 Gedenk Heer! zijner onderdanigheden:
 Des Bloeds dat half gestolt // In 't zweet ter Aarden
 En ons roept byreden. (Cra)

XXXI.

En! ziet zijn zwakken W' em om hulpe hijgen /
 Maar van uw Regterhand geen hulp verkrijgen;
 Om dat uw Regterhand u bystand spaarde /
 En / als zy Hem verstoet // Doez ons ter hulp in nood
 Meer kragt vergaarde.

K R U Y S - S C H O O L E

Van J E S U C H R I S T I G E M E Y N T E ,
 Op de voorvallen des zelve Jaars.

Gematigt.

I.

O Kruys-nagt schoonder dan de Dagen!
 Hoe kan de Wereld 't Ligt verdragen Dat in uw
 Oupsternisse schijnd! De Kruyselingen kunnen
 zelven Ten gronde van dat Heyl niet delven /
 Daar al uw droefheid in verdwijnd,

II.

De Kruyselingen stonden deerlijk /
 En zagen in het Kruys berbeerlijk /
 Wastand'ren aan; en hieven 't Oog
 En Hert / en Hand te zaam na boven:
 Maar riepen (zo het scheen) ten boven:
 Tot zig den Hemel tot haar boog.

III. Vers

III.

Den Hemel ging zijn huip bestellen /
 Onzigtbaar' hulp / en straks de Schellen
 Van d'Oogen vielen / en 't was Ligt.
 Doe zagen wy de zoete Dugten
 Van al ons kermen / al ons zugten /
 In 't Kraysc zelf ons toe-gerigt.

IV.

't Hobaardig Herte wierd geboge:
 De laage Zielen vloegen hooge:
 De kreup'len liepen als een Hind:
 De zwakken droegen zwaare laste:
 Het Kooren bleef ten Dozsch-bloer vaste /
 Al 't Kaf verstoof voor zulk een Wind.

V.

O! Heyl'ge Wind! wat baard gy heelen!
 By u ons trage Boot kan seelen /
 Gy maakt van onze Donk een Gloed:
 Gy reynigt onze Lugt van dampen:
 En onze zieke Ziel van rampen:
 Delwijl gy 't Kaf verstoppen doet.

VI.

Gy doet ons Speceryen bloeyen:
 En ons met Vleg'len opwaards spoeyen:
 Gy maakt ons Dzugt den Hemel zoet:
 Gy maakt het Steenig-hert aan v'likken:
 En doet de slantwe Ziel berkwilken;
 Delwijl gy 't Kaf verstoppen doet.

VII.

Te vooren in ons oogen scheenen
 Verwerpelyke slegte Steenen
 En onbekwaam ten Kerken-boutu /
 Die in den Strijd in Storm en Vaaren
 't Hugs onderschraagden als Pylaaren /
 En stonden op den Hoek-steen trouw.

VIII.

Te vooren dogten wy het waaren
 Onwizskelijke Kerk-pylaaren,
 Die laag! zo haast de schudding kwam /
 Straks toonden d'ongezonde gronden.

In Laster-schijft / of Laster-monden /
Op d'ontweerbaare Duyb' / dat Lam.

ix.

O! Heyl'ge Smelt-kroes! wat al heplen
Baard gy! die zo het Hert kund peplen /
En wijsst ons wat daar binnen is.
En leerd ons 's Geestes Eerstelingen /
Den donk'ren Dag der kleyne dingen /
Niet smaden als een Duyfsterms.

x.

En leerd ons zien hoe Menschen liegen
Die zullen ons niet meer bedziagen /
Hoe schoon en schijn haar boosheid delit.
Die Wolven kend men aan haar Tandem /
Als 't Vuur haar Schaapen-bagt verbzanden
Kromt; en ons zo ten Bakem strekt.

xi.

Ja 't Vuur aan 't bzanden / niet te breeben /
Den schoonen schijn van Lammer-kleeden
Te teeren / grijpt haar zelven aan /
En zengt haar bagt / en krenkt haar luster /
Ja zengt zjn kragt / en bzingt zjn sluyter /
Dooz 't Vel / om 't Vleesch met pijn te bza'en.

xii.

Mijn Luyt! hier dienen hooger Snaaren.
Daar zie ik 't Dyer dooz 't Vel diep vaaren /
En roosten 't Vleesch / en roosten 't Been:
Ik breeg men raakt dooz pijn aan 't razen.
Zo maar den Storm niet voozd gaat blazen
Den Blam dooz d'Angelvanden heen.

xiii.

Raad-rijke Godt! wat zjn ulu werken
Met aandagt weerdig aan te merken!
Men had dien rookt gebzagt ten Blam.
Men woud / men zoud ulu bieren Zielen
Met Duyzend / in een Sloed vernielen
Die Celgen delgen met de Stam.

xiv.

Maar 't Vuur was van ulu eygen handen /
(Alstuurend Godt) geraakt aan 't bzanden /

Des moest 't ulven wille doen;
 Des van / en na ulw Wijsheid blaaken /
 En geen van ulw Gezelsden raaken /
 Ten waar om haar van kwaad te hoe'n.

XV.

Den Dlam om Ziel en Lijf te teeren
 En hond nog Ziel nog Lighaam deeren;
 Maar bzagt het Heyl in groote maat:
 Een toetze der Opregtigheden /
 Verbzanden 't schuym van booze Zeden /
 Vooz Hellsch-bergiff / vooz Ziel-verraad.

XVI.

Chang rukten 't Oper op 't felst aan 't woeden
 (Dewijl dat schuym de Dlamme woeden)
 Zijn oogmerk / en zijn paal verby;
 En vat het naast / en valt aan 't schzooiken /
 Die zelvden Bloed vooz and'ren stooiken /
 En bzagt zijn Stookers op een ry.

XVII.

Daar teerd het Scepters, Kroonen, Ampten.
 Daar d'ndelheid zo lang om krampten /
 In eenen Dag. En als een Mot
 Verteerd het bzagt van Purp're Kleeden /
 De bangsten van Staatzugtigheben /
 En maakt haar vanger tot een spot.

XVIII.

My dunkit / ik zie de Drie her-leben /
 Die bzandend' ongeschonden bleben /
 En Viere wierden in het Oper.
 My dunkit / ik zie dat Rot hersterben /
 Die zig verdozben / in 't verderben /
 In 't Operig woeden op die Vier.

XIX.

Den Godt van Abednego, Meshah
 En Sadrag, die ons rampen mee zag
 Kiep Mijn Magt eynd in Babel niet.
 O Tam! die 't Oper hebt met ulw Wanden /
 Dat u verflinden woud / verflonden /
 Verflind den Bloek van ons verdozet.

Dan. 3³
 23. &c.

STAND.

II.

Die hooge Velg in 't ronde Wiel /
 Weid my u Hooghheid / hooge Ziel;
 Ziet daar zy daald / zy daald / zy daald die daad'lyk
 hoog was;

Dat Huyg en al zijn Heerlykheid
 Heeft eene Donk in d' Wsch geleid /
 En ziet daar daald dat straks een Wonder in ons oog
 was:

Dus gaat / dus gaat het bestuuren / 't bestuuren /
 Het bestuuren / het bestuuren / het bestuuren /
 Dat de Boozen betruuren.

III.

De Zee die na zijn wiffen trant /
 Al vloepend zwoeld en stijgt op Strand;
 Al Ebbend dalen / dalen gaat en grond'waards sline-
 ken.

Dat Schip dat op de Golven laard /
 Daalk met een Golf raakt Hemel-waard;
 Maar met dien Golf weer dalen moet en Hell-waards
 zinken.

Dus gaat / dus gaat het bestuuren / 't bestuuren
 Het bestuuren / het bestuuren / het bestuuren /
 Dat de Drogen verduuren.

IV.

De Zon die 's Morgens bralijk rijst /
 Tot dat hy 't Zuiden Mid-puntt lafst /
 Weer dalen / dalen / dalen gaat in 't droebig Westen.
 Hoe heerlyk brand / en blaakt die Plam /
 Die klom zo lang hy voedzel nam;
 Maar zwojvend dalen moet in smokkend Wsch voor 't
 lesten.

Dus gaat / dus gaat het bestuuren / 't bestuuren
 Het bestuuren / het bestuuren / het bestuuren /
 Dat de Boozen bezuuren.

V.

De Wind verstuift het daziftig Zand
 En maakt een Berg; dog oberhand
 Dat Stof den Berg weer dalē doet en maakt ten dalē.
 Die Stad die strakē / vol weelden zat;
 Als Tyrus hoog ten toone zat;
 Moest plings dalen en haar oberdaad betalen.
 Dus gaat / dus gaat het bestuuren / 't bestuuren /
 Het bestuuren / het bestuuren / het bestuuren /
 Dat de Boozen betruuren.

VI.

Hoe moenlijk stijgt een Mensch ten top
 Van staat! en laag! een roozmen-dzop
 Doet dalen Chzoon en Kroon / en Kranz / en Glanz en
 Heerlijk.

Regnabo stapt ten hoogen Chzoon;
 En Regno zit in 't pzagtig schoon;
 Regnavi daald; Sum sine regno ziet vast deerlijk.
 Dus gaat / dus gaat het bestuuren / 't bestuuren
 Het bestuuren / het bestuuren / het bestuuren /
 Dat de Dzoomen verduuren.

VII.

Ik zag (zong David) hoog geweld Pfal. 37: 38.
 Zig bzeude als een Boom op 't Veld /
 'k Zag / weer en Hy en al zijn kragt als Staff verstoffen.
 'k Zag Babels Koning groot van Magt
 Godts Volk verdzukken in zijn Pzagt; Dan. 4.
 Maar daadlijk dalen gaan / en by het Dee verschoven.
 En dagt; dus gaat het belteven / 't belteven /
 Het belteven / het belteven / het belteven.
 Dat de Dzoomen zo lieven.

GESCHREVEN

Voor 't Boek van eene in de zelf-verlochening zig
 oeffenende, tot haar en and'rer verder
 opwekking.

Kan gezongen worde op de W y s:
 Gelukkig die de Zoon, &c.

I.

Dit is 't Boek van Margriet
 Een schoone zuyv're Niet.
 Die vast haar Wil verspielt
 In wat den Hemel wild.
 Die zig haar Lust ontzeyt /
 Om d' Algenoezaamheyd.
 En dus is in dit leven /
 In Lusten, en in Wil, by na een Niet gebleven!

II.

Godts Wijsheyd b' oberhand
 Had ober haar Verstand.
 Des Scheppers hoog gebied /
 Maakt al haar Hoogt te niet.
 By 's Hemels oberbloed
 Is haar Schat arremoed.
 Dus is zy in dit leven /
 In Wijsheyd, Hoogt, en Schat, een enkel Niet gebleven!

III.

Als zy den Heere ziet
 Is al haar Schoonheyd niet.
 Zingt zy zijn Eeren Lof /
 Zy schijnt zig enkel Stof.
 By 's Hemels Deugden zijn
 Haar Deugden maar een schijn.
 Dus is zy in dit leven /
 In Schoonheyd, Eer, en Deugd, een enkel Niet gebleven.

IV.

Een

Een Stoffen is nog tet /
 By 't Heerlykijst dat men ziet,
 Maar by 't LIGT is Margriet,
 En wy al enkel Niet.
 't Is waar z' is Deugden rijk ;
 En daar dooz God gelijk ;
 En zoude dat niet let zijn ?
 Is zy dan nogtans Niet zo moetz' een Schoone Niet (zijn)
 Louw-maand 1674.

O P M E R K I N G

Over 't Zalig af-sterven van den Eerw. Godzaligen
D. LAMBERTUS SANDERUS,

Leeraar in J. C. Gemeynte tot Utrecht,

In den Heere ontslapen den 24 Febr. 1672.

Kan gezongen worde op de Wys:
à Krnys-nagt schoonder dan de Dagen.

I.

ô! **O** Bezonnen Land! gelepdet
 Maar dooz uw dziften / komt / en bryndet
 Uw palmen nu ten Hemel; want
 Nagt-duystre Dagen u genaalien
 Doozmaaken van des Hemels-wzaaken /
 De Roede van zijn Magt'ge Hand.

II.

Ontelbaar zijn byna die Booden /
 Die u den Hemel / om te Booden
 Al wat in u nog Eygens leeft /
 End' u / dooz 't Heylig Zelf-verzaalien /
 Des Hemels Eygendom te maaken /
 Van tijd tot tyd gezouben heeft.

III. *Maand*

III.

Maat laas! uw Lust / uw Wil / uw Heden /
 Uw ingebeelde Zaligheden /
 Uw Weeld / uw Pragt / uw Al bleefstaan:
 Zo liet den Hemel al die Ligten
 Nog nauw ten Coppunt oppeligt / en
 Ontijdig dikwijls onder gaan.

IV.

Sanderus! vzaagt my na geen Woorden /
 Die Oren het'len / Zielen moorden
 (Dooz opgezongte Bloempjes) zoet:
 Maar na een welbetagte Heden /
 Een hoebzel / dat den Geest (gebeden
 Om hulp) den Ziele bijden doet.

V.

Sanderus! vzaagt my na geen listig
 En scherp Vernuft / dat meer in tlofstig
 Dan nuttig Leeren // zig besteed:
 Maar na een Ziel dien's Hemels Wijsheyd
 (Die kindertjes zelf wijs / en Wijs leyd)
 Haar zalig' Heymnis tweeten beed.

VI.

Sanderus! die met d'onzichtbaaren
 In't oog / het zichtbaar wederbaaren
 Op Aarden still veragten stond:
 Die dooz't Geloof te leven Leerde /
 En's Hemels-vrees met breezen eerde /
 Als't kwaad dooz Goed te wagten stond.

VII.

Sanderus! die niet uyt zijn eygen
 Het Goed te loben / 't kwaad te vzeppen
 Gewoon was / maar uyt's Hemels-last:
 Die't alles toetsten in de smisse /
 Van't Christen ongefrenst gewisse /
 Dat niet dan op de Godspraak past.

Sanderus! die als 's Hemels-bode /
Het kostelijke van het snoode
Uyttrekken ging: en zag te las
De dooze Hoofst niet vooz het pit aan /
Nog liende Jesus dierbaar Lid / aan
Den vuygteloozen Letter-dzaf.

IX.

Sanderus! die met d'bogen open /
Zag 't arme Volk ten onpad loopen;
Godts bzees en waarheid aan de wijs:
De Wer'ld / en 't heylloos Pleesch zig in de
Gelijde plaats / een plaatze binde /
Des Sathans-throon in Josus Rijk.

X.

Sanderus! die wel Wijze Woorde
Nyt slegte Monde kundig hoorde /
En nam vooz Leer of waarschuld aan:
Die nederig den Hemel eerde /
In ongeleerde Godts-geleerde.
(Hoe zelden werd 't nu gedaen!)

XI.

Sanderus! die de Woorde schaben
En hoer als 't gemeen doen dzaben /
Als 't nood was / kond; end' op het spel
Van Zions Harpen (die nu hangen)
Het pit van lieffelijke Zangen
Kond paaren / vooz Godts Israël.

XII.

Sanderus! zeg ik; (en blijft kleben
In d'oberdenking van zjn leven
Den Chzisten Wer'ld zo stigteljk!
Om niet aan 't bitter Woorde te klomen
Dat dog daar upt moet) laas! den Dromen
Sanderus, zeg ik / is een Wijk!

XIII. DARS

XIII.

Daar gaat hy / die als 't Licht na-by kwam /
 End' uyt den woel hem aan d'een zy nam /
 Zag daar in zeldzaamheden : zag
 Den Sleur-dienst herr' van 't oogwit missen /
 In Zion wat al Vuysternissen ?
 En dat het op zijn d'zoessem lag.

XIV.

Komt nu / die Hem met onderstand / en
 Hertnelkigheden hebt doen v'zanden /
 En ziet zijn Tonge spraakeloos /
 End' u tot 's Hemels Wysheyd seeren
 (Dat hy u levend niet kond seeren)
 Kom leer nu van hem levenloos.

XV.

Bedenk Sanderus gaat na boben /
 Om d' Eeuwighyd in 't Eng'len-loben
 Bescheid te v'zengen / van zijn dienst :
 En wat hem daar is wedervaaren !
 ô Wusten Mensch val aan 't bedaaeren !
 Den laatsten Dag komt onverzienst.

XVI.

En ziet gy Blinden niet de Roeden
 Daar 't Heylig Gegt meed v'zeugt te woeden
 Op Land / Herk / Gaard / Kind / Hof / en Huys ? *
 En kan het nog uw Hert niet v'reken /
 Al hoorzd gy d' Eeuw'ge Wijsheyd sp'reken
 Zo haal ik eerst de mijnen t' Huys ?

H 3

XVII. Zo

* Dit is gekomen als de Troepen van den Koning van Frankrijk in Junio deszelven Jaars 't Land in trokken, het Landschap en Stad van Utrecht in namen, de Hoofd-kerk alles uyt wierpen, en tot den Roomschen Godsdienst eygenden; gruwzame Verwoestingen van Landen, Huysen en Horven; mitsgaders smertelijke onderdrukkinge der Huysgezinden aanrigteden, ontrent 17 Maanden lang: Ende den Koning van Frankrijk zelve met zijn Heyr tot Zeyst gekampeerd leggende, de Stad als Overwinnaar in getrokken, en door gereden is.

XVII.

Zo haal ik t'mylwaards die de zotten
 Op Harde zouteloos bespotten /
 Om dat m'er nog wat zout is in v'ind :
 Tot dat men smaakelooze poelen /
 Ziet bezugtloos door elkand'ren woelen /
 Door hooge-wereld-wijze wind.

XVIII.

Oh Oordeel! bezoebig hoven maaten!
 (Als 't Zout werd Geesteloos gelaaten /
 En weet het zelf laat dunktig niet)
 Dat wijs wil groenen in de booren /
 Daar 't Heylig Regt zijn Waarheyd hooren ;
 En trotzelyk veragten ziet.*

XIX.

Oh! wanneer zal die tijd geboren
 Zijn / als de Waarheyd zelf zig hooren
 Zal doen in stemmeloos gerugt ?
 En d'Onzichtbaare zig vertoonen
 In 't Ongeschapen Ligt / en wonen
 In Herten daar de schaduw blugt ?

XX.

Wy willen lydzaam daar op wagten :
 Want als de Wozentlijke Magt, en
 De maare Wijze Wil dat maakt /
 Dan zinkt ons Ziel in d'Eeuwigheden
 Zo weg / dat rebelooze Reden,
 En Wille, willig zig verzaaft.

XXI.

Dan siend men Eygen goed nog voordeel:
 En wisten 't Al na 's Hemels oordeel:
 Nog wilb men / dan dat Die gebied:
 Dan liefst men niet dan d'Eeuw'ge Goedheyd.
 En vind men alle v'indb'ze Zoetheyd
 In 't Eeuw'ig Hallelu-jah-licd.

EENIGE INVALLLEN,

Voorgekomen op een Reyze van Sluys in Vlaanderen na Holland en wederom in 't Jaar 1652.

Kan gezongen worde (met 8 Regelen voor een Vers te nemen) op de Wys:

Wie steet beugelijker Dagen, &c.

't Vergroot-glas.

Hoe! mijn Verre-zigt vergeeten!
 Wat ik zoek / 't is nogtans waar.
 'k Meende daar meed' af te meeten /
 Als wy liepen door het Schaar /
 Hoe de Stad ons zoud' ontzigen:
 Dat 's nu uyt. Ah! waar 's een Glas /
 Waar is zo een Bzil te krijgen
 Die my wijze hoe 't eertijds was!

Sluys, gy zult nu haast verflaunen /
 Had ik 't Glas / ik bzagt u weer.
 Wat wilt gy u zo benaunen?
 O mijn Ziel / 't neemt al zijn keer! Ps. 77: 25.

Sluys verflaunt.

Sluys hoe dat ik verber Zeyle /
 Hoe gy klegender by my werd /
 Daar begind my 't Oog te seyle /
 Maar gy gaat niet uyt mijn Hert.
 't Beurt wel dat de Zaligheden,
 Door een klaaglijk tusschen-staan
 Van des Werelbs Epdelheden /
 Schijnen verber af te gaan;
 En dat d'epndelooze hzeugden /
 Schier verdwijnen uyt het Oog:
 Nogtans dat ons eens verheugden
 Blijft; en houd het Hert om hoog.

Op de Paarde-markt op een Droogte.

WEI! wat botst daar? 't Schip te versten?

Neen; ô neen! het is geen nood /
't Stunt maar / en wy zijn op 't verr'ste /
Zo de Bloed geen hulp en hoed:
't Ebbend Water schiet vast heenen /
Weer en Wind is kalm en stil /
Hier en haat nog zugt / nog steenen /
Blijv' / die wil / en niet en wil.

Als de liebe Water-stroomen
Van des Heeren Geest ontgaan /
Ziel / gy kund niet verder komen /
Poogt by / maar 't is al gedaan.
Klaagt by / steend by / openbaaren
Kund gy wel / wat u verbziet /
Maar (gelijk booz bezen) baaren
Zonder Water kund gy niet.

Gaat een Craanen-bloed verwelken /
Blaast ulu zugten naar om-hoog.
Water moet het Water trekken,
Wind de Wind, of gy blijft droog.

De oorzaak van 't vast-zitten,

SChipper! wat is dit te zeggen /
Zo een wel-bebaaren Gast /
Zo een Man om hoog te leggen?
Straan ulu Ceekens nu niet vast?
Of wy Duzend Ceekens zagen
Is het We'er zo stille / (Boer!)
Dat de Zeylen niet en dzagen /
't Schip en luysterd na geen Roer.
Harde Stozmen / sterke Blagen /
Maakien dat geen Roer en geld:
In te kalme stille Dagen
Heeft het Roer ook geen geweld.

Als ons Ziel met sterke spzongen
 Van het Vleesch werd aangetast /
 Werd de reede ligt verdzongen /
 Overcompeld of verrascht :
 Is de Ziel eens kaalm en stille /
 't Beurt ook dan wel dat zy valt.
 Ziel! laat geen geweld uw Wille
 Bypgen; nog zo gloog en malt.

Dewijl wy om hoog zaten.

't I S hier al een tijd gelegen /
 En nog houd ik Sluys in 't oog /
 Sluys een Walzem / Sluys een Zegen /
 Tegen dit verdzietig Dooog.
 't Is nog zoet in 't oog te houden
 Dat ons Herte gaarne ziet /
 Hebben wy niet dat wy wouden /
 Zonder troost en zijn wy niet.

Zieke Zielen / moet gy derven
 Al den troost van die gy mind ?
 Dunkit u 't Hert en al te sterben
 Want gy Jesum niet en vind ?
 Moet gy daarom stille blyven !
 Houd (ik bid u) goeden moet /
 Altijd zal nog wat beslyben
 Dat uw Ziel verkwiksen doet.

Doet uw Schip zo vreemde herren /
 Dat gy 't zelve niet en ziet ?
 Vraagt maar; Die uw Ziele leeren
 Wijzen 't u / al zien zy 't niet.

Op 't los werden.

D At is loog! maar wat dit dzagen
 Twee of drie-maal rond en om ?
 'n Zie 't: de Stroom het Dooz-schip zwaegen
 Deed' / eer 't Agter-schip nog zwom :

Toen het lof wierd moest het wenden /
 Wat men dee 't moest ober stuur /
 'k Striet met Boomen wat ik kende /
 't Hielp niet wel ontrent een Mur:
 Daar na nam 't zijn hoers / 't ging heenen
 Tegen Wind en tegen Stroom;
 't Ging / maar 't ging met kreupelse beenen
 't Ging / maar 't ging uyttermaten loom,
 Zal ge Zielen / als het bloeyen
 Van Godts Geest u Water geest;
 Gaat u straks tot werken spoeyen /
 Toond dat Christus in u leest.
 Zijt gy nog niet heel aan 't dzyben?
 Laat niet rusten 't roerbzede deel /
 Nog 't begonnen werk daar blyben /
 Dooz gy roerd ulu Ziel geheel.
 Doet de Bloed u dan nog zwayen /
 't Schijnd gy gaat een andren gang /
 Weer en Wind wil tegen-wagen /
 Alles halt u eben bang!
 Werd niet slauw dooz 't heilig kweellen /
 Als gy maar zijt van de grond;
 Maar gaat u ten arbeyd stellen /
 Trouw in die Genaden-stond.
 't Zal nog zekker / 't zal eens heeren /
 Gaat het ook vooz eerst wat loom?
 Blijft u na vermogen weeren:
 Bid om Wind, en wagt uw Stroom.

Vernagten ontrent 't Slou.

Wat een woelen dooz eskander!
 Elk een zoekt zijn best gemak.
 Maar in 't Schip is 't rusten schrande.
 Hogtang; d'een lag op zijn Zak /
 d'Andere zey 'k zou plaats verleen
 Zou ik niet die goede Vrouw

Die haar Kust-plaats aan mijn Beenen
 Heeft genomen / hindzen zout.
 d'Eene schijnt zijn Hoofd: zijn Voeten
 d'Ander; maar hoe dat men 't zet /
 Hoe zy dooz elkander woeten /
 't Is en blijft een Plankie-bed:
 Immerg leerd' ik hoe genegen
 Aber is tot zotte rust.

° Vrienden / Laat ons dat bewegen
 Onze Herten (zo behuust
 Dat zy waard zijn 't Eeuwig-zwermen
 Zonder eynd en zonder maat)
 Wy te maaken van dat kermen
 En te zien na betren staat.

't Is hier weynig tijds te lijden /
 't Is hier om een Dagt of twee.
 Maar ô Eeuwig! Eeuwigge tijden!
 Onbedenklijk Zielen-wee!
 't Is maar 't Lighaam dat ons berret /
 't Lighaam is dog haast te lye'en:
 Maar helaas de Ziel verzeeret
 Vraagt dat rusten maest de ween.

Op den Rook des Nagts.

Hier en is het niet te rusten!
 't Hert my berst / de Keel wil toe!
 Dien zoud zulk een Slaapen lusten!
 't Kookken maakt my 't Slaapen moe.
 Lugt! en lugt! of ziet wy smooren!
 Op! op! maakt het Dyer een Bloed;
 Laat het nu ons Slaapen stooren
 Eer het sulks wat erger doet.
 Laas! wat zijn ons Lighaams lusten!
 Nu ist wat / en straf is geen deeg:
 Da heel moentens zou 't wat rusten
 Zo 't vooz rust geen onrust lreeg.

Wel / mijn Ziel en zoekt geen vzeeden
 Hier op Ward in 't Lemen-huyg /
 Want een Kookken hier beneden
 Kan in 't rusten zjn ulw Krug.

Zoekt de ruste van hier boven!
 't Heyl dat nimmermeer vergaat /
 Daar geen Kook kan vzeugd verdooven /
 Daar de Vzeer hoor Eeuw'g staat.

Op de goede Voor-wind des Morgens.

MWat! wat Weer ist? 'n Heyl in 't rusten
 't Water en de sterke Wind
 Hooren ruyschen / en dat zusten
 My in slaap. Laat zien! ik vind /
 Dunkt my / nu een fraye kouwwe
 Wagend uyt de Zunder-hand /
 Die ons / met dit Cy / hoor 't Slouwe
 Doet passeren 't Goesche-Land.
 Hierd de Schoot en lost de Taktelg /
 Hoor de Wind en hoor het Cy /
 Spoed volgt nu den spoed als schaktelg /
 't Hoer regt uyt / 't Zepl rugm in Cy.

Gister avond moest men zugten;
 Zend ik niet 't zou nog wel gaan?
 Dit zjn nu de goede Vzugten
 Van ons wagtend stille-staan.

„ Zielen die daar hulp-loos leggen /
 't Wagten is u groote pijn /
 Leerd dog wat het is te zeggen /
 Stil zjn zal u sterkte zjn,

Esai. 30: 18!

Leerd in all ulw Ziel bewegen
 (Doelb gy dat ulw kragten vlie'n)
 Wagten op des Heeren Zegen.

Exod. 14: 14.

Staat: gy zult zjn Heyl nog zien.

2 Chr. 20: 17!

Op 't Scheeps-wandelen.

Schipper! na wy daar wat aten
 Dunkt my was het aangenaam

Wat

Wat te wand'len; daar wy zaten
 Is het Gang-booze nu bekwam.

Maar Watroos / als ik daar wandel
 Hoe kund gy daar dan ook gaan?

Ja / nu leer ik Scheepzen handel /
 Dat kan t'zamen wel bestaan.

Als de Zee segts niet verbolgen
 Al te zeer deynst op en neer;

Gy zult booz gaan / ik zal volgen /
 Dan ga 'si booz / en gy volgt weer.

Bedzig Hect; dat gy waarbeeren
 Andzer Gaben kund / niet d'uw /

Doet dat gy haar hulp ontbeeren
 Moet / en schynen eenzaam / schult.

Doet zo niet / maar lyp u boegen
 Van haar liebe Kyen gaat:

Ik werd Bozge booz 't genoeg /
 Dat u beyd te binden staat.

Gaan zy veeltjds u te voeren /
 En gy haar maar volgen moet;

Zyt te vreeden / want het hooren
 Doet u dikwijls 't meeste goed.

Zeker / Dat zal nog eens keeren /
 En (hoe wepnig gy het ziet)

Gy zult leeren / die u leeren
 Ja gy leerdz' en weet het niet.

Gy komt zitten aan haar Doeten
 En zy leeren u het Goed

Die dan dikwijls weder moeten
 Van u leeren hoe gy doet.

Op een Stille.

WEL dat mist my; want ik dagte /

Moeders Keuken heb ik vast;
 'n Zal nog eer ik weer vernagte

Zijn mijn Vaders wisse Gast.

Dat nu uyt: Ende ze klagen
 Zju onnodig tijd verkwijt,
 'k Wil gaan wijzer zijn / en wagten
 't Vaderland dat noyt en mist.

Op de Mist tusschen Dordrecht en Rotterdam.

D At gaat taamljk / dat gaat blugge /
 Zo Matroos dat gaat al sijn.
 Dozrecht moest ons agter rugge /
 Zoud 't Rotterdam ont sijn.

Dat gaat zagjes heenen-schampen /
 Beter dan het Gist ren dee.

Maar wat 's dit! wat dikker Dampen
 Stijgen uyt de Nozder Zee!

Maar of Rotterdam mag blyben?

Ik en zie den Cooren niet /

Die men nogtans alst re dzyben

Dozby krimpden komt / wel ziet:

Dozrecht! dat is meed verdweenen /

'k Zie daar ook geen Cooren staan:

Dat is vzeemd! 'k zie niet waar heenen

Dat ik reys / nog waar van daan.

't Beurde wel Dzienden / dat gy moede

Handen na den Hemel strekt!

En komt gy ten Hemel spoede /

Zig den Hemel vooz u dekt:

Keerd gy u dan weer te rugge /

Om na Sodomate zien;

Hemels-kind! dat 's daadlijk blugge

Om den Hemelling t ontvlien.

Dus / gy kund geen Zaligheden

Zien wat moente dat gy bied /

En uwlust in d'Ward besteden

(Kond gy schoon) en wild gy niet:

Wild ook noyt; maar blyft verwagten

Zunde Winden van Godts Geest /

Die de Dampen / die u klagen

Weg dzyft / en u Ziel geneest.

In de weder-komfte op 't Uyt-pompen van 't Water,

Schik zo niet / want al dat tieren
 En dat raazen is geen nood.
 Want Matroos / (om 't Schip te vieren)
 Pompt het Water door de Goot.
 Watte dingen! 't kan gebeuren
 Dat als iets ons wederbaard /
 't Schijnd wy hebben re'en te treuren
 Tot ons hert zig maar bebaard:
 Van beginnen wy te merken
 Dat het zelve dat men vzeest /
 (Want zo wonder kan Godt werken)
 Doorzaak is van vzeugd geweest.
 Oh / mijn Ziel! zijt altijd stille /
 Werp u zelf / en zoeg op Godt /
 Hoe de zaaken vallen wiken
 't Argst kan zijn uw beste lot.
 Want wy zien maar in zijn wegen
 't Uutterst en het minste deel;
 Zijt van nergens in verlegen /
 Door nu ziet zijn werk geheel.

Op de Vloed ontrent Stryen.

't **V**loeyend Water komt ons tegen /
 Tegenwind ging 't nogtans hoort /
 Maar de Vloed maakt ons verlegen.
 Nu het Anker buyten hoorde.
 Maakt wat zie ik ginder steeken
 Als een Rijghoofd in de plas;
 Wel dat is al wel gekerken /
 't Is het Strijfche Hoofd en Sag /
 Honden wy die kee nog krijgen
 Eer het Water meer helet /
 Daar liet ik het Zeyldje zijgen /
 't Is al taam lijn hoort gezet.

„ Waarlijk als 't begint te Vloeyen,
 Van en ist niet altijd wel /
 Als u staat en Goed'ren groeyen /
 Van ist geen gewonnen spel.

Tegen-winden kunnen deeren /
 Tegen-wind van Tegen-spoed,
 Maar al woud gy 't met labereen
 Van / ziet! schaad u zelfs de Vloed.
 Volheyd kan u niet bezynen /
 In het treffen van veel kwa'en /
 Maar hoe dikwils buyten 't lijden
 Heeft zelf volheyd kwaad gedaan?

Wel wat raad? Het zy de Winden
 Van een zwaaren Tegen-spoed,
 Uw Ziel treffen: 't zy gy binden
 Hund den Voor-spoed, als een Bloed;
 Straks begeest u tot het Stry'en;
 Altijd past uw Dyand op /
 Of in boozspoed of in ly'en /
 Haald het Zeyl noyt in den top.

Met Hoog Water door Nieuwer-haven.

Dar is 't Water op zijn hoogste /
 Daar is 't bloeyen al gebaan /
 Zie ik naar het diepst' op 't droogste
 Al-om zie ik Water staan.
 Dit 's gevaarlijk! Maat / laat d'Oogen
 Doorgaans na de Bakens gaan.
 Want / raakt hier uw Schip om hooge /
 Veerlijk wil het met ons staan.

Dat het Water was aan 't wassen
 Stuyten 't eens / wat kommer was 't?
 Maar dat zoud ons nu niet passen /
 't Argst is met Hoog-water vast.

„ Hoord eens / Schipper / doe de Bloeden /
 Bloeden van Godts Woord en Geest /

Ong zo vol op niet en voed' u /
 Zijn wy doe eens dzoog geweest /
 't Was beklaaglyk: maar Godt's zegen
 Telkens in een nieuwe pligt
 Zogt ons weer / en dooz die wegen
 Was 't verballen haast herstigt.
 Maar die Bloed van Godt's genaden /
 Moet eens op zijn hoogste staan /
 (Nu kan 't minste kwaad zeer schaden)
 Niet ligt zal zy hooger gaan.
 Hoed u Ziele vooz een dzoogte /
 Hoed uw Ziel zorgvuldig (Man)
 Want nu 't Water heeft zijn hoogte /
 Komjer op / hoe kanjer van ?
 Daar zijn / sien ik / zomtyds spzngen
 't Water neemt wel hooger loop /
 Maar dat zijn al wondze dingen /
 Boven hoop / ja tegen hoop.

Op de onverzettelijke Catharren-pijn na
veele gebruykte Genees-middelen.

Kan gezongen worde op de W x s:
Hertknagend onverzettelyk Nagt-gepeyns.

I.

Dat 's nu gedaan! nu wil ik voozt's gaan heen
 Geduldig / in Godt's Zal'ge Wegen treen /
 En zien wat uytkomst Hy die eeuwig leeft

II.

'k Wil kloek't zijn om / niet tegenstaans mijn pijn /
 Volbeerdig in mijn pligtig werk te zijn /
 Doe 'k niet mijn wil / ik wil doen dat ik kan

III.

Zijt Gy o Heer! met stuf-wijs Werk gebiend /
 En gy / mijn Schaar, verschoond gy daar uw Vriend
 Dooz mi / 't is weynig ljdzaam in de pijn /

22 July 1652.

2

My geeft:
 Nog kan.
 Ze zijn.
 Inval-

Invallen op een and're Reyze en Weder-
reyze tusschen Sluys en Holland.

Voorby Rammekens.

Kan gezongen worde op de W y s:

Dronken zijn in sterke Dranken.

Schipper! ziet gu daar wel leggen
Vijf / zes Scheepen / dicht aan een
Als gesluit? wat wil dat zeggen?
Denk ik: of waar wil het heen
Laat eens zien; 't zijn die Soldaten
Die gelast zijn hier van daan
Op patente van de Staaten /
Na den Briel te moeten gaan.

Paulistis was den Briel gekomen /
Of 't was haast u! spoed u! ras!
Kust-dag! die diend waar genomen /
Als 't eens beter komt te pas.
's Kust-dags moest men 't Goedje pakken
Alle ding moest Kust-dags Scheep /
't Scheep het heele Land woud zaliken /
En de nood wel dapper neep:

Schoon daar was geen Cy om vaaren
't Wagten leed geen risico /
Niet en kon 't geloop bedaaen /
Hoger Magt verstond het zo.
Jit nu niet wel voortgehoopen!
Dingdaags wacht den wy ons Cy /
En (ziet hoe gemakkelijk) loopen
Haar by Rammekens berby.

Hoozd eens Schipper! all ons Dagen
Moet men na der Winden Heer,
En zijn sterkte plichtig vragen
End' Hem zoeken eben zeer.
Maar den Dag der gaderinge /
Zonder Rook- of Tiesbe-dwang

Niet berzumpen; dog ons dingen
Schikken tot den rust zo lang.

Daar hoorzd sterben tot ons leken.

Als den Zegenaar 't gebied /

Kan ook stil-staan Zegen geben.

Rust-dag woelen vorderd niet.

Daar hoorzd sterben (c.

Als S uys weder in het oog kwam.

Kan gezongen worde op de W x s:

Hovaardig overmoed, wat staat gy, &c.

I.

Nu op! mijn Geest / waar gy eens stomp / eens
traag / eens droog.

Du moet gy Versen Digten.

Want ziet! het lieve van u Ziel komt u in 't oog;

Daar 's Sluys die u verheugd / en gy wel plag te
stigten.

II.

't Senaken van dat lieve daar ons 't Hert na krekt /
Doet ons de Geesten leken;

Men weet niet / van die 't hoeld / hoe sterk 't bemin-
de welk /

En kan den Minnaar, t'hang verzwakt / weer krag-
ten geben.

III.

'k En wil niet twijflen / Heer, af zo u maar mijn Ziel
Kond na den eyfch beminnen /

'k Minde met die Min die u aan 't krunse hiel;

Die kragt gaf my ook kragt om 't zwaarste te begin-
nen.

IV.

Brengt my dan digt by u / ende u brengt digt by my
Op dat ik u mag hoelen;

Of immer zien / en zo verwakkerd werde: in

Rout dat ik van u wijs / of eenigzins verhoelen.

2 2

V. En

V.

En als gy dan dat Goed, het eynd van mijn Belooft'
 komt Digter by my bzingen /
 Maakt my daar tegen heel vooz 's Werelds zingen
 doot' /
 En leerd my Hemelsch-zang, met Aardsche-Digten
 mengen.

Op de Stilte in 't ZWIN.

Kan gezongen worde op de Wys;

Wat deerlijker klagen,

I.

Zig ymand stiller Weder?
 De Dlaggen hangen neder /
 Het Zeul en doet geen boet /
 En al den booztgang komt ons van den tragen Bloet.

II.

Dat gaat zo zaggen byben /
 't Schijnd dat wy stee-vast byben /
 't Verwisseld nauwlijks stand:
 Flus was 't Cassandria, en nog is 't al Cadland.

III.

't Schijnd dat het Schip om hoog ligt /
 Gysf nu my Sluys in 't oog ligt!
 En ik in hoop dus hang /
 't Is lang / maar nu 'k verlang / zo is het zeng zo lang.

IV.

't Mag wel verlangen heeten /
 Want als ons Ziel de beeten
 Van 't Zal, en nog Niet lijd
 Van met verlangen / schijnd / verlangen wy den tijd.

BRUY

BRUYLOFS-GEZANG,

Om op voorval van een Christen Huwlijk
Gezongen te worden.

Kan gezongen worde op de W y s :

O Heere Jezu! wat vertreke, &c.

I.

EEN LIED; te zingen op een feest
Daar Heyl'gen zingen in den Geest,
En zingen met haar Zielen.
Daar Menschen Jesus Beelden zijn:
Daar lektire Spijs / nog dertle Wijn
De Zielen overbielen.

II.

Daar Menschen waar' Koningen zijn /
En heerschen over Spijs en Wijn /
En Bynk / en Tong / en Lusten:
Men gebend' pder niet te veel /
Op dat het kostelijkste deel
In 's Hemels Wijn zoud rusten.

III.

Die 't Vleesch en zijne Lusten boet
En 't Lighaam zonder bzeze boed /
Goep dooz den Zang zijn ramp niet,
't Al-weetend Dog ziet alles dooz
Maar (dampig bzeen!) 't genaben-dooz
En hoozd dooz zulke een damp niet.

IV.

Hy hoozd dooz zulke Dampen / maar
Den Zinger is een Lasteraar
In zulke zupbere Ooren.
Den groben Geest van Drank / en Spijs
Schend/daar Godts Geest zingt / maat / en Wijs /
En steurt der Heyl'gen Chooren.

Op 't zelve.

O Heylig! Heylig! Heylig Heer! Die ho-
 ven alle Loff end' Eer / Oneyndig zyt verheven :
 Vergeest ons dat wy (walgelyk In schuld /
 nochtans) byzmoediglyk Ons tot uw Loff begeven
 Dat Stoff // Uw Loff Met uw Englen //
 Verben mengen / En dus veulig Roepen /
 Heylig! Heylig! Heylig!

II.

En zyt / Heer zelf uw Heerlykheyd,
 En dies en krygt geen weerdigheyt
 Van Tongen / die u Zingen.
 Het is de Heerlykheyt van 't Stof /
 Haar Wardsche Herten met uw Lof
 Ten Hemel in te byngen.
 Lofze // Als hy
 's Hemels staaten // Woud verlaaten
 End' deez' Warde
 Met den Hemel heylzaam paarde!

III.

En! was onz' Hert en Tong bereydt /
 Om u' onbegreepz Majesteyd

and

Met d'Englen uyt te schatren!
 Wy kennen nu geen Helicon,
 Maar smakken na de Zal'ge Bron
 Van 't Heylig Bloed en Warren.
 Dat Bloed // Ons hoed /
 En die Springen // Altyd bzingen
 Nieuwe Geesten,
 Tot Genaad'-en Glory-feesten.

IV.

Komt / Heere, met uw Glory bza!
 Hier houden wy het in Gena,
 Zoud Glory nog te hoeg zijn
 Dat dan nog Feest / nog Zang / nog Dzeugd
 Ons anders dan in u verheugd /
 Dat zal ons hier genoeg zijn.
 O Zon! // Dien Bron
 (Die ons in den // Aanvang minnen /
 En weer bzan den
 Doet) dien Heyl'gen wy Offeranden.

V.

Hier Dieren wy het Dzeugde-feest
 Van TWEE, die Lighaam / Ziel / en Geest
 In Echt te zamen mengen.
 Crest onz' Hert tot U op / bereydt
 Om al onz' uytgelatenheyt
 Tot U alleen te bzingen.
 Gy wilt // Heer mild
 Vol van Dzeugden // Zijn onz' Vreugden;
 En ban smaden
 Wy all'g Werelds dertie paden.

VI.

O Heylig Vader! die den Echt
 Gesteld hebt / als den Mensch opreht
 En bleekeloos U eerde.
 Uw trouwe goetdient loben wy /
 Die dezer dzeeffheyt in zo bli
 Een Huwlijks-bond verkeerde.
 Hoe zoet // Is 't goet

24

Van

Van twee Herten // Die haar smerten
t'Zamen dzagen;
End' U tot haar Heyl behagen!

VII.

Haar Herten hond Gy t'zaam in d'Echt;
Zo wild ook uwer Ziel opregt
In Jesu t'zamen boegen.
Zijt Gy haar Heyl, haar Troost, haar Goed;
En dan haar Zielen magtig doet
Zig daar in vergenoegen.
Uw Heyl // Zy 't Zeyl /
Om u Hoogte // Uit deez' dzogte
Te bevaaren /
Tot den Croey der Englen-schaaren.

VIII.

Taat Hy uw Volk de Heyl'ge pa'en
Des Waarheyds leeren in te gaan /
En stigten met zyn booz gaan
Zy ligte met haar troost de zwaart
Van 't werk / en met den Croey gepaard /
Ga onder d'andze booz-aan.
Dat Hy // Dat Zy,
Als twee Ligten, // t'Zamen stigten /
End' in 't bloeyen
Van uw liebe Zion groeyen.

PAUSE.

IX.

Hef op / onz' Ziel / hef hooger op!
Hef all uw Geesten in den top /
Trek hooger op uw Snaaren.
En stuur uw Psalm, uw Dzeugde-stem /
Van Cana na Jerusaleem,
Daar Godes Zoon gaat paaren.
Daar 's Stof // Om Lof
's Heeren Wijsheyd // Die ons wijs leyd /
Coe-te-zingen
Met de Schaar der Hemelingen.

X. Ter

X.

Der Englen Schaar (30 zonerling
 In Wijsheyt) met verwondering
 Na zo een hoogen top zien. I Petr. 1: 12.
 En zouden wy van d' Echte, (gelijk
 Des Hemels zalig Huwelijkt) Eph. 5: 31, 32.
 Na dit geheim niet op zien?
 Ziet daar // Dat Paar
 Was hoer dezen // Twee in wezen /
 Een ist heden
 Zo is Jesus met zijn Leden:

XI.

o! Onbegrijpelijk Besluit!
 Wie dzukt de diept' en hoogten uit /
 Van zulke zeldzaamheden?
 Godts Eeuwig, Eenig, Heylig Zoon
 Verlaat zijn Eeuwig Erref-thoon /
 En paard zig met zijn Leden.
 Hier paard // Hier gaard
 Wolk en Luyfter // Licht en Duyfter
 Dood en Leven:
 't Stof werd Hemel-hoog verheben.

XII.

Wie agt te regt d' On-zal'ge ramp
 Van onze Zielen / als den damp
 Van Zond' ons had beneveld?
 Den luyfter van Godts Beeld verdoofd;
 Van 't Eendeloog Vol-op beroofd;
 In Slavernij gekneveld:
 Hier lust // Daar Rust,
 Goed en baaten // Ampt en Staaten /
 De'en ons dzaben /
 Snoder dan Lijf-eygen Slaven.

VIII.

Geen voeglijkt Deugden-kleed (hen rief
 Van 't reed'lijkt Schepzel) maar den zwier
 Van d' ydelheyt ons dekte.

Geen Hemelsch Manna, maar den dzaf
 Van lekkere Spijs en Drank / tot straf
 Meer / dan tot Goedzel strelite.

Maar oh! Maar oh!

Onze Schulden // (Die veruisden
 't Eeuw'ig Oordeel /)

Bluschten dan nog 't Wereldsch boozdeel.

XIV.

Dit zag des Hemels Goedigheyd
 Erbermend' aan / en zeyd; daar leyd
 Mijn Heerlijkheyd, mijn aanzien:
 't Verbuyster al mijn Tugster / end'
 Neemt 't Beeld aan van die 't mijne schend' /
 En wil hem 't Mijn weer aan-bien,
 Hy duld' // Onz' schuld /
 En doet dagen // 't Welbehagen
 Dat onz' handen
 Slaakt / end' ons in Min doet handen.

XV.

Hy toont ons in zijn Beeld, het Beeld
 Daar 's Hemels deugd volmaakt in speeld /
 In Nedrigheyd, in Oortmoed,
 In Matigheyd, in Reynigheyd,
 Die Godes wil, in alk' bereyd /
 Gehoorzaam tot de Dood doet:
 Die 't zagt // Die Pragt /
 Ampten Staaten // Goed en baaten
 Rond verjinaden /
 In zo heyl'ge Deugd gewaden.

XVI.

Hy maakt ons met zijn Rijkdom Rijk;
 Tot kindzen van zijn Koninkrijk;
 En zig tot onze Spijze.
 Op dat onz' Ziel in hoogen moed /
 En dooz zo Zal'gen Spys geboed /
 Zoud wand'len na zijn wijze
 Met Deugd // Met vzeugd

Hy onz' Naaktheyd // En mismmaaktheyd
 Zijt hepereld;
 Crotg de Pragt van d' ydle Wereld.

XVII.

Waar is die Ziel / die twel bezind
 Niet ydelijl geloofd! maar mind,
 Maar Hert en Wil ten Echt brenge?
 Die Werld end' all om Jesum haat /
 Die Lust, en Zin om Jesum laat /
 Dien Jesus regt te regt brenge?
 Hy hoorde // Geen Woord:
 Maar zijn stappen // Na te trappen
 Zonder uyt-spat /
 Is in dezen Echt de Bruyd-schat.

XVIII.

Des Heylgen Jesus zalig Beeld,
 d' Onzal'ge Zielen meed-gedeeld /
 Is al haar breed' / haar leven.
 Wat zal / (ô Mensch) dien yden roem
 Van vryhēd van den Dood en Doem /
 U / bukten dit Beeld, geven?
 Als gy // On-vry
 Dooz de klipstre // Van uw duystre
 Lust / niet breeken
 Wilt / en in die Dood slijst streeken.

XIX.

© Jesu! Heylig' Heyligheyd
 Der Heyligheden! zuyverheyd!
 En wezentlijke Goedheyd!
 Wy zugten naar uw Bloed; om dat
 Uw Geest (onz' een'ge Zielen-schat)
 Onz' leven in uw Bloed leyd.
 Wat zoud // Ons 't stout
 Tot U komen // Kunnen vroomen /
 Was dit leven,
 Ons niet dooz uw Bloed gegeven?

© Hey-

xx.

O Heylige Jezu! dien de lust
 Tot onze rust uw eegen rust /
 En Heerlijkhed breed derben;
 Geen lust ons lust / dan uwe lust
 Ons Hert noyt dan in 't uwe rust.
 Doet onzen Wille sterven.
 Zo zal // Onz' Al;
 Wil en Zinnen / Treken Minnen /
 Hoop / en Dreezen /
 Niet / of enkel JESUS, wezen.

Kinder-Lijk van
HENDRICUS SALDENUS,

Zoontje van

D. GUILJELMUS SALDENUS,

EN

ANNA BAERLE.

Overleden den 14 May 1666. Oud 8 Maanden.

I.

H Enderlijck Zoete blikjes / Herte-strickjes

Hadden 't Hert Van de Vader, En (Kon't nader)

Van de Moeder, zo verwert.

II.

Dat zy stonden //	Vast gebonden
Van de vonden	Van zijn Oog,
Wit ontglipten /	Wit ontglipten
Hij / en gaf zig naar om hoog.	

III. Om

Om te schijnen //
Cherubijnen

Daar het Geesje //

Niet en is dan Congen Mond.

Om de Aen //

Die hem 't schynen

Haast ontleeren //

Met hem zullen 't Eeuw'ig Al.

Ziet daar speeld hy //

Daar verbeeld hy

Ziet daar Blinks hy //

's Hemels Drank in Eeuwigheid.

In den hoogen //

Onbedrogen

En vol wonder //

Al dit Craanen-dals getween.

Die zijn Hoeder //

Waaren/ boeder

En zijn Breesje //

Dog in 't Lighaams-grasje lag.

III.

Onder sijne

In het rond/

Zalig Breesje

IV.

Te geluen

Van dit dal

En vereeren

V.

Du daar silweeld hy /

d'Heyligheyd.

Du; daar Ozinkt hy

's Hemels Drank in Eeuwigheid.

VI.

Slaat hy d'Oogen

Da bene'en /

Ziet hy ouder

VII.

En zijn Moeder

Aberslag

Was en 't Breesje

Dog in 't Lighaams-grasje lag.

Kan mede gezongen worde op de volgende W y s

VIII.

V Rouwe! zeyd hy // Man! wat schreyd gy!

Maarom heyd gy Niet de tijd / Dat gy na de

Christen dade, Hier in ruste hy my zijt!

IX. Slaet

IX.

Slaat uw' Oogen //
 Daar zy bloogen
 En uw Deugden //
 Zijn niet meer dan d'eerste schooff.

Maar om hoogen /
 Dooz't Geloov',
 By dees Deugden

Rom. 8:23;

X.

Hier en Schreyd men;
 Hier verheyd men
 's Hemels daden //
 Zonder eynden Eeuwen lang.

Ziet! hier Heyd men
 Met Gezang
 En genaden,

XI.

Hier verlust men //
 Bleyd men / kust men /
 Zingt men / Zingt men
 Davids Dans volmaaktelijk.

Zig / en rust men
 Eeuwiglijk; Cant. 1:2. 8:1.
 Danst men / Zingt men
 2 Sam. 6:14.

XII.

Des verzagt gy /
 Zingt en Lagt by /
 Dat dooz hoopen //
 Moet / en ik zo byoeg bezeyl!

Al uw klagt by /
 In het Heyl
 Gy beloopen

XIII.

Maakt uw Handen //
 Werelck Banden
 Zult gy in de //
 Die wel eer uw Kindje was.

Herte van den
 By en rasch
 Byheyd vinde

XIV.

Ma de yaden //
 Dooz te waden
 Tot de Waarheyd //
 Dan uw Ligt my scheem'ren doet.

Der genaden
 Tot het goed /
 Die de klaarheyd

XV.

Maar mijn Oogen //
 Zien / gedoogen
 Zegt dan tot my //
 Komen / maar komt gy niet weer.

Die nu't hoogen
 't Laag niet meer.
 Blijft daar / tot wy

Op eenen dien te gelijk twee Drink-
bekers in 't Sacrament aange-
boden wierden.

E En Ziel uyt Duzzend bitterlijck bedroeft /
Mengt 's Heeren-brood met Craanen uyt haar
Oogen /

En ziet ! terstond zijn (meer dan 30 behoeft)

Die weder zijds haar Drank te geben poogen.

Dat is niet vreemd / want 't vrandend Vyer van Mîa ;

Dat d' Alembijk van d' Oogen zo doet druppen ;

Verteerbe 't Hert / zo geen verkwisting in

Sien Vlâm gestoet / de kragten t'zaam deed kruppen :

En als die twee Uytgieters al het Wat /

Dat 't Hert bevoigtigen zoud / uyt doen bloeyen ;

Wit vreemd dat Die het Al behoud , dat Wat /

Eer 't droog verstaast / met Hemel-vogt wil sprœpen !

Die Mensch (ik zie 't) heeft / wat hy heeft / voor Godt

Zijn Ziel / zijn Lijf / zijn Vogt / ten laatsten droop toe :

Zoud niet den Bron des Goeds zijn Gracie-lot.

An dubbel-maat / weer rijzen doen ten top toe ?

Maar Hemel ! wat is 't Wezen oherrijck

Uyt Wien het Al / en Die alleen van 't zijn leeft !

En wat die Goedheyd onnaspeurelijck /

Die voor een enkel Water dubb'le Wijn geeft !

Hooy-maand 1660.

G E L O O F.

G Erardus ging op verre Reizen / en zeyd

Ik wil de Brieven aan mijn zorgh bevolen

Met zorgh te regt bestellen ; want verbejd

Dat dan de Mijnen minder zullen dolen.

Gerard ! gy doold / want / wagt gy Dankbaarheyd

Van die gy nu haar Brieven draagt ! die Liedten

En zult gy (veel licht) nimmermeer 't beleyd
 Van uwer Brieven overdragt gebieden,
 En al gebodt gy 't / veel-licht zullen zy
 Niet weeten, of zo lange niet gedenken,
 Dat hen van u dien dienst bewezen zy /
 Om weder-dienst vooz uwen dienst te schenken.
 En schoon het wierd gebagt / meend gy die Deugd
 Van dankbaarheyd in yder zo te binden /
 Daty' u daar op zorgloos verlaaten meugt?
 By doold Gerard, en houtot op ydle Winden.
 Ik En doold zeyd Gerard, want als ik mijn zorg
 En moeyt bestede / in 't dragen veeler Brieven /
 In trouw / werd EEN (ik weet) vooz allen Drog /
 Die na zijn Wil my kan, en zal gerteben.
 Dees doet het Al dooz zijn Voorzienige-hand.
 Ik zie op zwakken Mensch / nog ydel leven /
 En of de gansche Wereld mijn dienst in 't Land
 Schreeb' / Dees zal zijn geheugenis niet begeven.
 By Hem ligt van mijn goet-doen 't wisse loon.
 Dat hangt aan geen dankbaare of ondankbaaren,
 Die my de Trouwe-liefde heeft gehoôn:
 Zoude die zijn Lieve-trouw my niet bewaaren?
 Daar op slaap' ik gerust; 't is waar mijn Dog
 En ziet hem niet maar kan hem wijs betrouwen:
 Hy is ons tydelik Gezigt te hoog;
 Dat is den onzichtbaaren aan te schouwen.
 Dat hulpelijik Gezigt en ruyde ik niet
 Dooz alle diere tegenwoordigheden;
 En zal mijn steunzel zijn / als gy my ziet
 Mijn Dienst (zo 't schijnd) onbzugtbaarlijik beste
 (ben.
 Op dit Gelooff wy laten Land en Mageren /
 Op dit Gelooff wy alles duldig dragen.

Eynde van het Derde Deel.

J. van **LODENSTEYNS**

UYTSPANNINGEN,

IV. DEEL.

Behelzende eenige

BOET-DIGTEN.

MICH. 6: 2

Hooret, gy Bergen, den twist des HEE-
 REN, mitsgaders gy sterke Fonda-
 menten der Aarde.

U T S P A N I N G E N . 372
T R E U R - L I E D

Over den Hollandschen Inbreuk der
WATEREN in den Dortsche-Weerd.

Geschied den 31 December 1658.

Kan gezongen worde op de W y s:

Israëls Heyr! Israëls Heyr! Om Vader &c.

I.

Treur Nederland! Treur Nederland!
Daar 's nu de lang-gedzengde wraak!
De we'en van 't barende beslugt / de smaak
Van 't Naakend Oordeel:
O weelig Land! o Weelbzig Land!
In Lust en Vertelheid versmoord.
O! Land! Land! Land! staat stil en hoord Godts Woord
Nog tot uw boozdeel.
Godt spreekt zijn Wijngaard aan:
Volk wat heb ik niet gedaan
Tot u Heyl // Tot u Heyl // Tot u Heyl?
'k Was het die uw vreed
En uw boozspoed meed'
Zonder maat uytspzuntten deeb',
Mijn Woord ik tot u droeg
Dooz mijn knechten spaad en vzoeg /
Tot die stroom // Tot die stroom // Tot die stroom
't kundige gemoed
Besite met een vloed
Als het vogt den Af-grand doet.
De dozre Wildernis moest geben
't Water tenleven:
Daar spzong / daar spzong een Heyl-fonteyn
Dooz woeste Dzeven.
Den Hemel stozted' u in 't Dagen
Ziel-zoete vlagen:
Hooz Hemel! hooz! nog heeft wijn Volk
Been Dzugt gedzagen!

II.

Hoo? Hemel! hoo? // Hoo? Hemel! hoo?
 Zo hebben 't Zaligende vogt
 Zo diebaar / met mijns Hertens-bloed gekogt /
 Der Zielen-balzem,
 Hoo? Aarden! hoo? // Hoo? Aarden! hoo?
 Den wazem van haar lust geweest;
 Ja hoo? 't bergif van 't Vleeschlijk Hert verkeerd
 In bitt'ren Alzem!
 Gaf ik haar zoete vreed',
 Heb ik haar in Goud gekleed;
 Al mijn goed // Al mijn goed // Al mijn goed
 Al dien overbloed /
 Al dien overbloed
 Stookten maar haar'er lusten gloed,
 Dug 't oog verblind en ziet
 Waarheyds Heyl'ge kragten niet,
 Ja mijn Huys // (Ja mijn Eer //) Dat wel eer
 Was haar basterd zuyl
 Tegen Zonden-vuyl /
 Is haar nu een Moozders-huyl.
 Dieg wil ik Aard en Lugt betungen
 My tot getungen;
 Mijn Volk / mijn Volk wil nog haar Hert
 Tot my niet bungen!
 Ja wil den Hemel hooren laten
 Van die my haaten;
 Mijn Volk, mijn Volk niet meer en is!
 Ik zal 't verlaten.

III.

Creur Nederland! // Creur Nederland!
 An my! wat hoo? ik hoo? gejalp?
 Wat Donnerd daar? wat ruyfcht daar? als ben zwaif
 Van groote Wateren
 Daar 's nu zjn Hand! 't Menz bzeek: zjn hand /
 Den Af-grond berst ter Slupsen uyt /

En boet ons 't glijft schaterend geluyd
 In t' Ooren klateren.
 Wat vreezelyk gekerm
 Roept tot Godt! erbarm! erbarm!
 Kom / kom / kom! klokt en Trom // Gaat 'er om /
 Alles is in roer /
 Koopman / Burger / Boer;
 Want den Stroom // Dekt Hugg en Boom
 De Lugt spijlt van 't geloou /
 En 't geblaar van Kalf en Hoep /
 Zie! zie daar // Zie! zie daar // Zie! zie daar
 Steekt 'er een den kop
 Uyt de Golluen op;
 d' Under smoozd in 't doodlyk Zop.
 Dat kostelyke Hollandsch Lust-hof
 Is al den Lust of;
 Daar onlangs 't Dee nog weyden ging /
 Der Visschen Lust-hof.
 Daar Wonderd nu de stem des Heeren
 Op groote Meeren
 Daar 'g Noachs Eeuw! Ziet uin Voog aan
 ô! Heer der Heeren!

IV.

Creur Nederland! // Creur Nederland?
 Die Wat'ren zijn niet van den dorp
 Uyt d' Alembijck van Godes toorn: den top
 Staat nog te wagten.
 Dzinke weelig Land // Dzinke weelig Land
 De Bloeden van zijn Woord en Geest
 In overbloed: Vast / Bid / Bekeerd, en Vreest.
 Nog droever Nagten.
 Een stercken Craanen-bloed
 Blusch in u der lusten gloed.
 In het Hert // Doodig Hert // Cogtig Hert
 Daar het booze leeft /
 En niet anders leeft /

Verstik al wat adem heeft.

Een STROOM KOMT VAN OM HOOG

Wee my / van 't gerupsch! **Mijn Oog**

O mijn Oog! // O mijn Oog! O mijn Oog!

Daald van heeten Craan!

Daald van heeten Craan!

Hier moet Leegt en Hoogten aan;

't Gebulder zal de uaaſte Landen /

En vette Zanden

Den galm doen hooren; maar den slag

Op ons doen stranden.

Dan zal den hoogen Ceder leeren

Den Ceder leeren

Van ons / wat bert'len Hoogmoed is /

En zig bekeeren.

V.

Magtige Godt! ô! Rijke Godt!

Ziet aan dat arm geplunderd Volk /

En laat nu Geestes grondelooze kolk /

Haar Ziel besproenen.

Geef haar een Tot // Een beter Tot;

Een Huys dat fondamenten heeft /

Een Land dat daar 't vooz geen In-wat'ren heeft

Geutnig zal bloenen.

En alst u dan bejaagd

Dat dien Dag des Heeren haagt /

Duyſtre Dag! // Donkre Dag! // Bittere Dag!

Dag vol ongebal!

Dag vol ongebal!

Dien 't Besluyt eens haaren zal;

Den Vyge-boom niet bloeyd /

En den Wijn-stok niet en groeyd /

En 't geschal // Rund en al // **Wat de Stal**

Vooz der Krijgers hand /

Wreedelijh vermand

Zal geroofd zijn of Verbzand;

Laat dan de Beekjens der Rivieren,
Zoete Rivieren
Des Heeren-stad // Des Heeren-stad
Met bezuguen cieren.
Laat dan op nieuw een Maorgen dagen
Op nieuw eens dagen /
Als Zon' en Zondaars zijn verstorind
Dooz zulke blagen.

TRAJECTINA STRAGES,

OFTE DE

Nieuwe-gragt Ontboomt.

D E tijd van Zeventig of Tagtig Jaar. Had
ong de Nieuwe-gragt in 't Geen gesteld! En ziet
de tijd van zeven Dagen maar heeft Boom en
Stoupt en alles neer gebeld; 't Geen lange Jaa-
ren groey- den / Zo korte Dagen roeyden.
Ha 4 II. Wat

The musical notation consists of five staves. The first staff begins with a large letter 'D' and a treble clef. The notes are written in a simple, rhythmic style typical of 17th-century Dutch songbooks. The lyrics are printed below the notes, with some words aligned under specific notes. The notation includes various note values (minims, crotchets, quavers) and rests, with some notes beamed together. The piece concludes with a double bar line.

II.

Wat (Mensch) ist dat uw boest dus zwellen doet?
 Zijn 't lang-vergaarde Schatten? ist de stoet
 Van magtig Maagschap? pzijsheid u 't gemoed
 d'Aaloude-stam, en Obergroot-baars-bloed?
 Die lange Jaaren pzaalben /
 Wel in een Nagtje baalben.

III.

Een goed besluyt na rijper overleg /
 Weholtmerkt met een Vaberlijke straf /
 Dat rupinden alle tegenstanden toeg /
 En kaptent 't al als met een Zeyzen / af:
 't Vee bilike Boomen beben /
 En kosten veel 'er leven.

te waeren
 der Over-
 heden.

IV.

Dat is den schets van Goddelijke Magt,
 Dooz Hooger-hand in 's Werelds heerschappij
 Gedrukt / die 't al oyt magtig t'onder bzaagt /
 Die met een Woord veel Stammen op een rij
 Van Telg en Loof ontbreeinden /
 En Velden maakt tot Beemden.

V.

Teen Ooren / gy Veragters van dien glans
 Hertneklig' / ongehoozzaam' / harde / wagt
 Uw hals / want die het aan de Boomen thans
 Bezoekt / toond wel aan u (des nood) zijn magt.
 o Menschen kend uw Goden!
 En zwigt dooz haar Geboden.

VI.

Maar kan die Hoogheyd dit / die in dit Vlees
 En zwalshend leeft in onze Menschlijkhed
 Die tot haar Heyl erkend een hooger breez'
 En daar op steund: tot wien de Godspraak zeyd
 Als Goden zult gy leven,
 Als Menschen d'Adem geven.

VII. Wat

VII.

Wat wonder dat des Heeren Overmoed,
 Als hy in kragt zijn stemme hooren laat /
 Het woeste Bosch van Kadesch beven doet /
 En wat daar leeft met naare schrikken slaat ?
 En Beeken zet met Boomen,
 En Bosschen maakt tot Stroomen ?

VIII.

Vreest dien: Zijn geessel komt en trekt vast voort /
 Het gaaf Gebocmt werd vast aan 't herte krank /
 En buigt zijn Celg / het Jonge-rijg vast smoozt /
 En 't steunzel is niet van een bastaard-drank. Jer. 2 : 21.
 Een steunzel dat slegt 't oog voed /
 Een steunzel van ons hoogmoed.

IX.

My dunkt ik hoor 't besluyt des Wagters hoort /
 En jakt / en herft / dat 't knerst dooz Vlees en Been.
 De Lieden Gras / de Goden zijn 't Gebocmt.
 Boetvaardig Bid ? of anders onder een
 Zo raakt den hoogsten Ceder
 Met 't laage Boompje, neder.

X.

O Goden! wagt uw Hals! uw Hoofd! uw Kroon:
 't Gemeen besluyt en spaard de Grootsten niet /
 Maar treft wel meest dat 't Opperst staat ten toon.
 Die komen (Goden) komen om 't Gehiet.
 En diese zend verheven,
 Wil Boomen leeren beven.

XI.

Maar 't Heylig Zaad; het Spuntzel zonder agt
 Vermaarloost / zal dooz aller Boomen val
 Zijn schoz en doz Hout kwijt gaan; maar in kragt
 Bewaard / ontwozteld' en verplantet zal
 Tot Zijn Lof elders groeyen /
 En Heereffker bloeyen.

23 Louw-maad 1659.

Den Medicijn-meester

D U C d' A L B A ,

O F T E

Den Geessel der Nederlanden ter genezinge.

Joh. van den Sande Nederl. Histor. Lib. I.

Den Raadsb. Franciscus Franck verhaald, hoe hy in zijn Kindsheyd in den Jaare 1564. of 1565. en zo lang voor de aankomste des Hertogen van Alba, op de Merkt had hooren zingen een Liedeken van veele Verzen, verhaalende de weelde die doen in Nederland was, en de overdaad gepleegd in alle wellusten van Dronkenschap, Kledinge, en anderzins, daar van het slot of Weervers van elk Versken was altijd,

Ons Patroon van Alven
Zal u met zijner Zalven
Bestrijken alzo wel.

En daar na

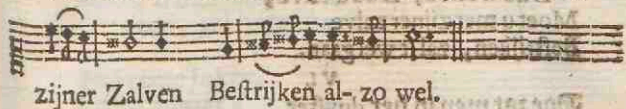
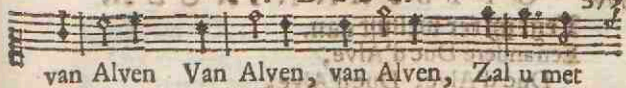
Duc d'Alva, als een regt Doctor, heeft de Nederlanders met scherpe Medicynen genezen van haare brood-dronkenschap, dog haar gegeesseld met eene Yzere Roede, daar mede hy het Bloed van ontrent 18000 Menschen door Beuls handen vergooten heeft.

I.

The image shows three staves of musical notation. The first staff begins with a large capital letter 'D' on the left. The lyrics are written below the staves. The first staff contains the first line of the song, the second staff the second line, and the third staff the third line. The notation is a simple form of musical notation with notes and stems on a five-line staff.

Doe 't Land in Dertelheden Dast speelden
zonder kitel / Doe zong men haar in uzeeden
Dit Weer-bergs op haar spel: Ons goe Patroon

van

II.

Zo lang scheen 't Doozspook logen /
 Tot dat de Weeld zijn zat /
 En 't Goddelijk gedogen
 Een walg van busden had:
 Doe kwam Patroon Duc d'Alve,
 Met Wurp / met Dooz / en Zalve /
 Doe kwam Patroon Duc d'Alve,
 Met Zwaard / Duer / Galg en Rab.

III.

Nu zie 'k den Ouden doorgang
 Van Weeld en Wellust aan;
 Dies laat ik op dien Dooz-zang /
 Dien zelven Meer-zang gaan.
 Een andere Duc d'Alve,
 Duc d'Alve, Duc d'Alve,
 Moet u met zijner zalve
 Bestrijken, zal 't wel gaan.

IV.

Doe zag men van het Goeden
 Raauwlijks een Beelje gaan;
 Daar nu de volle Vloeden
 Van Godts weldaaden staan,
 Een andere Duc d'Alve,
 Duc d'Alve, Duc d'Alve,
 Moet u met zijner zalve
 Bestrijken, zal 't wel gaan.

V.

Goud / Zilber / Kostlijkheden /
 Mups / Whiers wel gelaan
 Den Hemel af-gebeden /

Hof. 2: 7.

Legt gy ter wellust aan.
 Een andere Duc d'Alve,
 Duc d'Alve, Duc d'Alve,
 Moet u met zijner zalve
 Bestrijken, zal't wel gaan.

VI.

Doezat men in het duyster
 Ging onbekende pa'en;
 Du leerde des Waarheyds luyster,
 Al in Godts paden gaan.
 Een andere Duc d'Alve,
 Duc d'Alve, Duc d'Alve,
 Moet u met zijner zalve
 Bestrijken, zal't wel gaan.

VII.

Den luyster dergenaden,
 Die't Al verbaast doet staan
 In fragt tot Heyl'ge baden/
 Legt gy tot ontugt aan.
 Een andere Duc d'Alve,
 Duc d'Alve, Duc d'Alve,
 Moet u met zijne zalve
 Bestrijken, zal't wel gaan.

VIII.

Du huubt gy's Heeren reden
 In overvloed verstaan:
 Maar ziet! in bertelheben
 Steeft u de walg daar aan.
 Een andere Duc d'Alve,
 Duc d'Alve, Duc d'Alve,
 Moet u met zijner zalve
 Bestrijken, zal't wel gaan.

XI.

Du kan u b'onlust slyuten
 Het Hert met bet belaan/
 En Waarheyds kragt daar buyten,
 Moet laag! daar buyten staan!

Een andere Duc d'Alve,
 Duc d'Alve, Duc d'Alve,
 Moet u met zijner zalve
 Genezen, zal 't wel gaan.

X.

Het zoete Juk te hagen
 (Ver andzer onbelaan)
 Laat gy u niet behagen /
 Maar wild in vryheyd staan.

Een andere Duc d'Alve,
 Duc d'Alve, Duc d'Alve,
 Moet u met zijner zalve
 Dat leeren, zal 't wel gaan.

XI.

Gy wild u Wardsche Leiden
 Niet doen na 't leven staan /
 Maar groeyd in Vleeschlijkheden;
 Dooz 't Geestelijck vermaan.

Een andere Duc d'Alve,
 Duc d'Alve, Duc d'Alve,
 Moet u met zijner zalve
 Versterven, zal 't wel gaan.

XII.

De Bannen en de Vloeken,
 's Lands doodelijk Fenijn /
 En wild gy nu niet zoeken:
 Hoe zig het Land bekwijn.

Een andere Duc d'Alve,
 Duc d'Alve, Duc d'Alve,
 Moet u met zijner zalve
 Die wyzen, zal 't wel zijn.

XIII.

Alu wreede Spotteryen,
 Op 't uzientelijck vermaan /
 Moeten zo buldig ly'en /
 Die in Godts bzeze staan.

Een anders Duc d'Alve,

Duc d'Alve, Duc d'Alve,
 Moet u met zijner zalve
 Doen zwygen, zal't wel gaan.

XIV.

Wie weet wat bertelheden
 (Nigt gy een Maaltijd aan)
 Van Pragt en Lekkerheden
 Op Tafel moeten staan.
 Een andere Duc d'Alve,
 Duc d'Alve, Duc d'Alve,
 Moet u met zijner zalve
 Vermag'ren, zal't wel gaan.

XV.

Uw zugt na Tekkeren /
 Na vreemde Spijs en Wijn /
 Den Hemel niet te lo'n /
 Ensch't vreemde Medicijn.
 Een andere Duc d'Alve,
 Duc d'Alve, Duc d'Alve;
 Moet u met zijner zalve
 Genezen, zal't wel zijn.

XVI.

Dat maten-looze truppelen
 Of't magtig Snaren-gaan /
 Dat Chziste-looze huppelen
 Ensch't andze Maat-te-slaan.
 Een andere Duc d'Alve,
 Duc d'Alve, Duc d'Alve,
 Moet u met zijner zalve
 Bestrijken, zal't wel gaan.

XVII.

De Pragt in uw gewaden
 Van Goud / Zijd' en Zatijn /
 Daar meed gy gaat belaben
 Moet af-geligtet zijn.
 Een andere Duc d'Alve,
 Duc d'Alve, Duc d'Alve,

Moet u met zijner zalve
Ondlasten, zal't wel zijn.

XVIII

Waar zijt gy in 't ontbloten
Van dat en schaamt en pijn
Wraden / dat gesloten
En wel behugst moet zijn.

Een andere Duc d'Alve,
Duc d'Alve, Duc d'Alve,

Moet u met zijner zalve
Bezinnen, zal't wel zijn.

XIX

Myn beard dat zo veel zeeren
W't aanzigt al-te-maal
Wet Plaait'ren doen onteeren;
Een goeden Meester haal /
Onz' goe Patroon, Duc d'Alve,

Duc d'Alve, Duc d'Alve,

Zal u met zijner zalve
Wel helpen van die kmaal.

XX

Gy kneveld u in Boeyen,
Van Tinnen en van Hant /
Die krommerijk vermoeyen
Wt Armen en wt Hand.

Een andere Duc d'Alve, Duc d'Alve,
Duc d'Alve, Duc d'Alve,

Helpt u met zijner zalve
Nyt d'een in d'ander Band.

XXI

De valsche Lok wt Wangen
Bedeht; vol Wischen Stoff /
Komt opu Borsten hangen
Van Halsen Schouders off

Onz' goe Patroon Duc d'Alve,
Duc d'Alve, Duc d'Alve,

Zal u met zijner zalve
Op-lygen nyt dien stoff.

XXII, Van

XXII.

Van wijsheyd, dunkit my / zugten
 De Lieben / die belaan
 Niet zien of goede tugten
 Doen 't Land te gronde gaan.
 Een andere Duc d'Alve,
 Duc d'Alve, Duc d'Alve,
 Zal u met Oogen-zalve
 Dit zien doen, en verstaan.

XXIII.

Wat dab'ren onze Kerken?
 Bey! zegt gy / onzen Throon
 En lijd geen Schotze Klerken
 Nog zulke Godes' Boo'n.
 Onz' goe Patroon Duc d'Alve;
 Duc d'Alve, Duc d'Alve
 Zal u met Cover-zalve
 Haast kook'len van dien Throon.

XXIV.

Ba! nu zal u niet dwingen
 Kerk-dienst nog Kerken-raab /
 Nog Kroon nog Chroon ontwringen
 Dat Anti-Chrystisch Zaab!
 Een andere Duc d'Alve,
 Duc d'Alve, Duc d'Alve,
 Zal u met zijner zalve.
 Haast vryden van dat kwaab.

XXV.

Zo gy de tijd wilt weten!
 Ik ben Propheet / nog Zoon
 Van eenen der Propheeten /
 Alleen zeg / dat Patroon
 Dat ons / Patroon Duc d'Alve;
 Duc d'Alve, Duc d'Alve,
 Moet maaken met zijn' zalve
 Van dees' Melaatsheyd schoon.

XXVI.

Of't Spaansche of Franschen Balzem
 Of't Zweedsch (met Deenschen Craan)
 Of't Schotsch' of Duitschen Alzem
 Zal zijn / kan ik niet ra'en.,
 Altoog Patroon Duc d'Alve,
 Duc d'Alve, Duc d'Alve,
 Moet ons met zijner zalve
 Bestrijken zal 't wel gaan.

Oogst-maand 1659.

NB. De Heere Godt heeft ons door d'uytkomst geleerd dat 't Jaar 1672. daar toe bestemd en de Françoysen daar toe verkooren waaren, die 't op die tijd tot zo verre hebben uygevoerd. Dog nog en is de waare genezinge van Zion niet gerezen. Jer. 8. 22.

't Heylige Sacrament Ontheyligt.

I.

Die Heeren Dood werd statig overdagt
 An 't Henlig-maal / en der Discipelen-schaar Coond
 mee haar Kleed vol y-del-heyd en Pragt Dat
 Werld en Duyvel in haar leven. Waar Zijn onder
 beez' genaoben De rent-geroepen Dooden.

B h

II. Men

II.

Men denkt om 't Hayr met Bloed en Zweet geklit?
 En laat den Tolk in yragt den houden Boest
 Die liefdeloos hebzest / verwermen. Bid
 Wy op zijn Tollenaars / 't Heyz met een hoest
 Zal 't zondig Hert betrekken /
 En vooz ulu slagen bekken.

III.

Men denkt om Band en Touw die Arm en Hand
 Gekneveld hadden: en het yragtig Hert
 Kan nog in weeld haar Arm in Doek en Kant
 Onroerlijk kneb'len: Is dat niet die smert
 (O Goddelooze ratten!)
 Als magteloos bespotten?

IV.

Men denkt aan 't Lighaam naakt aan 't Kruys gehegt:
 En ziet die onbeschaamde dert'le daar
 Ontbloot haar Arm ter Elleboog / en zegt /
 De Naaktheyd van den Heyland suertet haar.
 Rust u dat te gelooven?
 Wy zegt gy 't aan een dooven.

V.

Die Lokken Drienden / troet'len u den Borst;
 Die gy met vuysten slaan moest: en het Oor
 Verstoppen zy u deerslijk: met een hoest
 Bedekken uw Hert en maakenze vooz
 Godts Woorden onbekooslijk /
 Godts schigten ondooshooslijk.

VI.

Het Harnas en de Boeyen, die ulu Arm?
 Geklusterd houden (Owaas! en merkt gy 't niet?)
 Bedwingen utoe Hand / dat gy oh arm!
 Des Heeren Brood niet nemen kund; en ziet
 Zy roepen u / zo weere
 Wy 't Zalig Brood den Heere.

VII.

Die naakten Arm toond wy ulu naakte Ziel;
 Die zonder Wyplofs-lieeb ter Wyplofs dzingt /

En zonder schaamt in schand' en Zonden biel /
 En zonder boozpraak Miserere zingt /
 En des / zal naakt de blagen
 Van 's Heeren toozne dzagen.

VIII.

† Veng wat! dien Tuyl mogt wel eerlang met Bloed
 Gehitt' / ten deerlijk Schouwspel strekken; wan
 Den Strijger die in Handen krijgt / en doet
 Het Lighaam volgen: of den Hemel dan
 In leerden in uw steruen
 Het Lot van Ab'lon erben?

IX.

Ey! staalt die knevelende Boeyen; tot
 Het rauw Beslagt met deel bekwamer tupt
 Uw Arm en Schouders prang / en tot haar spot
 Uw Lijf in dien sozm / dien gy nu wilt / buyg.
 Of wilt gy met uw vleeren
 Dat prooken nu al leeren?

X.

Ik dugt / de Heer ontbloot zijn Arm al vast /
 En naaltheud mogt wel haast ons lot zijn: 't Hart
 En bloot / en bloot staan / als den rouwen Gast
 Uw schaamte zien / en zal bespotten. Cart
 Hem niet die dzengd uw schoot / en
 Wat schaamt bedekt / t'ontblooten.

2 Wijn-maand 1659.

† Dit en 't volgende heeft de Heere Godt doen komen, als
 zijne H. Majesteit dat naare Schouw-toneel, van Brand
 en Moord, en Vrouwen-kragt in 't midden van 't Land,
 ende de Dorpen van Bodegraven en Swadenburgerdam ge-
 stelt heeft, op dat het van 't gantsche Land gezien, ge-
 hoord, en met deernis bejammerd zoude worden! Die
 H. Goedheyd of Verdraagzaamheyd zig nog vernoegende
 met een staaltje van gestrengheyd in 't midden en tot waar-
 schouwing van allen, ende leerende wat het H. Regt d'on-
 bekeerlijken dreygd, zo het de H. Wijsheyd niet en be-
 haagd dezelve door voorspoed te laten verlooren gaan.

TREUR-ZANG

Van een Weder-gebooren over de Zonde,
als de Heere hen derzelve bitterheyd doet sma-
ken, ook in en door 't verhoog van zijn
genade in den HEERE JESU.

I.

A **H** dat mijn Hert (dooz d'Oogen Zo ligt
in schuld getogen) Du innerlijk beuogen Al
treurende die Oogen Weer spzingen en al Spzingen
hee/en maakt' een Zee Van ziltig Craanen-vogt /
En tulde de Logt Met een naar wee! wee!

II.

Dat staad'ge Craanen-bloeden
Dooz Spijs en Dank my boeden!
Dat Craanen 's Daags mijn lust zijn /
Dat Craanen 's Nagts mijn rust zijn!
Want ziet! mijn rust en lustloosheyd is nu mijn lust.
Zwom maar mijn Bedd' in Craan!
Want slaapeloos gaan
Dat is al mijn rust.

III.

Mijn Vrienden die in Psalmen,
 Gewoon zijn Vreugde-galmen
 Van Davids loff / en smeecken
 Met my in Zang te spreekken!
 (Des Heeren Heerlijkheid altijd den Lof-zang past /
 Al waar' het Gewoen lang /)
 Maar Vreugde-gezag
 Is my nu een last.

IV.

Mijn Vrienden die de reben
 Des Hoogsten kund besteden /
 Om treurige gedagten /
 Te troosten en te zagten:
 En! zing niet aan om my met troosten dit verbziet
 r' Ontnemen / want mijn Hert
 Verlangt nu na smert /
 Maar na vreugde niet.

V.

Die kunst hebt van het kermen
 Dat Steenen zig erbarmen;
 En Vergen kund doen schreyen /
 En Traanen perst uyt Keuen: (treurk
 komt leerd my schreyen / of schreyd gy voor my / en
 kund gy maar maaken dat
 Mijn Ziel dat ook batt:
 En mijn Herte scheurd.

VI.

Still Luyt, still Cytersnaaren
 Al met mijn Stemin' te paaren /
 Mijn Stemin' is daar te grof toe / (gen-tast /
 En ik het hzollijk lof moe:
 Hang daar / hang daar / aan 't lof van Widen Wil-
 Hy roer u die u bind /
 Aln vreugd is my wind /
 Of een lastig pak.

O Zon gy laat uw stralen
 Te helder op my dalen;
 Kom Wolken dekt zijn Aanzigt /
 En maakt my treurig Maan-licht,
 Gy Vogelzjes die met u Bekkens speeld en kweeld /
 Die 't Herte zo ligt streeld /
 En steeld die tot weeld /
 My u Stemm' herbeeld.

VIII.

I. PAUSE

Gy Schepzels die beneden /
 Uw Schepper met gebeden /
 Gy Schepzels die hier boven
 Met dank / Uw Schepper lohen /
 Seraphim / Cherubim / herstel den Abamling /
 Verhes uw Schepper byn
 In vzeugd'-lof / maar ig
 Dat ik niet mee' zing.

IX:

Niet dat het Heerlijk Wezen
 Ontwaardig zy geprezen /
 Of / ik die Heyligheden
 Ontwaardig agt beleden:
 Span al wat Heylig is uw kragten t'zamen aan,
 Dat ik 't onwaardig ben:
 (Ik willig beken)
 Want ik heb misdaan.

X:

Niet dat ik (min genegen
 In lof des Heeren Zegen
 Met Zangen te vermelden)
 Ontwillig die vertelden;
 Mijn Hert syzingt dikwils lof; maar dat ik des vooz
 Helaas onwaardig ben
 (Ik willig beken /)
 Want ik heb misdaan.

XI. Niet

XI.

Niet meen ik dat de paden
 Van d'Eeuwige genaden,
 Haar Deuren willen sluiten/
 En alle goedheyt buyten:
 Och! neen/ die goedheyd zal altijd en Eeuwig staan
 Nog ik 't ontwaardig ben
 (En 't willig bekken)
 Want ik heb misdaan.

XII.

Zoud die Hand Godts Lofspeelen
 Zoud die Keel Godts lof kweelen?
 Zoud dat Hert zig vermaaken!
 Die Ziel ten bzeugde raaken? (staan.
 Die al haar fragt ter Zonden-bienst zo lang deek
 Dies ik ontwaardig ben
 (Ik willig bekken)
 Want ik heb misdaan.

XIII.

II. PAUSE!

Och Heeren gunst my 't leven
 En alles heeft gegeven/
 Zijn Vriend'lijkhend op Aarde
 Zorgvuldig my behaarde/
 En ziet! hoor al dat Goed/ de Zonden was den bank/
 Dies ik ontwaardig ben
 (Ik willig bekken)
 Tot zijn Eeren-zank.

XIV.

Als Zathang list gelukt was/
 End' ik ter neer gerukt was;
 Godts Eben-beeld geschonden/
 End' ik in Doembze Zonden
 Niet hoorde van het Hellsch gekrijfsch hoor my gereed/
 Godts Regterhand tot straf/
 De Hel tot mijn Graf
 Met een Eeuwig leed.

XV.

Woud Hy zig mijns erbermen,
 En bziendelijck beschermen /
 Ja liever uyt zijn stralen
 Ten lagen Mensheyd dalen,
 Dan ik verging. En ziet daar! Zonde was den dank
 Dieg ik onwaardig ben
 (Ik 't willig beken)
 Tot zijn Eeren-zank.

XVI.

Den Bron van Heylen Zegen
 Ging zig des Heyls ontlegen,
 En om my weer te zoeken
 Bloed zweeten in mijn Bloeten:
 En ziet! der Bloeten Bloek de Zonden was den dank,
 Dieg ik onwaardig ben
 (Ik 't willig beken)
 Tot zijn Eeren-zank.

XVII.

De strik zijn Armen kielde /
 De schrik zijn Ziele kwelde /
 De Regters hem / in bzezen
 Van Godts Gerigt, verwezen;
 Hy staat en trild voor 't recht / en onbank is zijn dank,
 Dieg ik onwaardig ben
 (Ik 't willig beken)
 Tot zijn Eeren-zank.

XVIII.

't Hert in 't geroep verhittet /
 Het Hayr van Bloed geslittet /
 Den Rug met Roe'n dooz-booret /
 Het Hoofd met Doozu dooz-booret /
 't Bevekt gezig kreeg niet dan onbank tot zijn dank,
 Dieg ik onwaardig ben
 (Ik 't willig beken)
 Tot zijn Eeren-zank.

XIX.

Dooz-booze Voet en Handen,
 Aan 't Kruys in Vloek en schanden
 Gehegt / bespot / verwaaten /
 Van Godt en Mensch verlaaten,
 Krijgt Zonden tot zijn loon / en onbank tot zijn dank.
 Dies ik niet waardig ben
 (Als 't willicg beken)
 Tot zijn Eeren-zank.

XX:

III. PAUSE.

Wat had ik grooter denken
 Of Godt my kunnen schenken /
 Als uit zijn Hemel-thoone
 Zijn Eeuwige Hemel-Zoone
 Een Boog te zenden booz my gants af-aardig blind?
 En ziet! mijn Herte krank
 Te schenken ten dank
 Was ik niet gezind.

XXI:

Dooz zijns Zoons diere Wonden
 Vergeving van mijn Zonden,
 En blyshyd van mijn banden /
 En eere booz mijn schanden / (moed
 Geeft Hy die 't zwaare pak van mijn bezwaard ge-
 Opligt; en laas! mijn Hert
 In 't swade berwerd
 Deebe nog geen Goed.

XXII.

Dout hadden zijn beveelen
 Den Geest my kunnen beelen;
 Kom zeyd Hy / ik zal spade
 A trekken met genade:
 Maar laas! mijn buyle Ziel heeft die Genaden-leer
 Een Zonden-peul gemaakt /
 En t'slape geraakt
 Deed' het swaad te meer.

Een Konink met Domeyne
 Was booz mijn Staat te kleyne;
 't Moet van Godt zelf bemind zijn /
 En booz zijn Zoon zijn Kind zijn;
 Een Lieveling / een Gunst-genoot van aller Heer
 Heeft 't Werelds Draf / helaas!
 Der wellusten Nag
 Nu gekozen weer.

XXIV.

Mijn Ziel van ouds geschonden /
 Uit zuchtze Liefde' verbonden
 Aan 's Hemels dierbaar Heere,
 En zo gebzagt ter eere / (bond /
 Een top van eer booz zo een Heerlijk Trouw-ber-
 Dronk weer die Helse Wijn
 Dat oude Fenijn /
 Dat de Ziele eens schonk.

XXV.

De kragt van 's Hemels-woorde
 Mijn Ziele niet bekoorde:
 De banden van Verbonden
 Mijn Ziele niet en bonden:
 Een troep van Heylig Volk ging in ten Hemel booz /
 Met Woord en Werk; dog ziet
 Ik volgdeze niet
 Op het Hemelsch spooz.

XXVI:

Den Hemel in mebogen
 Den Geest zand van om hoogen /
 Den Geest om my te ligten
 En tot zijn Hup te stigten / (geblust)
 Maar laas! ik heb gemaakt (als 't ligt wat was
 Des Hemels-wooning hup /
 Ter eereloos Hup /
 Van een Wartsche-lust.

XXVII.

Fy! Dat ik Christi Lede,
 Een Duyvel-dienst besteede!
 Fy! dat ik heb geschonden
 Godts wraast / en Christi Wonden!
 Fy! fy! fy! fy! Mijn Hert zeg nog eens fy! fy
 In Verzoey mijn eygen Ziel /
 Die zo ligt weer viel
 In die Slaverny.

XXVIII.

Stort Hoofd en Oogen Beekken
 Om 't herde Hert te wecken,
 Om d'aangebakken boosheyd /
 Den stank van zozgeloosheyd
 Telossen, door een stagen brop van Traanen-bloed:
 Teruymen uyt het Hert
 In willige smert
 Door het Hemelsch-bloed:

XXIX.

Het Bloed dat 's Hemels-liefde
 Ons tuygden / en gertefde
 In 't hulpeloos Gerigte.
 Mijn Ziel! hoe dug! 't gezigte
 Van dat Heyl, van dien Ondank verbaast my / dat ik
 (Onmagtig nog een Woort
 Te zingen zo 't hoorde)
 Eindig met een snikt.

Gras-maand 1661.

U Y T S P A N N I N G E N:
A A N H A N G S E L

Van eenige GEZANGEN die in de
ordre overgeslagen waaren

EENZAA M H E Y D met G O D T.

I.

Hemelsch Oogen! Wildt gy hogen Dat ik u
kom spzeeken aan? Laet van alle // Schepzels
vaste Uyt mijn Hert en kuyten staan. ó Hey-
lig eenzaam! Met Godt gemeenzaam, Altijd
eenig om te gaan / Altijd eenig om te gaan,

II.

Al mijn tragten // Mijn verwagten
Is na U / Mijn Godt alleen:
Want de kilaare // Zegen-a'ren
Scheyden zig uyt u van een.
ó! Heylig eenzaam! Met Godt gemeenzaam!
Was ik maar met U gemeen! Was ik maar te.

III.

III.

Woestijne! // Daar verblojue
 Moet wat in de Wereld blinkt.
 Daar mijn Ooren: Niets en hooren /
 Daar mijn Oog het al ontzinkt.
 ô Zalig eenzaam! Met Godt gemeenzaam!
 Daar het al van Godtheyd blinkt! Daar het Ec.

IV.

's Werelds agten // Ik veragten
 Kan / in deze Heyl-woestijn.
 Schatten, Staaten // Willig laaten /
 Al mijn lusten zonder pijn.
 ô Zalig eenzaam! Met Godt gemeenzaam!
 Daar ik leeb' op Hemels Wijn! Daar ik Ec.

V.

Ach! hoe nietig // Hoe verdzietig
 Is des Werelds ommegank!
 Die met Woorden // Ons vermoorden /
 En verstikken met haar stank.
 ô Zalig eenzaam! Met Godt gemeenzaam!
 Duure dat by Eulmen lank! Duure dat by Ec.

VI.

Al het Heerlijk // Is verkeerlijk
 En de Prinssen gunsten vind.
 Niet dan buyster // Al den luster
 Die men in de Wereld vind.
 ô Zalig eenzaam! Met Godt gemeenzaam!
 Daar ik ben des Hemels-bynd! Daar ik ben Ec.

VII.

Hier en komen // Geen Onbroomen
 Hier en komt geen Broome by.
 Groot nog kleene: Maar alleene
 Ik / en Heere Jesu, Gy.
 ô Zalig eenzaam! Met Godt gemeenzaam!
 Daar ik byzigt ben / en by. Daar ik Ec.

VIII. Maer

VIII.

Met Weesh' ik // Met Weesh' ik /
 Jesu door het goet' en kwaad:

Met Weesh' ik // Met Weesh' ik

Dat by u te wachten staat.

o Zalig eenzaam! Met Godt gemeenzaam!

Daar mijn Jesus met my gaat.

Daar mijn E.

IX.

In het oordeel // Daar geen boordeel

Is / booz ymand groot of kleen /

Daar geen Ozinden // Ozienden vinden

Is het Jesus my alleen!

o Zalig eenzaam! Met Godt gemeenzaam!

In dat Oordeel in te tre'en!

In dat Oordeel E.

JESUS MIN.

ECHO

Gematigt.

L

N A-batster Echo! Die de stille Min

Dan menig Harder / menig Harder in Ver-

spleet / zyt gy gestorven / nu ik leeb'?

Echo!

Ik leeb'?

II.

Mijn Leven nu eerst waarelijk begint

Du 't Hert / in 't minnen overbaaren / min.

Leefdu nog Echo, spreek op mijn Draag by.

Echo.

Draag by.

III. Wat

III.

Wat zoud' ik vragen? 't Hert is my verbuuld
 Van zo een lieflijkhed. Maar / Echo, zult
 Gy nouw eerst vragen / wat my deerd? Nout iet?
 Echo. Nout iet.

IV.

Dogtans die mind / wil zelf eerst zijn gebzaagd,
 Ik min Een die my boben all' behaagd.
 En / Echo, bzaagd gy my niet eens / wie ist?
 Echo. Wie ist?

V.

Weerkaatster, die nouw Mens bzaagd / bzaagd gy my?
 Dat 's zeldzaam. Ligt om dat mijn Dzyery
 Wat zeldzaam is / wat Godlijks (denk ik) ook.
 Echo. Ik ook.

VI.

Ja Godlijk / want Hy is der Heeren Heer.
 Een Koning aller Koningen / vol Eer,
 Vol Heerlijkhed, vol Glans, vol Schat en Goed;
 Echo. En Goed.

VII.

Goed? Ja zijn onverdiende Goedigheyd
 Was my voor alle Tijden toe-bereyd:
 End' op zo onbegrijpelyken wijs!
 Echo. En wijs.

VIII.

Des Hemels Wijsheyd end' haar Schatten al
 Zijn zinn' / die wy wel raan' en hoeden zal /
 Bespringen my der Hellen-magten schoon.
 Echo. En schoon.

IX.

Hy heeft alleen de Schoonheyd van wat leeft.
 Maar / Echo, bzaagt niet meer / dog (wilt gy) geest.
 My duyd'lyk antwoord op het geen ik wil
 Echo. Ik wil.

X. Ik

X.

Ik sta verlegen / wat ik dees mijn Vriend
Zal doen. Zeg / Echo, wat hem deerd / of diend /
Wat Hem meest vriendschap doet / of 't meeste tart?

Echo.

Het Hart.

XI.

Dat is de spijng van alle Goed en Ikwaad
Hoe hzeng ik Hem dat best toe / dat mijn baad
My zelbe niet en by ten ramp'ge Dood?

Echo.

Gedood.

XII.

Ik 't Hert Hem lief in 't Liefste-lyer verhzand;
Zo Heylg' ik Hem dat ten Offerhand;
En Schryb' ik met mijn Hert bloed / Echo, Ja.

Echo.

O Ja!

XIII.

Maar laas! ik hoel mijn trage zorgeloosheyd
Van zo een opzet dikwijls af-gelend.
Zeg / Echo, wat my meest ten kwade toog!

Echo.

Het Oog.

XIV.

Verleubend Oog! ik steek u willig uyt.
Ik heb u niet meer van doen en sluyt
Al mijn begeerten in het Onzichtbaar

Echo.

Zichtbaar.

XV.

Zichtbaar / dat 's waar / maar dooz't Geloov' alleest.
't Geloov', dat onzichtbaar' dat Ongemeen!
Wie kend't Geloov', wie kend de kragt die 't heeft.

Echo.

Die 't heeft.

XVI.

Een Naam boozwaar d'ontfanger maar bekend.
Maar / Echo / 'k ga na Hups / en maak een end.
De Zonne vaald in 't West / den Dag gaat heen.

Echo.

Gaat heen.

Hoy-maand, 1668.

JESUS

A A N H A N G S E L U
J E S U S L I E F D E

402

I.

Ziele die geneygt tot lieven / Altijd liever lief
 dan leeft, Zeg wat u betoverd heeft; Die wel
 pleegt een Hayz te silleven Dooz een bertel on-
 derscheyd. Ziel! wat heeft u dus verleyd?

II.

Jesus is het doel der Minnen /
 Daar de Naalde van onz' Hert
 Billijk op gevestigd werd.
 Is niet Jesus 't wit der zinnen.
 Daar zy billijk heenen gaan?
 Ziele / waarom blijft gy staan?

III.

Hebt gy 't minnen dan vergeeten?
 Is in 't Hert die zoete kragt
 Die het alles t'onderbragt /
 Zelfs nu t'onder? of versleeten?
 Is de min / als over al /
 By u niet meer lief getal?

IV.

't Is dat niet mijn Ziel / het leven
 Van u leven is de Min,
 En uw zinnelooze zin

C r

Heeft

Heeft u dikwils zo gebzeben
Tot een Wereldsch nietig ding/
Of uwo leven daar aan hing.

V.

't Is maar / Ziele / dat u d'oogen
Of dooz blinde onweetenheyt
Of dooz dwaaling zijn misleed:
Of zijn van haar wit verblogen /
Dooz het schielijk tusschen staan
Van een walmt / eens waag / en waan.

VI.

't Is veel eer / om dat die waarheyt
Die in Jesu 't goed belooft /
Van my niet en werd geloofst.
Die nogtang zo vast zo llaac leyd:
Ziele / zeg wat neemt gy aan /
Kunt gy op Godts Eed niet staan?

VII.

Snode Schepzels, herte-dieven!
Die bewijl gy zagtjes streeld /
Myn vast van mijn Jesus steeld /
Ik wil u niet meer gelleven /
Ja niet lieben: En uwo stut
Zy my slegtz dooz nood en nut.

VIII.

Zend / O Heer uwo Ligt van boven /
Dat de diepe onweetenheyt
Van mijn dunstre Ziele schend:
Zend uwo waarheyd, zend geloben /
En met een geboeljk woord
(Weet ik) is mijn Ziel bekoord.

IX.

Van zal ja mijn Ziel geloben
Dat de Wereldt agt als niet /
Dat zy zelve niet en ziet;

En dat alles agten hoven
 Dat zy ziet / en smaakt / en woelt /
 Daar de Wereld zo om woelt.

X.

Dan zal ja mijn Ziele lieven
 Jesum, daar dat groote goed
 (Dat gy ons geloven doet)
 In bewaard ligt : En die Dieven /
 Dieven door mijn ongeloof /
 Krijgen 't Hert niet meer ten roof.

GENADEN AF-GROND.

I.

Diepe Kolkien / naare Ezonden Als booz
 my ulu Af-grond speeld / Zie ik / dunkt my / in
 een beeld d'Ondoorgrondelijke gronden Van
 Godts liefde zonder peyl / Van het onbegreepen Heyl.

II.

Eer de Bergen / eer de Dalen
 Hezen / daalben / hoog en leeg /
 Eer daer damp van d'Harde steeg /
 Eer de Zon / of Maan haar stralen
 Zonden / 't Water wist zijn Cy.
 Daalbe Godes gunst op my.

C t 2

III. 't Was

III.

'k Was nog niet / en 'k was verkooren
 'k Wist het zelf niet / en het Goed
 Dat ons eeuwig zal'gen moet
 Was (al eer ik was geboren)
 Eer ik 't wenschte / toe-gedagt /
 Dat my nu werd toe-gebragt.

IV.

Doe ik eerst dit ligt aanschouwde
 Zag ik dat mijn oogen boog
 Zonder Heyl / en hoopeloos.
 't Eerste ditzel dat ik houwde
 Was / van mijn Heyl af te gaan /
 En niet dan in my te staan.

V.

Eer my Godt woud zien bederven
 Daar ik ter verderbe liep
 Hy my sluks te rugge riep:
 Zeyd! mijn Zoon zal liever sterben
 Zeyd' Hy / een Verbloekte Dood
 Dan gy sterben in die Nood!

VI.

Ja dien Zoon zal ik u geve
 Dat hy met u dooz den Geest
 Een zy / en uw Ziel geneest /
 In u woone, in u leve /
 Tot dat eens volmaakte Deugd
 Bzeng uw Ziel tot volle bzeugd.

VII.

Diepe Kollten / naare Zonden /
 Alwen Afgrond is nu Niet
 By de diepten die men ziet
 In dees grondelooze gronden,
 Van het onbegreepen Heyl /
 Van Godts liefde zonder peyl.

AANGENOMENE ZIELE.

I.

6' **O** **O**noz'le Ziel die siegte Maagd / Die
 liefde trekt / nog liefde draagt / Vermits haar
 huyle walg'lijkhed / En doedig' ongevoelijkhed.

II.

En zo3 u nog haar Min bestede /
 Niet hooger in haar liefde weet
 Te gaan; dan om een vuyl bejag /
 Tot boelen van dezelve slag.

III.

Werd in haar Bloed van boven neer /
 Aldwaalend van den Opper-heer,
 Den Godt des Hemels aangezien /
 En die nam ho02 haar gunst te bi'en.

IV.

Mijn edel Schepzel zeyd Hy, wat
 Verdwaast u van het Lebeng-pad?
 En heeft u zoeten glans verdoost /
 Van cierlijkhed / en als beroost?

V.

Ik schiep u om by my te zijn:
 Mijn Beeld was uw Dercierzel / mijn
 Gemeenschap was uw Zalighed /
 Mijn gunst uw3 lebeng' volijkhed.

VI.

En ziet nu zyt gy 't alles kraijt /
 Om dat gy af-geweeten zyt.
 Kom we'er mijn Lam / kom Duyffe teer
 Ik den Godts Zoon, ik zal u weer.

E c 3

VII. Met

VII.

Met mijnen Vader wel doen staan /
 Als trek u 's Vaders Beeld twe'er aan /
 Dat kostelijke Cierlijke daar ;
 Geloofd mijn Iesd' en trouwe maar.

VIII.

Uw Schulden heb ik tot mijn Schuld
 Gemaakt / en 't lijden uyt gebuld /
 En met een Bloed'ge Zweete-drop
 Gedzonken 't grondig Coorne-zop.

IX.

Mijn Huys, liet ik, en aan mijn zy
 Vertoos ik plaats voor u by my,
 Als leyd af 't sleed van Heerlijkheyd
 En kreeg u dat van Heyligheyd.

X.

Mijn Lam, wat dut gy / daar 's mijn Trouw /
 Als zal zyn d'uw / en gy mijn Vrouw ;
 En wacht daar op mijn Zegen-stroom.
 Daar schiet de Ziel op uyt den Droom /

XI.

En twijffeld eerst of 't Jesus meend !
 Want nog is 't Hert verhard / versteend.
 Zijn woord her zegt het en zijn Geest
 Van smelt de Ziel / en zinkt bezeeft /

XII.

En roept verbaast / mijn Bruydegom !
 Mijn lieve Jesu ! wel waarom
 Slaat gy 't dog van uw Goedigheyd,
 Op mijn geringe Dienstbaarheyd,

XIII.

Uw Maagd en is niet waerd de Schoen
 Van uw knechten lof te doen ;
 Ziet gy op my / ô Heer ! uw Maagd
 Geschied van als uw Woord gewaagt.

XIV.

Zo zal ik dan mijn Herte gaan
 Van u / myn Heer / besteden ; aan

Zo menig Woel vooz' beez' verpligt /
Zy nu op u mijn Kots gestigt.

X V.

Du wyl / nu zal mijns levens-trant
Betaam'lyk zijn / dien staat / dien stand /
Gebzagt uut d' Hel tot 's Hemels Throon,
Godts Kind, en Bruyd van Godes Zoon.
10 Gras-maand 1659.

Aandagten op het Zalig sterven

V A N

D^r. JOHANNES THEODORIUS
van der WENDEN,

Overleden in 't Jaar 1664.

I.

E En Jongman / die in 't buyster enkel ligt was:
Een Man / zo deugdzaam / of hy maar van
deugd was /
Een Man / die wie maar hoord' of zag gestigt was /
Een Man / die d'zeelig scheen en vol van d'zeugd was /
Een Man / die Geestelijc / als of hy Geest was /
Een Man / die aan zig zelven als gantsch dood was /
Een Man / die in gebaaren onbezeest was /
Een Man / die onbetwifelijc in nood was /
Een Man / die aller Wereldlingen smert was /
Een Man / die aller Hemelingen oog was /
Een Man / die in den Hemel met het Hert was /
Een Man / die hier in werck / in rust om hoog was /
Een Man / die 's Hemels Wijsheyt zeer gewent was /
Een Man / diens raad van D'zoomen noyt gewaakt
was /
Een Man / die meest zijn kenners onbekent was /
Een Man / die zweeg / en zwijgende bespzaakt was /
Is nu helaas! d'ondankb're Werld ontogen /
En daar hy zo lang heen ging; heen gelogen.

E c 4

II. Waar

II.

Waarom of van der Wenden, by zijne Van
 Den Menschen niet bekend was!
 Om dat hy van den Hemel maar een span
 Af-was / en dat de Wereld ongetwend was.

De Goedheyd had uyt ongemeene gunst
 Een Keursteen hem gegeven
 Daar op met on-naborgelijke Kunst /
 Een nieuwe Naam booz Eeuw'g stand geschreeven.

Een Naam van zo een byzjel / zo een kragt
 Dat yder een verlegen /
 Of schizikt; of dien onkundig niet en agt
 Een zy hy zelf dien gunstig heeft verkregen.

Die Steen, die Naam was hem zo weerdig dat
 Hy allez kond veragten /
 En 's Werelds kondschap van zijn Naam (een schat
 Der ydelheyd) grootmoediglyk belagten.

Den Hemel had dien Keur-steen tot een Steen
 Ten roetz' op Eerd gegeven /
 Te toetzen wie Johan maar van 't gemeen
 Zoud' agten / wie hem Hemel-hoog verheben /

En des wie deze Naam ook heeft. En ziet
 De Heere mogt byz zoeken /
 Men kende Johan nog zijn Naam schier niet
 By zo veel Wijzen / zo veel Wereld-sloeken;

Tot dat hy Dood was: doe begond men meer
 Van Johans Naam te hooren.
 Niet wonder / want gemeenlyk Deugdes Eer
 En agting word met 's Deugdzaam's Dood gebooren.

Vrage

Maar waarom sterft Een zo met Deugd bepercld?

I. Antw.

't Geen aan een duyfter oog het Zonne-licht is /
 't Geen aan een teder' Hand een zwaar Geluigt is /
 't Geen aan een vuple Slegt het zuylyze Zout is /
 't Geen aan een Sog den Diamant / of 't Goud is /
 't Geen aan een Sot een raad heylzaam en wijs is /
 't Geen aan een Zieke-maag gezonde Spijs is /
 't Geen aan een Wandelooze een scherpe Wet is /
 't Geen aan een pijnelyke Wond 't Lancet is /
 't Geen aan een Walge-ziekt de Medicijn is /
 't Geen aan een Versche Wond de Geest van Wijn is /
 't Geen aan een Woedend-peerd den engen Coom is /
 't Geen aan een Dreeze-bogt den scriffchen Stroom is /
 Dat was zo deugdzaam eenen aan de Wereld.

II. Antw.

Is 't wonder dat den Zeyl-steen naar het Noozden ylt?

Is 't wonder dat het volle Vogt ten boozden ylt?

Is 't wonder dat de Steen in 't Dat te gronde gaat?

Is 't wonder dat den Hemel in het ronde staat?

Is 't wonder dat 't volbragen Tam te voorszijn komt?

Is 't wonder dat de Morgen-Zon ten voorszijn komt?

Is 't wonder dat men daar komt daar men heenen haalt?

Is 't wonder dat men te eynde van zyn weenen raakt?

Is 't wonder dat den Plam van 't Dier na boven sneld?

Is 't wonder dat een Zayer eens zyn Schoben telde?

Is 't wonder dat de Pijl bliegt zo den Booge staat?

So is het vreemd' dat Johan naar om hooge gaat.

UYTSPANNINGEN: PUNT-DIGTEN.

Op eene Wederhoorige Schoon van Lighaam.

U Handen zijn wel zagt; zagt zijn u teere Wangen
Uw Armen zijn wel zagt; zagt zijn uw preut-
sche-gangen;

Uw Keel en Stem is zagt; zagt is den gantschen trek
Uw Aanschijng; 't is al zagt; hard is alleen uw Aek.

Op den Verrader Judas.

M En zegt dat Judas hoog zijn Meester heeft verra-
den;

Zijn regten Meester heeft het aan hem zelf gebaan.
Want ziet de Duivel was zijn Meester; die met raden/
De Geld-zugt / klaaglijk hem hieraan heeft en verra'en.

Op een die Godts Woord lief heeft.

W At is Niclaas dat u met liefden heeft beladen?
Dat is u haast gezegd / het is een eenig Woord.
Kom zeg het my / veel-licht zal ik u wel veraden?
Ik heb 't u daar gezegd; hebt gij het niet gehoord.

Op een die Godts Woord niet lief en heeft.

G u zegt Lo-niclaas, 'k heb geen tijd Godts Woord
te lezen:

En als men u de tijd beelzing verliuften ziet:
Nog vind gij wel excuus / en kund waeragtig wezen
'k heb / (zegt gij) tijds genoeg / maar tot het Lezen niet.

De Waarheid verdraayd.

M An Teeraar zegt altijd / het zwaarst moet 't mee-
ste toegen /

Ziet daarom agt ik ook het sijne Goud veel meer
Dan al zijn woorden. Dwaas! ik breez' dat gij verleg /
Met zulke een zwaart' ter Hel eerlang zult zinkē neer.

Op een grouzame Conscientie-verwoesting.

O Seb-ja, dat is een geval van uw Conscientie /
Zegt gij / en zoekt daar op des Verliên-raads
Sententie:

Maar 't is abus / mijn Vriend; zeg my / Hoe is dit een
Geval van uw gewis? want gij en hebt 'er geen.

En! wilt het geen geval van uw Gewis meer heeten /
Maar noemt het een gewis verval van uw Geweeten.

Op eene Godzalige Zwak van Lighaam.
te weeten /

D^o. JOHANNES van der WENDEN.

Johannes wenste dat zijn Lighaam frisch waer.
Dewijl zijn Ziel des Hemels Heyl geniet :
Ist zeyd / den Hemel hier op Ward wel is / maar
d'Opstanding en bereykt den Mensch hier niet.

Ongelijks Kwytſchelding.

M^{an} Vriend van my met hulp behueldaad / herse
hem

Bergreepen / en aan andze 't zynn' vergeven,
Ja Ziel en Lijf met Spijs en Drank vergeven,
Dies ist / nu 't al vergeven is / vergeev 't hem.

Op eenen Leugenaar.

D^e Waarheyd, Vriend zyt gy gewoon te spaaren,
Maar die zig in-beeld / dat gy met 'er tijd
Een grooten Schat van Waarheyd zult vergaaren /
Die mist; Want dus raaktg' alle Waarheyd kwijt.
Ist waarschouw u / zo gy gewoon te liegen
Zo boozt gaat / en uw Even-mensch bedziegt /
Gy zult eerlang u zelven ook bedziengen /
En meenen dat gy Waar zegt als gy Liegt.

Eentrouw Dienaar.

G^{odt} zonder trouw te dienen is zo goed
Als hem in trouw te dienen: dies ist (moet
Ist in dit leven met of zonder Vrouw // zyn)
Wil hem getrouwt / of ongetrouwt getrouw // zyn.

Eenen Voorganger.

G^u zegt dat gy Voorganger op den weg zyt /
Die dooz bees Wilbernis ten leven leyd /
Leeraar: en gy bedziegt u zelf: want (zeg my) leyd
Gy wel den smaad der Christ'nen? En verbernd
Uw leven 's Heeren Naam? hoe gaat gy booz
Met Hert of Stem? En laat u niet valsch booz staan;
Want wijst uw stem slegt's niet uw gang het spoor;
Gy gaat zelv' niet; hoe zoud gy andere voor gaan?

Nood-

Nood-spraak.

Als N. gezond was en zijn Volk gezond was /
 Konb hy bespotten / die Godt in den Geest
 Te kunnen dienen zeuden zonder Feest / (was.
 't Zijn Ketterg / Ketterg zijn 't! steeds in zijn Mond
 Du heest de Pest 't onnozel Volk ontsteeken /
 De Man met Feest en al-tijd op der loop /
 En zoekt by zulke Bidderg traost en hoop /
 Zo veel schild in, of buyten nood te spzeeken.

Dwaling-looze Dwaal-sterren, of de XII. Apostelen.

Zij dwaalden dooz dit groote Rond
 Als Ligten / die Godts Zaalge Teere
 Verkondigden / en 't Oud Verbond
 In 't Nieuw / voozspoedig om de 'en heeren.
 In 't dwaalen het gelende van
 Godts Geest haar hoed' de vooz de salen /
 Zijn 't Ligten! wel ik noem' haar dan
 Dwaal-sterren die niet kunnen dwalen.

Beweeingc.

Man Teeraar heest my 't Herte dooz belwogen /
 Om onbeweeglijk / in Godts weg te gaan :
 Dat is niet vzeemd / want zijn standvastig pogen /
 Houd onbeweegelijk / beweeglijk aan :
 Ik was belweegelijk dooz onbeweeglijk aan staan /
 En onbeweeglijk vast dooz zijn beweeglijk aan raan.

Op des Heeren Godts Boek.

of de H. SCHRIFTUURE.

Goud is / vooz de Wereld / begeerlijk /
 Land en Zand met lust vermeerlijk /
 Pragt en Hooge-staaten heerlijk ;
 Diamanten on-verteerlijk ;
 Kost en kleed zijn on-onbeerlijk /
 Wel-gestelde Zeden eerlijk /
 Deeler Wijzen Schzisten leerlijk ;
 Maar dit Boek is onweerdeerlijk.

't Groot

't Grooſte Verlies.

K Waad-aard had dooz Wegneed bermoozd zijn Ziel /
 En nu beklaagd hy 't lot dat hem beſchooren is /
 Om dat met zijn gewis zijn ſtaat verbiel.
 Maar dat 's een kleyn verlies als 't al verlooren is.

Hoofd-en Leden Muyterye , en Tiranyen.

O f ik de leden zonder Hoofd zie hollen /
 Dan of ik 't Hoofd zie zonder leden rollen /
 Is beyd by my van weynig onderſcheyd.
 Dit is 't verſchil: Een lompe Lijf zonder Hoofd rold ;
 Maar 't is een hoofdig hollen als het Hoofd holt ;
 't Gevaarlijkſt dul / is hollen met beleyd.

Beſchuldigde Onſchuld.

J An hief zijn hand en dreygd met volle Leden Peter
 Te slaan. Maar Peter wijs ontweek die ſlag, en zeyt
 Geen dreygement en kweest; veyt Dziend / het is my
 beter
 Dat ik booz eens pareer / dan op uwe Dypſten beyd.
 Dit ſloeg Jan toe / en mis, en rolden in het Doet-zand /
 Dat Deus en kinne-bak hem ſpleet / doe riep hy / Pier!
 Uw ſchuld is dat ik my dus kweest' en ſta vol Bloed /
 want
 Had gy niet boozelijck ontweeken / 'k ſtond nog hier.

Fluyten.

N. N. gy leegt veel groote Fluyten laſt /
 En geeft aan Ziel en Lijf den wiſſen Dood-ſlag ;
 Daar van zo ſel een Moozd / en oberlaſt
 U zelf te doen / geen Menſch ter Wereld noot zag.
 'k Ven / zegt gy / zelf verwonderd / hoe de kus
 Van Menſchen-gunſt en Dziendſchap my veroberen
 En hoe de naam van Land of Prins my dus
 Dooz ingebeelde welvaerd kan betoberen.

't Is of een zoet gespeel my trost / en blind' /
 En dwang / en ik geen magt had my te stuyten ;
 Daar ik mijn (goed kwanzups van elk bemind /)
 Den bzeemden aan mijn eygen Dirsch zie buyten /
 Tot dat ik 's Vaders Erf (af-aardig kind)
 Verkeerdt zie / en zijn Ponden al te buyten ;
 Vriend / wild gy weeten wat u dus ontzind ?
 De Dujvel speelt u Dwaas / op zulke Fluyten.

Verkeerde Voorzigheyd.

N. Zeyd Hy was op elke Slag verdagt ,
 En daarom woude zijn Dhand niet verspreken ;
 Versprak zig met zijn Vriend om zo te bzeeken
 Zijns Haters raad / zo maakt hy zig verdagt
 Dooz ont / en heeft maar eens den Slag ge bzoeken.
 Dus met verdagt zijn heeft hy zig verdagt
 En met verspreken , heeft hy zig versproken.

Slaafche Vryheyd.

GH zegt Diclaas mijn aard is bzy / en ik kan niet
 In een'gen toom zijn / maar ik moet mijn wille
 doen.
 Ik kan niet , zegt gy / en ik moet : en merkt gy dan niet
 Dat gy in schijn van bzy u dooz geen dwang kund
 hoe'en ?

Uyt-gelezen Boeken:

ANdries gy stoft op uyt-gelezen Boeken /
 En zegt gy hebt uw Kas en Kamer vol.
 Zo zijn uw Kas / uw Kamer en alle hoeken
 Vol Wijsheyd / maar uw Harssens blyben hol.
 Wat baat 't u Andries of gy met pijn
 Engroote kost' veel Boeken t'zaam vergaderd /
 En zetze daar en stoft daar op. Dan zijn
 En staan zy wel bestoft ; maar niet dooz-bladerd /
 En niet dooz-bladerd / zijn zy wel geprezen /
 Wel uytgelezen , maar niet uytgelezen.

Hoog-

Hoogheitigheyd.

Hoogert staat op de wagt van hoger Ampt en Eere/
 Des vangt hy aan al vzoeg der hogē trant en Teere
 En hoimt hem een der kleynen in 't gemoet; hy ziet
 Zijn groet / maar weerdigt hem zjn diere weer groet
 niet. (staant)

Zoud zo een hoogheud op zo laag een laagheud agt
 Neen/neen/Soldaten groete niet die op de Wagt staan.

Verdraagzaamheyd.

Verdraagzaamheyd (riep Diotreeph) verdragen
 Moet d'een den and'ren / en hy had het noest /
 Met Dzoome Leeraars van haar plaats te jagen.
 Nu zie 'k / hy meend verdragen naar het woest.

Ydele Menschen-vreeze.

Het Volk begint 'er twee wat vreezelijk te agten.
 Gauw is Johannes / maar eenvoudig en opregt.
 Boos is M. M. maar bot en heel on-afgeregt.
 Ik zeg / 't gemeen en heeft van dees geen kwaad te
 wagten /

Want die is arg genoeg / maar is niet erg genoeg /
 En dees is erg genoeg / maar is niet arg genoeg.

Zoet-votrigheyd.

Grauw wil 't gemak in 't zetten van zijn Doerten /
 Daar aan dees zy de Weg geen ruginte meer
 En heeft; en dus de Wagen zulks zal moeten
 Bekoopen / met ten dijk van boven neer.

Heer Ludowyk te regt getoenaamb Treed zagt
 Zoud Land en Volk gebieben tot haar heyl /
 Zo hy zjn zagten aard niet al-om meed vragt.

Maar nu is hem een Heubeltje te steyl.
 Hy ziet wel hoe men 't regt regt-uyt betragten
 Moest / waar daar tegen zo veel weder-stand /
 En zo veel onbevoeglijkheuds zjn zagten
 Wis-tred / dat hy het all' staat van de hand.
 En buld veel liever 's Volks onregte schreede
 Ten onheyl / dan hy miste rust en vzeede.

UYTSPANNINGEN MEDITATIE.

OP 'T

Sacrament des H. Avondmaals.

I.

Heilige Zion! komt loben en eeren Uw

Herder; uw Heyl / en uw leydcr en Heere / Met

Liederen / Psalmen en alle Gezank: Doet by

wat gy kund met zijn Naame te loben / Zijn

Naam gaat hog al wat gy kund te ho - ven:

Uw loffelijkste lof is geen waardige dank.

II.

Daar zie! daar komen op nieuw's booz uw oogen

Die zichtbaare vanden onzichtbaar u toogen /

Wat lebend' en levendigmaakende Brood /

Wat eertijds de Henlige hebben gezeeten /

Wanneer zy met Jesu ten Diffe gezeeten /

Het Avondmaal hielden een Nagt booz zijn Dood.

III. Heyl

III.

Heylige Zon uw lof zy volkomen /
 Laat zingen/laat spzingen/laat juychen de Droomen/
 En span daar toe in uw Hert en al uw kragt /
 Daar ziet gy die liebe / die waardige panden /
 Een gift van die liebe die waardige handen /
 Een bzugt van die Zalig' en dzoebige Dagt.

IV.

Ziet gy daar wel op deze Tafel verschijnen /
 Dat Pascha / dat Lam dat het Oude verdwijnen /
 Het Oude verdwijnen als schaduwten doet ?
 Het Nieuwe dat doet ons het Oude berzugmen /
 't Waaragtige Lighaam de schaduwte rugmen /
 De duyftere Dagt booz den Dag wijken moet.

V.

Dat onze liebe / en lievende / Bezorge
 Deed om onze Ziel zo wel te bezorge /
 Dat bootzen wy hem tot gebagtenis na :
 Daar leerde hy ons om zijn liefde te toogen
 Dit Wzood / en dien Wijn boben zig te verhoogen /
 Tot Heylige panden van Heyl en gena.

VI.

Gaat het uw zien en begriypen / te boben /
 Hier geld nog gezigt / nog begrip / maar geloben /
 't Is ver boben al dat men ziet en ombat :
 Godts Vleesch is hier Spys / en zijn Bloed kan men
 dzinken /
 Hy blijft die hy was boben bzeeken en schinken
 Ik krijg dat ik heb / en te waoren bezat.

VII.

Neemt men dit Vleesch / het werd niet gesneden /
 Een werd niet gebzoken / gedeyld in zijn Leden :
 Men geeft het en krijgt het geheel ouberzeerd :
 Een eenen die krijgt het / en duyzend daar neven
 Dat d'eenen daar krijgt heeft / den anderen eben
 Zo groot / en genomen hem niemand verteerd.

848 UYTSpanningen
VIII.

Goeden en Kwaden die nemen hier Spijze /
Maar Goeden en Kwaden op andere wijze /
Verscheydene wijze van Leven en Dood :
Daar eet men de Dood / zie ! daar eet men het Leven /
ô Wonder ! het eene Bzood beyde gegeven
Bzengt d'eene in vzeugde / en d'ander in nood.

IX.

Werd nog het Bzood voor uoogen gebzoken
Gedenkt dat Jhesus nogtaus angebzoken /
Kan blyben geheel ; end' en twyffele niet !
De zaakie die werd nog gekreukt / nog gesneden /
Het teekten heeft 't snijden en vzeeken geleeden /
't Waaragtige Bzood dat daar neben gaat / niet.

X.

Daar werd de Spijze der Hemelsche Goden
Den reizenden Menschen op Harde geboden /
De Spijze der Kind'ren (houd Honden daar van :)
Bedundet met Isaac ten Offer berwezen /
Een Lam unt de Kudde ten Pascha gelezen /
De Vaderg gespijst met het Hemelsche Man.

XI.

Lief-lijke Herber ! waaragtige Spijzen
Jesu ! wil ons uo ge- nade bewijzen /
Kom leyd ons en weyd- - - ons / laat ons
verrijzen De Zon van uo gunst / en wy zullen

u prijzen **D**etwijl wy on- ber de levende zijn:
 Gy kund het dog - - alle en wee- - ten en
 merken / **D**e sterf- - lijke voe- - den /
 de zwaarten versterken; **O**ch! - - hzeng ons
Och! - hzeng ons in - d'eeuwige perken / **D**aar
 wy dan uw gunst zon- - der eyndi- - ge
 merken; **U**w gunst zonder ongunst / uw **H**eyl
 zonder pijn.

Te Zingen op de

BRUYLOFT

VAN DE

H^r. DIRCK VAN LODENSTEYN,Scheepen en Raad, als mede Bewind-hebber van
de Oost-Indische Maatschappy tot DELF,

En

Juffr. AMELIA DE BERG.

*In den Echt t'zamen komende op den
28 van Slagt-maand 1662.*

Kan gezongen worde op de W y s:

'k Twyffel of den Hemel op der Aard.

I.

Nu wel aan! het Doozhooft eens ontfranst!

En wy meer uyt-gelaaten!

Want den Hemel druypt van den Hemel zegen neer:

Nu wy d'Echt (bykans in de ydelheid

Van lust / van schat van Staaten

Tuysterloog) hersteid binden in haar voorige eer:

Wat de Wereld ga // Tot haar Echt / tot haar scha /

Maar nu Trouwt DIEDERICK, AMELIA.

II.

DIEDERICK, AMELIA; die Vrouw

Van Duzend uitgelezen /

Die de Wereld ziet / maar en kend haar waarde niet;

Want hy kend haar Heer / nog Geest / nog glansch

Die hooger niet gerzen

Van het zichtbaar Rond / al 't onzichtbaar niet en ziet.

Als dit keurlijke oog / 't Zichtbaar al ontbloog /

Kwam 't onzichtbaar genoege van om hoog.

III.

Doen hy was in 't bloeyen van zyn tijd /

In 't groeyen van zyn dagen /

Stond der Zielen-pest hem in Oorzoge te trots;

Winnens maar / hog wijkens niet gezind /

Jeugd-

Jeugb-kragtig dien berjagen (ROTS
 (Dagt hem) boegden dien / die gestrengeld aan den
 Onbekommerd leeft // Vooz geen Vyand heeft /
 Want het Heyl dooz belosten magten geeft.

IV.

't Wijs vernuft des Konings had een Vrouw
 Op 't Heerlykft beschreven / Spr. 31.
 Die na zo een stryd / zo een Overwinnaar past:
 Dien de gunst des Hemels zelf ten loon
 Ten Zegen-kroon zoud geven? Spr. 19: 14.
 Nog den zoek zijn dierbaare Loon genoot belast;
 Dat 's den weg dat 's den Raad Dien den Hemel gaat/
 En geen Mensch / dan den Hemeling verstaat.

V.

Au had wijs dat Koninklyk vernuft
 (Onseftbaarlyk gedreven)
 Dezen zoek belast met een Godt-spzaak van gewigt:
 Dat in tien-maal-honderd Gaden een
 Men nauwelijks te leven
 Vinden zoude / en dat nog alleen by 't Hemelsch-licht /
 Is het wonderbaar / dat van DIED'RIK daar
 In verzoekt meer dan drie-maal Zeven Jaar?

VI.

Spoedryk Paar! Wiens overbier-gelukt
 Gaat boven ons bezessen /
 Zo een Heyl / en vond / junchen wy u byzend'lyk toe
 En den gunst des Hemels willen wy
 Met u in dank verheffen /
 Dat zo Hert en Ziel / dat zo Mond en Tonge voe!
 Want die in dit dal // Vind een Gaad onder al /
 Vind des Hemels des Hemels wel-geval. Spr. 18: 22.

VII.

Laat ons toe / den Zegen van om hoog
 Te wenschen op uw Hoofden /
 Eer wy dwalen in uwer Zaligheden stroom:
 Want afreed den Hemel zig ontsluit
 (Och! dat wy 't maar geloofden
 En ons zugten daar heenen zugt' den zonder toom!)

Om ons stil begeer // Met een Zalige heer
In een Zegen te laten op u neer.

VIII.

's Hemels zorg zy out booz u bezorgt /
Ten zorg booz Hungen Have /
Die als Haze los laat verbliegen als de Wind:
's Hemels zorg u Zeg'ne / dat het ulu
N Dekke / u Spijze / u Habe
't Geen gy zondert hem in het ulwe niet en vind.
Dag zijn hegter-hand // Gebe het al / als van 't
Heylig Tijden / een overgunstig vand.

IX.

Neemt het uyt die Wonden al Wobloed
Dooz dien Geest begenadigt ;
En die liefde-grond doet u meer goed dan het goed :
Dit verdzijft den dullen oberbaad /
En Gier-zugt onverzadigt /
Die het Hert in Liefde tot zijn Leden smelten doet :
Die u Wijsheid geeft // Die meer geeft , die meer heeft ,
Daar men 't wis heeft , en eeuwig Zalig leeft.

X.

Dus ontzorgd ; den Hemel u het Heyl
In breedige gedagten
Overvloedig smaaken en raaken gunstig doe ;
Doe het Hert / 't nu schuldeloos geluis /
Op groater vzeugde wagten
En zig heffen in zo een Staat ten Hemel toe.
Aller gunsten spzing // 's Hemels gunsteling /
Tot zijn Hert tot haar innigheden dzing.

XI.

Dooz 't Geloof / dus heerlijli begonst /
Herstelle die Genaden (Geest.
Nieuwe kragt een nieuwen Hert / en nieuwen vasten
Die aanschoutat / en (dzukkenb lebend uyt
Gods Zaligende baaden /)
Zorgeloos / en vreesloos / alleen den Hemel vzeest ;
Die zig hier in 't stof // Dat bereydt ten lof.
Met de Zeraphijns in het Hemelsch-hof.

XII. Dat

XII.

Dat het licht van 't onnaspeurlijk Licht
 In 't Heelzaam Woord ontsteeken /
 Wilt u bestraal in een rustloos onderzoek:
 Dat den Geest het Zaligende Woord
 In lezen / hooren / spreken /
 Spzende voor uw Ziel als een wel-geopend Boek:
 Hier / een wijs beleyd // Daar! de Zaligheid
 Is ten loon van dit onderzoek bereyd.

XIII.

Dat uw Cong / in Tiesden in-gedopt
 Door 't Hemelsch-vuur aan 't vanden
 Zuyvere uw Egaad van der Zielen Hellsch-senijn:
 Dat uw Cong / met Wgshend wel verstaald /
 Bymoedig knap de vanden
 Zonde-banden af en zy Ziele-medicijn:
 Als het Herte hzoed // Haters blyery moed'
 U des Lief-hebbers Wonden lieben doet.

XIV.

Dat de Min / geheyligt in het Bloed
 Van Jesus diere Wonden
 Beyder Herten-schakels ondeylbaar; smeede aan een/
 En de Dzeed' / dat ober-dierbaar vand
 Zig neer-laate op die gronden /
 Zie daar van de Dzeed / die het Heyl ons liet bene'en.
 Dat van DIEDRICK dra / Dat AMELIA
 Eeneweg / naar het Heyl in Dzeede ga.

XV.

Houd wat stil! houd stil genegen Hert /
 Waar heenen met u wenschen!
 Lang genoeg het Water gebragt ten volle Zee!
 Weet gy niet dat dien gy dus begroet
 Den hoogen wensch der Menschen
 Houd in eene zalige / en zalig'nde Dzee?
 En! wat is uw groet // Als den Hemel 't Goet
 In een regen van loben dalen doet.

XVI.

't Morgen-licht / dat in het Oosten daaght
 Is duyster by dit Heerlyk /
 Dat de Ziel in onwifelbaare vzeugd bestraald;
 Gangig schat van Diamant en Goud
 Is slyk en onbegeerlyk /
 By het dier Iutweel daar de luster nouw van daald:
 Hoogheyt / Eer / en Staat // Punkit my neerwaards
 By dit Heyl als het in zyn hoogte staat. (gaat /

XVII.

Wat ons out in Schepzelen bevald /
 Kan 't Herte niet genoeg en /
 Dat zig altijd verder / en verder heenen strekt /
 Maar dit goed kan vullen onzen wensch /
 Of fragt- en vriendlyk voegen
 Na d'wil die d'onze in vernoeving overbekit:
 Tot dat Hert en wil // Zig in vzeede stil
 Zalig zet op d'ontwankelbaare wil.

XVIII.

Wat ons out in Schepzelen bevald
 Is in dit Heyl te binden / (en staat.
 Schatten / Lust / Verkwilking / Gunst / Heerlykheyt
 Na dit al / is vuyten 't Heyl maar stof /
 En vliegt met alle winden
 Zelbe weg / of 't Hert in zyn volheyt ledig laat:
 Daar dees Heyls onthiet // Maar het Hert gebied
 En het staat bag'lyk stil in IET, of NIET.

XIX.

Hog een Woorde: de zorgen die ons Hert
 Met Duyzend vzeezen kwellen /
 Slijt dit Heyl / en maakt ons en alles zogelooz /
 Zogelooz! dewyl wy ons in vlijt
 Cer neerstige arbeidt stellen /
 Dooz zyn toezeg altijd gebze-ken vzeeze-ooz:
 En ons Hert op die Steen // Vast / is zonder toe'en
 Met genoeg (is het vzeed of smal) te vze'en.

XX. 't Klegm

XX.

't Klein begrip in dus een Doel-hof doold /
 En staat en dubb' verlegen ;
 Wat dit / waar / en hoe zo een Heyl te krijgen zy ;
 Laat het ons een Simzong-raadzel zijn
 Om b'zlijkt t' overwigen
 (Dat het ons ten mengzel kan nut / en b'zeugde by :)
 En ik zeg die 't verstaat // Die mijn Raadzel raad
 Zelve wijs in dit Heyl / en Zalig staat.

XXI.

Ober ploege met zijn eygen Kalf
 En haal het Woord van binnen
 't Hert / de Min / 't Geloof / en de daad den uytleg geef :
 En hem staat / een Wissel-kleed (gewit
 In Gades-bloed) te winnen /
 't Man / 't verhozen Man dat gy eeuwig eet en leef /
 En een witten Steen // En een Naam ongemeen
 Niemand kendze / dan dieze krijgt alleen.

U Y T - L E G,

Kan gezongen worde op de W y s :

't Zijne Vier-en-veertig Jaaren van u &c.

I.

W Elop! ons Hert doet op uwa hooge deuren!
 Hest op uwa Stem / uwa Cijter / Luyt / en Veel!
 Zingt al wat kan / en al in b'zeugde speel!
 Laat d'Ceulz sig b'zy vermaaken in haar leuren :
 Wy zingen 't Ceulwig aller deelen Veel.

II.

't On-eyndig / Heerlijk / Onbegreepen / Magtig /
 Onzichtbaar Al / en algenoezaam deel ;
 Die Wijsheyd / Goedheyd / Leven is geheel /
 En niet dan rijkdom / maakt zijner ons deelagtig ;
 En dat 's ons Ceulwig aller deelen Veel.

III.

't Was een der Dad'ren die men zalig noemden /
 't Was eens een Koning Magtig Rijkt / en Cel /

Weyt oberstolpt met Staaten / hoog / en veel /
 Die op dit deel / als 't Heerlijkhst erfdeel roemden /
 En dat 's ons Eeuw'ig aller deelen Deel.

IV.

Zo ons het Hert genegen is tot SCHATTEN,
 (d'Eeuw zig daar in bekommerd laat en vzoeg)
 Zegend den Hemel onze stad'ge ploeg
 Ons Goed'ren doen wy zijn le'en weer bespatten /
 Hy is ons SCHAT, en dat 's ons Schat's genoeg.

V.

Zo ons het Hert genegen is tot EEREN,
 (Dien menig joeg / en nimmermeer bejoeg)
 Dien Godt die ons ter Heerlijkheden vzoeg /
 Als hy ons tot Kind'schap weer deed keeren /
 Die is ons EER, en dat 's ons Eers' genoeg.

VI.

Zo ons het Hert genegen is tot VREUGDE;
 Den Godt van zo een blijdschap; die genoeg
 Al 's Wereld's lieflijkheden overwoeg; (heugde /
 Daar 't Manschijn Godt's zijn Scheepzelen meed ver'
 Is onze VREUGD, en dat 's ons Vreugd's genoeg.

VII.

Zo ons het Hert genegen is tot STILHEYD
 (Deeg' Eeuw in schuld van zijn gewisse vzoeg:)
 Hy die ons schuld op zig nam en zelf vzoeg /
 En wil dat 't Hert in zijne Wonden stil leyd /
 Is onze RUST, en dat 's ons Rust' genoeg.

VIII.

Zo ons het Hert genegen is tot LUSTEN,
 Hier 's Hemelsch Maan / en lekterny genoeg /
 En Onkenschap betaamlijk laat en vzoeg:
 In zijne Liefd' doet Hy ons minlijk rusten;
 Hy is ons LUST, en dat 's ons Lust' genoeg.

IX.

Zo ons het Hert genegen is tot ZINGEN;
 Is 't Arbeids-huyg' des Wereld's by den ploeg /
 Leeren wy 't lof / en slaan de Maat al vzoeg /

Tot wy met d' Eng'len in 't Hallsel'-jah spzingen.
 Hy is ons PSALM, en dat 's ons Zang's genoeg.

X.

Is ons het Hert genegen tot GEBIEDEN,
 Ons lusten zijn ons Onderdaans genoeg /
 En noyt een Kroon of Scepter zwaarder woeg /
 Als 's Hemels Heer zig ons aan komt te bieden /
 Die is ons KROON, en dat 's ons Kroon's genoeg.

X I.

Wy lachen om het lachen van de Wereld /
 Of schynen medelijdig om 'r bedrog;
 En zeggen: dwaaze Mensch! wat maakt gy dog
 In 't giftig viled met Loberen bepereld?
 Want aller eynd zal zijn och! och! och! och!

X I I.

Wy lachen om het gulzig lekker Eeten
 En Drinken / als om kinderlijk bedrog /
 Der geener die de zoetigheden nog
 Van matigheyt / en d'intoorn niet en weten;
 En schynen om haar Eeuwig-duurend och!

X I I I.

Wy lachen om al de uitgelaaten-heden
 Der Wereld's en haar zonteloozen lag;
 En ziende der gewissen wijs geklag /
 Den Zielen-worm die bzeugt al digt na treben /
 Schynen wy ober 't Eeuwig Ah! ah! ah!

X I V.

Wy lachen om het bezig Goed vermeeren /
 Dooz Mot / of Dief / of Erb; daar booz 't geklag:
 Der Armen niet of weynig as en mag?
 En zien haar bzeugt en leven zo verteeren
 En schynen om haar Eeuwig Ah! ah! ah!

X V.

Wy lachen (niet om die wy nedzig eeren /
 Maar) om den Dwaas / die met een groot beslag
 Arbeid hoe hy ten Chzoone raaken mag /
 Om daar den zorg booz anders rust te leeren:
 En schynen ober 't Eeuwig Ah! ah! ah!

XVI. Dus

XVI.

Dus lachen wy om 's Werelds zottigheden /
 Om al haar spel op 't kinderlyk toneel /
 En schryven om haar rampen zwaar en veel /
 d'Wijl wy gerust en ober wel te vreden
 Zingen het Eeuwig aller deelen Deel.

XVII.

Och / Jacobs Erfdeel! doet maar op ons ligten
 Uw Vog / uw gunst / en (groot zy 's Werelds deel
 In Ger / in Vreugd / in Kroon / in Most en veel)
 Ons zal door Heyl geen Dzing nog Koning zwigten /
 Gy zyt ons Eeuwig aller deelen Deel.

XVIII.

Moeten wy 's Vaders Vaderlyke slagen
 Dulden in Smaadheyd / Droefheyd / Zefte of Pijn /
 In Spotterij van eenig Wereldsch zwijn?
 Wy voelen 't niet / of willig wy 't verdragen /
 Mag maar dit Deel ons eeuwig Erfdeel zyn.

XIX.

Wy voelen 't wel (en onze Ziel ten goede)
 Maar ongeduldig of in wraake niet /
 Het zichtbaar nu verby ons Ogen schiet /
 Nu 't onzichtbaar ons als een schild komt hoeden /
 En 't Zalig Deel is dat men niet en ziet.

XX.

Zwijgt Wereld! houd uw redenlooze kranken /
 Dat by uw Deel ons Deel is vzeugdeloos;
 (Zo zyn de spieren by den Kool-stronk loos;
 Zo rart de Hel den Hemel) dat ons maaken
 Kan smert- en moed- en vzeeg- en zorge-loos.

XXI.

Dit is het / Heyl-en Vzeugdenryk Paar Menschenen /
 (Gelukkig dat gy zyt elkaanders Deel)
 Dat wy (die hier op Aard nog groot nog veel
 Hebben te wenschen) uw blinmoedig wenschen /
 Dit is u GENOEG, en aller deelen Deel.

J. á LODENSTEYN.

Slagt-maand 1662.

Uyt

Uytbreydinge van den CXIII. PSALM.

Toegepast op het Houwelijk van

D^o. ADRIANUS GENTMAN,

E N

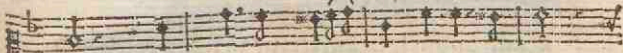
Juffr. CLEMENTIA PLOOS VAN AMSTEL;

I.

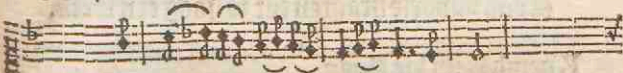
Vrolijk

H

Al- le- lu- jah! Zo roepen die den

Dienst Des Hemels Zalig onderdanig leeft /

Des Hemels zalig onderdanig leeft /

Comt gelukkig Daar / en die haar Feest viert;

Zingt op / en vrolijk roemt des Heeren Naam;

Zingt op en vro- lijk / Zingt op en vrolijk

roemt des Heeren Naam.

II. Aan-

II.

A anhangeloos

Is d'onbolyzen Naam!

Wiens Lof van Eeuw tot Eeuw duuren moet.

Wiens Lof van Ee.

L of aan dien Naam / zy't spreken / zy't galmen

Van dees geboegde tot in Eeuwighydt;

Van dees geboegde

Van dees geboegde tot in Eeuwighydt.

III.

Daar 's Werelds oog

Te voorschijn komt en daalt

Zy aller Wezen spzing / en Eynd geroemd!

Zy aller Wezen Ee.

En't Hert van twee gesmalten tot eene

Toon dubbele kragten tot zo hoog een werk

Toon dubbele kragten

Toon dubbele kragten tot zo hoog een werk.

IV.

Roemd Hem die Hoog

Ziet 's Werelds Volk als stof;

Der Hem'len Heerlykheydt / is by hem niet.

Der Hemelen Ee.

Merkt uw Glory gelukkig Daar Menschen

Gezalfst ten dienste van zo een Heer!

Gezalfst ten dienste

Gezalfst ten dienste van zo een Heer.

V.

Is't Schepzel iet

Zy't Scheppend Wezen out /

Wat hoger dan den hoogsten Hemel woond?

Wat hoger dan Ee.

E g dan! laat alle Schepzelen dalen /

En houd het Hert steeds hoog / en Hemelwaards

En houd het Hert steeds

En houd het Hert steeds hoog / en Hemelwaards.

VI.

Al woond Hy hoog /
 Nog is / en ziet Hy leeg
 Beschouwt den Hemel / en ziet d'Erde dooz.
 Beschouwt den Ee.

Nedrig kend den onzichtbaare Al-ziende
 In all' uw Werken / Woorden en gedagt
 In all' uw Werken /
 In all' uw Werken / Woorden en gedagt.

VII.

Nazig om hoog.

Crekt Hy die hier in 't stof
 Van smaad legt / en het is hem stof van eer.
 Van smaad legt / Ee.

Trots by 's Werelds versmaadheid om Jesus /
 Dien hoon is Hoogheid / zo een stof is lof
 Dien hoon is Hoogheid /
 Dien hoon is Hoogheid / zo een stof is lof.

VIII.

Uyt stof van smaad /

Crekt Hyze niet alleen:
 Maar maakter Koningen en Prinssen van
 Maar maakter Ee.

In smaad booz Jesus word gy verheben
 Onder de Prinssen van het Hemels Hof
 Onder de Prinssen
 Onder de Prinssen van het Hemels Hof.

IX.

Sijn Magt bygtbaar

Maakt / die 't niet was boozheen /
 En doet het Hugs van kindzen dreunen big.
 En doet het Hugs Ee.

Al uw spruyten weer offerd den Hemel /
 En leerdze juychen / Hallelu-jah;
 En leerdze juychen /
 En leerdze juychen / Hallelu-jah!

U Y T S P A N N I N G E N !
K L A G T E

Van een Gelovige Ziele over het Af-fterven
van haaren Heere; ende de werkinge
des Geloofs daar ontrent.

Kan gezongen worden op de W y s:
Israëls Heyr! Israëls Heyr! &c.

Treurige Luyt // Creurige Luyt /
Die mijn onnozele geneugt
Dooz bezen was / 't is nu geen tijd van Dzeugd.
Schikt u tot Creuren:
Laat uw' geluyt // Laat uw' geluyt
Of zwijgen en geheel bergaan /
Of nat gemaakt dooz 't bigg'len van mijn Craan
Sleggs Creur-zang neuren.
Mijn Kroon is af-geligt
't Dikzel van mijn aangezigt!
Wee my nu! Wee my nu! Wee my nu!
Want ik heb misdaan / Thren. 6: 6.
Oh ja! 'k heb misdaan /
Diez is al mijn glansch bergaan!
Diez is al mijn rust te niet /
En verlost in verdriet!
Wee my nu! Wee my nu! Wee my nu!
Al mijn zoet genugt
tZamen op de vlugt.
O! der Zonden bitt're vzugt!
Mijne glansch bezweek met dat leven
't Bezwijkend leven:
Ah my! Ah my! die laatste suik
Deed' my 't Hert leven.
Mijn rust verdween / ach met dat rusten /
Dat dorstig rusten!
Ah my! Ah my! die laatste suik
Mijns Ziels vzeugden blusten.

II.

Dat leven heen // Dat leven heen!
 Dat 't leven van mijn leven scheen /
 Met eene zucht / verblagen in de lucht
 End' ik verlaaten.
 Oh Ziele stil / Oh Ziel sta stil /
 Waar of ulu toomloos Hert heen wyl /
 Wat bind u 't Oog / dat gy 't niet naar om hoog
 Wy uyt hond laaten?
 O Konings Brynd vol glans
 Heerlyk met een Hemel-krans
 Godes Zoon // Is ulu Loon / Is ulu Kroon /
 Is ulu Eer ulu Lof /
 Is ulu Eer ulu Lof /
 's Werelds glans maar schijnend stof.
 Het is dzels dat men hier ziet
 By dat ons geloof geniet /
 Hef het Oog // Maar om hoog // Hef het Oog
 Dooz de traanen heen /
 Dooz de traanen heen /
 Tot vzeugds eyndelooze zeen.
 Wat vaat het Oog in ernst na boven
 't Oogs ernst na boven!
 Als laag! als laag! mijn doedig Hert
 Hier legt verschoven!
 Maar het geloobig Oog moet vooz gaan
 Het Oog moet vooz gaan
 Dan zal / dan zal het vierig Hert
 Op 't zelve spooz gaan.

III.

Daar gaat het Oog // Daar dzingt van 't Oog
 Owers dooz 't getwelf van 's Hemels hoog;
 En schoutat en vat / b'onzienelyke schat /
 't Eynd van mijn weenen.
 Droljke Luyt / Droljke Luyt!
 Uw Snaar geef Hemelscher geluyt;
 E e

Hier

Hier zie ik hooz // Dat goed dat ik verlooze
 Duzend hooz eenen.
 Egyptens Scepter-regt
 Was hooz my nu verr' te slegt.
 Heylig Godt! Heylig Godt! Heylig Godt!
 Wat is dit een lot!
 Jesus smaad en spot
 Jesus smaad // Gaat boven staat.
 Bedziet het Oog my niet?
 't Schijnd het niet dan Schatten ziet /
 Niet dan Goud / Zupber Goud / Blinkend Goud
 Zijn de Straalen daar;
 En van Paerlen klaar
 Al de Poozten wonderbaar.
 Maar wat zie ik daar verder heenen
 Om Jesum heenen!
 O Hemelsch Schaar! O Zalig Rot!
 Waard 'g Werelsch weenen.
 Maar luster Ziel! wat is daar d' Gerzank
 Wat is daar d' Gerzank!
 Hallelu-jah! Hallelu-jah!
 Is al den weer-klank.

IV.

Creurige Luyt / Creurige Luyt /
 Stel weer uw Snaar ten droeuer Toon
 Wee my: dat ik zo lang in Mesich woon /
 En daar moet blyben!
 Godts liebe Bruyd / Godts liebe Bruyd /
 In Hebards zwart beroofte Tent?
 En met dat buyl gezelschap zonder end
 Altijd aan 't klyben:
 Wee! dat my nog dees Ward
 Al te zwaaren Schat bezwaard!
 Waar ik los // Waar ik los // Waar ik los!
 'k vloog met eene blugt
 'k vloog met eene blugt
 Dan daar ik nu mijn Zieltje zugt.

Eer / Goed / Tuft / zoet vermaak /
 Een ding ik meest in u laak /
 Datg' uw gang // Zo verlang // Datg' uw gang
 En uw traage tred /
 En uw traage tred /
 Zo schoozboetend rugwaards zet.
 Jesu lief; moet ik hier nog blyven /
 Moet ik hier blyven /
 Gun dan / gun dan die hier mijn woet
 In uw pad stlyven.
 Jesu lief; moet ik hier nog leven
 En Goed verleben /
 Gunn' dan mijn Ziel aan Eer nog Goed /
 Maar u t'aanleiven.

J. van LODENSTEYN:

J. VAN LODENSTEYNS
 Z W A N E N - G E Z A N G ;

Of het laatste by hem in zijn Ziekte, korts
 voor zijn Zalig af-sterven gemaakt,
 en Zions Kinderen na-gelaaten.

Kan gezongen worde op de Wrs:
O Heylig! Heylig! Heylig Heer!

I.

A Anbibbelijke ontzagg'lykheid!
 Wy blygen vooz uw Majesteyt
 Ons Kingen en ons Herteyn:
 En met en vooz uw Dienaar / dien
 Ons Ogen nu ontwerkzaam zien
 En klagen uw ons smerten /
 Laet uw // Oog nu
 Op ons dalen / En komt halen
 Onze zugten /
 Tot den Chzoon van uw genugten.

E e 2

II. O!

II.

O! wonder Goddelijk beleyd!
 Geen hitte zig dooz 't Bloed verspreyd /
 Geen Koozts kwelb Hart of Leden;
 Geen groote pijn en pijnigd hem /
 Geen schorrigheid belet zijn Stem /
 Geen damp verward de reden;
 Gy maar // Zegt haar
 Legt u neder / Tot ik weder
 U gebzuyken
 Wil / dan zult gy weer ontluyken.

III.

't Is waar / uw Dienaar na uw raad
 Moet stil zijn / en der boozen Zaad
 Zijn waarschouw niet kan hooren;
 Maar zo een stilt geeft sterker stem
 Van u tot ons / als wy van hem
 Ont hoorzen van te vooren /
 Dat hy // Du gy
 Spreekt / dog hooren / En gy d'Orsen
 Eens woud welken;
 Wis / Gy zoud ons Hart van trekken.

IV.

Eerst zinken wy van schaamte weg /
 Dat wy in ons een overleg
 Van uwe Daaden maaken;
 Des Souvereynen Scheppers wil
 Zegt maar / werkt nu / en staat nu stil /
 En niemand kan het saaken;
 Uw Eer // Niet meer
 Van het spreeken / Dooz zal bzeeken
 Dan van zwijgen /
 Uw Tos zult gy al om krijgen.

V.

U Stemme roept ten Hemel uyt /
 Zwijgt Lodensteyn, want uw geluyt
 Van Doozd heeft maar geklonken;

Wat Dood' is uyt zyn Dood gestaan ?
 Wat Wereldling te rug gegaan ?
 Wat Slapend' uyt zyn ronken ?
 Al't Ligt // 't Gezigt
 Van mijn wezen / Al mijn vzezen /
 Is geweeken ;
 Waar toe dan uw nood-loos spreekken ?

IV.

't Is zo nu zegt : O Heyligheyd !
 Ziet dan eens op uw Christenheyd :
 Met regt meed'el'ig' Ogen
 Dat zig in 's waarheids schoonen glantsch
 Dooz eygen lust verhoerd vind / gantsch
 Verbijsterd en bedzogen.
 O Zon ! // O Bron !
 Van de waarheyd / Doet uw klaarheyd
 Ons beschijnen :
 En vzy alle ligt verblijven.

VII.

Het arm verbijsterd Christendom /
 Ofend Godt / en weet zelfs niet waarom /
 Als om haar eygen voordeel :
 Het zoekt den Heyland / maar en vind
 Hem niet / om dat het niet bemind /
 Van vzyheyd in het oorbeel :
 Daar 't Lam // Meest kwam
 Om de Wonden / Van de Zonden
 In zyn wezen /
 Dooz verloog'ning te genezen.

VIII.

't Verzaaken is haar bitterheyd /
 Zy broomen van een Zaligheyd
 Dooz Jesum haar verkregen :
 Maar uw te lieven / dat gewis
 In boet en stryng haar Hemel is /
 Des zyn zy niet genezen ;
 Of schoon / Uw Zoon

Heylig Heere / In zijn Leere
 't Zijn Volk aan preeſ /
 En volmaakt in voorbeeld aan weef.

IX.

Dat 's Menschen Heyl is / eggen lust /
 En lust en zin te houden stil ;
 En all' beweging effen ;
 Dat eggen Heyl in eggen haat /
 En in eens anders min bestaat !
 Kan niemand nu bezeffen.
 Daar woeld // Daar doelt
 Aber na den Drist hem raad / en
 Even in den
 Godts-dienst / meend hy zig te vinden.

X.

Daar hy zig zelf verliezen moet /
 En al zijn Heyl / zijn hoogste goet
 Moet binden in 't verliezen :
 't Verliezen van zig zelfs / in Godt /
 Dat is ons deel ons hoogste lot /
 Van ons op 't hoogst te kiezen.
 Dat steyl // Is 't Heyl
 Dat gekomen / Dooz de Droomen
 Is beneden /
 En Godts kind'ren steid in breezen.

Zo langen tijd heb ik geleest,
 Gezwoegt, geploegt, gedraaft, gevlogen,
 Om iet te zijn; en ziet nu heeft
 Dat iet en zig, en my bedrogen.

Zo my den Hemel langer tijd
 Gund, om my tot zijn dienst te gorden;
 My dunkt ik wil met grooter vlijt
 Dat ik geworden ben, ontworden.

Zoud' 't groote maakzel, in mijn Ziel
 Tereeren van den Maaker op gaan,
 't Is billik dat daar gansch verviel
 All's dat ik zelf daar hadd' doen op staan.

ECHTS-LOF.

I.

M In fleurig- ste ge-pep- - zen / Doen
 my van 't Huto'gh denken ten hoogsten lof /
 En geben mijn Gedigten stof / Om in Gezang
 te roe- - - - men 's Heeren lof / Om in Ge-
 zang te roe- - - - men 's Heeren lof.

II.

Begrond was nautulijf d'Warde
 Of d'Echt was zonder weerga van Godt geroeind /
 De Vrouw was Mannin genoemd /
 Den Schender op het schendelijf geboemd /
 Den Schender op het schendelijf geboemd.

III.

Als twee vergad'ren t'zamen
 Hoe kan dat zonder blaaken in reyne Min
 Geschien? als d'een bes and'ren zin
 En Ziel bezit in Heerlijf gewin /
 Ja Zfel en Tijf in Heerelijf gewin.

IV.

Zo d'een begint te mallen;
 Den and'ze doet hem vast staan in Wijsheyt groot/
 (Den besten D'zend is 't in den nood)
 En red zijn Ziel van Val / en Wond / en Doob /
 En red zijn Ziel van Val / en Wond / en Doob.

V.

Daar d'eene zoud begeben
 Daar zullen twee wel beter bevestigd staan!
 En zoud den eene van Trouw vergaan;
 Den and're b'zengt hem Ziele-warmten aan /
 Den and're b'zengt hem Ziele-warmten aan.

VI.

Zijn twee / als eendzagtig /
 My dunkt / ik zie een klaare schets van d'eenheyt /
 Den liebellingen Godts bereyd /
 In haare glorieuze Zaligheyt /
 In haare glorieuze Zaligheyt.

VII.

Die trouwloosheyt verlaaten
 Doen my het Hulo'lijk p'zijen: ten hoogsten want
 Is Hulo'lijks-b'zeuk / zo zondigen schand /
 Zo is het wel een ober-heyl'gen-band.
 Zo is de Trouw een ober-heyl'gen-band.

VIII.

Veel kind'ren Hulo'lijks-b'zigten /
 Doen d'Ouders'heym'lijk zungen de Zegen-b'zon:
 Als of met haar den Zegen-son /
 In Zegen-licht zijn Zegen-loop begon /
 Met Zegen-licht zijn Zegen-loop begon.

IX.

't Geziende te bestellen
 Kan 't Hert geduurig kweeken in zorge zoet /
 Die 't Hert bemind en wilkig boed /
 Tot nood / en kindzen-nodig-oberbloed /
 Tot nood / en kindzen-nodig-oberbloed.

X.

De kindzen in 't bedzyven
 Van 't litwade staag te stigten door Cugt en Leer /
 Door Strafen Woord: wat is 't een Eer
 Te buygen teedze Spzuntjes van den Heer ?
 Te buygen 's Heeren liebe Spzuntjes teer.

XI.

Der Schepzelen hulp is nietig /
 En d'eenzaamheyd verdzyft die verbzietelykheyd /
 Als booz der Menschen nietigheyd /
 In stilt zig op doet d'Algenoezzaamheyd.
 Des Hemels / 's Hemelsch Algenoezzaamheyd.

XII.

Dog zing ik eens en hertelyk /
 De eenzaamheyd valt smaaklyk booz die den hoek
 Bevald / en daar het Hemels-boek /
 En boven 's Werdels gewaad een slegten boek /
 En booz zijn Craanen een af-gesleten boek.

XIII.

Booz 't laast mijn rustens lust zeyd /
 Den Echt is vol gerusch van der kindzen woel /
 En buyzender onrusten doel:
 De regte rust is in der Dzyen-stoel!
 Gerustheyd / rust stil is in der Dzyen-stoel!

Winter-maand 1661.

VRYHEYDS-LOF.

Tegen-zang op Pag. 439.

I.

Dat zeggen is standvastig / Lang by -
 zijn is - vermaaklijk voor 't jeugdig Hert Dat
 in den hand voor zorg en smert Gekneust / ver-
 welst / te vroeg - - - ontjeugdig werd /
 Gekneust / verwelst / te vroeg - - -
 ontjeugdig werd.

II.

Mijn Ongehoulde Dagen
 Doen my zo dikmaals klaar zien de zoetigheid /
 Van d' ongebonden Vryheid;
 En smaaken 's Hoogsten goedertierenheid /
 En smaaken 's Hoogsten goedertierenheid.

III.

De Morgen-stond genieten
 Zal vaak den Mensch verdryven zijn Zorgen groot
 In 't vrye best / en buyten nood:

De byne Jeugd is 's levens Morgen-rood.
De byne Jeugd is 's levens Morgen rood.

IV.

Der Dog'len skwinkseleeren :
Kan Hoofd en Hersens deeglijk verkwikken : want
Zij moet zijn dooz een Zang gespan :
De bynen Zang de Jeugd vermaaken kan :
De bynen Zang de Jeugd vermaaken kan.

V.

Want Zingen / Speelen / Psalmen /
Is Jonger Lieben taale van 's Hemels Hof /
Dat haar dooz zo veel welbaan stof
Geest / om zo zegelooz t'zingen 's Heeren-lof.
Om zonder kommer t'zingen 's Heeren-lof.

VI.

Veel bingen te beschikken /
In d'Echt / 't Hert verkwijnen / en verbwijnen doet /
Dat daald en rijst dooz ramp en spoed /
Als byzheyd zwemb in g'noeg en oberbloed /
Als byzheyd zwemb in g'noeg en oberbloed.

VII.

Die zig loss zo zegelooz houwen
Ter Godts-dienst / laat die Croutwen niet al te byz ;
Want d'Echteling behaagt zijn Ga /
De Dzye zoekt / zegt Paulus / Godts gena /
De Dzye zoekt / zegt Paulus / Godts gena.

VIII.

Cracht gy na Wijsheyd boben
De Hard ; den Echt wild lozer dan andze lste'n ;
Want d'Ongetrouwde Dagen bie'n
A rust en lust na Wijsheyd nyt te zien /
A rust en lust na Wijsheyd nyt te zien.

IX.

Bebinding zegt / en reede
Den Echt is vol van byeze vooz Duzend lwa'en.
Het kind en kiest geen Deugde-pa'en ;
Den eenen byengt zijn ramp den andzen aan /
Dus komen haar cerst dubbele rampen aan.

X, Dwingt

X.

Owingt Vyand ons te blugten ;
 Den Vyen zal haast zulke Heyl zien te gemoet /
 Dat in den slag zijn smert verzoet ;
 Dewyl hem kind nog Gade zugten doet /
 Dewyl hem kind nog Gade zugten doet.

XI.

'k Zal hier de zaak besorten /
 Want out zal nog wat schooner te zingen zijn ;
 Het Hute'lyk zy een dzup Azijn /
 Maar Duuzend Stoop van d'alderbeste Wijn.
 d' Wyshyud ; 'k zeg van de alderbeste Wijn.

XII.

Wat haat my dat ik 't heerbe /
 Den Echt haard niemand weenen / maar eygen schuld
 Van 't Hoofdig wil, ik zal, g'en zult,
 Heeft ons de Werld met Echte-klagt gebuld /
 Heeft ons de Werld met Echte-klagt gebuld.

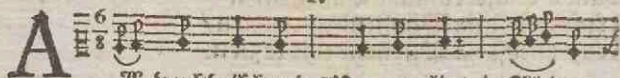
XIII.

Al gy Dienaars des Heeren
 Wild dog het Hute'lyk weerdig agten / en houd
 Den Echt gezegend menigboud /
 Maar zelve / naar 't utw Dienst kan lijden / Trouwt /
 Hy pyjst wel groot / die zelf geen Landen bouwt.

19 Lente-maand 1660.

MORGEN-ZANG.

I.

Ik verkwisselend Morgen-licht / Al den

Damp van gystren zwigt / Dooz u helder Zon.

dooz

dooz-breeken: Ziet dien schoonen Bzundegom /
 Uyt den kim het Hoofd op-steeken; Al't Ge-
 diert roept wellekom.

II.

Als wy rezen tot vermaak /
 Zeyd den Hemel / Wolken staak
 Al uyt bzuypen / dat ons bzuengden
 Van maar vooz den Hemel zy /
 Die ons dus dooz zig verheugde
 Is / en dooz / en met hem bly.

III.

Door de zijne Dag en Nacht
 Zy die veyd' hem toe-gebragt.
 Hebben wy vooz hem gelegen /
 Onder 's Hemels toe-voozzigt
 Dooz hem zijn wy op-gestegen /
 In dit al-verkwikkend Ligt.

IV.

Heylig Heer! zy ons gebagt
 Woord en daad u toe-gebragt;
 Wy zijn dog alleen u eygen /
 Dus wat gy vooz ons bereydt
 En gegeven hebt / wy nengen
 't Al weer vooz uo Majestept.

V.

't Heylig aanschijn onbedekt /
 Ons een Moorgen-rood verstrefit;
 Laat dan 't Ligt van uwe straalen
 Op ons duystre Zielen neer
 (Als die Moorgen-Zonne) dalen /
 Dat wy u maar kennen Heer.

VI. En

VI.

En gy hebt ons daad'lijki heel
 Als utu eygen / als utu deel;
 Gy zult ook ons portie wezen /
 Onze vreugden / onze lust /
 Eer / en Rijktom: en na dezen
 d'Onberstoorelijke rust.

VII.

Coond ons maar utu aangezigt /
 Als tog zien dit Zonne ligt:
 O die goedheyd! O die klaarheyd!
 O die Wijsheyd grondeloof!
 Heylig / Heyligende waarheyd!
 Zee van goedheyd grondeloof!

VIII.

Taat ons daer in zinken stil /
 En verleezen twensch en wil /
 En de Wereld al haar luster
 Kwijt-gaan: als het Zonne-zien
 Dooz zyn Ligt ons Ogen duyster
 Maakt / en al het schoon doet bli'en.

De L O F - Z A N G

DER

E N G E L E N.

Kan gezongen worde op de W y s:
Vrolijk Hert maakt &c.

I.

L Ofen Drijs / en Eeuwig Eer
 Zuden Heer /
 Eenig oorzynk aller dingen /
 Die uyt enk le goedigheyd
 Dit bereyd /
 Taat der Hemelen Hemel zingen.

II.

Heyl en rust / en vzeede bly
 d'Harde zy /
 Nu den Hemel die komt bzingen /
 Nu 't behagen in den Mensch /
 Gaat na mensch /
 Taat der Hemelen Hemel zingen.

GEBEDS-NUT.

Op Catech. Afdeyl. 45.

I.

Gee- den snel- - le posten / Die
 dooz de Wol- ken bzingt / 't bevergeelyk ge-
 ween! Oh dat gy verwaardt heen! Mijn
 zagte zigten bzagt een moed / Gemoed /
 ontlosten.

Betraande lossse reden /
 Wat smeed gy dwepery in 't haast verleyde Bzejn /
 Uw strikken zijn te kleyn /
 Te stutten 't vierig Hart / te schozten die Gebeden.

III.

Daar 's Gode niets verhozen /
 En alles stapt al vast: nog klaag ik hem mijn nood /
 Om dat hy 't zo gebod /
 Ik zoze niet booz de rest / maar losz also mijn zozen.

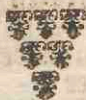
G E B O O R T E N - D A G,

Van N. N. op den 28 Augustus 1672.

GWat Bziesse / na mijn lieve Susjes heen /
 Die laatst van zessen aan de Wer 'ld verscheen /
 En klaagt haar dat het ongemak der tijden
 My in uw plaats te reizen niet en lijden.
 Wenscht haar geluk met dat Gezelschap / daar
 Ik haar meed' kwam bezien 't voozlede Jaar /
 Als dezen Dag in Dogst-maand ons ontmoeten /
 En zegt haar dat zuz' uyt mijn Naam begroeten.
 Zegt haar ook / dat al heeft den Dgand my /
 En al het mijnen in zjn heerschappu /
 Dat hy mijn Hert niet onder zjn Doogdy heeft /
 En dat mijn Ziele booz den Heere uze leest.
 Gaat bzengt haar in gedagt / hoe wel zy 't weet /
 Dat dus de tyd stond doe zuz' eerst bekreet /
 En doe zy ober vijf-maal Regen Jaaren /
 Zig eerst begaf op deez ontwisse Baaren ;
 Dat zeyden wy haar ook 't voozleden Jaar ;
 ('t Is of het maar een Dag geleben waar /
 Zo schielijk blugten onze blugge tijden /
 En zien wy all onz' Jaaren heenen glijden.)

Zegt

Zegt haar dat gy gepzopt bol twenschen komt /
 Maar twenschen / die opregt / end' on-gemomt
 Haar twenschen datz' op Warden onbevzeest leeft :
 En dat hoor al den Hemel haar zijn Geest geeft :
 Dat d' onbegreepē Dytshend in haar woon' /
 En rigte daar zijn Heerlijshend een Chzoon /
 En doe zijn glansch zo zonder weer-ga schijnen /
 Dat in haar Oog de Werld en all berdwijnen.
 Toon' haar des-All-beschiks zo grōote magt /
 Dat zy geen Mensch op Warde vzeez' of agt /
 En zo een spzing van aigenoegzaamheden
 Dat zy in nood vertrouwt / en zy te vzeeden :
 En wat al niet ? dat zoud in deze Magt
 Van onspoed 't Ligt zijn daar 't Geloob' op wagt.
 Maar waarschouwt haar / als zo de Godtshend woonē
 Komt in haar / dat zy 't ober-al moet toonen :
 Dat zalz' ook / want daar 't Duur is / is zijn kragt ;
 Zegt haar maar / dat zy buldig daar op wagt.
 Ook dat ik haar gezondhend / en haar Spruypen
 Mensch / maar hoor Godt. En bergt zy u te uyten
 Hoe 't met my is ? zegt haar / dat ik gezond
 Van herten / vzy wat pijn ljd' in de Mond /
 De Mond tot 's Hemels heerlijking geschapen ;
 En die noyt spreken moeste / ja noyt gapen
 Van tot zijn lof ; die nogt ang' anders deet
 Hoe billijk is 't dat die ljd' / en meer leed ?
 Dus billijk 's Hemels altijd goede-wegen ;
 Mensch haar zijn Heyl' ge leyding en zijn Zegen !
 En op haar Zaad des Geestes Dauw en Regen /
 Door Jesum onzen Koning dier verkregen :
 En zegt / dat ik haar ven en blij v' genegen.

U Y T S P A N N I N G E N.
O N T W O R S T E L D E W A N H O O P.

M^{I.}
 In treurig Hert / dat midden in genaden /
 Bedwelmt verwerd / niet weet of Godts weldaden /
 Of toorn u doet! die in 't beruerde / wezen / Uw
 engen staat niet magtig zijt te lezen: Kom / kom
 maakt eens besluit / Kom / wilskeld u hier uit /
 Waar toe 't onbzugtbaar dwalen? Wie kwam
 out wel gelaan / Die 't uesselijke Gzaan Woud
 uit Tempeesten halen?

II.

Legt u dan neer / gy winden van mijn Herte /
 Gy Hetsch getwoel / gy razen / dat met sinerte
 Mijn Ziel door-suijd: dat stadig ongestadig
 My pijnigt woed / en handeld ongenadig
 O Jesu! die de Zee
 Eens stille leggen dee /
 Alz' in gebaar u baden;
 Ah! kom! mijn zwalike boot

Ik nu in zinkens noot:
Kom / kom nu met genaden!

III.

Eens was mijn Ziel (nog weynig tijds geleden)
Verblind van d' Aardsche Godt met dzaf te vreden/
En 'k was gerust / uyt 's Vaders Hups te dolen /
Had gy / ô Jesu! 't Hert my niet gestolen.

Gy greept my by der hand /
Daar hiely geen tegen-stand
Den Bynbegom kwam kragtig!
Gy greep uw Schaapken waard /
En Jesu lief! gy waard
De Magtigsten te magtig.

IV.

Ah! had ik doe die onwaardbeerbze schatten /
Die 't Oog niet zien / het Herte niet kan vatten
Met zorg bewaard / en in 't Gelooft' besloten!
Zy waaren my zo schielijk niet ontschoten.

Ik zag mijn Jesum aan /
Ik hield hem by my staan /
My dacht het kon niet enden;
Maar laas! nu is hy heen!
En ik sta tusschen tween /
Daar zal ik my nu wenden?

V.

Dat zoet gezigt van Jesus wil verboden!
En in 't verschiet verstaubt het dier Geloben /
Daar blijv' ik dan? ô wanhoops bittere zugten:
Wat doet gy 't Hert met Jesus huilen / zugten!

Och! zugten 't slegts! het raast:
't Loopt heen en weer verbaast:
Was 't slegts verbaast! maar 't woelen
Dof ongestabigheyt
Kan geen rampzaligheyt
In d' ongestalte woelen.

VI.

Mijn Rotz is weg! wat kan ik doen als blotten?
Mijn Zuyl bezwijkt! wat kan nu vooztz mijn lot / en

Mijn toeblygt zijn / als zelve te verbazen
 't Wanhoopig Hert met ongeduldig razen?

Du is het weg / ik zoek
 Mijn Hert met Bloek op Bloek /
 In lasteren te woeden:
 En vzaagt my niet / waarom?
 Of zegt my eerst 't baarom /
 Waarom rampzal'gen woeden.

VII.

Daar schijnd mijn Ziel in onrust rust te binden
 Noyt sterker stozin / dan als het Hert zig binden
 Wil aan den Kots: Van schijnd de Hel zijn kaaken
 Te sparren / en / wat wanhoop denkt / te vzaaken?

Ah! had ik eens den top!
 En was het grondig sop
 Der Beekers eens gedzonken!
 Mijn Hert / mijn treurig Hert /
 Hoe blijft gy dus verwerd /
 In wanhoop neer gezonken.

VIII.

Moet gy uwt lot noyt binden / altijd zoeken?
 Wat baat het u / dat gy dan nog met Bloeken
 U zelven kweld / zo dat uwt Ziel geschonden.
 Nog Ramp op Ramp / en Wonden krijgt in Wonden?

Dunkit my 't onkrijgbaar Heyl /
 Een steviten al te steyl!
 En schzikt ik vooz het peynzen!
 Daarom 't te rugge gaan?
 Dit wghken van de baan?
 Dit ongelobig beynzen?

IX.

Ik weet wat my schoort / 't gezigt is my verblogen /
 En wat ik zie / zie dooz wanhoopig' Oogen
 't Onrephbaar goed: zo kan mijn Hert my liegen /
 En dooz een zinlooze eygen' zin bedziegen.

Mijn Ziel van wanhoop blind
 Gaat steld u als een kind /
 En laat u blind'ling leyden:
 Ja blind'ling leyden: was

Hem die niet seylen kan /
En bled u zijn geleyden.

X.

Hier moet gy aan; 't geboelen moet verbloijnen /
't Gezicht vergaan / en (hoil 't onmogelijck schijnen
Dat mooglijk is?) het ongezien geloben /
En zo geraakt Godts zal'ge Wijsheyt boven.

Ist hen / dooz al 't geraag
Van dwaze Wijsheyt / Omaag /
Die Wijsheyt moet nu blagten;
En op een wandze wijs
Van Omaagheyt werden Wijs /
Of ik moet eenwig zugten,

Gras-maand 1657.

Psalms CXXXVI. uytgebreydet.

Kan gezongen worde, op de W y s:
d'Onnoosle Zieł, die slegte Maagd, &c.

I.

Met lof berheft den hoogsten Godt!
Zijn gena zonder eynden is /
Die dwingt der Wardschen Gaden rot /
Dus zonder eynde zijn gena.

II.

Met lof berheft der Heeren Heer!
Zijn gena zonder eynden is.
Hem komt alleen der Wond'ren eer.
Dus zonder eynde zijn gena.

III.

Hy maalkte wijsstik 't Hemels-ronde /
Zijn gena zonder eynden is.
Heeft d'Warde op een Golf gegrond /
Dus zonder eynde zijn gena.

IV.

De wond're Tigten schiep zijn Magt /
Zijn gena zonder eynden is.
De Zon en Maan booz Dag en Magt /
Dus zonder eynde zijn gena.

ff 3 V. Die

V.

Die d'eerste kragten Cham's berfloeg /
 Zijn gena zonder eynden is.
 En zijn Volk uyt haar midden hzoeg /
 Dus zonder eynde zijn gena.

VI.

Hij killede de Zee te midden deur /
 Zijn gena zonder eynden is.
 Zijn Volk gelepde hij daar deur /
 Dus zonder eynde zijn gena.

VII.

Daar Pharo met zijn Leger pzonk /
 Zijn gena zonder eynden is.
 Als Steenen los te gronde zonk /
 Dus zonder eynde zijn gena.

VIII.

Dooz 't woeste leyded' hij zijn Volk /
 Zijn gena zonder eynden is
 Des Nagts een Vuur / en 's Daags een Wolk.
 Dus zonder eynde zijn gena.

IX.

Hij sloeg het al / hoe magtig groot!
 Zijn gena zonder eynden is.
 Het bleef / hoe Heerlijk / alles Doob!
 Dus zonder eynde zijn gena.

X.

Daar sneubelde den Amorijt;
 Zijn gena zonder eynden is.
 En Og / den Keus / ging alles kluyt /
 Dus zonder eynde zijn gena.

XI.

Ja haar gezegend Druygtbaar Land /
 Zju gena zonder eynden is.
 Viel in zijn Knechts Israëls-hand.
 Dus zonder eynde zijn gena.

XII.

Hij gebagt aan ons Bedzighend;
 Zijn gena zonder eynden is.
 En staaliten onze Dienstbaarheid /
 Dus zonder eynde zijn gena.

D E

Alleen-Alles-weerdige Hoogheyd,

V E R T A L I N G E

Uyt la Consolation de la Theologie door

RENÉ des CERESIERS.

Liv. II. I. Poësie.

I.

Hoor Volken al van d'een en d'andre Werld
 hoor even, Al die by Water, Vyer, en Lugt
 en Aarde leven! Loop haastig toe en buygt uw
 Herten onderdaan Voor hem die ons zijn Maje-
 steyd maakt zo eerbiedelijk, Hy is alleen aan-
 biddelijk, Komt dan en bid hem aan.

ff 4

II. Hoe

II.

Hoe zoud gy Hem die huld' en eerbied konnen wey-
g'ren?

Die u in aanzien 't hoogft van al zijn werk deed ftey-
g'ren,

Uyt zijn Hand krijgt gy 't ligt dat u beſchiind. Geeft eer
Aan Hem eerbiediglijk. Uw pligt is het al te geven;

Die u gaf het Ligt en Leven,
Geeft Hem uw Hert maar weer.

III.

Noyt kwam 'er Iet van Niet dan door zijn magtig ſpre-
ken;

Wat is, erkend zijn *Zijn* uyt die Fonteyn teeleken.

ô Schaduwe van Niet! ô zwakken Menſchelijc!

Geef U (uw ſchuld) aan Hem: kend dat uwe Grooten
Starken,

Prins, Koning, ende Monarken

Niet dan zijn Slaven zijn.

IV.

Zijn overmagtig' Hand beleyd de Donder-flage:

Zijn overmagtig' Hand wikt d' Aarde met een Wage,

Hy ſteld wat is of roerd, in plaats, in beurt, in lot.

Hy is niet dan Goedheyd, Hy is niet dan Almagtigheyd;

Hy is die 't Schepzel magtig leyd.

In een woord Hy is Godt.

V.

Voor wien dog hebt gy (Menſch) die diere Dienftbaarhe-
den,

Maar paſſelijk aan Godts oneyndig' Heerlijkheden?

Zy, dien gy dus aan-bid zijn onder 't Menſchlijk lot.

ô Dwaas verkwiſten! leerd uwe waare Meeſter kennen;

Ende u aan die gewinnen.

Maar zijt niet meer zo zot.

VI.

Den schoonen Dager, die de lafuyre Gewelven
 (Die deze Majesteyt ten Throon houd voor zig zelven)
 Verguld, krijgt lopens-magt, om dat Hy 't wil gebien,
 Den Hemel zo veele Oogen heeft als lugte Sterren
 Die flonkerende van verren
 Alleen om Hem te zien.

VII.

Zy d'Aarde vry een grove, groote, zwaare, lompe
 Vergadering van stof, een onbeweegebre Klompe:
 Als dezen Koning woud zy roerd zig ras en wel.
 Hy spreek maar een woord zy zal haare lompe lenden
 Straks wentelen ende wenden,
 Alleen op zijn bevel.

VIII.

De Zee verheft by wyl de trotsheyd van zijn Golven
 Zo schrikkelijk, dat Leeuwen, Tygeren en Wolven
 Van Menschen, staan verbaast, en trillen van 't gevaar.
 Maar nauw geraaken zy den Oever, of in het temme
 Vernemende zy Godts stemme.
Legt my uw Golven daar.

IX.

De Vogelen in 't Woud te zijner eere kweelen
 Een kostelijk Musijk, en stuyten met haar Keelen;
 Al zijn zy Ziele-loos nog weeten zy 't gebod.
 Geene Reede, maar die kennis, hebben zy om even
 Gehoorzaamheyd hem te geven
 Haar Koning, en haar Godt.

X.

De felle Tygers, en de Beeren zijn den andren
 Beleeft, en 't Wild Gediert (hoe wreed) verstaan elkan-
 dren.
 Haar dulheyd (die ons schrikt) heeft haast een eynd en,
 zija
 Haar Ingewanden; om 't erbarmelijke, bewogen
 Ende haaren aard gebogen
 Moet Hy gehoorzaamd zijn.

XI.

De Visschen 't Vrugtbaar Volk (dien 't wilde Meyr toe
wooning.

En voedzel strekt) hoe ruw, erkennen dezen Koning;

En doen Hem nedrig huld', al slaan zy geen geluyt.

Al zijn zy stom en doof; zy hebben Tong ende Ooren

Zijne Wonderen te hooren,

En die te roepen uyt.

XII.

Wat zijn, om hoog, der Heyl'ger Geesten lekkernyen?

Als 't zoet genoeg van haar staage slavernyen

Aan dees haar Schepper? Dan is al haar lust gedrenkt, (ken,

Heett niet dit trouwe Volk tot Zijnen dienst hunnen vler-

Om ras en tot zijne werken

Te vliegen als Hy wenkt?

XIII.

Loopt toedan Volken al! doet huld' aan dezen Heere:

Die door zijn Magt u schiep tot Beelden t'zijner Eere.

Zijn vreez' en liefde doe uw leven uw bestaan.

Of weygerd gy hem het regt van uw gehoorzaamheden.

Vreest dan de Almogentheden

Van die u kan verslaan.

Zingers. Dewijl ik bezig was UL. mijne Gezangen gemeen te maaken, kwam my dit volgende ter handen, van een Dogtertje onlangs in Holland Overleden, weynig voor haar Dood gemaakt: Dat ik UL. heb willen mede-deelen tot een na-laatinge van haar, wiens gedagtenis (hoe Jong zy ook was) by ons in een Zegen is. Om nedrig alle goed te verwagten van Hem die dikwils (dewijl Verstandigen met al haargeleerdheyd hol en ydel blyven) zijn Hooge Wijsheyd den Kinderen openbaard, volgens Matth. 11: 25. 1 Cor. 1: 26, 27, 28. Op dat geen Vleesch en zouderoemen voor hem. Ibid. vers 29.

's Heeren Heerlijkheyds Lof.

I.

Opper-wezig Heere! Hoe schoon is het
 verkeere Met u in 's Hemels Hof; Hoe schoon
 is uw gezigte / Wel Hemels Zonne-lichte!
 Hoe waerdig zijt gy lof!

II.

ô Hoogverheven Koning!
 ô Krotz-steen tot mijn woning!
 Ver Heuzschaaren Heer.
 ô Wezen aller Wezen!
 Hoe zeer zijt gy te vzen!
 Zeer groot is uw's Naams eer.

III. Ac

III.

Jehovah ligt en leven /
 Jehovah hoog-verheven /
 Jehovah Zielen-rust /
 ó Hoe oneyndig heerlijk /
 Hoe schoon en hoe begeerlijk
 Zijt gy mijn rust en lust.

IV.

Oneyndig hoog verheven /
 Oneyndig zalig leven /
 O rustelooze kust /
 Ja daar uw glans komt schijnen /
 Daar moet de Ziel verdwijnen /
 In u als gy haar kust.

V.

O Heer ik sta verlegen
 Wat Lof dat ik zal geven
 Uw groote Majesteit ;
 Om eenigzins met stukken /
 Zo iet wat uyt te drukken /
 Van uwe weerdigheit.

VI.

O kond' ik eens uyt galmen
 Uw Lof door Lied of Psalmen
 Tot grootheyt van uw eer ;
 Maar ach ! mijn Tigt ! mijn Leven !
 Wat Lof zal ik u geven ?
 O groot oneyndig Heer !

VII.

Veel naarder staat mijn zinken /
 In d'Oceaan verdzinken /
 Van Godts verwondering ;
 Van dat ik uwen Naame
 Zou konnen Lof veraame
 Hoog boven alle ding.

VIII.

O Wigenoegzaam Heerlijk!
 Hoe schoon / lief en begeerlijk /
 Verheben Majesteyd!
 Ik bind' begin nog ende
 Waar dat mijn Ziel zig wende /
 't Blijft al onepndigheyd.

IX.

O Weerdig schoone Heere!
 Al toe komt grootheyd / Eere /
 Lof / Glorj / liefd' en roem.
 Ach Heer! gy trekt mijn zinnen
 Ziel / Lighaam in u binnen
 In 't Godlijk Heyligdom.

X.

Wat doet gy baat al dalen
 Veel Heerlijk' schoone straalen
 Van uw aangezigt schoon!
 Hoog Heerelyk verheben /
 Zie ik u daar / mijn leven /
 Op u Majesteyts Chzoon.

XI.

Uw schoonheyd doet my zinken
 Als of ik zou verdzinken
 In dat Heerlijk gezigt:
 O Zalig! Zalig zinken!
 O Zalig te verdzinken
 In 't Eeuwig Zalig Tigt!

XII.

Hoe beplig is dat rusten
 In u dooz Ziel's wellusen?
 Hoe smaaklyk is u Wijn?
 Gy maakt mijn Ziele dronken
 Dooz liefde zo beschonken
 In 't Wijn-hug-lyefde-wijn

XIII.

ô Heilig bzolijk bzonken!
 Zo veylig in-geschonken
 Der zaligheden Zee!
 Ties lieflijk sterben leben!
 Ziel / Lighaam zo te geven
 In d'ongegronden Zee.

XIV.

Teest / leest dan Koning lebet!
 En in en dooz my zwoebet /
 Ey dood al wat my smert:
 Dooz Jesus Offerhande
 Dooz Jesus Kefde-bande /
 ô Herte van mijn Hert!

XV.

ô Toost hem Jesus Schaaren!
 Oneyndig wild verklaaren
 Zijn groote Majesteit.
 En gy mijn Ziele dzinget
 In hem / en met haar zinget
 Hem Tof in Geuwigheyd.

KLAAG-LIED,

OVER DE DOOD VAN

Do. J. van LODENSTEYN.

Overleden den 5 Augusty 1677.

I.

 S Chzen / ah schzen! nu Chzisten-schaar / Maak

 een ongemeen misbaar / Om het droevig Over-
 lijden

lijden Van uw'z braafste Predikant; 't Ronk-
rieraad van deze Tijden / En de Paerl-kroon
van onz Land.

II.

Hemel ach dat groote Ligt /
Dat zo uytblonk in het Stigt /
En al-om zijn zynhe Straaalen /
Zo vol klaarcheyd blinken liet /
Gaet daar vooz ons Ogen dalen /
Ach! dat helder Ligt verschiet.

III.

Het verschiet en 't schijnd niet meer ;
Wat is dit een Oozdeel / Heer!
Daar wy leggen in het dunster /
En in een stik donk're Nagt /
Nemt gy 't Ligt weg / welkers luster /
Ons nog eenig Ligt toe-bragt.

IV.

Is 't verlies niet ongemeyn!
't Is dien waarde LODENSTEYN;
LODENSTEYN! ach Vader / Vader
Isra'els en zijn Runtern!
Gy verlaat ons alle gader
In den nood en in de ly.

V.

Als zo groot een Ligt vergaet /
Wat of onz te wagten staat /
In dit naar' en tastelijt donker /
Als een' uiterst' ondergang.
Ach! nu duurd het schijn-geslonker /
Dat onz overblijft / niet lang.

VI.

Du komt nog de hitze Dijt /
 Op-gezwollen / dik van spijt /
 Die uerhind'ren wil 't beklagen /
 Van zo zwaar' een ongeval ;
 Ongeval / dat meerder plagen
 Ons nog ligt toe-bringen zal.

VII.

't Schijnd dat al het zwart Gespuys /
 Met een yzelyk gebruys /
 Mpt de Hel is los gebrooken /
 Op 't gehooz van ons getraan ;
 Om daar tegens aan te spookten /
 En geweldig aan te gaan.

VIII.

Maar in spijt van hun geweld /
 En wat tegens ons zig steld /
 Willen wy het hertlyk weenen /
 Onder ons / zo Groot als Klein /
 Niet op schozten : maar beweenen
 't Sterven / van ons LODENSTEYN.

IX.

Schrey / ach ! schrey van Christen-schaar
 Maak een ongemeen misbaar ;
 Om het droebig Overlijden /
 Van uw bzaafste Predikant :
 't Pronk-cieraad van deze Tyden ;
 En de Paerl-kroon van ons Land.

E Y N D E.

BLAD-WYZER
VAN DE
LIEDEREN.

A.

Aandagt op Hoogl. 5: 2, 3, 4. &c.

Ach Herte vol benauwtshyd! Pag. 14

Zugt om des H. Geests Trekkingen

of Aandagt op Hoogl. 1 vers 4.

Ach Heere Jesu! trekt nu 't Herte 32

De 126 Psalm Uytgebreydet.

Mis den Hemel in erhermen. 72

De Heylige Maagt Maria Jesus Moeder

Bevrugtet.

Almagtig Vader lief! die my van *Ec.* 140

't Kruyse van een Christen.

Mist van Kruys, van leed / van droefshyd / *Ec.* 161

't Besluit van de Aandagten, over de Elen-

den van Godts Volk.

Almagtig Heer! gebugte Godt. 266

Treur-zang, van een Weder-gebooren

over de Zonde, &c.

Ah dat mijn Hert (door d'Oogen.) 388

Gg

Nood-

B L A D - W Y Z E R :

Nood-spraak.	
Wij N. gezond was en zijn Volk &c.	412
Uyt-gelezen Boeken.	
Andries gy staft op uyt-gelezen Boeken.	414
J. van Lodensteyns Zwaanengezang.	
Wanbiddeijke ontzaglyklykend.	435
Morgen-zang.	
Werkwikkend Morgen-Tigt.	444

D.

Noodzaakelykheyd en nut der Zonden-
Biegte, of Aandagt op Ps. 51: 16.

Die Godt / mijn Ziel / daar tegen &c.	35
't Hooge-priesterlyk Gewaad, op Exod. 39.	
Daar zie ik 't Heylig Priesterlyk Gewaad.	40
Jesus hulpeloos, of Aandagt op Matth.	
26: 51, 52, 53, 54.	
Des Werelds hulp in nood / onringt &c.	46
Dronkenschap, op Eph. 5, 18, 19. en	
Pfal. 36: 9.	
Dronken zijn in sterken Dranken.	54
Den 114 Psalm Uytgebreydet.	
Doe Af- ra- el zijn naarezug- ten.	70
Gibeon eenes Christens.	
Dat gy / Heer / Salomons vergunning my.	118
Het Jonge en onbekommerd Leven.	
Doet ymand zoeg of Jaaren heben.	128
Jesus Verrezen, in t'zamen-spraak	
tusschen Petr. Maria &c.	
De Steene Bergen nu als Jonge Kalveren / &c.	196
Op	

B L A D - W Y Z E R.

Op de Zendinge des H. Geests.

Twee-spraak.

- Daar 's nu de zoete tijd! Verblifd. 206
 Aandagt.
- Dies trad hy Neholwaards / als 't zo den Ec. 232
 Op de Dood van zekere Bejaarde
 Godzalige Dogter.
- De Zalige N. N. schoot uit den Ooroom / 234
 Een Ander.
- Daar leyd helaas / daar leyd die biere Mond / 235
 Op den Aanvang des Jaars.
- Daar is het Oude-jaar verdweenen / 246
 Reys-Gezang voor Godes Kinderen &c.
- Dus steeken wy van 't vaste Land / Ec. 263
 Meditatie, op de Engte van zeker Pad.
- Dit waaren eertijds bzeede Wegen / 270
 Invallen op eene Reyze.
- Daar slaat de Klok al bzie / vier slagen / 272
 Op de Geboorte-dag van N. N.
- De lage Zon / mijn Vriend / ontrekt Ec. 293
 Op mijn Verjaaring in Sprokkel-
 maand 1673.
- Daar stond de Zon, en maakte deze Dag / 299
 Zegen-Zang van 't Geloof in de Zwarig-
 heden, *Aandagt* op Hab. 3: 17, 18.
- Den Hemel is ons vreugd, &c. 310
 Geschreven voor in 't Boek van eene Zelf-
 verlochening zig oeffenende. &c.
- Dit 's 't Boek van Margariet 337
 Op de onverzettelijke Catharren-pijn &c.
- Dat 's nu gebaan! nu wil ik voort Ec. 353
Tra.

B L A D - W Y Z E R :

<i>Trajecina Strages</i> , ofte de Nieuwe- gragt Ontboomd.	
De Tijd van Zeventig of Tagtig Jaar.	375
Den Medicijn-Meeſter Duc d'Alba, ofte de Geëſſel der Nederlanden &c.	
De 't Land in Dertelheden	378
't Heylige Sacrament ontheyligt.	
De Heeren Dood werd ſtatig overdagt. Genaden-Afgrond.	385
Diepe Kolkien / naare Zonden	403
Op eenen Leugenaar.	
De Waarheyd Ziehd zyt gy gewoon te ſpaaren, Vryheyds Lof.	411
Dit zeggen is ſtandvaſtig / &c.	442

E.

Kinder-leſſe, of Aandagt op 1 Petr. 2: 2.

E n wijkt wat Hooge Schoolen!	93
Den beſloten Hof, op Cant. 4: 12.	
Een Luſt-hof is mijn Ziel geliĳk	95
Op de Verjaaringe van mijn Vader de Hr. J. C. van Lodenſteyn.	
Een Goude Kroon om 't weerdig &c. Bruylofts-Gezang.	291
EEN LIED te zingen op een Feest	357
Op eenen dien te gelijk Twee Drink-bekers in 't Sacrament aangeboden wierden.	
Een Ziel upt duyzend bitterliĳk bedroeft / Aandagte op het Zalig Sterven van Do. Joh. Theodorus van der Wenden.	367
Een Jongman / die in 't duyſter &c.	407
	G. Zi-

B L A D - W Y Z E R.

G.

Zimecons Lof-zang.

- G**laat / dien gy bind reede staan /
 Vry-gekogten des Heeren, op
 Deut. 15: 13, 14.
 Gelukkig dien de Zoon 52
 't Verheven Herte van een Christen die
 Gode leeft, op 2 Par. 17: 6.
 Grootmoedig Hert / dat alles overschijft / 87
 Op een versch Hoender-Ey, geschonken
 tot verkwikkinge.
 Gaat zegt out weer / dat die den &c. 276
 Gelooff.
 Gerardus ging op verre Reijze / en zegt 367
 Op een die Godts Woord niet lief en heeft.
 Gy zegt Lo-nicfaph, ik heb geen tijd &c. 410
 Een trouw Dienaar.
 Godt zonder trouw te dienen is zo goed 411
 Eenen Voorganger.
 Gy zegt dat gy Voorganger op den weg zijt / —
 Op des Heere Godts Boek &c.
 Goud is / hoor de Wereld / hegerlijst / 412
 Slaafiche Vryheyd.
 Gy zegt Nicolaas mijn aard is byn / 414
 Zoetvoerigheyd.
 Graft wil 't gemaki in 't zetten &c. 415
 Gebeds-nut op Catech. Afdeyl. 45.
 Gebeden snelle posten / 447
 Geboorten-dag, aan N. N.
 Gaat Biesje na mijn lieve Susjen heen 448
 H. De.

B L A D - W Y Z E R !

H.

De Algenoegzaamheyd, of *Aandagt*
op Ps 73: 25. en Luc. 10: 42.

H oe hangt mijn Ziel am-rechtig moed!	8
't Gebed des HEEREN, of Uytbreydinge van Luc. 11: 2, 3, 4.	
H emelsch Heer! die 't gebaard /	22
Begeerlijkheyd des Vleeschs of <i>Aandagt</i> op 1 Joh. 2: 16.	
H ert-sinagend onberzetijls Dagt-gepenne /	30
Afkomst-spiegel, of <i>Aandagt</i> op Ps. 51: 7.	
H oobaardig' Overmoed?	36
Vernederde Heuvelen door de Nedrigheyd. op Matth. 18: 1, 2, 3, 4.	
H oobaardig Menschen-hert in togten	58
Uytbreyding van den 146 Psalm.	
H allelu-jah! Hallelu-jah!	
Jesus Voorbeeld.	
H eyl'ge Jesu! Heijlsch hoozbeeld!	78
Heerlijkheyds Lof.	
H oog! om hoog! mijn Ziel / na boven!	158
Dwaasheyd van de begeerlijkheyd der Oogen, of Geld-liefd'.	
H ad gy dat Heerlijk' ont gezien /	187
Jesus getrouwe Liefde, voor de Wereld verkooren.	
H et binnig straaien van de Zon / &c.	219
Aanspraake aan Juffr. Clara van der Burg, &c.	
H alf-gesleeten dooesshend stelpen	236
Eenige Invallen, Voorgekomen op een Reyze van Sluys in Vlaanderen, na Holland en wederom &c.	
H oe mijn Verre-zigt bergteeten!	343

B L A D - W Y Z E R.

Kinder-Lijk van Hendricus Saldenus &c.	
Wenterslijes / Zoete blikjes / Herte-strijjes	364
Eenzaamheyd met Godt.	
Hemelsch Oogen! Wilt gy dogen	396
Hooghertigheyd.	
Hooghert staat op de Wagt van Hooger &c.	415
Ydele Menschen-vreeze.	
Het Volk begint 'er twee wat &c.	—
Meditatie op 't Sacrament des	
H. Avondmaals.	
Heilige Zion! komt loben en eeren	416
Uytbreydinge van den 113 Psalm, Toe-	
gepast op het Houwelijk van	
Do. Adr. Gentman.	

Hallelu-jah!	429
De Alleen-alles-weerdige Hoogheyd &c.	
Hooz Volkten al van d'een en d'ander Werlt &c.	455

I.

Toc-tred tot 's Heeren H. Sacrament.

Wat dacht zou 't Hert / bezet met zo veel Zonden	119
Des Heeren H. Avondmaal.	
't Is (zeijb Godts Wode) een onweerbereelike &c.	170
Klaag-Lied, voor Jesu Christi Gemeynce	
tot Utrecht over de Dood van	
Do. J. van den Bogaard.	
Israëls Heyz / Israëls Heyz!	224
Op de Dood van de Godzalige Juffr.	
Helena van Suylen.	
Is dan ons lot nog onder 't palk te hynnen?	243

B L A D - W Y Z E R.

Op eene Godzalige zwak van Lighaam,
te weeten Do. Joh. van der Wenden.

Johannes wenste dat zijn Lighaam / Ec. 411
Beschuldigde Onschuld.

Jan hief zijn Hand en dreygd met volse Ec. 413
K.

Zege-zang, over d'Overwinninge in 't
Gevegt tegen de Engelsche op den
1, 2, 3, 4. Juny 1666.

Komt al wat leeft 316
't Grootste-verlies.

Kwaad-aard had dooz Meyneet vermoord Ec. 413
L.

Zacharias Lof-zang, Luc. 1: 68.
tot vers 79. ingesloten.

Looft den Heer gy Cherubijnen! 25
Aandagt.

't Laodiceesch Geslagt in doode lautwighend Ec. 231
Toe-zang der Gelovigen in het Vaderland,

op de Voorzang van de voorgem.
Ger. Holkenborg, &c.

Taat uw gena genadig Heer! ontbinden 282
De Lof-zang der Engelen.

Lof en Pijp / en Eeuwig Geer / Ec. 446
M.

II. Begeerlijkheyd der Oogen.

Mijn Ziel al twist ik niet waar nyt Ec. 30
Des Heeren Ooge op de zijnen,
of Aandagt op 1 Petr. 3: 12.

Mijn Ziel bedenkt hoe vlytig gy &c. 42
Schuyt-

B L A D - W Y Z E R :

Schuyl-plaats, <i>of Aandagt</i> over Ps. 57: 21. Mijn arme Ziel- zo klaagelijc gebompelt	50
Zorgeloosheyd van een Christen, <i>of Aandagt</i> op Phil. 4: 6.	
Mijn Vader laat u kind toe / dat gy &c.	56
Meditatie over Psalm 42.	
Mijn Hert / gelijkt een Hert / door Doornen	67
Den Nederigen Christen, op Psalm 131.	
Mijn Vader die mijn smerte ziet /	76
Jesús lijdende Liefde.	
Mijn Ziel! mijn blugge Ziel! die alles &c.	102
Jesús met zijn Bruyd in <i>Twee-spraak</i> .	
Mijn Jesús lief / mijn alvertrouwen &c.	105
Zonden Gewigte.	
Mijn Ziel wat moest u bzoefshend / &c.	190
Af-zijns smerte, op de gelegentheyd van 't scheidyden eens Vriend.	
Mijn Vriend / of gy gescheidyden &c.	288
Op de Aankomst mijns Vaders en Zusters.	
Mijn Vader! had gy booz u andze &c.	290
Weemoedige Zugten, ende Gelovigen Gebeden &c.	
Verwaardig Hemels-Heer, ay! &c.	325
Op de Verrader Judas.	
Men zegt dat Judas booz zijn Meester &c.	410
De Waarheyd verdrayt.	
Mijn Leeraar zegt altijd / het zwaarst &c.	—
Ongelijks Kwijtschelding.	
Mijn Vriend van my met hulp &c.	411
Beweeginge	
Mijn Leeraar heeft my 't Herte booz &c.	412
Echts-	

B L A D - W Y Z E R.

Echts-Lof.

Mijn heurigste ge- peyn-zen / Ec.	439
Ontworstelde Wanhoop.	
Mijn treurig Hert / dat midden Ec.	450
Pfalm 136 Uytgebreydet.	
Met Lof berheft den grootsten Godt /	453

N.

Zimeons Lof-zang, Uytgebreydet.

N u laat gy Heer uwn knecht in Ec.	12
Jesus Lof.	
Du aan! nu aan! des Werelds Ec.	125
Jesus ten Hemel.	
Duis ons Hert dees Mar- be moe:	199
Inval, op occasie dat my ymand de verzog- te Aanspraake tot Stigting weygerde.	
N. N. Als den Bruyd'gom in den	286
Als Sluys weder in 't oog kwam.	
Du op! mijn Geest / waard gy eens stomp / Ec.	855
Jesus Min. ECHO.	
Habotster Echo! Die de stille Min Fluyten.	398
D. D. Gy leegde veel groote Fluyten vast /	413
Verkeerde Voorzigtigheyd.	
D. Zeyd hy was op elke slag verdagt,	414
Te Zingen op de Bruyloft van d'H ^e .	
Do. van Lodensteyn.	
Du wel aan! het Doozhoofd eens ontfronst	420
O. 't Ge-	

B L A D - W Y Z E R .

O.

't Gebed des HEEREN, of
Matth. 6: 9, 10, 11, 12, 13. Uyrgebreydet.

O He Dader! die de hoogte Jesus geduldig, of <i>Aandagt</i> op Matth. 27: 28, 29, 30.	20
O n-bergelijkelijki gebuld! die al den haan. Onze plaats in den Hemel, in <i>Twee-spraak</i> tus- schen Jesum en een Gelovige op Joh. 14: 2.	48
O Heere Jesu! wat bertreft 't Oneyndig Licht woonende in de Don- kerheyd. op 2 Chron. 6: 1.	49
O Heilig / Hei- lig / Heilig Licht! Jesus Aanspraake, aan eene Gelovige in Droefheyd.	90
O nnozel Hert! O Duyve zonder gal! Lied der Minne, tusschen Emanuël en Sulamith.	101
O Minnelijst' Emanuël! Emanuël/ Jesus Min of waare Kuysheyd.	106
O n-naste repne Dieren/ Genoegen in het Kleyne.	112
O nnozel Diertje! sprek u taal/ Jeugde-Vreugd.	120
O n-herroepelijke Jeugd! Begeerlijkheden des Vleesch door den Geest t'onder gebragt.	137
O Ziel! dooz d'onrust van Godes Zoon Aandagt over de H. Drie-eenigheyd.	172
O ntzagheelijke en Heij'ge Majesteit.	191

Nieuw

B L A D - W Y Z E R.

Nieuw-jaars Gebed &c.

- O**neynbig Tigt! die 't Hemels Heuz/ &c. 249
 Aandagten over de Elenden van Godts
 volk in Piedmont.
- O**ub Alpisch wijs vermaard Geberg/ 252
 Op een Appel aan my gezonden.
- O**Viere gunst! Die zig door kunst/ 274
 Voor-zang van den Godvrugtigen Leeraar
 Gerardus Holkenburg, &c.
- O**p uwa gena/ genadig Heer, ontbinden/ 277
 De Verlossinge des Heeren van de Ver-
 eenigde Nederlande in den Jaare 1629.
- O**Utrecht! doe gy 't Buurige-Land 302
 Kruys-Schoole van Jesu Christi
 Gemeynte &c.
- O**Kruys-nagt schoonder dan de Dagen! 330
 Opmerking over 't Zalig af-sterven van
 den Eerw. Godz. D. L. Sanderus.
- O**Onbezonnen Land! geleydet 338
 Bruylofts-gezag op 't zelve.
- O**Heylig! Heylig! Heylig Heer! 358
 Aangenomene Ziele.
- O**'Onnosse Ziel; die siegte Maagd/ 405
 Op eene grouwzaame Conscientie Ver-
 woelting.
- O**feb-ja dat is een gebal van uwa &c. 410
 Hoofd-en Leden Muytery. &c.
- O**fsi de Leden zonder Hoofd zie hallen. 413
 's Heeren Heerlijkheids-Loff.
- O**pperwezig Heere. 459

B L A D - W Y Z E R.

R.

Treur-gezang, over d'Elende der
Piedmontoyzen.

R Enzig Gezelschap! dat den Grijzen-top 256

S.

Schepzelen Niet, en Jesus Al.

Schepzels snoed! Die mijn Hart / 135
May-tijds Morgen-lof.

't Slapen is maar booz de Dagt 306
Invallen op een and're Reyze en Weder-
reyze tusschen Sluys en Holland.

Schipper! ziet gy daar wel leggen. 354
Klaag-lied over de Dood van D^o. J. van
Lodensteyn.

Schrey / ah! schrey nu Christen-schaar. 462

T.

Godts Zoon ten Hemel.

T Wiffel / of den Hemel op der Aard. 202
Treur-Lied.

Treurige wanben van mijn Hert ontstelt / 320
Treur-Lied over den Hollandschen Inbreuk
der Wateren in den Dortsche Weerd.

Treur Nederland! Treur Nederland! 371
Klagte van een Gelovige Ziele over het
af-sterven van haaren Heere, &c.

Treurige Luyt // Treurige Luyt / Et. 432

B L A D - W Y Z E R.

V.

Lof-zang van de H. Maaget Godts Moeder,
Luc. 1: 46. tot vers 55. ingesloten.

- V** *H*oelijck Hert maakt groot den Heer / 27
Den Naakten Jesus, of *Aandagt* op
Joh. 19: 23.
- Vermogend* Goud, dat om uw glanz *Ec.* 37
Lusten-Rust ydelijk gezogt, en vrugt-
baarlijk gevonden.
- Vermoeyde* Ziel / al dat uw rusten 122
De vrolijkheyd van 't Christen leven.
- Verblijd* / ver-blijd / u alle tijd / 177
Aandagt.
- Vzaagt* niet / waarom den Hemel slaat *Ec.* 231
Graf-schrift.
- Vzoome* / *Onvzoome* / *Ec.* 283
Een Ander.
- Vzaagt* gy (*Leez*er) wie hier legt? —
Op de Verjaaringe van mijne Waarde Moe-
der, *Juffr. Maria van Voorburg*.
- Wlugtige* Jaaren! Die daar heenen *Ec.* 293
PUNT-DIGTEN op een *Wederhorige*,
schoon van *Lighaam*.
- W*n *H*anden zijn wel zagt; zagt zijn u teere *Ec.* 410
Verdraagzaamheyd.
- Verdraagzaamheyd* (*riep Diotreeph*) *Ec.* 415

W.

Morgen-licht, ofte *Jesus* onzen *Morgen-zon*,
dat is *Aandagt* op 2 *Sam. 2: 34*.

- W** *A*lvoert de lieve *Morgen-sonde* 1
III. Groot-

B L A D - W Y Z E R.

III. Grootsheyd des Levens.

Waar heen mijn Hert? gy stepperd niet / &c. 34

Jesus Dorst, of Aandagt op Joh. 19: 28.

Wat deerlijker klagen 43

Jesus Koninkrijk bespot, of Aandagt op
Joh. 12: 2.

Wat zegt gy Godloos Rot / is Jesus Kroon &c. 48

Den tweeden Psalm, Uytgebreydet.

Wat moelt de Wereld om den Hemel te &c. 63

II. Hersterkte in Jehova, op I Sam. 30: 6.

Waar blijft daar het Vaderland! 84

Weldadigheden der Jonkheyd, van een Gelovige.

I. LOFZANG.

Wel aan mijn Ziel / 't is in den dut 164

Weldadigheden als boven

II. LOFZANG.

Maakt op mijn Ziel / nu moet gy weer 167

Genade en Heerlijkheyd, ofte Twee-spraak
tusschen A. en B. daar over.

Wie steet heugelijker Dagen / 184

Christus Verrezen, Twee-spraak tusschen
Petr. ende Maria.

Wonder Godt! wat wonder Werk? 192

O een die Godts Woord lief heeft.

Wat is Diclaag dat u met liefden heeft &c. 410

Uyt-leg.

Wel op! ons Hert doet op uw hooge &c. 425

Z.

Jesus verlaaten, of D. Samuel Dorestaars

Aandagt op Matth. 27: 45, 46, 47.

'k **Z**Ag in uw hoogste Nood geen med'ly &c. 38

Den

B L A D - W Y Z E R.

Den eerſten Pfalm, Uytgebreydet.	
Zalig iſt dien Man in wandel / Ec.	60
Hert-ſterkte in Jehova, op 1 Sam. 30: 6.	
Zoet Gezelschap dat met my /	80
Niet en Aldat is des Werelds Ydelheyd en Godts Algenoegzaamheyd.	
Ziet alſ ik 't alleſ wel dooz-zie Jesus Gebooren.	144
Ziet daar iſt 't Licht! daar iſt nu 't Licht! Ec.	209
Godts Zoon Gebooren.	
Zo zoud men hijgen ſchoon de Magt /	212
Godts Zoon in 't Vleefch.	
Zie daar / zie daar / daar gaat den Hemel op!	217
Stigtelijke Bedenkingen.	
Zo gaat dat ryzend Ligt meer dalen!	238
Geboorte-dag van Catharina van Lodenſteyn.	
't Zyn Vier-en-veertig Jaaren van u Ec.	296
Standvaſtige Onſtandvaſtigheyd der Onderhemelſche dingen.	
Zo daald men plotſ van boven neer!	334
Op de ſtilte in 't Zwin.	
Zag gmand ſtiller Weber?	356
Jesus Liefde.	
Ziele die geneygt tot lieben /	401
Dwaling-looze Dwaal-ſtarren. &c.	
Zy dwaalden dooz dit groote Rond /	412

E Y N D E.

